

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ

RABİA NAZ VATAN BAŞTA OLMAK ÜZERE ŞÜPHELİ

ÇOCUK ÖLÜMLERİNİN ARAŞTIRILMASI VE BU

KONUDA ALINMASI GEREKEN TEDBİRLERİN

BELİRLENMESİ AMACIYLA KURULAN MECLİS

ARAŞTIRMASI KOMİSYONU

(10 / 1058, 1071, 1108, 1220, 1288, 1369, 1464, 1559, 1560)

GİRESUN TUTANAKLARI

—————●—————

8 Kasım 2019 Cuma

—————●—————

-Giresun’da yapılan görüşmeler

8 Kasım 2019 Cuma

BİRİNCİ OTURUM

Açılma Saati: 10.44

BAŞKAN : Cengiz AYDOĞDU (Aksaray)

BAŞKAN VEKİLİ : Osman MESTEN (Bursa)

SÖZCÜ : Zeynep GÜL YILMAZ (Mersin)

KÂTİP : Ahmet ÖZDEMİR (Kahramanmaraş)

BAŞKAN – Atike Hanım, geçmiş olsun, başınız sağ olsun. Rabb’im sabırlar versin size. Nasıl anlatmak istersiniz olayı? Nereden başlamak istersiniz? Şimdi, biz hepimiz az çok bilgi sahibiyiz. Önce çocuğunuzu anlatarak başlamak isteyebilirsiniz. Olay günü nasıl duydunuz, oradan başlayabilirsiniz. Nasıl isterseniz.

ATİKA VATAN – Neresinden başlayayım? Yanıma geldiği zamandan mı, duyduğum zamandan mı?

BAŞKAN – Duyduğunuz zamandan başlayın. Nasıl duydunuz? Nerede...

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Cengiz ağabey, eczaneye gelişi var çocuğun, oradan başlarsa çünkü ondan sonra “Atika Hanım bağırdı, çağırdı, çocuğun morali bozuldu.” deniyor. Onu diyerek başlarsak daha iyi olur yani.

ATİKA VATAN – Ben eczanedeydim, eczanede çalışıyordum. Yanıma geldi, okul çıkışı her zaman yanıma gelir zaten. Yanıma geldi, gülerek yanıma geldi. “Anne, Mustafa Yüksel’in kapısında -orada Mustafa Yüksel İlköğretim Okulu var- arkadaşlarla oynayabilir miyim?” dedi. Ondan önce de öğretmeni gelmişti yanıma, onu sormuştum. “Gidemezsiniz Naz Hanım.” dedim. “Neden?” dedi. “Çünkü bugün öğretmenin geldi, okulda çok fazla yaramazlık yapıyormuşsun, öğretmenlerin senden çok şikâyetçi.” dedim. Morali bozuldu. Morali bozulunca, “Tamam, tamam, hadi git, on beş dakika oynayabilirsin.” dedim. “Yok, gitmeyeceğim.” dedi. “Neden? Git kızım.” dedim. “Hayır, gitmeyeceğim.” dedi. “O zaman eve gidiyorsun, gider gitmez de beni arıyorsun.” dedim. “Tamam.” dedi. Orada biz ikramlık çikolatalar bırakırız, o çikolatalardan gitti aldı. “Kızım bugün kaçınıcı çikolatan bu?” dedim. “Dört ya da beş.” dedi. Arkadaşım var orada Ali diye, çalışan, mesai arkadaşım, o da dedi ki: “Bırak onu, ben yiyeceğim, sen yeteri kadar yemişsin.” Arkadaşım şeker hastası. “Sen şeker hastasıysın, kusura bakma.” dedi, aldı çikolatayı, çıktı. Yani gidiş pozisyonu, çantası sırtında ve ilk defa eve tek gitti. Asla hayatta tek gitmedi. Hatta gittikten sonra ben dedim ki: “Ben bunu nasıl tek eve gönderdim?” Sonra dedim ki: “Bütün çocuklar eve tek gidiyor, ne olacak ki? Şuradan şurası ev, ne kadar mesafe ki?” Geri döndüm. Gittiği mesafe de Detay Kırtasiyenin yani eczaneden çıktıktan sonra şu istikamette gitti, görüldüğü söylenen yerin ters istikametinde gitti. Ben sürekli söylüyorum, “O taraftan gitmedi, benim kızımın gittiği yön bu taraftı.” diye, o taraftan çıktı çünkü. Sonrasında ben ondan telefon bekliyordum. Telefonum çaldı. Aradan ne kadar zaman geçti, hatırlamıyorum yani ne kadar bir süre ama az bir süre. Hatta “Bak, geç kaldı, aklına yeni geldim, anneyi aramak yeni geldi kızımın aklına.” dedim. Baktım, amcamın kızı arıyor. Açtım telefonu, “Atika, sizin orada bir ambulans var, bir kız varmış, yerde yatıyormuş diyorlar.” dedi. “Ne kızı, Naz mı?” dedim. “Bilmiyorum, kim olduğunu bilmiyorum, ben sen evdesindir diye seni aradım.” dedi. Ben oradan çıktım. Direkt sağlık ocağına gittim. “Bir kız düşmüş diyorlar, ambulans getirmiş falan diyorlar.” dedim. “Buraya gelmez, Görele’ye gider.” dediler. Ben o zaman çok heyecanlandım. “Benim kızım mı, Naz mı, başkası mı, kim? diye bağırma hâlindeydim.” Arkadaşlarım geldiler. Beni sakinleştirmeye çalıştılar “Nereden biliyorsun Naz olduğunu, başkasıdır, sen niye bu kadar evham yaptın?” diye. Beni arabaya koydular, hani “Gidelim bakalım, sizin ev mi?”

diye. O sırada eşim aradı beni. “Atika, hazırlan, abimler seni almaya geliyor.” “Şaban, Naz değildir, değil mi?” dedim. “Sen hazırlan, bir şeyi yok, sadece ayağı kırık. Ambulansla geliyoruz.” dedi. Ben hastanedeler zannettim. Hatta biz ambulansı geçmiştik. Ambulans bizim arkamızdan geldi hastaneye. İşte sedyede gördüm, saç başı dağılmış, saçlarının uçlarında tozlar vardı. Ben feryat fıgan bağırdım, “Biri kızımıza tecavüz mü etmiş?” dedim o hâlini görünce, hani saçlar falan dağınık, buralarında tozları falan görünce, hani öyle bir şeyi vardı. Bilmiyoruz, ne olduğunu bilmiyoruz; birisi “Araba çarpmış, evin önüne bırakmışlar.” dedi. Bildiğim bu kadar yani, başka hiçbir şey...

BAŞKAN – Sedyede derken, hastanede mi gördünüz?

ATİKA VATAN – Ambulanstan indirmişler, sedyeye hastaneye gidiyordu, saçlar dağınık. Hiç gözümün önünden gitmiyor zaten, dudakları bembeyaz. “Emin misiniz, sadece ayağı mı kırık benim kızımın, niye konuşmuyor, niye gözünü açmıyor?” dedim, “Ayağı çok kötü kırılmış, acıdan bayılmıştır.” dediler. Ben o an hissettim yani, o ölmüştü yani ölü gibiydi. Bildiğim başka hiçbir şey yok, bu kadar yani.

BAŞKAN – Öldüğünü söylediler, orada mı söylediler?

ATİKA VATAN – “Sadece ayağı kırık.” dediler “Ambulans helikopter geliyor.” dediler “Kemik hastanesine götüreceğiz.” Aradan yarım saat, bir saat ne kadar geçti bilmiyorum, doktor geldi “Solunumu çok zorlu, şu an solunumu durdu, şu an solunumu geri döndürmeye çalışıyoruz.” dedi. Hâlbuki ölmüş, bizi sakinleştirmeye çalışıyorlar. Daha sonra bizi dışarıya aldılar, daha sonra “Öldü.” dediler.

BAŞKAN – Daha sonra söyledi mi ambulanstakiler, olay yerinde mi ölmüş, ambulans geldiğinde ölmüş müydü?

ATİKA VATAN – Hayır, hatta orada babasının elini tutmuş. Komşumuz bulmuş “Sana ne oldu?” demiş, acıdan inliyormuş “Korkulu bir hâli vardı, sanki bir şeyden korkmuş gibiydi.” dedi bana, Şermin Dede var, olaydan üç dört ay sonra ben kendisiyle konuştuğumda. Ondan önce Selim Aktaş diye bir polis vardı, bir şeyler yazmış intihar falan diye, eşim giderken, eşim çok sinirli gidiyordu, ben de yanında gittim kavga etmesinler diye adam bana “Senin kızın geri geri açılmış, koşarak oradan kendisini atmış.” dedi. “Siz ne diyorsunuz, 11 yaşındaki çocuktan bahsediyorsunuz, nasıl atar?” dedim. “Atar, biz ne vakalar gördük, annesine kızıyor çocuk, annesinin gözünün önünde atıyor.” dedi. “İntihar bir eylemdir, arkasında bir mektup bırakır, ya birine göstererek yapar, intihar edecek insan bunları sessiz sedasız yapmaz, niçin yaptığını belli eder, hele ki benim kızım böyle bir şeyi asla düşünmez, düşünse bile sürekli yazan, notlar bırakan...”

BAŞKAN – Selim’in soyadı neydi?

ATİKA VATAN – Aktaş.

Hatta yanındaki polis memuru “Ağabey, o bir anne, çocuğunu kaybetmiş, sen ne biçim konuşuyorsun?” dedi.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – O akşam mı oldu bu?

ATİKA VATAN – Olaydan baya bir sonra.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Şermin Dede’yle görüştükten sonra sanırım.

ATİKA VATAN – Şermin Dede’yle görüştüğüm zaman değildi, zaman dilimini net hatırlamıyorum yani gerçekten hafızam çok iyi değil, bu olaylardan sonra hiç iyi değil yani.

BAŞKAN – Hatırlayabildiğiniz kadar, rahat olun, şey yapmayın yani.

ATİKA VATAN – Şermin Dede’yle görüştüğüm zaman işten geliyordum. İş dediğim, arkadaşlar kafam dağılsın diye beni işe götürüyorlardı, getiriyorlardı; çalışma değil, sadece leyla gidip leyla geliyordum yani. Gelirken orada çocukları gördüm, birkaç çocuk vardı, sürekli şeker, çikolata taşıyorum

yanımda, çocuklara veriyorum mutlu olsunlar diye, annesi çıktı, Şermin'in kızı "Ne yapıyorsun Atika?" dedi, "Eve gidiyorum." dedim. "Gel, kahve yapalım, kahve içiyoruz." dedi. İçeriye girdim "Şermin abla, benim kızım gerçekten intihar mı etmiş, ilk gören sensin, gördüğün zaman intihar etmiş gibi miydi?" dedim "Yok kızım, intihar öyle mi olur? İntihar eden adam kendini atar, bırakır, bu çırpınıyordu, yardım istiyordu. Sanki bir şeyden korkmuş, sürekli arkasına bakmaya çalışıyordu. O siyah Doblo'dan bir şey çıktı mı?" dedi. "Hangi siyah Doblo'dan bahsediyorsun abla?" dedim "O gün kadınlar bir siyah Doblo gördük diyorlardı, hatta burada söylediler, biz de polise söyledik." dedi. "Abla ben öyle bir şey duymadım, kimse siyah Doblo falan demedi, hiç duymadım." dedim, oradan çıktım eşimi aradım "Şaban, siyah Doblo diyorlar falan." dedim, "Ne siyah Doblo'su, ben herkese sordum, hiç kimse bundan bahsetmedi." dedi. Sonra eşim polisleri aramış, onu bunu aramış, dava dosyalarına falan bakmış, hiç siyah Doblo'dan bahsedilmiyor, öyle bir şey yok. Daha sonra biz kendimiz nerede görülmüş, kim görmüş, kim duymuş, kimler varmış, o gün orada kim ne yapıyormuş diye mahallelinin yanına tek tek kendimiz yanlarına gittik, sorduk, hatta eşimle beraber hafiye gibi. Gören kadın konuşmak istemedi.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Gören kadın kim?

ATİKA VATAN – Hanife Dede. Normalde Müzzeyen diye bahsediliyor ama Hanife Dede diye bir bayan.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Şermin'in akrabası her hâlde?

ATİKA VATAN – Akrabası, zaten çoğunlukla herkes birbiriyle akraba burada.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Siyah Doblo'yu gören dedğiniz...

ATİKA VATAN – Siyah Doblo'yu gören, kızımı bulan Mürsel Küçükal gören, Mürsel'le konuştuklarını, Mürsel gittikten sonra hızlı bir şekilde bir arabanın geçtiğini hatta araba geçtikten sonra ambulansın geldiğini, ambulans gelince de "Aa, bu geçen araba acaba Mürsel'e mi çarptı?" diye konuşmuşlar, ondan çıkmış zaten, kadınlar...

BAŞKAN – Atika Hanım, ben bitireyim, ondan sonra sorun, insicamın bozulmasını...

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Sadece siz mi soracaksınız?

BAŞKAN – Hayır, siz de soracaksınız.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Hayır yani uzun mu sürecek çünkü arada da hatırladığımız şeyler oluyor.

BAŞKAN – Onları not alın çünkü insicam kayboluyor, o açıdan.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Biz de beklersek unuturuz sonra.

BAŞKAN – O zaman insicam kayboluyor, o açıdan.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Bence tam tersi, daha iyi toparlar.

BAŞKAN – Orada rahmetli olduğunu söylediler, vefattan sonra olayın polise intikali şeklinde size ilk ne denildi?

ATİKA VATAN – Bana hiçbir şey denilmedi. Ben sadece eşimin yanıdaydım. Dediğim eşim çok sinirli bir şekilde... Çanta bulma mevzusundan sonra... Biz çok çok sonra çantayı başkasının bulduğunu, biri kardeşim, ikisi de tanıdık.

BAŞKAN – Okul çantası.

ATİKA VATAN – Evet, okul çantasını.

Bize denilen polisin bulduğu, bir sandalye vardı, sandalyenin üstü ıslaktı, altında da çocuğun çantası duruyordu, bize denilen buydu ilk yani bu çocuk çatıdan düşmüş denildi, ayakkabısının altında beyaz çimento vardı, beyaz çimento yukarıda da var dediler. Daha sonra ben kızımın bütün

ayakkabılarını topladım, yıkadım dağıtmak için, bizim gelişmek istikametinde inşaat var, inşaatın önün çimento dolu, bütün ayakkabılarının altında beyaz çimento var, kışın giydiği ayakkabının altında da var, yazın giydiğinde de hepsinde var yani sadece “Orayla bağlantılı dediler.” o zaman. Eşimde “Ya, bu çanta burada, ayakkabısının altında bu var, benim kızım buradan düştü.” diyorsunuz.

BAŞKAN – Çanta çatıda mıydı?

ATİKA VATAN – Çatıdaymış, çatıdan bulup indirdik dediler.

Karıştırıyorum şimdi. Benim eşim ilk zamanlar “Benim kızım o zaman burada tekvando yapmıştır.” dedi. Kesinlikle ve kesinlikle hiçbirimiz intiharı aklımıza getirmedik, öyle bir şeyi “Tekvando yaparken düşmüştür.” dedi, hani buradaysa, buradan düştüyse, düştüğünü söylüyorsanız... Otopside bize öyle söylediler, düşmüş bu çocuk dediler, hâlbuki öyle değilmiş, daha sonra öğrendik bunu, bize hep farklı şeyler söylendi. Polislerin gelip “Mümkün değil, nasıl düşer, böyle bir düşme olmaz, düşse burada olmaz.” dediklerini duyuyorum ama o kadar kötü bir durumdayım ki algılayamıyorum yani. Nerede bulunduğunu bilmiyorum, nereden düştüğünü söylediklerini bilmiyorum, hiçbir şey bilmiyorum. Dediğim gibi Selim Aktaş’la görüşmeye gittiğimiz zaman, Selim Aktaş bulmuş çantayı, öyle yazmış yani, ben buldum, şu şekildeydi falandı diye, oradan eşim de dosyayı okuyup daha sonra da kendileri, diğer arkadaşlar “Biz bulduk, çıktık, her yere baktık.” Her şeyi unutuyorum, sıralamayı da unutuyorum... Hastanenin kapısında bağırıyım, benim kızımın çantası nerede diye, çantası neredeyse benim kızımın araba orada çarpmıştır diye bağırdım, hastanenin önünde çok bağırdım. O zamana kadar çanta aranmış, bulunamamış, evin üstüne kaç defa çıkmış, bulunamamış, üç ayrı ekip çıkmış.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Kimler çıkmış? Polis ekipleri mi çıkmış?

ATİKA VATAN – Evet, polis ekipleri.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Yani sizden, akrabadan, aileden, komşulardan çıkan biri yok.

ATİKA VATAN – Bildiğim kadarıyla yok. Yani, ben dediğim gibi tam olarak her şeyi net olarak hatırlayamıyorum zaten.

BAŞKAN – Anne o anda o olaylarla ilgilenmez ki.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Sonradan anlatılmıştır.

ATİKA VATAN – Sonradan anlatıldığı zaman dedikleri, ne oldu bu kıza, acaba çantası nerede, polisler yukarıda beyaz çimentolar var demişler, ayakkabısının altında da beyaz çimento var, yukarıdan düşmüş olabilir demişler, öyle dedikler için kardeşim de verandanın oralara bakmış, yukarıya çıkmış oralara bakıyorlar, önce kardeşim çıkıyor terasa -orayı incellerseniz görürsünüz nasıl bir yer olduğunu, dümdüz bir yer zaten- arkadan gelen arkadaşı adını atıyor “Aa, çanta burada.” diyor. Diğerleri “Sakin dokunma, polisi çağıralım, polis gelsin alsın.” diyorlar.

BAŞKAN – O ne zaman olmuş?

ATİKA VATAN – Olay günü gece saat 11.00’de yani biz hastaneden geldikten sonra.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Beş, altı saat sonra.

ATİKA VATAN – Bilmiyorum kaç saat sonra.

Polisi çağırıyorlar, polis geliyor, 2 sivil polis, 1 tane de polis dediler, kaç tane polis olduğunu onlar net biliyorlar, ben sadece anlatılanlardan aklımda kalanları söylüyorum. Bu çanta burada değildi diye bir tanesi kafasına vurmuş, biz buraya kaç defa çıktık bugün, bu yoktu, nereden geldi bu çanta diye, ondan sonra diğer polis gelmiş, baca var, bakanın yanındaki sandalyeyi almış, çantanın üstüne koymuş, fotoğraf makinesini çıkarmış, fotoğrafını çekmiş. “Ne yapıyorsunuz?” demiş benim kardeşim, daha sonra onları aşağıya indirmişler, hepsiyle beraber çantayı da aşağıya indirmişler ama çantayı alırken ne eldiven, ne bir şey, hiçbir şey kullanmamışlar, çantayı almışlar, öyle gitmişler yani. Biz o zaman

dedik ki çantayı oraya sonradan getirdilerse “Bu çantadan bir parmak izi alınmıyor mu, el izi alınmıyor mu, incelemeye gitmiyor mu?” diye, çantanın bez yapısı var, bezden parmak izi çıkmıyor, hiçbir şey olmuyor dediler. Hatta biz onların incelenmesini istedik, kaç ay karakolda çantasını da kıyafetlerini de bekletmişler, aylarca kalmış yani.

BAŞKAN – Çanta şimdi poliste mi?

ATİKA VATAN – Savcılıkta herhâlde. Kıyafetler bile incelemeye üç dört ay sonra gitti. Bunların ne kadar zamanda olduğunu eşim çok daha iyi bilir.

BAŞKAN – Onu da dinleyeceğiz.

ATİKA VATAN – Dün akşam şeyi duydum, zaten dünden rahatsız oldum, midem bulanmaya falan başladı, eşim aradı, Adli Tıptan ikinci bir rapor istenmişti, tekrar incelensin diye “Maktulün tırnak aralarında en biri erkek olmak üzere DNA’ya rastlanmıştır, farklı DNA’lara rastlanmıştır.” diyormuş. Biz o zaman da söylemiştik, bu çocuğun elinde, ayağında hiç... Ben kızımı gördüğümde kızımın elinin üstünde diken izi, tırnak izi gibi şuralarında izler vardı, ilk gördüğüm zaman. Bulan hemşirelerin söylediği “Biz çocuğunuzu gördüğümüzde o çocuk cebelleşmiş, şurasında bir çekme izi vardı, kolunu intraket takmak için açtığımızda...”

BAŞKAN – Adli Tıp raporunu görmüş mü eşiniz?

ATİKA VATAN – Rapor yayınlandı akşam.

AVUKAT UFUK KILIÇ – Trabzon Üniversitesi Sayın Başkanım.

ATİKA VATAN – Trabzon’da Adli Tıp, orada Adli Tıpa gitmişti. Orada akşam avukatlara söylüyordu, siz bunu incelemediniz mi, benim mi incelemem gerekiyordu bu dosyayı diye. Biz bunu sunduk, kaç defa sunduk ama hiçbir şekilde bize geri dönüş olmadı ya da inceleme yapılmadı, bir DNA eşleşmesi yapılmadı demiş avukat da. Dediğim gibi, ben zaten dünden beri hiçbir şey düşünemiyorum.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Şeyi anlatıyordunuz, siz gördüğünüzde kolunda izler, şeyler vardı.

ATİKA VATAN – Hemşirelerin özel olarak benimle konuştukları, birkaç ay benimle görüşmediklerini, benim çok kötü olduğumu, ama bunun kesinlikle ve kesinlikle oradan düşme olmasının imkânsız olduğunu, bunun muhakkak üstüne gitmemiz gerektiğini. Çocuğunu kaybetmiş bir anne ne düşünebilir ki? Hiçbir şey düşünemedim, sürekli ilaçlarla uyutuyorlardı beni.

Ne söylüyorsunuz, nasıl bir şey, benim kızımın oradan düşmedi... Bana öyle bir adapte ettiler ki senin kızın oradan düştü, çantası orada bulundu, daha sonra çantasının başka yerde olduğunu öğreniyorum. İntrketi takmak için kolunu açtığımızda burasında kırmızı el izi vardı, biz bekledik Adli Tıpta bu çıkar diye ama Adli tıpta öyle bir şey yazmıyor kolunda iz vardı falan filan diye, hiçbir şey çıkmamıştı. Çocuğun cebelleştiği, korktuğu belliydi, korku içinde, heyecanlı ve telaşlı bir şekildeydi, konuşamıyordu, konuşmaya çalışıyordu, bir şey anlatmaya çalışıyordu ama dili dönmüyordu, dediğinden hiçbir şey anlaşılmıyordu, kadının dediği de o, sadece inleyip bağırıp arkaya bakıyordu, başını arkaya çevirmeye çalışıyormuş, bunu biliyorum.

BAŞKAN – Sorusu olan var mı arkadaşlar?

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Siz, “Sürekli bana intihar olduğu söylendi, atladığı söylendi...”

ATİKA VATAN – Selim Aktaş’tan başka kimse bunu söylemedi, daha sonra...

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Ama siz onu sonradan gördünüz. İlk etapta size bunu kim söyledi?

BAŞKAN – İntiharı bir kişi söylemiş, bir polis memuru değil mi?

ATİKA VATAN – Evet. Bize bu çocuk düşmüş denildi, ayağının altında beyaz çimento var, bu çocuk evin üzerinden düşmüş.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – İlk gece mi söyledi bunu?

BAŞKAN – Hayır, mütemadiyen bir ay, iki ay öyle söylenmiş.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Yani bir ay, iki ay, üç ay boyunca size bunu kim empoze etti diye soruyorum. Dediniz ya “Sürekli bana bu söylendi.” diye. Yakın akrabalar mı söyledi?

ATİKA VATAN – Polisler söyledi bunu, çanta yukarıda, çocuğun ayağının altında beyaz çimento var, bu çocuk evin üstünden düşmüş.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Siz bunu kabullendiniz?

ATİKA VATAN – Daha sonra Selim Aktaş da senin kızının başka türlü oraya gelme ihtimali yok, geri geri açılmış, koşarak...

BAŞKAN – Oradan niye düşmüş olabilir? İntihar etmiş olabilir.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Benim sormak istediğim o değil.

ATİKA VATAN – Düşmüş olması için, orada veranda var, o veranda da ezilmesi lazım. Oraya inceleme ekipleri gelmiş, hiçbir şeye, hiçbir bulguya rastlanmamış, oraya çarpmadan düşmesi için de bu çocuğun geri geri açılıp koşarak atlaması gerekiyormuş.

BAŞKAN – Buna Selim’den başka inanan yok, sadece Selim mi söyledi bunu?

ATİKA VATAN – Bunu sadece Selim söyledi, ben onu Selim’den başkasından duymadım.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Siz Selim’i tanıyorsunuz kişi olarak?

ATİKA VATAN – Tanımıyorum, orada o akşam gördüm, o akşam tanıdım sadece.

BAŞKAN – O da belki bir ihtimal olarak falan söyledi?

ATİKA VATAN – Daha sonra inceleme yapıldı, keşif geldi, altı ay sonra mı geldi bilmiyorum, baya bir geç geldi keşif, çuvalı iki kişi sallayarak attılar, hatta orada hâkim bey vardı, çuval iki kişinin sallamasıyla atıldığı zaman verandanın ucunu çökertip öyle düştü aşağıya. 3-4 atış yapılacaktı, normal atış yapılacaktı, sallayarak atış yapılacaktı, bir de kendiliğinden çuval bırakılacaktı, hâkim bey, “Hiç gerek yok tekrar atmaya, belli buradan bu çocuğun düşmediği.” dedi. 2 erkek gücüyle beraber fırlatılarak atılan bir çuvalın bile gidebildiği yer bu kadar, verandayı aşmıyor, senin çocuğunun boyu 1,55-1,56 boyunda 65-70 kilo bir çocuk ve o gün giydiği pantolon dar bir kot pantolon, ne kadar bacağına açabilir ki dediğini varsayarsak... Bunu karşı apartmandaki komşular çürütüyorlar, balkonda oturduklarını, oradan evin üzerinin düz bir şekilde görüldüğünü, herhangi bir ses, herhangi biri olsa görülebileceğini, hiçbir şekilde hiçbir şeyin olmadığını, martılara varana kadar gördüklerini ama kesinlikle ve kesinlikle kişi olarak kimseyi görmediklerini söylüyorlar.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Kim onlar?

ATİKA VATAN – İfadeleri var.

BAŞKAN – Onların hepsi dosyada var.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – İsmi ne?

ATİKA VATAN – Emine Cebeci. Emine Cebeci var, kızı var, kızıyla beraber oturuyorlarmış.

BAŞKAN – Onların hepsini çağıracağız.

ATİKA VATAN – Onları zaten çağırılmışlar, artık öyle bir şey olmuş ki “Sürekli çağırıyoruz.” diyorlar. Hatta bir keresinde oruç vakti sabah erkenden alınmışlar ramazan ayında, iftara da on dakika kala bırakmışlar eve. Hatta savcıya demişler ki “Bu saatten sonra biz ne yapacağız, eve gidip ne pişireceğiz?” Savcıya ifade verirken demiş ki kadın “Ben balkondaydım, içeriye girdim, pidenin

kenarından bir parça aldım, balkona çıktığımda ambulans gelmişti, aşağıdaki ambulansı gördüm, orada çocuk olsa görmeyecek miyim?” demiş, savcı hanım da “Biz ne yiyeceğiz?” dediği zaman “Eve gidince pide yersin.” demiş arkadaşına, ifade veren kişiye. O da “Ben o günden beri pideyi ağzıma sokmuyorum savcı hanım, pide yiyemiyorum o çocuğun o haberinden sonra.” “Savcı resmen benle dalga geçti ben öyle dediğim için, ne biçim savcınız var.” diye söyledi, ben bunu söylemek istedim. Hatta kadına da sorabilirsiniz.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Ben iki şey sormak istiyorum; bir tanesi, çanta gece bulununca polis tepki göstermiş “Nereden çıktı bu?” demiş dediniz değil mi?

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Hayır “Dövünmüş, önceden yoktu burada, nasıl göremedik.” diye

ATİKA VATAN – “Bu çanta neredeydi, biz buraya kaç defa geldik, bu çanta burada yoktu.”

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Ya, polis, o çantanın orada bulunmadığını söylemiş açıklası.

BAŞKAN – Polisin öyle yaptığı nakledilmiş, yaptı mı yapmadı mı bilmiyoruz. Bütün bunlara duyuldu diye bakın.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Bunu kim duydu, polisin tepkisini?

ATİKA VATAN – Ahmet Yetim, Neşet Usta, Serhat Balcı.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – İkincisi: Polisler kendi aralarında konuşurken “Nasıl olabilir, buradan nasıl düşülebilir?” dedi dediniz.

ATİKA VATAN – Onu da aynı polisin Selim Aktaş’ın aşağıda, olay yerindeyken gece taziyeye gelen arkadaşlar var, 2 kişi, Cevher Küçükcalap ve Çiğdem Cebeci, bunları yazabilirsiniz, bunlar her türlü şahitlik ederiz dediler. “Bu çocuğun buradan düşme ihtimali yok, düşse bile buraya gelme ihtimali yok.” dediklerini, kendi aralarında konuştuklarını duyduğunu söylediler.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Kendi aralarında konuşmuşlar.

BAŞKAN – Kendi aralarında.

ATİKA VATAN – Zaten mantığa aykırı, gittiğiniz zaman da görürsünüz, verandayı da görürsünüz. Yukarıdan atlayarak düşen birisi, onların bahsettiği gibi olan birisi, iyi kötü ivme kuvvetini bilirsiniz, yüksekten düşüldüğü zaman yük kendini fırlatır, en az 1 ya da 1,5 metre. “Kanıt” diye bir dizi var, çok izledik, biz önceden de çok izliyorduk o diziyi, orada da çoğu zaman anlatır Sevil Atasoy yani hele ki vücut olduğu zaman en az 1 ya da 1,5 metre kendini fırlatır diyor. Benim kızım -verandayla şeyin arasında zaten 1 metre- 1 metre mesafede bulunuyor, bulunduğu yer. Hiçbir şekilde, oradan düştüğü zaman, düştü denildiği zaman... Mümkün değil yani, fizik kurallarına aykırı.

BAŞKAN – Zaten hâkim de o ihtimali hiç şey yapmamış.

ATİKA VATAN – Ama fizikçi yazdığı raporda çocuğun kilosu ve atletik yapısı buna uygun olmadığı hâlde o günkü hava şartlarına göre ihtimal olarak yüzde 50 mi 60 mı kaç bilmiyorum, düşmüş olabilir şeyi verdi.

BAŞKAN – Kim verdi onu?

ATİKA VATAN – O gün keşfe gelen fizikçi. Hatta o gün gelen Adli Tıp uzmanı bana şey dedi: “Senin çocuğunun rahatsızlığından haberin var mıydı? Çocuğun kendi rahatsızlığından haberi var mıydı?” “Ne rahatsızlığı?” dedim, “Böbreklerinde kist var.” Evet, vardı. Çocuğum 1,5 yaşından beri kontrol altında, hani idrar yolu enfeksiyonundan kaynaklı diye düşündüğümüz ama doğuştan olduğu bilinen basit kistlerden bir kisti vardı sağ böbreğinde, otopside her iki böbrekte de çıkmış, çocuk

bunu kafasına takmış, onun için intihar etmiş olabilir. Yani sürekli bizi intiharı sevk ettiler yani çocuk kitap okuyormuş, okuduğu kitaplar onun psikolojisini bozmuş, okuduğu kitaptan dolayı psikolojisi bozulmuş, onu kafaya takmış ve ondan intihar etmiş.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Şey var mı Atika Hanım, böyle bir bilgisayar oyunu falan şeyi?

ATİKA VATAN – O incelendi, hepsi incelendi.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Yok değil mi?

ATİKA VATAN – Yok yok, kesin. Benim kızım çok fazla telefonla, bilgisayarla oynayan bir çocuk değildi.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Hani öyle bir oyun var ya, intihar ettiren oyun var “mavi balina” öyle bir şey söylediler çünkü.

ATİKA VATAN – Onu da çok söylediler ama çok araştırıldı, bütün hesapları falan araştırıldı, öyle bir şey çıkmadı. Zaten biz evde bunu konuşuyorduk.

BAŞKAN – Kitap okumayı seviyormuş zaten.

ATİKA VATAN – Acayip derecede, kitap kurduydu. Öğretmeniyle de konuşabilirsiniz yani onlara da sorabilirsiniz, şey diyordu ilkokul öğretmeni “Artık kitap okuma dediğim tek öğrencim.” Canı sıkılır ya da bir şey olduğu zaman, çocuklar teneffüs olsun da dışarıya çıkalım diye bekler, onun yaptığı da bir kitap daha okuyayım. Öğretmeni ilkokuldayken, 1’inci sınıftayken ilk okumaya geçtikleri zaman “Boş zamanlarınızda kitap okuyun, tabelaları okuyun. Ne kadar çok kitap okursanız o kadar büyük insan olursunuz.” demiş o onun aklına öyle bir yer etmiş ki onun her boş anı kitap okuma zamanı. Ben onu yatırıyordum, ışığını kapatıyordum, uyuyor numarası yapıyordu, kapının altında ışığı görünce açıp bakıyordum, elinde kitap. “Kızım ne yapıyorsun?” dediğimde “Anne bitirmeden yatamıyorum.” diyordu. Gecenin 3’üne kadar şu kalınlıkta kitapları bitirip yatacaaktı, o kadar yani, manyak derece kitap okuma hastalığı vardı çocukta, sürekli kitap okuyordu ve bunu ilkokuldan beri okuyordu.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Eczaneden ayrıldıktan kaç saat veya kaç dakika sonra sizi aradılar hatırlayabiliyor musunuz?

ATİKA VATAN – İnanın net hatırlamıyorum ama eve varış mesafesinden çok çok sonra bana telefon geldi. Şunu net hatırlıyorum: Bak, ne kadar zaman oldu eve gitti de yeni geldi kızımın aklına beni aramak diye...

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Bir saat falandır değil mi en fazla?

ATİKA VATAN – Yani.

BAŞKAN – Kaç dakikada varabilir eve?

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Ev yakın ağabey, eczaneye yakın ev.

BAŞKAN – İki, üç dakika?

ATİKA VATAN – On dakika.

OSMAN MESTEN (Bursa) – O zaman bir saat olmamıştır. Bir saat olsa arardın sen ne oldu falan diye.

ATİKA VATAN – Yok, bir saat olsa ben arardım. Yarım saat, kırk beş dakika, o civarlar.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Evde kimse var mı, kendisi mi açıp giriyordu?

ATİKA VATAN – Babaaanne evde, ağabey evde.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – İlk defa kendi gitti eve değil mi?

ATİKA VATAN – İlk defa kendisi gitti. Genelde benim yanımda kalırdı ya da ağabeyi okuldan gelinceye kadar beklerdi benim yanımda, alır onu beraber çıkarlardı.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Okulda hani öğretmen şikâyet etmiş, şikâyetçi olmuş ya...

ATİKA VATAN – Çok espri yapıyormuş, aşırı espri yapıyormuş “Artık günde 1 espri yapma hakkın var senin esprilerinden sıkıldık.” diye.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Neşeli, eğlenceli...

ATİKA VATAN – Çok aşırı neşeli, aşırı eğlenceli...

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) – Hayat dolu bir çocuktuk yani değil mi?

ATİKA VATAN – Yani anlatamam ki size, tanımanız lazım. Hiçbir şeye kızmayan, küsmeyen çocuk olur mu? Hani dersin ki küstü, beş dakika sonra bakarsın kahkaha atarak yanına gelir, öyle bir çocuk.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Nisan ayı, peki o saatlerde hava aydınlık mıydı size uğradığınızda ya da arandığınızda?

ATİKA VATAN – Aydınlıktı, aydınlıktı. Polislerin yukarıda arama yaptıkları zaman da hava aydınlık.

BAŞKAN – İkindin üzeri falan değil mi?

ATİKA VATAN – Yani dört buçuk, o civarlar.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Bir de şeyi merak ettim, anlamadım orayı, siz anladınız mı bilmiyorum da, bu Adli Tıptaki fizikçi hava durumuna göre...

ATİKA VATAN – Keşifteki fizikçi, keşfe gelen.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Ne diyor? Hava durumuna göre değişir miymiş, normalde atlayamaz ama...

ATİKA VATAN – O günkü havanın durumuna göre, rüzgarın eğilimine göre...

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Zorlama yani o zaman, fizikçi değil demek ki, zorlanmış belli ki adam yani.

ATİKA VATAN – Bilirkişi, gelen fizikçilerden bir tanesi. Dosyada yazılı zaten, eşim bilir.

BAŞKAN – Mahkemenin istediği bilirkişidir, muhtemelen burada fizik öğretmeni falan da olabilir.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Atika Hanım, burası küçük bir yer. Neden böyle olduğunu düşünüyorsunuz? Bununla ilgili izlenimleriniz nedir kendinizi biraz daha toparladığınızda?

ATİKA VATAN – Olayın bu duruma gelme şeyini mi?

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Evet.

ATİKA VATAN – Burası küçük yer, olaylar çok çabuk kapatılabilir. Normalde eşimin bakmayın böyle dişli, yırtıcı olduğuna, eşim normalde çok sakın, sessiz, her şeye kanaat gelen bir insandı ki bu olay olana kadar, içinden farklı bir insan çıktı.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Atika Hanım, Filiz Hanım şunu sormak istiyor anladığım kadarıyla, diyor ki “Sizi bu kanaate ne yönlendirdi?” Siz bu çocuğun intihar değil de...

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Hayır yani intihar değil de düşme olduğuna ya da neden intihara yönlendirmeye çalıştılar.

ATİKA VATAN – Kapatmaya çalıştılar?

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Kimler? Söylentiler ne, ne diyorlar mesela?

ATİKA VATAN – Söylentileri herkes biliyor yani bunu kapatmaya çalışan kim olabilir? Buna gücü yetecek biri olabilir. De ki bu mu yapmıştır? Ben gözümle görmeden hiçbir şey söyleyemem ama hani derler ya ok işaretleri birini gösterir, kimin gücü yeter, daha önce kim yapmıştır böyle şeyler, kimin geçmişinde bunlar vardır, kişiler belli, hani daha önce de böyle olayları kapatan kişiler oldukları, geçmişinde de buna benzer birçok olaylar olan kişiler... Eynesil küçük yer, çok küçük bir yer ve bunu affedersiniz evden hiç çıkmayan, hiç dışarı yüzü görmemiş birine sorsan o bile söyler yani neyin ne olduğunu?

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Peki ama araç ve çarpan kişiyle ilgili de... Yani, kapatanlar güç sahibi birileri olabilir de araç ve çarpan kişi çünkü kapatan kişiler ile çarpan kişiler aynı kişiler olmayabilir yani bununla ilgili de rivayetler, söylentiler, bilinenler...

BAŞKAN – Öyle bir delil var mı, öyle bir şey, işaret?

ATİKA VATAN – Söylentileri ben söylemek istemiyorum çünkü ben bir şey söylüyorsam ya gözümle gördüğüm bir şey olacak ya da kesin, net bir şey olacak. Benim kesin, net bildiğim bir şey yok. Benim de sizin duyduğunuz kadar bildiklerim var, başka hiçbir şey yok yani.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Anladım ama siz, bizim bildiklerimiz kadardan fazlasını bildiğinizi düşünüyoruz. Biz ilçeyi tanımıyoruz, ilçedeki ilişkileri bilmiyoruz dolayısıyla şimdi baya bir süre geçti, bu süre içinde size gelip mutlaka birtakım bilgiler verenler “Ya, işte o gün de biz şunu gördük. bu da buradaydı.” diyenler vardır.

ATİKA VATAN – Çok çok şeyler söylendi, o kadar çok şey ki mesela o gün Belediye Başkanın oğlu bize taziyeye geldiği zaman dedi ki “O gün ben Naz’ı Ören yolu istikametinde gördüm, dondurma yiyordu, geldim yanına, yanaklarını sıktım, onu da ver ben yiyeyim, bugün kaçınıcı dondurma, ben seni daha önce dondurma yerken gördüm, o da omuzlarını silktili vermem gibilerinden, ben Dereiçi’nde çalışıyordum, beni oradan çağırdılar, ben oraya gittim, daha gerisini görmedim.” dedi. Ondan önce de “Amcasının oğlunu eve bırakmıştım arabayla, beş dakika önce seni görsem seni de bırakırdım dedim.” dedi. Biz de onu gördü diye biliyorduk, kamera incelemelerinde Naz’ın o yoldan geçmediği, hiç görülmediği görülüyor. Zaten benim gördüğüm istikamete ters bir yön ve bu da yine söylenti, ismini vermek istemeyen o gün orada çalışan kişi de diyor ki “Saat 10.00’den sonra Mehmet Ali Somuncu Dereiçi’ne hiç gelmedi, Dereiçi’ne hiç çalışmadı.”

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Ben şöyle bir şey sormak istiyorum: Bu kadar duyum, söylenti... Anne olarak siz nasıl bir kanaate vardınız bu kadar şey duyduktan sonra, anne olarak nasıl bir kanaat oluştu sizde? Yani çocuğunuzun ölüm sebebiyle ilgili bir anne olarak bu kadar şeyin sonucunda nasıl bir kanaat oluştu?

ATİKA VATAN – Benim aklım karman çorman, nasıl diyeyim size, ben oradan düşme olmadığına eminim, net bir şekilde eminim çünkü benim kızımın üzerinde çimen lekesi bulunuyor, yukarısı çatı, aşağısı beton yeşil hiçbir şey yok ve daha sonra bunlar diyorlar ki “Bahçeye düştü çocuğunuz, bahçeden sürünerek geldi, oraya yattı.” Benim kızımın ayağı yarık, bahçeden aşağıya inmesi için 1,5 metre yükseklik var ve biz çok deriz diken, yeşil çimen, ısırgan otu derler onlarla kaplı, araba var, arabanın yanında o yığınlar var, aşağısı atölye olduğu için çerçeveler falan var. Benim kızım oradan aşağıya nasıl indi? Ha, buradan indi, bir tek burasında mı yeşillik oldu, başka hiçbir yerinde yeşillik olmadı mı? Açık yaranın içinde bir parça ot ya da ne bileyim toprak hiçbir şey yok? Bu mantıklı bir şey mi? Madem oradan düştü, oradan sünenek geldi, neden olduğu yerde kalmadı da süründü buraya geldi ve neden hiçbir iz yok, sürünme ibaresi?

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Kan...

ATİKA VATAN – Kan zaten hiç yok, olduğu yerde damla kan yok.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Peki aşağıdaki iş yeri...

ATİKA VATAN – Boş, hiç kimse yok.

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) – Çalışmıyor yani.

ATİKA VATAN – O gün hepsi görevdeymiş. Şans, normalde olurlar, o gün bir Allah'ın kulu yok yani.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Siz de kitap okur musunuz?

ATİKA VATAN – Yani.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Okul şeyiniz nedir, nerenin mezunusunuz, ne kadar okudunuz?

ATİKA VATAN – Ben 18 yaşında evlendim, liseyi bitirdim, evlendim, evlendikten sonra da burada yüksek okulda işletme okudum.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Bitirdiniz mi?

ATİKA VATAN – Bitirdim.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – İki yıllık meslek yüksek okulu mu?

ATİKA VATAN – İki yıllık bitirdim, kamu yönetimi 4'üncü sınıf öğrencisiyim, dondurdum.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Zengin kelime haznesi var, güzel konuşuyor, onun için sordum. Tebrik ederim ayrıca.

ATİKA VATAN – Sağ olun.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Bir şey daha soracağım. O şeyin bir daha üzerine gelmek istiyorum. Ben bir yerde daha sizin bir konuşmanızı duydum, bir röportaj, biraz önce de aynı tarzda bir cümle kurdunuz: “Bizi sürekli intihar olduğuna inandırmaya çalıştılar.” diyorsunuz.

ATİKA VATAN – Evet.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Şimdi “lar” sadece polis, emniyet güçleri mi...

ATİKA VATAN – Ben bunu savcıya söyledim, savcının yanına gittim “Savcı Hanım, benim kızım intihar mı etti, bunu mu söylemeye çalışıyorsunuz?” dedim. “Biz böyle bir şey söylemiyoruz, eğer intihar ettiğini düşünmüş olsaydık biz sizin dosyanızı çoktan intihar dosyası der kapatırdık. Şüpheli ölüm diyoruz ama bir şey de bulamıyoruz.” dedi. “Nasil bulamıyorsunuz, ibareler, kanıtlar, her şey ortada, o günkü olanlar.” dedim. Birisi diyor ki “Buradan aşağısı toz içindeydi.” Ben hatırlamıyorum, ben yüzüne baktım çocuğumun, sadece yüzünü ve saçlarını gördüm, üstünü incelemek gibi bir şeyim olmadı yani, o anki gördüğümüz sedyeyle giderken oydu. Bir tanesi diyor ki “Dizlerinin altı öyleydi, tamamen toz içindeydi.” Daha sonra ambulans şoförü benimle özel olarak konuştu “Bak kızım, sen savcıdan çoraplarını iste.” dedi. “Neden ağabey?” dedim. “Olayı bize bayılma vakası dediler, bir bayan bayılmış dediler, biz de ona göre çıktık geldik, çocuğu görünce çocuk, deyip ayağını gördüğümüzde şok olduk. Ayakkabısının biri çıkmış, biri ayağındaydı. Ayağından çıkan ayakkabının olduğu çorap tamamen talaşlı, otlu toz içindeydi, az değil baya yoğun, biz onu çıkarırken çorabı içine kıvrırdık delil olsun diye çünkü olayın adli vaka olduğunu anladık, bu normal vaka değildi.” dedi. Biz daha sonra çorabın peşine düştük ve çorabın tekinin olmadığını öğrendik. Dosyada atleti, külotu, üstü, pantolonu, pantolonunun kopan düğmesine varana kadar hepsine tutanak tutulmuş ama çorap yok, her iki çorap da yok, sadece biri değil, iki çorap da yok yani.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Ayakkabıları var?

ATİKA VATAN – Ayakkabıları var, onlar da yazıyor ama çorapları yok. Pantolonda hiçbir izin, hiçbir tozun olmadığı söylendi incelemiden sonra. Daha sonra görgü tanıklarının hepsi yani kimisi buradan aşağıya, kimisi buradan aşağıya diyor ama tozun olduğunu hepsi söylüyor.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Eşiniz o metruk evi bunun üzerine kendisi artık...

ATİKA VATAN – Eşim, oğlum da yani... Benim oğlum evden çıkmıyordu. Benim oğlumun psikolojisi o kadar bozuldu ki yaz tatili oluyor, arkadaşlarıyla dışarıya çıkıyor “Aa, sen intihar eden çocuğun abisi misin?” dediklerinde “Benim kız kardeşim intihar etmedi.” diyor ve çocuğum eve kapandı ve benim çocuğum kardeşi olduktan sonra odasından çıkmaya başladı, 17 yaşındaki çocuk kardeşi olduktan sonra yeni yeni odasından çıkıyor, yeni yeni arkadaşlarıyla geziyor. Yani öğretmenleri bile şaşıyor yani arkadaşlarıyla gezmeye gitti Yaşar, bugün bizimle sohbet etti Yaşar, espri yaptı Yaşar... O kadar artık dikkatlerini çekiyor ki. Öğretmeni “Yaşar derste uyuyor, biz onu uyandırmıyoruz.” diyor. Yani, çocuk derste uyuyor ve öğretmen düşünün uyuyan öğrenciye “Kalk oğlum, ne yapıyorsun.” dersin ama kimse benim oğluma dokunmuyor, uyusun bırakın çünkü benim oğlumun dediği “Ben eğer kardeşimi bekleseydim, o gün eve çıkmasaydım, beraber eve gelseydik benim kardeşimin başına bu gelmeyecekti.” Gece yarısı arkadaşlarıyla beraber, babası “Metruk evde bulduğum tozlar var, benim kızımı buraya götürülmüş.” dediği zaman benim oğlum arkadaşlarıyla beraber ellerinde fenerle orada kardeşine ait iz aramaya gitmiş benim çocuğum yani, hafiyelik yapıyorlar. “Ben evdeyim anne, kuş uçuğu zaman gölge geçiyor camın önünden -o zaman şu masa camın hemen karşısında duruyor- birisi düşse ben oradayım, oradan birisi düşmüş olsa sesini duyacağım.” diyor. Mandal atıyorsun aşağıya, mandal bile çinkonun üzerine vurduğu zaman çok büyük...

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Ağabey mi evde?

ATİKA VATAN – Ağabey evde, babaanne de evde. Babaanne hatta cama çıkıyor, bu kız nerede kaldı, niye gelmedi diyor, “Oğlum da “annemin yanındadır, beraber geleceklerdir.”

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Bu kadar çok bilgi getiren, götüren kişi var ama birinin bıraktığı ki kucağında getirmemiştir, aracın olduğu...

ATİKA VATAN – Siyah Doblo dediler o zaman.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Hiç mi gören yok? Bunca zamandır size gelip yani biz de gördük, Ahmet’in arabası falandır diye... Hiç kimse mi?

ATİKA VATAN – Hiç kimse. Gören... Burası öyle bir yer işte, görse dahi kimse söylemez, burada herkes 3 maymunu oynar.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Söyleyemez mi? Korkar mı?

ATİKA VATAN – Söyleyemezler, korkarlar evet.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Neden korkuyorlar?

ATİKA VATAN – Ses kaydını geçen yayınladı o Hanife Dede dediğim kadının. Dediğim gibi, kadın konuşmak istemedi. Biz başkalarını araya koyduk, dedik ki biz geleceğiz yanına, başkasının evine gitti kadın, başkasının evinde yarım saat oturdu, titreyerek konuştu. Tarlada tarla yaptıklarını, o sırada kakhaha attığını, arkaya döndüğünü, çok hızla geçen bir arabanın siyah Doblo olduğunu, arkası camlı Doblo olduğunu, Doblo arabayı iyi bildiğini söyledi, hızla geçtiğini. Stabilize yol, böyle hızlı geçilecek bir yol değil, arabanın dikkatli geçmesi gerekiyor, o yüzden dikkatini çektiğini, kadınlara dönüp bu araba niye bu kadar hızlı geçti dediğini, kadınların arkasına dönüp bakana kadar arabanın geçtiğini, o kadar hızlı geçtiğini, kadınların da yelini gördüğünü söyledi o kadın, kimdi, neydi içinde kim vardı, bilmiyorum, görmedim, hiçbir şeyini hatırlamıyorum, sürekli bunları söyledi. Daha sonra eşim onu sıkıştırıyor, telefon açıyor, telefonun birinde diyor ki “Bak kardeşim, bu eninde sonunda çıkacak, çıktığı zaman arabanın içindekilerin akrabaları benim söylediğimi söylerlerse, benim olduğumu söylerlerse bana ve aileme zarar verirler diye korkuyorum.” diyor. Bunun da ses kaydı var

yani. Ben görmedim, etmedim, gitmedim diyor, en sonunda da bunu söylüyor yani. Ortaya çıkar da ortaya çıkan kişiler araştırmalar bunu kim söyledi diye, benden çıktığı duyulursa bana ve aileme zarar verirler diye korkuyorum diyor.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Sadece o siyah Doblo’dan söz ediliyor.

ATİKA VATAN – Başka birisi de o gün beyaz bir arabanın hızla geçtiğini söylüyor. Bizim evin orada normal ana yol var, ana yoldan kızımın bulunduğu, aşağıya bağlanan yol var, bir de ana yola geliş istikametinde metruk evin oradan geçen bir yol daha var, o da yine aşağıdan geçiyor. O metruk evin olduğu yerden geçtiğini gören, hani beyaz bir araba gördüğünü söyleyen başka bir kadın da var “Çok hızla geçen o saatlerde ben beyaz bir araba gördüm.” diyor. Yani siyahı da gördüğünü söyleyen var, beyazı da gördüğünü söyleyen var, neyin ne olduğunu bilen yok.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Bir de ben bir videodan bir anlatımınızdan şöyle bir şey duydum, diyorsunuz ki “Bizim çok iyiydi aramız o aileyle. Çok ilginç geldi bize, bizi bir daha hiç aramadılar, sormadılar.”

ATİKA VATAN – Bu olayın böyle olduğunu söyledikten sonra ha siz böyle düşünüyorsunuz biz de araştıralım madem öyleyse nedir ne değildir bakalım bunu söyleyen hiç kimse olmadı.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Hiç gelmediler size?

ATİKA VATAN – Hayır, kesinlikle. Sadece başsağlığına.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Somuncu denen aileyle görüşüyorsunuz normalde?

ATİKA VATAN – Evet, görüşürüz, normalde görüşürüz, mesela ben AK PARTİ kadın kollarında görev yaptım, ondan sonra AK PARTİ ilçe teşkilatında sekreter olarak görev yaptım, ikinci bir teşkilat kurulduğu zaman belediye başkanı direkt beni aradı “Ben seni oraya yazıyorum.” dedi. Ben “Yapamam, 2 çocuğum var, işe gidiyorum, ben oraya zaman ayıramam.” dedim. “Ayıracaksın, ben söylüyorum, yapacaksın.” dedi yani bu kadar samimiydik yani sen diyorsan ben yaparım anlatmak istediğim.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Yani bu kadar samimi olanlar hiç arayıp sormadılar.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Peki, onların siyah Doblo’su var mı?

ATİKA VATAN – Bir sürü arabası var.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Siyah Doblo arabaları var mı yani?

ATİKA VATAN – Vardır, ben kesin onlarındır diyemem yani, vardır, ben kesin bilmiyorum.

BAŞKAN – O aileyle ilgili ilk ne zaman şüphe duydunuz, onlar olabilir diye şüphe ne zaman başladı?

ATİKA VATAN – Benim kendi şahsi şüphem oğlunun ifadesinden sonra, neden böyle bir şey söyleme gereği duydu diye.

BAŞKAN – Dondurmasını istedikten sonra...

ATİKA VATAN – Evet, böyle bir ifade veriyor, daha sonra da orada olmadığı, o yoldan geçmediği...

BAŞKAN – O niye yalan söyledi diyorsunuz.

ATİKA VATAN – Evet, neden böyle bir yalan söyleme gereği hissetti? Ve daha sonra kendisinin bana dediği “İtfaiyeyi o gün ben çağırdım, hatta o gün oradan geçen fizik profesörü arkadaşım vardı, onu da oraya getirdim, adam eline bir kâğıt aldı, kağıdı aldı bu şekilde attı, gittiği yeri gösterdi, ağırlığa göre bu yer değişir, kesinlikle bu çocuğun buradan düşme ihtimali yok abla, sen içini ferah tut, o çocuk oradan düşmedi.” diye bana kendisi direkt söyledi.

BAŞKAN – Yine o çocuk söyledi?

ATİKA VATAN – Evet.

NECATİ TİĞLİ (Giresun) – Ne zaman söyledi Atika Hanım size bunu?

ATİKA VATAN – Taziye geldiği zaman.

NECATİ TİĞLİ (Giresun) – Taziye geldiği zaman söyledi.

ATİKA VATAN – Evet.

BAŞKAN – Düşmedi diyen...

ATİKA VATAN – Düşmedi diyen de kendisi, “yanaklarını sıktım, dondurma yiyordu, yolda gördüm. diyen de kendisi.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Ama yol Atika Hanım’ın çocuğun gittiği dediği yol değil ama.

BAŞKAN – Anladım, yalan söyleyen de o, düşmedi diyen de o.

ATİKA VATAN – Yalan söylediğini... Görüntüye göre yalan yani.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Atika Hanım, hastanede böyle bir şey oldu mu?

ATİKA VATAN – Hastanede dikkatimi çeken, o kadar acının içinde benim gördüğüm, belediye başkanı ile benim kayınımın ikisinin beraber sürekli morga, inceleme alanına girip çıktıklarını görüyorum, kızımı görmek istiyorum diye her defasında bağırduğım hâlde “Siz değil, siz oturun.” Kızımı görmek istiyorum, artık ne incelendi ne söylendi ne yapıldı bilmiyorum. Daha sonra da aklıma takılan belediye başkanının ne işi vardı ki orada? Belediye başkanı bunun bir akrabası değil, yakını değil neden oradaydı? Bu benim aklıma geldi, bu da yine etrafın söylediği, belediye başkanın...

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Ama siz gördünüz?

ATİKA VATAN – Gördüm.

BAŞKAN – O anki telaşla...

ATİKA VATAN – Gördüm, o an birinin koluna girip içeri girip çıktığını gördüm ama ben girmek istediğim için, içeri girmek istiyorum, kızımı görmek istiyorum diye dediğim için o an gördüm.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Bir de benim izlediğim şeylerde şöyle bir şey var: Yine o gece yine o yeğenle, belediye başkanın yeğeniyle bir oto yıkamacı çocuğun sürekli girip çıktığı söyleniyor hastaneye, durumunu öğrenmeye çalıştı.

ATİKA VATAN – İşte onu bana değil, eşime söylüyorlar görgü tanıkları.

BAŞKAN – Onları eşine soracağız.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Bir şey daha soracağım: Eltiniz bir ifade veriyor ve sonra değiştiriyor, onu ben sizin ağzınızdan dinlemek istiyorum.

ATİKA VATAN – Eltimin bana söylediği, o gün merdivenleri sildim, oğlun geldi, oğlunu karşıladım.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Hangi merdivenler? Sizin apartmanınız mı?

ATİKA VATAN – Apartmanın merdivenleri.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Aynı apartmanda mısınız?

ATİKA VATAN – Aynı apartmandayız. Bizim üst katımızda, biz batı, onlar doğu tarafında oturuyorlar.

Oğlunu karşıladım, sonra benim oğlum geldi, onu karşıladım, merdivenleri sildim, gelse görürdüm, daha sonra eve çıktım, cam açıldı, yatağa uzandım, Şermin Dede’nin “Buna ne olmuş?” diyen kadının bağırmasına, iki bayan konuşuyorlardı, seslerini duydum, onların muhabbet seslerini duydum, orada bir şey olsa muhakkak duyardım, kesinlikle bu çocuk eve gelmedi diye kendini yırttı, daha sonra da ifadesinde...

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Böyle bir ifade verdi ama.

ATİKA VATAN – Bize söylediği, gelenlere, bana söylediği de bu. Daha sonraki ifadesinde de “Camlarım kapalıydı, duyma şansım yoktu, o gün çok beton arabası geçiyordu, onun sesi olmuş olabilir.” dedi, değiştirdi ifadesini.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Sayın Başkan, çok uzattık ama başlangıçta “helikopter geldi, geliyor, götürecekler” diyen kimdi?

ATİKA VATAN – Belediye başkanı dedi.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Belediye başkanı dedi, çok önemli.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Sonra nasıl oldu ilişkileriniz? Yani bir ilişki bozuluyor. İfade nedeniyle mi? Değişik iddialar var, onu sizin ağzınızdan dinleyelim. Şaban Bey’in ağzından çok dinledik onları yani videolardan, “twitter”den falan.

ATİKA VATAN – Anlayamadım.

BAŞKAN – Belediye başkanıyla ilişkiniz nasıl bozuldu?

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Yok, elti, belediye başkanı, amca...

ATİKA VATAN – Elti, Müge Anlı’nın ekibi olay günü bizi aramıştı, bu olayı araştırmak istiyoruz diye. Bize de eltimin, kayınının hepsinin dediği “Biz burada tanınmış bir aileyiz, kendimizi medya üzerinden reklam konusu yapmayalım. Kesinlikle bizim kızımız oradan düştü, kızımız göçünü yaptı, bizde arkasından bu şekilde kapatacağız, bunun başka bir şeyi yok, araştırmayın yani bunun araştırılacak bir şeyi yok.” dediler, biz de onları geri çevirdik. Daha sonra bu olaylar çıktıktan sonra Müge Anlı’ya bu olay araştırsın diye istek yolluyor konu komşu, arkadaşlar biz falan...

BAŞKAN – Kaç gün sonra?

ATİKA VATAN – Olaydan üç, dört ay sonra. Dediğim gibi kesin bir şey söyleyemiyorum, zaman kavramı konusunda hatırlayamıyorum, belki iki aydır.

Geldiler, Müge Anlı’nın ekibi geldi, akşam geldiler. Hava yağmurluydu, ekip projektörle beraber evin oralara falan baktılar, yukarıya çıktılar, bize ilk söyledikleri kesinlikle biz bir sürü olaya gittik, dediğiniz mantığa uymuyor, bir de gündüz gözüyle bakacağız, gündüz geleceğiz, bir de gündüz bakalım ama şu anki ilk izlenimize göre böyle bir şey olması mümkün değil dediler. Daha sonra ertesi gün geldiler, çekim yapmaya başladılar, onlar geldikten sonra kayınım ile eşimin arası açıldı “Neden onlar geldi, çarşı çalkalanıyor, herkes Somuncu oğullarının bunu yaptığını söylüyor, sen onlara ne söyledin, ne yaptın?” diye böyle bir kavgaya giriştiler, baya bir şeyler oldu yani orada başladı aramızın açılması. Hatta, ondan sonra bir gün içinde taşındık biz, apartmandan taşındık.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Buraya mı taşındınız?

ATİKA VATAN – Evet, bir gün içinde taşındık biz buraya.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Atika Hanım, daha önce buraya...

ATİKA VATAN – Bir şey daha söyleyebilir miyim aklıma gelmişken, dediğim gibi her şeyi unutuyorum.

Müge Anlı’nın ekibi geldikten sonra o gün bir elma aldı gelenlerden bir tanesi balkondan aşağıya şöyle bir attı. Aşağıya indiğinde elma paramparça olmuştu. Bak kardeşim, senin çocuğun hafif bir çocuk, zayıf bir çocuk değil, bu kadar yükseklikten aşağıya inerken ağırlık hacim ivme kazanarak aşağıya incek hem daha fazla ses çıkaracak hem aşağıya indiğinde aynen bu şekilde olması gerekiyordu, ilk ciğerleri patlaması gerekiyordu aşağıyla o şeyiyle vurduğu zaman; iç kanama geçirmesi ve bütün kemiklerinin kırılması gerekiyordu. Senin adli tıp raporunu okuyorum, senin çocuğunun ciğerlerinde hiçbir şey yok, ölüme bağlı solma, nefessiz kalıp solma ve çok kalp masajı yapıldığı zaman -taze diye

yazıyor kalp masajına bağlı olduğu da yazıyor- hafif bir kanama, taze kanama olduğu görüldü diyor ve başka bir şeyi yok. Senin çocuğunun aldığı darbe -ki yıkayanlar da aynı şeyi söylüyor sol ya da sağ hatırlayamıyorum, solsa sol bacak ile sol kolun iç yüzünde, sağ ise o tarafta, hangi taraf yön olarak hatırlayamıyorum şu an- orada bir darbesi var, başka bir darbesi yok. Zaten fizikçilerin çıkardığı başka bir raporda da var, çocuğun anatomisi çizilmiş, nereden ne darbe aldığı yazıyor ve aldığı darbe arabaya tampon hizası, popoyla beraber arka bacadan alıyor ve bir adımı yukarıda, bir adımı aşağıda, yürür pozisyondayken arkadan darbe alıyor. Daha sonra bunlar oto yıkamadaki çocukla görüşmeye gittiler, dediler ki siz bize evrakları verin, alalım evraklarınızı sizdeki evrakların hepsinin fotokopisini çekin, biz bir de oradaki uzman arkadaşlarımıza, avukatlarımıza, savcılarımıza, otopsi uzmanlarına, Adli Tıp uzmanlarına gösterelim, ona göre de pazartesi günü sizi yayına çağıracağız dediler. Tamam dedik biz de. Eşim gitti, fotokopilerini çekti, bizi aşağıya çağırdılar, aşağıya indik, bunların arabası geldi, bize uğramadılar, direkt yukarıya çıktılar.

BAŞKAN – Müge Anlı’nın ekibi?

ATİKA VATAN – Evet “Tatlı Sert” diye üzerinde yazıyordu zaten arabanın. Yukarıya çıktılar, belediye başkanın olduğu evin, hani zaten yön o tarafa doğru. Bunlar ne yapıyorlar, acaba dönemediler mi falan dedik, bir müddet sonra aşağıya indiler. Aradan biraz zaman geçti, diyoruz ki bunlar ne yapıyorlar, tekrar yukarıya çıktılar, aşağıya indiler, araba sonra hızla bizim evin kapısına girdi, arabanın içindeki bayan spiker telefonla konuşuyordu, ne konuştuğunu bilmiyoruz, şoförle beraber kameraman dışarıya çıktı, kameraman dedi ki “Bak, abla, ben altı aylık evliyim, beş aydır eşim ailesinin yanında kalıyor, iki ay sonra da askere gidiyorum ama gitmiyoruz biz, şimdi buradayız birkaç gün daha.” dedi. “Ne diyorsunuz?” dedim. “Abla, için rahat olsun, senin çocuğun ne buradan düştü ne intihar etti, biz olayı çözdük.” dedi. “Ne o zaman?” dedi. “Abla, yayınınızın bir yayın akışı var, bir şeyler yayında çıkması gerekiyor, ben konuşamam bizim konuşma hakkımız yok ama istersen içerideki arkadaş söylerse söyler.” dedi. “Ya, bana söylemeyin, yeter ki çözün de bana yayında söyleyin.” Yayın da pazartesi günü, günlerden de cumartesi olması lazım o gün bir gün beklerim, bu kadar beklemişim. O kadar mutlu oldum ki yanımda arkadaşlarım da vardı, iki tane arkadaşım. Daha sonra bayanın yanına gittik “Şimdi değil, daha sonra. Biz otelde kalıyoruz, kaldığımız otele gidelim. yemek yiyeceğimiz bir yer var mı?” dedi. Eşim o kadar sevindi ki “Gen sizi götüreyim, Görele’nin pidesi meşhurdur, orada pide yeriz.” dedi. Biz röportaj falan yaptık gittiği yerleri, tek tek okuldan çıkışını, yürüme mesafesini, yanıma uğramasını, kırtasiyeye uğramasını, hangi yönden gittiğini hepsini tek tek görüntülediler, ne kadar mesafe olduğunu adım adım ölçtüler. Daha sonra gittik, orada masanın birine kamerayı bıraktılar -çok net hatırlıyorum- kameradan aktarma yapıyorlardı, belgeleri de Whatsapp’tan çekip atıyorlardı. Bayan spikere bir telefon geldi, aşağıya indi, arabanın içine girdi, arabanın içinde konuşuyor, biz de olay nasıl olacak, hangi gün gideceğiz onları konuşuyoruz. Bayan yemeğine hiç dokunmadı, bir lokma dahi almadı, arkadaşlarına döndü “Gidiyoruz.” dedi. İkisi de aynı anda şu şekilde “Nereye gidiyoruz?” dediler. Daha sonra baktılar, o an anladım “Sizi de mi susturdular, siz de mi sustunuz?” “Yok, biz özgür basınız, bizi kimse susturamaz, öyle bir şey yok.” dedi. O zaman şu bavulla bulunan bir kız çocuğu vardı, tecavüze uğrayan, “Dava var, ona gitmemiz gerekiyor, Trabzon’da diğer arkadaşlarımız var, size onlar gelecek.” Dedim ki “Size inanmıyorum çünkü sizin bakışlarınızda korkuyu görüyorum şu an sizi çağırdılar, gelen telefon da bunun için. Susturdular sizi, siz sustunuz ve daha gelmeyeceksiniz.” Hatta eşim bana “Niye öyle söylüyorsun, gelecekler.”

BAŞKAN – “Sizi de” dedin değil mi? Niye “sizi de” dedin, daha önce başkasını susturduklarını da mı düşündün?

ATİKA VATAN – Kimse konuşmadığı için. Polisler sürekli intihar diyorlar, şunu diyorlar, bunu diyorlar. Polisler kendi arasında evde konuşuyorlar eşleriyle, çocukları bunu duyuyor, okulda konuşuyorlar. Diyor ki polis evde eşiyile konuşurken “Bu olayın altından çok pis işler çıkacak ama ne

çıkacak.” diyor, çocuk bunu duyuyor, gelip arkadaşına anlatıyor, arkadaşı gelip evde söylüyor. Burası küçük yer, herkes birbiriyle bir şeyler konuşuyor ama gelip konuşması gereken yerde kimse ağzını açmıyor.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Müge Anlı’dan medet umar hâle gelmek burada aslında savcının, polisin iş yapmaması demek. Müge Anlı çözsün diye siz böyle bir şey hâlindesiniz yani.

ATİKA VATAN – Bilinen bir şey var, Müge Anlı’nın bütün olayları çözdüğü... Hatta oradaki şeyin söylediği “Bize bütün dosyalar intihar dosyası olarak gelir, daha sonra biz araştırırız, gerçeği ortaya çıkarırız. Polisler bizi çok sevmeyiz işlerine karıştığımız için.” Bu da onların sözü, onlar söylediler yani.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Ben demin bir şey sormuştum helikopterle ilgili. Eynesil’e bugüne kadar herhangi bir hastayı götürmek üzere helikopter geldiğini duydunuz mu, var mı böyle bir şey?

ATİKA VATAN – Yok, ben duymadım.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Ağabey, bir şey söyleyeyim orada, ben bilgi sahibi olduğum için. Şaban’ın ağabeyi olsa gerek, bu belediye başkanı dedi ya, Cemal Öztürk’ü arıyorlar helikopter lazım, çocuğun gitmesi gerekir diye.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – İlk defa oluyor böyle bir şey.

BAŞKAN – Bu oluyor ağabey, bu sık sık oluyor.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Vatandaş bizden de ister, Ordu’da adam beni arar, helikopter... Geçen uçak istedi mesela.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Beni de arıyorlar.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Şaban Bey de şimdi teyit eder, Şaban Bey’in oğlu Cemal ağabeyi arıyor, helikopter lazım ağabey, acil gitmesi gerekiyor, çocuk çok kötü durumda diye, Cemal ağabey de helikopter için Sağlık Bakanıyla görüşmeler yapıyor ama hanımefendinin dediği gibi, çocuk o ara kaybediliyor, gerek kalmadı deniliyor. Helikopter olayında...

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Kimsenin aklına kolayca gelecek bir iş değil. Tamam.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Yok, yok, burada gelir. Hayrettin ağabey, biz de üç günde bir, dört günde bir Ordu ve Giresun’da muhakkak böyle bir helikopter vakası olur. Üç gün önce arkadaşımın annesinin anjiyosu patladı, özel uçak ayarlayıp özel uçakla İstanbul’a kaldırttık. Doktor burada ameliyat edemem dedi. Ordu ve Giresun iyi gibi gözüküyor ama bazı riskli şeylerde ameliyatı kimse göz önüne almadığı için helikopter veya özel uçakla buradan götürülüyor yani. Orada ağabeyin istemesi, talebiyle yani senin dediğini ben anlıyorum ama talep ağabeyden geliyor.

ATİKA VATAN – Bana söylediğim gibi “Kızım, ambulans helikopter istedim, gelecek. Korkma hiçbir şeyi yok.”

JALE NUR SÜLLÜ – Biz size sorsaydık bu şey konusunda kimlerle konuşmamızı tavsiye edersiniz diye, aklınıza gelen isimler kimler olurdu?

ATİKA VATAN – İlk aklıma gelen, o gün orada direkt evin üzerini gören... Komşular, onlarla görüşülebilir.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Emine miydi?

ATİKA VATAN – Emine Cebeci gören kişi.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Şermin Dede?

ATİKA VATAN – Bulan kişi ama susan kişi.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Hanife Dede de ses kaydı olup ama konuşmayan, 3 maymunu oynayanlardan bir tanesi. Çoğu böyle zaten. Dediğim gibi, bilen var, ben buna o kadar eminim ki. Burası affedersiniz kabak gibi ortada bir yer, görülmemesi imkansız, düşse de görülmesi gerekiyor, bırakılsa da görülmesi gerekiyor, muhakkak görülmesi gerekiyor ama...

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – O sokakta hiç kamera var mıydı daha önce?

ATİKA VATAN – Yok.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Hiç mi yok?

ATİKA VATAN – Daha önce iş yerinin çok çok önceden vardı ama onlar boş, çalışmıyor, bağlantısı olmayan kameralar.

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) – Benim anlamadığım, burada hem ayağında çorap yok, talaş tozu bilmem ne...

ATİKA VATAN – Dediğim gibi, dün akşam da DNA örneği çıkıyor...

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) – Peki araba çarpması. İki biribirinden o kadar ayrı...

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Yok, tam tersine çok ilgili. İşte orada o yıkılan bina, metruk bina içerisinde saman var, olay tam böyle, oraya bırakıldı, sonra getirildi konuldu.

ATİKA VATAN – Dün akşamki bilgiden sonra bence olay açıkça ortaya çıkabilir yani.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Peki, bir üçüncü seçenek konuşuluyor mu? Yani, evet, bu çocuk atlamadı ama araba da çarpmadı, başka bir şey oldu; bir üçüncü seçenek, hiç kimsenin dillendirdiği böyle bir seçenek var mı ilçede?

ATİKA VATAN – Var. Bu çocuğa bir şey yapmaya çalıştılar ama başaramadılar, daha sonra ya çocuk kaçarken oldu ya da kendileri yaptılar bıraktılar diye de konuşuluyor.

BAŞKAN – Fakat şöyle olduğuna dair bir görgü tanığı, herhangi bir delil yok.

ATİKA VATAN – Dediğim gibi, ne düşmeye, ne atlamaya, ne çarpmaya.

BAŞKAN – Atika Hanım, çok teşekkür ediyoruz. Allah sizlere sabırlar versin.

ATİKA VATAN – Ben teşekkür ederim. İnşallah bu sefer, o kadar çok...

BAŞKAN – Olacak, merak etmeyin. Sizin yanınızdayız.

ATİKA VATAN – Dün akşamdan sonra içimde dedim ki bu da çıktıysa... Ben o zaman da söyledim, ya çocuğumun tırnaklarının arasında -Kanıt programını da çok izliyoruz ya dediğim gibi- hiç mi bir şey yok, bakılmıyor, araştırılmıyor. Yok, hiçbir şey yok dediler ama dün akşam ki şeyde bir erkek DNA'sına rastlandığı söyleniyor. En azından bu incelenirse muhakkak bir şey çıkar.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Atika Hanım, her zaman bize başvurabilirsiniz aklınıza gelen bir şey olduğu zaman, bildirmek istediğinizde.

ATİKA VATAN – İnanın sürekli her şeyin önün kapandı. Konuşmak istiyorum sadece, geliyorlar, konuşuyorlar, ifade alıyorlar, benim ifademi alıyorlar, görgü tanıklarının ama her şey boş, tekrar başa gelip sayfayı kapatıyorlar. Dediğim gibi...

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Atika Hanım, bakın, şu an konuştuğunuz insanlar Türkiye Büyük Millet Meclisinin milletvekilleri.

BAŞKAN – Burada serbest her şey, hepsini söyleyebilirsiniz.

ATİKA VATAN – Eşime de aynı şeyi söyledim, yine gelecekler, yine konuşacağım ve yine her şey boş olacak.

NECATİ TIĞLI (Giresun) – Hiç öyle düşünmeyin Atika Hanım.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Bunların hiçbirine hiç kimsenin etki etme şansı yok, hiç kimsenin bunlara telefon açıp...

ATİKA VATAN – Etkiden bahsetmiyorum ki. Yine kimse konuşmayacak.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – O ayrı, sizin şeyinizi bilemeyiz ama buradaki insanlar gördüklerini, inandıklarını samimi bir şekilde inançla yazacaklar.

ATİKA VATAN – Bakın, dediğim gibi, o bayan konuşuyor ben görmedim, etmedim diye, bayana telefon açıyorlar, sen Atika'yı korumaya çalışıyorsun, seni şuna söyleyeceğim, seni buna söyleyeceğim diye tehdit ediyorlar insanları, bizim tarafımıza dönen insanları tehdit ediyorlar.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Burada muhalefet partisinin milletvekilleri de varız ama iktidar partisinde olanlar da var. Eğer insanlar birazcık güven duyarlarsa yani biz de biraz ortada dolaşırsak ve belki o karartmak isteyen birilerinin arkasında olmadığını hissedерlerse vicdan ses verir. Yani, hemen ses vermez bazen ama...

ATİKA VATAN – Vicdan ses verecek ama benim bildiğim vicdan ses vermiyor, korku daha önde gelir, vicdan biraz yıllanır, yıllandıktan sonra ses verir.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – İşte o korkuyu biraz da biz yenmek için geldik. Umuyorum bunu başarırız.

ATİKA VATAN – İnşallah, benim istediğim de bu ama dediğim gibi hiç umudum yok.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Umalım yani, yok yok, umalım.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Ben de bir şey söylemek istiyorum: 82 milyon Türk insanına, buraya giden bu 12 kişi gerçekten adilmiş dedirtmek istiyoruz biz.

ATİKA VATAN – İnşallah. Dediğim gibi, ben müfettişler ilk geldiği zaman o umutlandım ki kesinlikle...

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Bakın ikiniz de buradasınız, bu konuda şüphemiz olmasın.

ATİKA VATAN – Hani duruşları, ifade almaları, insanları çağırmaları, kesinlikle bunlar çözecek dedim... Şimdi konuşmak istemiyorum devamını.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Sonuçta ne çıkarsa buna mutlaka inanacaksınız çünkü...

ŞABAN VATAN – Bir de Sayın Vekilim, şu da var: Biz aşağı yukarı her şeyi yakından takip eden kişileriz. Nasıl yakından takip ederiz? Esnafım, eşim de esnaf...

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Sen de okudun mu biraz?

ŞABAN VATAN – Ben yüksek okul bitirdim.

ATİKA VATAN – Benden sonra.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Hangi okul?

ŞABAN VATAN – Bankacılık. Yeni bitirdim, diplomayı yeni aldım.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Ne güzel, maşallah, çok güzel bir aile.

ŞABAN VATAN – İki yılda bitirdim, üç yılda dışarıdan liseyi bitirdim, kızımın desteğiyle. “Baba, yaparsın...”

ATİKA VATAN – “Annem yapıyor, sen neden yapmıyorsun?”

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Senin mücadelen takdire şayan bir mücadeledir ama hanımefendiyi şimdi gördük, gerçekten konuşurken kelime haznesinin zenginliğinden ben merak ettim, sordum kitap okuyor musunuz diye. Kadınlarımız keşke böyle olsa.

ŞABAN VATAN – Sayın Vekilim, benim eşim lise döneminden sonra ben 24 yaşında, o 18 yaşındayken evlilik yaptık. Yirmi günde tanıştık, evlendik, çok hızlı bir evlilik yaptık ve aynı zamanda eşim evlendikten sonra 2 çocukla beraber yüksek okul bitirdi ve aynı zamanda, aynı süreçte halk eğitimde kurs öğretmenliği yaptı ve daha sonra da hem ticari anlamda bana destek, yardım olarak ve aynı zamanda AK PARTİ teşkilatında bizim faaliyetimiz olmuştu, orada da görev yaparak... Yani, bir eş, iki çocuk, bir okul, bir iş, bir siyaset, eşimde hepsi var.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Tebrik ediyoruz. Geçmiş olsun, başınız sağ olsun.

ŞABAN VATAN – Bu süreç çok ağır bir süreçti.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Bu günkü hayat tarzınızdan dolayı, yeni bebeğiniz var, Allah ona sağlıklı, uzun ömür versin, onu iyi yetiştirin.

Kız mı o?

ATİKA VATAN – Rabia Naz.

BAŞKAN – Rabia Naz mı koydunuz?

ATİKA VATAN – Evet.

BAŞKAN – Allah bağışlasın.

ŞABAN VATAN – O şöyle: O benim için bir vasiyettir. Kızım, olaydan üç akşam önce mutfak kapısında kolumu tuttu “Baba, ben kız kardeş istiyorum.” dedi, böyle bir heyecanla, böyle bir coşkuyla hatta “Ben adını Rabia Naz koyacağım ve onu öyle büyüteceğim.” dedi. Biz ona “Naz” derdik, annesi dedi ki: “Sen Naz, o Naz, nasıl olacak Naz?” “Ben büyük Naz, o küçük Naz, ben onu öyle büyüteceğim.” dedi.

ATİKA VATAN – Amcasının adı Muhammet, kuzeninin adı da Muhammet Berkay “Amcamın adı da Muhammet, Berkay’ın adı da Muhammet, onlar oluyor da büyük Rabia Naz, küçük Rabia Naz niye olmuyor?” dedi.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Kendi adını vermek istedi.

ATİKA VATAN – “Kızım olmaz o, başka bir şey koyalım.” dedim, “Öf, olduğu zaman düşünürüz o zaman.” dedi, hani başka bir şey deyince o hoşuna gitmemişti. Aşırı derecede ablasına benziyor zaten.

BAŞKAN – Buyurun Şaban Bey.

ŞABAN VATAN – Merhabalar.

Şimdi, tabii böyle bir çalışma olması bir vatandaş olarak bizim onur duyacağımız bir durumdur çünkü sayın vekillerimiz olarak Türkiye Cumhuriyeti’mizin bütün siyasi partilerinin burada bulunması, böyle bir olay üzerine çalışma yapılması önemlidir. Ha, keşke hukuk sistemimiz bu aşamada olmasaydı da bizim Meclisimizdeki sayın vekillerimiz, bizleri temsil eden, vatandaşları temsil eden sayın vekillerimiz vatandaş ve devletimiz için yapılması gereken çalışmalarda bulunsaydı. Hukuk, hukuk sistemini yapsaydı, emniyet emniyetini yapsaydı bugün bu durum olmazdı ama nihayetinde milat şeklinde bir durum olmuş oldu, ben öyle görüyorum çünkü tüm çocuk cinayetleri de önemli. Ülkemizde son zamanlarda yaşanan ve benim bire bir temas ettiğim... Artık öyle oldu çünkü ben artık bütün olaylara temas ediyorum, şuradan, Eynesil’den her yere koşturuyorum, herkesin yanında olmak istiyorum. Biliyorsunuz, Küçükçekmece’de 4 yaşında bir çocuk, ben hâlâ o olayla görüşüyorum, hâlâ o aileyle görüşüyorum. Medine, ondan üç yaş büyük ablası Rabia... Gidince şok oldum, ablasının ismi de Rabia. Hâlâ onlar bir mağduriyetle devam ediyorlar, diğer olaylar ve bizim olayımız. Bu olayların hepsinden önce olan bir olay, Ağrı’daki Leyla kızımızdan önce olan bir olay ve bizi o zaman basın aramıştı. Neden? Kamuoyunda hemen geçen “Eynesil’de bir kız çocuğuna araba çarptı.” diye durum haberi yapılmıştı, bu haber gece on ikiye kadar sunuldu, gece on iki de kim ve neden, ne şekilde

değiştirtilse, olayı intihar yaptılar. Ve durumu daha sonra sabah 06.00'ya doğru Baş Polis Ruhi Kalkan'ın direkt bana belirttiği "Sabah 06'00'dan itibaren yine şüpheli durumu devam ettirdi." dediler. Peki, ne çalışması yapıldı? Hiçbir şey.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – O haber dedikleri nerede yayınlandı?

ŞABAN VATAN – Yerel basında yayınlandı.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Var mı bunlar?

ŞABAN VATAN – Tabii, tabii. İnternette yayınlı.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Hâlen duruyor.

ŞABAN VATAN – Tabii, duruyor, hâlâ duruyor.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Yani olay günü gecesine kadar "trafik kazası" diye geçti.

ŞABAN VATAN – Bende de görüntüler var zaten.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Zaten ilk arayan kişi "Trafik kazası geçirmiş bir kız çocuğu var." Polis kayıtlarına öyle geçiyor. İlk olay tutanakları var elimde.

BAŞKAN – Ruhi Kalkan ne dedi sana?

ŞABAN VATAN – Ruhi Kalkan Eynesil Emniyetinin baş polisi kendisi. Ruhi Kalkan'ın bana söylediği şu o zaman dilimiyle ilgili olarak, bir: "Ben çatıya, terasa çıktım, saat 17.30 civarıydı, siz gitmiştiniz." dedi. Evet, biz ambulansla beraber gittik, hastaneye gittiğimiz zaman, biz gittikten sonra ekip arabası oraya geliyor, ondan sonra Ruhi Kalkan gelen ekipten biri, "Terasa çıktık, baktık her yere, burada çanta yoktu." diyor. Onu belirtti bizatihi. "Biz her yerine inceledik..."

BAŞKAN – Bu haberle ilgili bir şey demedi değil mi? Haberin değişmesiyle ilgili.

ŞABAN VATAN – Bu haberin değişmesiyle ilgili "Sabah 06'00'dan itibaren tekrar şüpheli ölüm şeklinde. Araştırıyoruz, alakası yok." dedi. Ama intihar yaygarası yapan, okula gidip intihar sorusu soran Ruhi Kalkan'dı, böyle de bir durum var, aynı polis. Ve aynı polis orada...

BAŞKAN – Şöyle yapalım Şaban Bey, sen olayı duyduğun andan itibaren bize bir anlat hatırladığın kadarıyla.

ŞABAN VATAN – Ben size o zamanı anlatayım.

12 Nisan günü saat 17.17 civarı, tam saat, çünkü ben Beşikdüzü ilçesindeydim, bana telefon geldi. O gün ben de Ranger olan araba vardı, Şalpazarı esnafıyım ben aynı zamanda. Orada Beşikdüzü'nde müşteriyle görüşüyordum, oradan haber geldi. Tam da böyle Eynesil'e gelme anında otogarın tam nizamıyesindeydim.

BAŞKAN – Tam haber nasıl geldi sana?

ŞABAN VATAN – Yengem olan Güler Vatan telefon açıp "Şaban, Naz'a bir şey olmuş." dedi. Ondan sonra daha benimle konuşmuyor "Naz, sana ne oldu, ne oldu sana, senin yüzüne ne oldu, sana ne oldu?" böyle bağırıyor. Ben telefonu kapattım, tamamen, tam istikamet oraya yetiştim. Ve geldiğimde...

NECATİ TİĞLİ (Giresun) – Olay yerine mi geldin, hastaneye mi geldin?

ŞABAN VATAN – Olay yerine.

BAŞKAN – O zaman o seni arayan Naz'ın yanından arıyor.

ŞABAN VATAN – Oradan arıyor, onun başında.

Olay yerine geldiğimde bizim bina bu şekilde, Rabia Naz da şu şekilde yani 1,5 metre mesafede şöyle düz bırakılmış, bina bu şekilde ve benim onu göstermem gerekiyor, siz de daha iyi kanaat getirirsiniz, şu şekilde, kafa yine Beşikdüzü tarafında, Naz şu şekilde yerde yatıyor. Benim geldiğimde tam bu şekilde ve sedye yanına getirmişlerdi, ambulans yan taraftaydı ve ben oraya gelir gelmez...

BAŞKAN – Ayağı öyleydi öyle mi?

ŞABAN VATAN – Evet, o şekilde, sol ayak sağ ayağın üzerindeydi.

Oraya gelir gelmez benim tepkim şu oldu: Bunu buraya kim bıraktı? Diye bağırdım. Çünkü resmen Naz'ı oraya bırakılmış bir durumda gördüm. Ve oradaki şahitler de zaten diyorlardı “Böyle bağırması evet.” diye. Çünkü ben oraya geldiğim an öyle gördüm. Ve üzerinde bir tozlar vardı. Ve biz bu tozun üzerinde hep yorum yaptık ama tabii ki neticede ben ambulansla direkt hastaneye gittim, ambulansın önünde arada candan kızıma sürekli seslendim. O arada eşimle görüştüm telefonla, bir şeyi yok, ayağında bir tek bir şey var, korkma diye. Ben ona sürekli sesleniyorum, Naz, korkma kızım, korkma. O sadece böyle hareketler yapıyor ama bilmiyorum, gelirken yolda görmüşünüzdür, Amber Çay Fabrikası var, Destan Çay Fabrikası Eynesil'in girişinde, tam orada Naz çığlık attı ve büyük bir çığlık attı, bir anda böyle bir çığlık attı, o anda şoför ara camı kapattı “Kemer takman lazım.” dedi, öyle beni yönlendirdi. O sestten dolayı yapmış o da onu.

BAŞKAN – Nasıl bir çığlık?

ŞABAN VATAN – Acı bir çığlık, çok canı yanmış gibi bir çığlık attı.

BAŞKAN – O ara kalp masajı yapılıyor.

ŞABAN VATAN – O anda kalp masajı falan yok, o anda öyle bir durum yoktu.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Ambulansta hiç müdahale yapmadılar yani.

ŞABAN VATAN – Ambulansta sadece hazırlığı yapılıyordu. Başındalardı. Orada bir çığlık attı, onda da şöyle bir durdu, öyle bir durum gördüm ben orada. Ve hastaneye girdik, sedyeyle beraber ben de müşahede kısmına, acil müşahede kısmına girdim ve kızımın baş tarafına şöyle duruyorum, ben baş tarafında şöyle, kızım gözünü açamıyor, ağzı kurumuş, dudakları neredeyse morarmış, rengi bembeyaz olmuş, böyle gözünü lıg lıg ettiriyor. Yani dili ağzının içinde zor dönüyor, sanki dili ağzında şişmiş gibi bir durum oluşmuş. Kızım sana kim ne yaptı, ne oldu? Naz anlat bana diyorum, ses veremiyor. Sol elini tuttum. Kızım yanındayım, korkma, ben yanındayım, elimi tut, elimi sık deyince elimi sımsıkı bir şekilde, o kadar büyük bir kuvvetle sıkı ki sanki öyle büyük bir şeyden korkmuş gibi elimi sımsıkı sıkı. O arada güvenlik elimi ayırdı, beni dışarı çıkardılar. Ve ben kızımın -orada gördüğüm durum- sol ayağı, şu ayak şuradan şöyle komple ayrılmıştı.

BAŞKAN – Çorapları var mıydı?

ŞABAN VATAN – Çorap ayağındaydı, çorabı orada çıkartıyorlardı. Pembe çorabı vardı.

BAŞKAN – Nerede çıkardılar?

ŞABAN VATAN – Ambulansta değil, orada hastanede ayağındaydı.

Buradan bir çorabı ayağındaydı. Şu ayağında çorap yoktu ama şu ayakta çorap vardı, yaralı olan ayakta yoktu, sağ ayakta kinde vardı, solda yoktu.

BAŞKAN – Biri vardı, biri yoktu.

ŞABAN VATAN – Bunu çünkü orada ambulansta çıkarmışlardı herhâlde orada bir ayağı...

BAŞKAN – İlk gördüğün yerde, ambulansa binmeden önce...

ŞABAN VATAN – Bulunduğu yerde ben ayağının durumun görmedim.

BAŞKAN – Dikkat etmedin ona.

ŞABAN VATAN – Orada hemşire kopuk ayağındaki durumu çıkartmaya çalışıyordu. Ayakkabısını çıkartmaya çalışıyordu.

BAŞKAN – Ayaklarının ikisi de mi kopmuş?

ŞABAN VATAN – Biri. Ve burası tamamen kopma vaziyetine gelmiş. İçi sapsarı olmuş, kan hiç yok.

SEVDA ERDAN KILIÇ (İzmir) – Yerde kan var mıydı?

ŞABAN VATAN – Hiç yok, sürtünme yok, hiçbir şey yok yerde de.

Tabii, ben o toz üzerinde çok durdum. Yani ben oraya yetişecekmışim, ben kızımı orada görecekmışim, ben onun üzerindeki tozları da görecekmışim. Ben bütün yola o tozlarla çıktım ve o tozları ben buldum, metruk denilen binada. Üç ay sonra ben o binayı buldum ve bire bir aynı.

BAŞKAN – Bina nerede? Olay yerine uzak mı?

ŞABAN VATAN – Yıkıldı şu anda, 300 metre aşağısında, istikamette.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Yıkan kim?

ŞABAN VATAN – Yıkan belediye başkanı. Yıkıtmayan da belediye başkanıydı öncesinde bir yıl orayı bekletip hatta müteahhitle kötü olup hatta çok ağır bedelli bir inşaat...

BAŞKAN – Rabia Naz'ın ölümünden sonra mı bir yıl bekletti?

ŞABAN VATAN – Öncesinde, vermeyen, kişiye ruhsatı hiçbir şekilde vermediği hâlde...

BAŞKAN – Olaydan ne kadar sonra yıktı?

ŞABAN VATAN – Ben duruma uyandığım zaman, eski evi buldum, orayı incelemek için Sayın Giresun Cumhuriyet Başsavcısı Bey'imize gittim, Abdurrahman Bey'e. Ve bana hemen...

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Biz o üç ayı atladık, bir dakika, anlatıyordu...

ŞABAN VATAN – Üç ay geçti. Tam oraya gelmeden, işte ben tabii, kızımın ayağı durumundan, bir de sağ ayağının şu kısmında çapraz bir yaralanma vardı.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Aynı ayakta...

ŞABAN VATAN – Sağ ayakta. Ve göbeğinde çizgi vardı ve çenesinin şurasında şöyle 3 parmak genişliği gibi...

BAŞKAN – Göbeği açık mıydı?

ŞABAN VATAN – Evet açıktı, orada açmışlardı hastanede.

BAŞKAN – Yok, sağlık ekipleri açar da...

ŞABAN VATAN – Çenesinin şurasında şöyle üç parmak genişliği kadar bir sıyrık vardı ve elinin üstünde sıyrıklar vardı, böyle çizik çizik sıyrıklar oluşmuştu. O an ben böyle bir röntgen çeker gibi görüntü gördüm ve dışarı çıktım.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Pardon, sözünüzü kestim. Onlar otopsi raporunda, adli tıp raporunda bütün bu çizikler, şeyler tespit edildi mi?

ŞABAN VATAN – Var, var.

Aynı zamanda, güvenlik bizi ayırdığı zaman dışarı çıkarttılar beni, kapının dibine oturdum ve şöyle etrafa baktım, ağabeyim denen kişiyi aradım. Niye? Kızımın ayağı çok kötüydü, ayak çok feci bir hâldeydi. Hemen ambulans helikopter istiyorum, bu ayak burada tedavi edilemez, ayak kopmuş. Hemen acil istiyorum dedim.

BAŞKAN – Kimden istedin onu?

ŞABAN VATAN – Ben ağabeyime dedim, Muhammet Vatan'a dedim.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Benim dediğime geliyor, Cemal Öztürk’ü arıyor ağabey.

ŞABAN VATAN – Cemal Öztürk çok iyi tanıdığıydı, on beş yıldır tanıdığıydı, Aytekin Şenlikoğlu Giresun Belediye Başkanı, benim avukatlığını da yapmış olan, on beş yıldır tanıdığım kişiydi, ağabey dediğim, hani ağabey diyecek olduğum, ağabey dediğim kadar sevdiğim bir insandı. Sonra, tabii, ambulans olayı olmadı. Sonra, biz bekliyoruz, bir şeyler dönüyor, bir şeyler oluyor, A4 kâğıtları girip çıkıyor. Ben eşime dedim ki: Hiçbir şeyi yok, ayağı kötü, korkma, hiçbir şeyi yok. Ben eşime öyle anlatıyorum, yani gerçekten de hiçbir endişem yok çünkü kızım benim elimi sıkı, konuşmama cevap veriyor, ayağı feci hâlde, o acısına rağmen benim konuşmama... Evet, Profesör Ali Rıza Tümer Hoca, Hacettepe Üniversitesinde Anabilim Dalı Başkanı olarak bizzat dedi ki: “Konuşmanızı duyup, konuşmama bile tepki verebilir.” Çünkü Rabia Naz’ın kafada falan hiç problem yokmuş ve hatta aldığı hasarlar ölümüne sebep değil, Rabia Naz’ın ölüm sebebi kan kaybı. O ayaktan kan boşalmış olması gerekiyor, nerede? Genel cerrah hastanenin, o kan nerede?

BAŞKAN – Ölüm sebebi kan kaybı mı?

ŞABAN VATAN – Ortopedi uzmanı, o kan nerede?

BAŞKAN – Ama herhangi bir yerde kan yok.

ŞABAN VATAN – Yok, yok. Düştüğü yerde de yok.

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) – “Kurumuş” diyor zaten, “sararmış” diyor.

ŞABAN VATAN – Ve elbisenin, öğrenci kıyafetinin, turkuaz renkli elbisesinin sağ kolunda önce yeşil, sonra kahverengiye dönmüş bir kimyevi madde, bu incelenmemiş. Bu üç ay sonra incelendi, ben devreye girdikten sonra, pardon, bir ay sonra 8 mayısta gönderildi Eynesil Emniyetine.

BAŞKAN – Vefat nasıl oldu?

ŞABAN VATAN – Vefat... Biz orada beklerken yaklaşık bir saat sonra müdahale eden bayan doktor dışarı çıkarak bize durumu belirtti. Ve vefattan sonra morg kısmına geldik.

BAŞKAN – Senin aklında o zaman için ölüm sebebiyle ilgili net bir şey yok ama değil, mi? Var mı?

ŞABAN VATAN – Yok. O zaman ölünce ben şok oldum çünkü...

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – O zamana kadar “intihar” lafı duydu mu?

ŞABAN VATAN – Şu var: Bana ilk gelen, o anda ben oraya dedim ya dışarı çıktım, kapının kenarına oturdum, ambulans durumu... O arada Coşkun Somuncuoğlu geldi ve benimle böyle kafa tokalaştı, önce “Başın sağ olsun.” dedi. Allah Allah, böyle oldum. Sonra “Geçmiş olsun.” dedi. Herhâlde dedim, millet sağdan soldan... Ben onu öğrendim, nasıl öğrendim: Halil Çalık, DSP döneminde milletvekili olan Eynesilli Halil Çalık Coşkun Somuncuoğlu’nu arıyor, tam o sürece gelmiş.

BAŞKAN – Halil Çalık kim?

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Eski Kocaeli Milletvekili, DSP.

BAŞKAN – Şu andaki görevi ne?

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Bir görevi yok. Burada yaşıyor.

ŞABAN VATAN – Yo, kalmıyor, genelde Kocaeli taraflarında kalıyor. Ben Ankara’da onunla da görüşme yapmış oldum, şöyle ki: Eşimin çalıştığı eczane Engin Eren Bey’le bacanaklar Halil Çalık Bey. Oradan ben de, Ankara’ya gittiğimde, Mecliste konuşma yaptım, basın konuşması yaptığım günün bir gün öncesi orada şey yaptık. Hani, tabii, bu konu güncel olduğu için, her şeyiyle artık gündemde olduğu için “Ben şunu şey yapıyorum, ben o zaman Coşkun Bey’i aramıştım telefonla, bana dedi ki: ‘Muhammet Vatan’ın yeğeni, kardeşinin kızı şu anda ölmüş, hastaneye gidiyorum ben de.’” Eynesil’deki durum. Ve ben daha Naz’ın yanından yeni çıkmıştım o zaman. Naz benim ardımdan zaten...

BAŞKAN – Şöyle olabilir mi? Doktorlar sana söylememiş, ona söylemiş olabilirler mi? Babası diye hani...

ŞABAN VATAN – İçeriden bilgi almış olabilir ama şu var, şöyle bir durum var: Benim araştırdığım durumda bunlar yeğenininki dükkanda bir araya gelmişler.

BAŞKAN – Sizden birisinin sizin çocuğun böyle bir kaza neticesi hastaneye düşmesi durumunda hastaneye gelecek kadar ilişkiniz yakın mıydı, öncesi?

ŞABAN VATAN – Coşkun Somuncuoğlu’yla mı?

BAŞKAN – Evet.

ŞABAN VATAN – Tabii ki, yakındı. Hani, şöyle yakındı, hatta eşimi AK PARTİ ilçe teşkilatına bizzat telefon açıp da olmasını isteyen, talep eden ve hatta ben “Başkanım, bizi siyaset durumuna karıştırmayın, bizim iki çocuğumuz var, ben çalışıyorum, eşim çalışıyor, biz çocuklarımıza zor yetiştiriyoruz. Biliyorsunuz, biz seni destekliyoruz, yanındayız.” durumunu konuşan.

BAŞKAN – Yani, gelmesi normal, gelebilir.

ŞABAN VATAN – Onun gelmesi normal ve ondan sonraki süreçleri de biz normal gördük hani yakından incelemeye çalışması. Çünkü bizim hukukumuz çok iyi bir durumdaydı. Ama sonra gelişen bir durum oldu. Bir gün bana bir telefon geldi, telefon Coşkun Somuncuoğlu’ndan. Ne zaman ki süreç ben olayları araştırmaya başladığım süreçte her yeri didik didik inceledim...

BAŞKAN – Araştırmaya nasıl başladın?

ŞABAN VATAN – Araştırmaya, Naz’ın üzerindeki gazete kâğıdı durumunu ben ...

BAŞKAN – “Polislerin, savcılığın yaptığı soruşturma iyi gitmiyor.” intibai ilk nasıl uyandı sende?

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Ha, orayı yine atladık.

ŞABAN VATAN – Savcılık durumu iyi gitmiyor intibai, onu şöyle anlatayım.

BAŞKAN – Yani ilk şüphe nasıl oldu, onu...

ŞABAN VATAN – İşte morg olayı var ya, morga gelmiştim, en son orada kalmıştım. Morgta ben dedim ki çocuğumu ben kendim soğutucuya alacağım, çocuğum beni ister, başka kimseyi istemez, kimse dokunmasın dedim. Ben çocuğumu önce eşimle beraber karşıladık. Ondan sonra soğutucuya ben kendim, hani tabii, yardım da ettiler, o şekilde içeri bıraktım, dışarıda kapının kenarında bekliyorum, savcıyı bekliyorum, savcılık gelecek diye. Ve savcılık geldi, o arada oraya giren çıkanlar oluyor, savcılık geldiği zaman Coşkun Somuncuoğlu da oradaydı, ben ayağa kalktım, içeri ben de girmek istedim tekrar. “Sen giremezsin.” dediler. Esasında benim girmem gerekiyormuş tanı için. Savcının zaten istediği durum buymuş. Ve zaten benim durumu nasıl karşıladığımı orada herkes biliyor.

Rabia Naz benim bütün hayatımdı. Yani Rabia Naz bir tarafadır, bütün dünya bir tarafadır. Bunu herkes bilir, eşim de hatta bunu bazı konuşmalarda açıklamıştır, söylemiştir. Onunla benim arama hiçbir şey giremez, öyle bir bağımız vardı ve Rabb’im bana son kez elini sıkmayı da nasip etti, vedayı etti, onu da nasip etti, o beni beklemiş. Bunu biz biliyoruz, biz yani her şeyini bilen insanız.

Orada savcı beni içeri almadı, Coşkun Somuncuoğlu içeri girdi, sonra Muhammet Vatan’ı aldılar. Ben bekliyorum, niye almıyorsunuz?

BAŞKAN – Muhammet Vatan kardeşin.

ŞABAN VATAN – Kardeşim olan kişi.

Ondan sonraki süreçte biz Eynesil’e geldik.

BAŞKAN – Seni babası görmesin filan diye almamış olabilirler mi? Bazen öyle olur da.

ŞABAN VATAN – Bazen öyle olabilir ama neticede şu var ki istiyordum.

BAŞKAN – Yani seni içeri girmemek sende herhangi bir şey uyandırmadı şüphe müphe.

ŞABAN VATAN – O anda şüphe uyandırmadı tabii, beni niye içeri almadı dedim hani ben niye girmedim dedim yani kendimce. Orada zaten o durumda biraz sert durdum.

Ve sonra biz Eynesil’e geldik evimizin olduğu yere. Tam demir kapıdan içeri gireceğim apartmanın olduğu yerde, polis elinde kızımın okul çantası şöyle, bak, şöyle, bana şöyle gösterir gibi geçti. Ben şok oldum.

BAŞKAN – Kaçta oluyor bu?

ŞABAN VATAN – Biz saat 11.00 civarı gelmişiz.

BAŞKAN – Olay akşamı yani olaydan üç beş saat sonra.

ŞABAN VATAN – Tam da o polis çantayı bana böyle gösteriyor, şok oldum, bu ne? Sonra ben yukarı çıktım.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Ruhi Kalkan mı o polis?

ŞABAN VATAN – O polisi kim hatırlamıyorum. Ben sadece o an çantayı görünce bir şok oldum okul çantasını. Nedeni, biz eşimle yan yana otururken ben eşime dedim ki: Atika, kızımın okul çantası nerede Rabia’nın? Biliyor musun? Eczanede mi nerede, ben orada çanta göremedim? Benim şöyle bir özelliğim vardır: Araç sürerken bile, çok şükür, kilometrelerce öteden geniş açıdan bakabiliyorum, yani bir şey varsa, bir şey olduysa öyle bir şey var, yani mutlaka kayıtlara giriyor.

BAŞKAN – Polisin elinde miydi, sana mı gösteriyordu?

ŞABAN VATAN – Elinde, bana böyle gösterir gibi gösterdi.

BAŞKAN – Sana niye gösterdi?

ŞABAN VATAN – İşte ben onu anlayamadım, bir şok oldum zaten o an. Hani sanki...

BAŞKAN – Peki, aldın mı çantayı?

ŞABAN VATAN – Yok, o gitti zaten.

BAŞKAN – Aldı götürdü.

ŞABAN VATAN – Apartmanın giriş kapısında bakın, apartmanın...

BAŞKAN – Yok, o anda alır belki diye söylüyorum.

ŞABAN VATAN – Demir kapı dediğim apartmanın giriş kapısında aşağıda.

Ben de yukarı çıktım. Ardından Polis Ruhi de çıktı. Tabii, orada birkaç kişiler vardı. Bu konuyu konuşurken şey oldu.

BAŞKAN – “Ruhi” dediğiniz emniyet amiri mi?

ŞABAN VATAN – Emniyette baş polis, Ruhi Kalkan.

Ruhi Kalkan şöyle panik bir vaziyette dedi, Allah Allah, benimle konuşuyor benimle böyle, “Nasıl olur?” öyle bir hâlde. Dedim, ne oldu, nedir? “Çanta bulundu buradan, polis buldu.” Nerede? Sandalyenin altındaymış. Üstü ıslak sandalye vardı, şu sandalye, onun altındaymış. Ha, dedim ben de şöyle.

BAŞKAN – Nerede bulmuş? Çatıda.

ŞABAN VATAN – Terasta.

BAŞKAN – Olay yerine savcı gelmedi mi? Olay yeri incelemeye savcı ne zaman geldi?

ŞABAN VATAN – Hayır, yok. Sekiz ay sonra. O da benim bütün ısrarına rağmen.

BAŞKAN – Savcı hiç gelmedi mi olay yerine? Sadece otopsiyi yaptı...

ŞABAN VATAN – Savcı otopsiyi yaptı, olay yerine bir adım atmadı ve ısrarla dedim ki: Bakın, sayın savcım, sizin olay yerine gidip keşif yapmanız gerekiyor. “Çocuk hastanede vefat etti.” dedi. Çocuğun olay yeri hastane değil dedim, çocuğun olay yeri bulunduğu binadır dedim. Sizin bunu değerlendirmeniz gerekiyor dedim. Ve şöyle bir durum oldu: Çantayı üstü ıslak sandalye vardı, altına koymuştu. Ben dedim ki: O zaman Naz benden on gün önce tekvando için izin istemişti, “Baba tekvando kursuna gitmek istiyorum.” Ben de dedim ki eczanede: Kızım ne işin var senin tekvando kursunda elini ayağını kıracaksın, başka bir spor mu bulamadın, tekvandoyu nereden buldun? Annesi dedi ki: “Ya, spor onun için.” Kiloluydu, bayağı kiloluydu, bayağı bir kilosu vardı. “Spor olsun.” dedi. Tamam, dedim, haydi git. Belime böyle bir sarıldı sımsıkı, çok sevindi. Onun bir özelliği vardı, eğer ki bir şeyi yapacaksa onu önceden araştırarak, inceleyecek, her şeyini öğrenecek, o gittiği zaman orada o görevi yapacak ki “Rabia Naz bunu yaptı, başardı, o yapabiliyor, yaptı.” Öyle bir şeyi vardı her zaman. Zaten okuduğu kitaplar onun zekâsını kat kat üstüne taşıyan... Rabia Naz’ın bütün okuldaki programlarına ben katıldım çünkü annesi çalıştığı için.

BAŞKAN – Ne gibi programlar olurdu okulda?

ŞABAN VATAN – Mesela okulda toplantı olurdu beni çağırırlardı, farklı bir program varsa o zaman beraber giderdik annesi de izin alırdı.

BAŞKAN – Yani veli olarak sen çok giderdin.

ŞABAN VATAN – Benim çünkü kendi özel işim olduğu için istediğim zaman da gidebiliyordum. O da şunu derdi: “Baba mutlaka bekliyorum.” Gitmem lazımdı, ben Rabia Naz için bütün işi bıraktım Giresun’a o kaleye çocuklarla gezmeye arkadaşlarıyla gittiğinde “Baba, senin gelmeni istiyorum, sen de gel.” Ben bütün işi bıraktım kızım için oraya gittim.

BAŞKAN – Peki, şeye dönelim. Çantayı gördün, sordun, o da dedi ki: “Sandalyenin altında buldum, sandalyenin üstü ıslaktı.”

ŞABAN VATAN – Oradaki mevzu benim kafamda şunu oluşturmuştu: Ha, benim kızımın tekvando durumu, annesinin yanına geldiği zaman Mustafa Yüksel okulunun kapısına oynamaya gitmek istemiş okul dağıldıktan sonra. Alakasız bölge, bizim Eynesil’in diğer tarafında olan bir bölge olmuş oluyor, tanıdığımız insanlar da orada çok az. Tabii, doğal olarak izin verecek durumumuz yok. Benden de daha önceden izin istemişti vermediydim. Hani, orada herhâlde okulun kapısında hareket yapacaktı, onun aklında kaldı, her hâlde terasa çıktı. Normalde çıkmaz, asla terasa çıkmazdı. Hatta bazen böyle çamaşır mevzusu falan olur uflar, pufklar ben gider alırdım çoğu zaman.

BAŞKAN – Sen düşündün onun terasa çıktığını. Çanta oradaysa diye.

ŞABAN VATAN – Ben terasa çıktığı durumu... “Üstü ıslak sandalye” dediler, altına koymuş, ha, bu çantayı korumaya almış, niye? Köşede bir çanak direği vardı, çanaksız çanak direği vardı. Herhâlde bu denge hareketi yapmaya çalıştı çünkü biz çocukken denge hareketi yapardık tekvando, karate marate mevzusu, çocukluk hâli. Herhâlde bu bunu yapmaya çalıştı, dengeyi kaybetti ve aşağı düştü. Ve polis bana dedi: “Nasıl olacak ki? Böyle olmuş olsa imkânsız.” Dedim bunun başka yolu yok. Naz’ın tek bir durumu vardır şu çanak direğinde denge hareketi yapmaya çalışmıştır. Şöyle köşe bir yerdeydi, anladım ki böyle yaparken o da şöyle yüksek bir şey herhâlde böyle yaparken dengeyi kaybetti, aşağıya düştü. Ben daha aşağıyı düşünmedim, yani Allah şahit ki ben daha aşağıyı hiç düşünmedim. O çanta muhabbeti, üstü ıslak sandalye durumu, altı durumu, ama...

BAŞKAN – Bunu ilk gece düşünüyorsun.

ŞABAN VATAN – Tabii ve bununla ben yirmi iki gün gittim ve gelen herkese de bu şekilde anlatıyorum. Hatta, bana diyorlar ki: “Şaban, bu imkânsız, böyle bir durum nasıl olacak?” bakın, çanta bu şekildeymiş, üstü ıslak sandalye varmış, altına koymuş, korumaya almış. Benim kızımın böyle bir şey düşüncesi olur, kafasında yapmak istediği bir şeyi, hareketleri bir şekilde dener, yapar...

BAŞKAN – Karateye kendince başladı orada.

ŞABAN VATAN – O kendince başlamıştır, o gittiği zaman bir denge, “Ben şunu yapabiliyorum hocam.” diyebilecek bir durum oluşturmıştır düşüncesine kapıldı. Ama sonra fare yemiş bir gazete kâğıdı olayı gündem olunca bir polis memuru arkadaş Eynesil Emniyetinde o pantolondaki incelemeyi o da yaptı ve bana dediği kelime şu oldu: Şaban, pantolonda fare yemiş bir gazete kâğıdı çıktı, büyük mercek baktım.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Tekrar söyleyin, anlayamadım ben onu.

ŞABAN VATAN – Eynesil Emniyetinden polis, benim çok samimi olduğum bir arkadaş, dedi ki: “Şaban, ben de pantolonuna baktım, inceleme yaptım, siz ‘toz moz durumu’ diyordunuz, elbisede zaten o toz olayı vardı, bir tozlar vardı, hep söylüyorduk zaten, inceleme yaptım, fare yemiş bir gazete kâğıdı buldum Şaban.” dedi.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Pantolonun neresinden?

ŞABAN VATAN – Pantolonunda çıkmış.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Yapışmış herhâlde.

BAŞKAN – Fare yemiş.

ŞABAN VATAN – Fare yemişli gazete kâğıdı bulundu.

BAŞKAN – Gazete kâğıdının bir kısmını fare yemiş, bir kısmı yapışmış çocuğa.

ŞABAN VATAN – Parça olarak.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Bunu polis nasıl anlayabilmiş? Adli tıp ancak anlayabiliyor.

ŞABAN VATAN – Şöyle ki yani yüzeysel olarak inceleme yaparken orada o kâğıt onun dikkatini çekmiş demek ki elbisede, almış onu incelemiş, mercek baktım hem de zaten.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Onlar özel uzmandır yani kriminalde.

ŞABAN VATAN – Sonuçta polis memuru, sonuçta bunlarla bir...

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Normal memur değildir.

ŞABAN VATAN – Sonra, tabii, ben bunun üzerinde şöyle bir durdum: Ya, ağabey, zaten şöyle bir şey var, Atike’ye de bunu söylüyordum, üzerindeki tozlar samanlı, odun talaşlı, kurumuş çalı, dışı Anadolu’da hep bildiğimiz, kahverengiye dönen bir durumlar, hatta “orman gülü” diyorlar, biz burada “güllük” diyoruz, güllük gibi... Dedim ki: Naz’a nereden gelmiş ki Atika, Naz’ın üzerinde hiç böyle bir şey olmuyor.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Yirmi gün sonra mı fark ediyorsunuz bunu?

ŞABAN VATAN – Bunu ben gördüğümü Atike’ye o sırada diyorum.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Yirmi iki gün sonra mı?

ŞABAN VATAN – Yirmi iki gün sonra değil, yok öncesinde diyorum öncesinde.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Ama Atika Hanım hastaneye gittiğinde çocuğunu ilk gördüğünde saçının çok dağınık olduğunu...

ŞABAN VATAN – Dağınık, o ayrı.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – ...ve orada talaş malaş olduğunu, değil mi, ben yanlış mı duyuyorum?

ŞABAN VATAN – İşte onu diyeceğim bakın, biz kendi aramızda şunu konuşuyoruz...

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Ama bunlara vakıf olmaları sanırım yirmi gün sürüyor, önce olayın şokunu yaşıyorlar.

NECATİ TİĞLİ (Giresun) – Evde fikir alışverişi yaparken olaylar intikal ediyor.

ŞABAN VATAN – Atika Hanım’ın...

BAŞKAN – Ölümden itibaren fikir alışverişi yapıyorlar zaten.

ŞABAN VATAN – Ben her şeyi net gören kişiyim, yetiştiğim için. Ve ben Atika’ya şunu diyorum bakın: Atika, Naz’ın üzerinde şöyle şöyle tozlar vardı...

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Şaban, Hayrettin Ağabey’in anlamadığı şey şu oldu: Sen bunu “Ölüm anından itibaren.” diyorsun da.

ŞABAN VATAN – Ölümden sonraki durum, biz bunu kendi aramızda konuşurken.

BAŞKAN – Hayır, gazetecinin söylediği yirmi iki gün sonra.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Polisin söylediği yirmi iki gün sonra.

ŞABAN VATAN – Polisin söylediği yirmi iki gün sonra, yirmi birinci gün.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Sen de o zaman uyandın ama.

ŞABAN VATAN – Ama biz talaşın yorumunu yapıyoruz, diğerlerinin. Onu anlatıyordum işte az önce, eşimle beraber şunu konuşuyorduk: Üzerinde böyle bir tozlar var Atika, Naz bir yerlerden mi geldi de üzerlerine bu tozlar bulaştı, nasıl olur? Üzerinde hiç böyle yok ki, Naz’ın üzerinde önceden hiç hayatta pislik olmazdı. Nasıl olur o güllük müllük, saman maman değişik değişik bir şeyler var dedim. Hatta bunu ilk ifadede Güler Vatan’ın, yengem olan kişinin belirttiği bir durum.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Bir de ambulans şoförünün bir sözü tutanağa geçmiş. Yani tutanak okuduğumda ambulans şoförünün de ifadesi var.

ŞABAN VATAN – Ambulansta 112, acil hemşirelerin, ne tuhaf burada da var, belirttiği durum.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Şimdi mesela az önce Atika Hanım dedi ki çorabı ambulans şoförü ters çevirip...

ŞABAN VATAN – Diyeceğim. Dediğiniz şu da oldu, biz çünkü bunu tüm detayıyla incelemeye çalıştık. “Odun talaşı tozlar vardı.” dedi. “Ben kaybolmasın diye çorabın içine koydum, ters çevirdim. O çorap mutlaka çok önemli ama onu takip edin.” Çorap kayıp, çorap yok. Ve saçının tokası... Son görüntüsünde saçının tokası beyaz şeyli, siyah saçında beyaz tokası yok. Saçı darmadağınktı. Atika, Rabia Naz’ın sadece yüzünü o an hastanede geçerken gördü. Ve ben Naz’ın yıkanmadan önce, adli tıptan geldikten sonra görüntüsüne dahi şahit olan kişi oldum, Allah nasip etti. Ben kızımın saçını iki akşam önce yıkamıştım ve içimdeki hasretim, Allah’ım tekrar saçını koklayayım. Böyle cuma vaktiydi, o kadar milletle görüşmeme rağmen... Allah suyu kesmiş, çok şükür, suyu kesmiş yıkanmamış. Çünkü kızım yıkandığı anda kefenlenmiş olacaktı, saçını falan koklama şansım olmayacaktı. Gittim, yıkanmamıştı, beni bekler gibi olmuşlar yani, kokladım saçını her hâlini gördüm. Ve Naz...

BAŞKAN – Kazadan kaç gün sonra defnedildi?

ŞABAN VATAN – Hemen yarın, ben bekletmedim çocuğumu.

BAŞKAN – Peki, otopsi yapıldı mı?

ŞABAN VATAN – Yapıldı, Trabzon Bölge Adli Tıp’ında yapıldı.

BAŞKAN – Otopsi için oraya mı gitti?

ŞABAN VATAN – Sebebi de şu: Ortopedi uzmanı, genel cerrah falan bizatihi belirtiş “Bu çocuğun durumu şüpheli durum, düşme değil, çarpma boyutundaki kırık.” Bakın, ortopedi doktoru bizzat söylüyor Mustafa...

BAŞKAN – O kayıtlarda var mı?

ŞABAN VATAN – Vallahi, olması lazım çünkü ifadesi alındı. Mustafa Bey bu durumu sundu ve bende de ses kaydı da var, doktor beyle görüşmeler falan hep artık ses kaydı aldım. Niye? Daha sonra herkes her hâlini inkâr ediyor. Ben bunu yaşadım, ben bunu sürekli yaşadım. Ben Giresun Cumhuriyet Başsavcısının dahi ses kaydını yaptım, kendisine de söyledim, bende herkesin ses kaydı var, kim ne derse desin. Bu suç değildir artık. Eğer herkes her şeyini inkâr ediyorsa sonra ben akıl yargılaması yaptım.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Suç olsa bile şu andan itibaren suç olmaktan çıkar o, böyle bir şey olmaz.

ŞABAN VATAN – Değil artık, çıkar. Ben akıl yargılaması yaptım. CMK’nin 74’üncü maddesinin (1)’inci fıkrası ve (2)’nci fıkrasındaki “Şu kuvvetli delillerle beraber böyle yargılama yapılır.” derken Anayasa’nın 17’nci maddesi vatandaşın bütün koruma değerlerini korurken ben niye akıl yargılaması yaptım ya? Yatmadığım hastaneye yattım.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Oraya da geleceksin, şimdi oraya geleceksin, devam et.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – “Saçını kokladım.” dediniz...

ŞABAN VATAN – Saçı darmadağınktı, saçını kokladım, evet, adli tiptan geldiğinde saçlarında tozlar vardı. Ben saçlarında tozları hastanede görmemiştim ama orada fark ettim o tozlar ince ince.

BAŞKAN – Şeyden sonra devam et Şaban, yirmi iki gün, polis sana “Fare yemişi gazete gördüm.” dediğinden.

ŞABAN VATAN – İşte ben günlerden pazar günü çalışmaya başladım, yani 6 Mayıs’ta çalışmaya başladım.

BAŞKAN – O ana kadar herhangi bir gelişme oldu mu, görgü tanığı falan?

ŞABAN VATAN – O ana kadarki durumum da benim şuydu: Ben emniyettime güvenmiştim, ben savcıma güvenmiştim, ben çocuğumu devlete teslim etmiştim, ben güvenceli yerlere çocuğumu teslim ettim, olayı teslim ettim zannediyordum. Ve ben taziye gelen herkesle de beraber diyalog halindeydim, samimi olarak herkesle beraber taziye karşılama yapıyordum.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – O taziyele karşılarken intihar mı biliyordun?

ŞABAN VATAN – İntihar asla demedim, hayır.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Ne biliyordun, düştü mü biliyordun?

ŞABAN VATAN – Benim kızım tekvando hareketi yaparken dengeyi kaybetmiş aşağı düşmüş, ben intihar durumunu asla kabul etmedim, benim kızım intihar edecek kız değil, onu hep söyledim.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Onu anladım. Yani trafik kazası yok, düştü.

ŞABAN VATAN – Trafik kazası önceden vardı, onu dedik.

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) – İlk tutanakta var.

ŞABAN VATAN – Çünkü Rabia Naz’ın ilk anı gece 22.50 yani on bir civarına kadar araba çarpması olarak geçiyordu. Ve biz hastanedeyken benim Naz’a “Ne oldu sana kızım, sana kim ne yaptı?” diye sormamın sebebi de araba durumuydu ve orada hep dediler “Araba çarpmış, kaçmış, oraya bırakıp kaçmışlar.” Olayın ilk durumu da o şekildeymiş. Polislerin yaptığı çalışma da zaten o şekilde ve o civarda tarla belleyen kadınlar 4 kişi, hemen bizden sonra polisler de oradayken oraya gelmiş. Şermin Dede olan komşumuzun Naz’ı bulan ikinci kişinin kapısına polisler de oradayken demiş ki: “Buradan süratle bir siyah Doblo araba geçti.” Buna rağmen o zamanki Eynesil Amiri olan kişi sarı taksi arattırıyor, bu bir. İkincisi, ben 6 Mayıs Pazar günüydü, direkt çalışmalarıma başladım. Önce o istikametın yol çıkışlarını ve istikamette hangi kameralar var. Bir istikametın çıkışında Sayın Kaymakam Bey’in lojmanının... Ve bunları talep ettim ve düşünün, polis inceleme yapıyor, Rabia Naz

eczaneden çıkmış ev istikametine geliyor, Hasan Okur Caddesi, önemli bir cadde. Orada kardeşim olan Muhammet Vatan'ın iş yeri var, kamera hem böyle gösteriyor yolu direkt hem böyle gösteriyor, her açıdan gösteriyor. Polis bu kaydı incelememiş. Gittikleri her yerde Kutlay Sevinç, Ordulu kendisi, kameracı polis. Öylesine bakmış geçmiş, öylesine. Murtezaoglu Mobilya var, onlar bile söylüyor.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Kamerayı incelese ne görecek?

ŞABAN VATAN – Kamerayı incelemiş olsaydı Rabia Naz'ın en son noktasını dahi görebiliyordu ve araçlar görecek, araçları.

BAŞKAN – Kamera kayıtları kaybolmuş mu?

ŞABAN VATAN – Onu diyeceğim şimdi. Araçlar benim için en önemli olan zaten araçlardı ve ben Ruhi Kalkan'a her şeyi söyledim, bakın, şuradaki kamera, buradaki kamera, bunlar, bunlar... Aldırdım. Bakın dedim, benim kızım olsa da olmasa da benim için önemli olan istikamettir dedim. O zaman diliminde hangi arabalar geçmiş, ne olmuş bana o lazım dedim. Ruhi Kalkan aylar sonra dedi ki: "Biz o kaydı sildik." Neden? "E, Rabia Naz yoktu." Ben size söylemedim mi dedim böyle böyle diye. "Ya, işte..." Niye siliyorsun benim iznim olmadan? Ve kayıtlar asla silinmiyor, yazılımla beraber bütün kayıtlar tekrar geri getiriliyor. Eğer ki yazılım işlemi yapılmışsa zaten kasıt vardır. Bu da bir gerçek.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Ambulans kaydı...

ŞABAN VATAN – Ambulansta kayıt, kamera olayı ve bana Ruhi Kalkan Baş Polis olarak dedi ki: "Ambulanstaki kamera kaydı iki üç saatlikmiş, silinmiş." O, 7 Mayıs'tan itibaren süreçlerde. Ve ambulans şoförü keşif ifadesinde bizzat belirtti, en az bir hafta, on gün kayıtlı kalıyordu. Kimse gelip kamera kaydı almadı. Hâkim dedi ki: "Neden, nasıl?" ve Ruhi Kalkan'a dedi ki: "Ne oluyor?" Hatta, teras, çanta mevzu. Keşif mahkemesinde çantayı bulan 3 kişi önceden verdikleri ifadelerinde ve keşif mahkemesinde hazırda bulunan 1 kişi onlardan direkt durumu anlatıyor "Biz buraya çıktık, çanta hemen kapının kenarındaydı." Aşağıdan seslendik polisler. Polisler geldi. Sivil olan polis, biri incelemeci polisti, biri Kutlay'dı –tanıyorum, iyi tanıyorum- diğeri de Giresun'dan gelmiş herhâlde, kısa boylu, kısa tişörtlü tanımadığımız polis. Yan tarafta olan sandalyeyi aldı, okul çantasının üzerine koydu. Oradan 3-4 kare...

BAŞKAN – Onu kim anlatıyor?

ŞABAN VATAN – Oradaki tanık, çantayı bulan ve imam olan Ahmet Yetim. Burada da var ifadesi bende, onların hepsinin ifadesi var. Ve o polis sandalyeyi okul çantasının üzerine koyduktan sonra 3-4 tane fotoğraf çekti. Ve ben savcı beye bizzat belirttiğim benim kızımın neden olay yeri inceleme videosu yok? 21'inci yüzyıldayız, 4 ayrı yer inceleniyor, 18.50'de inceleme yapılıyor, bulunduğu yer, evimiz, teras. Ve evdekileri boşaltmaya çalışıyorlar, Rabia Naz'ın odasına giriyorlar, kapıyı kapatıyorlar –bu suçtur ve video kaydı da yok, asla yapmıyorlar- terasta inceleme yapıyorlar video kaydı falan yok.

BAŞKAN – Olay yeri incelemesini polis kendisi yapmış.

ŞABAN VATAN – Evet, Selim Aktaş.

Ve aynı zamanda orada incelemeyi yarıda keserek teras incelemesini bitirdikten sonra Görele Hastanesine gidiyor, bizim olduğumuz yere geliyor. Benim kızımın giysilerini Selim Aktaş almış hastanede. Selim Aktaş'ın elinden de giysi çantasını -hani giysiler katlanmış, çantanın içine koyulmuş- Ruhi Kalkan almış Görele'de hastane ve beraber saat 21.00 civarı Eynesil'e gelmişler o gece. Ve o çanta giysileriyle beraber, giysi çantası ta ki 8 Mayıs'a kadar Eynesil'de bekletildi, emniyette. Sakaryalı Giresun İl Emniyet Müdürü bir bey vardı, o hemen ardından gönderildi o beyefendi, bu olayı yakından takip ediyordu. Bizzat giysi çantasının orada olduğunu, emniyette bekletildiğini falan bana göstermek zorunda kaldı çünkü ben talep ettim, orada emniyette görüşmüştüm 7 Mayıs günü. Ve üzerindeki o benim de gördüğüm tozlar temizlenmiş çıktı. Giysiler incelemeye gidip geldikten sonra sadece 3 damla

mı, 2 damla mı ne kan, başka hiçbir şey yok. Dedim Sayın Savcım, bunlar ne oldu, nereye gitti bu tozlar? “Yoktu ki öyle bir toz falan, sadece bu var.” Benim şahitlerim var dedim. “Kim şahitlerin?” 112 dedim, onlar da biliyor dedim. Herkesin aldın ifadesini.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Buradaki savcı mı söylüyor bunu sana?

ŞABAN VATAN – Evet, Halil Çokkaş’dı.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – O giden savcı.

ŞABAN VATAN – Giden, terfi edilen. Sayın Başsavcı Bey’imizin “Tayin” dediği ve terfi edilen.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – İsmi tekrar söyler misin?

ŞABAN VATAN – Halil Çokkaş Osmaniye Ağır Ceza Hâkimi yapıldı olaydan üç buçuk ay sonra.

Ve şu var: Ben Savcı Bey’le çok iddialaşım ve hatta burada dilekçelerimde var bende, bizzat yazılı sunduğum, benden hep kaçmaya çalıştı son zamanlarda, görüşme dahi yapmamaya çalıştı ve sonrasında, en son görüşme yaptığımızda incelemeci polisin durumu ve hakkındaki şikâyeti her hâlini açığa aldık, ortaya döktük kendisiyle beraber. Ve beni kendisi en son, pazartesi günü ilişkisini kestiği gündü, salı günü gidecek olduğu gündü Görele’den, en son görüştüğümüz günlerden pazartesiydi, salı günü ilişkisini tamamen kesecek olduğu gündü. O gün bana belirttiği durum makamında: “Ben o polis hakkında gereken dosyayı açtım ve evet, senin kızının durumu orayla alakası yok, oradan düşmüş olsaydı teller vardı, o tele mutlaka çarpardı, elektrik kesilirdi, kızın daha feci bir hâlde orada can vermiş olurdu.” dedi gelmediği hâlde. Ve “O çanta durumu sadece emniyette masanın üzerinde fotoğrafı var dosyada başka yok.” dedi. E, peki, HSK incelemesi yapıldığı zaman biz sürekli bahsettik, fotoğraf çekilmiş, bu polis bu fotoğrafı niye gizliyor, niçin gizliyor? Mahkeme olduğu zaman yarın “Evet efendim böyle bir durum var, yalan söylüyor Şaban Vatan, işte fotoğrafı, sandalyenin altındaydı.” mı diye belirttim. Aynen de öyle durum oldu, fotoğraf ortaya çıktı ve ben fotoğrafın sorgulamasına gittim Giresun Emniyetine. Yasin Garip, Sayın Vali Bey’imiz şu an özel kaleminin yanına takım elbiseli aldı o kişiyi. Nasıl oluyor, bunu da anlamadım. Bana dediği kelime şu: “O fotoğraf savcılık dosyasında var.” Nasıl savcılık dosyasında var dedim. Savcılık dosyasındaki her şey UYAP sistemine girer, günlük. Şu evrak da girecekse UYAP sistemine on-line sisteme gider ta ki Adalet Bakanlığına kadar intikal eder. Biz bunu bilmeyen insan değiliz ya. Ya, ben cahil olmuş olsaymışım benim kızım “İntihar etti.” diyeceklermiş. Ben cahil bir insan olsaymışım “Anne bağırdı, çocuk intihar etti.” olacaktı. Ben eşimi sabah altıya kadar bekledim uyku uyumadan, eşim intihar edecek diye, eşim canına kıyacak diye. Düşünmüş, çok düşünmüş. Beni hep ayakta gördüğü için yapamamış. Ya, bir anneye bu yaşatılır mı? Nasıl olur da o Selim Aktaş 28 Haziran akşamı, bakın, 28 Haziran akşamı o gün ben savcılıktan ilk dosyayı aldım. Olay yeri inceleme durumuna bir baktım ki Allah’ım bu ne dedim. Bu ne yapmış? Kamera çekimi yok, o yok, bu yok. Bilmem işte şeyi ben buldum...

BAŞKAN – Olay yeri incelemeyi hangi saikle istedin, niye istedin? Niye görmek istedin?

ŞABAN VATAN – Ben komple dosyayı aldım. O günü dosyayı komple...

BAŞKAN – Polisle konuştuktan sonra...

ŞABAN VATAN – Evet, ondan sonra. Ama o gün dosyayı...

BAŞKAN – Savcı Bey’e falan hiç şüpheni açtın mı?

ŞABAN VATAN – Tabii, söyledim.

BAŞKAN – Ama onlar da bir neticeye varmamış değil mi?

ŞABAN VATAN – Hiçbir şey yapmamış, bana yalan söyledi. Daha ziyade, bana yalan söyledi. Bana dedi ki...

BAŞKAN – Ama onların da vardı bir netice yok ölüm sebebi hakkında...

ŞABAN VATAN – Üzerine gitmemiş ki.

BAŞKAN – Gitmemiş ayrı.

ŞABAN VATAN – Niye gitmemiş?

BAŞKAN – Ama bir neticeye de varmamış.

ŞABAN VATAN – Nasıl neticeye varacak ki? Üzerine gitmeyen bir sistemde neticeye varılır mı?

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Yasin Garip’le ne zaman muhatap oldun?

ŞABAN VATAN – Yasin Garip’le muhatap olduğum zaman HSK müfettişi beylerin burada olduğu zamanın onlar gittikten sonraki süreçti çünkü benim öğrendiğim bir durum olmuştu. Çantayı bulan kişilerden bir tanesi bana dedi ki: “Bize o çekilen fotoğrafı gösterdiler.” Nasıl, çıkmış mı ortaya dedim. “Evet, bize fotoğrafı gösterdiler.” dedi. Hemen Giresun Emniyetine gittim.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Giresun’da mı çalışıyordu bu Yasin Garip?

ŞABAN VATAN (BABASI) - Evet, cinayet masasında.

BAŞKAN – Dosya oraya mı gitti, Giresun’a mı gitti?

ŞABAN VATAN – Orada zaten dosya.

BAŞKAN – Baştan beri orada mı?

ŞABAN VATAN – Yo, işte bir süreden, ben şeye başladığımdan beri, mülki baş müfettiş beyler devreye girdiği zamandan beri orası ağırlıklı çalışıyordu.

BAŞKAN – Dosya oraya gidebilir mi, Eynesil’de kalır değil mi?

HSK MÜFETTİŞİ SAVAŞ AKBULUT - Soruşturma dosyası değil mi? Görele’de hâlâ.

BAŞKAN – Bura Görele’ye mi bağlı?

ŞABAN VATAN – Cinayet masası olarak Giresun devam ettiriyor.

HSK MÜFETTİŞİ SAVAŞ AKBULUT – Giresun’dan polis görevlendirmesi yapıldı. 5 kişilik bir ekip, onlar ifadelere falan tekrar başlamışlar mayıs ayı içerisinde. Hâlen birtakım işlemler yürüyor.

BAŞKAN – Ama dosya Görele’de.

HSK MÜFETTİŞİ SAVAŞ AKBULUT – Görele’de tabii.

BAŞKAN – Eynesil’de niye değil?

HSK MÜFETTİŞİ SAVAŞ AKBULUT – Eynesil’de adliye yok, burası Görele’ye bağlı.

BAŞKAN – Burada adliye yok mu? 20 bin nüfus yazıyor girişte.

ŞABAN VATAN – Yok, adliye yok. Burası 20 bin değil, burası 8 bin.

BAŞKAN – Girişte “Eynesil 20 bin” yazıyordu.

ŞABAN VATAN – Yok, orası Görele.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Peki, bu Yasin Garip senin tepkinden sonra mı Vali Bey tarafından yanına alındı, bildiği hâlde Vali Bey?

ŞABAN VATAN – Evet öyle olmuştu. Ben Sayın Vali Bey’imize her şeyi sundum. Ben önce Sayın Vali Bey’imize gittim bakın, durumu sunmak için ve Sayın Vali Bey’imiz 12 Nisanda bu olay oluyor, 13 Nisanda Rabia Naz’ın defin günü oluyor. Sayın Vali Bey’imiz Eynesil’de.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Cenazeye mi geldi?

ŞABAN VATAN – Hayır. 11 yaşındaki öğrenci ölüyor ve başından şüpheli ölüm diye belirtilen bir durum var, ne aileyi arıyor, ne geliyor, ne gidiyor hiçbir şey yok. 7 Mayıs'ta ben gidince Sayın Vali Bey'imiz böyle. Bu kabul edilmez. Benim çocuğumun durumu öğrenci kıyafeti üzerindeki hâlidir yani ha asker ha polis ha öğrenci kıyafeti resmî kıyafet üzerindedir. Sahip çıkması gereken Sayın Vali Bey'imizdi, Şaban Vatan değildi.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Şimdi Şaban Bey, sen böyle şeyler söyleme.

ŞABAN VATAN – Ama ben mecburum.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Söylediklerin güzel, doğru şeyler de, bunları söyleme, sen olayı anlat.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Şaban Bey, ben şeyi atlamadan, geçeceksin orayı da, unutabilirsin, Coşkun Somuncuoğlu daha sonra seni aradı, telefonda ne dedi, onu söyle yani. Önemli olan Coşkun Somuncuoğlu, Belediye Başkanı.

ŞABAN VATAN – O gün biz Coşkun Somuncuoğlu'yla beraber çok samimi durumlar içerisindeydik. İşte böyle süreç... Coşkun Somuncuoğlu bana bu süreçte, benim hareketlendiğim süreçte şöyle bir şey oldu önce: Yeğeni Bilgehan Somuncuoğlu Facebook sayfasında Baymak Katar distribütörlüğü resimleri kaldırdı önce. Baymak Katar distribütörlüğü resimleri.

BAŞKAN – Neden?

ŞABAN VATAN – Onu onlara soracaksınız.

BAŞKAN – Senin yorumun ne, niye kaldırıldı?

ŞABAN VATAN – Neden kaldırıldı? Nurettin Canikli'nin kasası, net söylüyorum. Ben araştırdım.

BAŞKAN – Somuncuoğlu ne dedi?

ŞABAN VATAN – Birinci hareket oradan başladı. Facebook'tan Bilgehan Somuncuoğlu ve Emrah Takaç, şu anda AK PARTİ İlçe Teşkilatı Başkanı, o Coşkun Somuncuoğlu'nun da eşinin yeğeni Emrah Takaç. Bilgehan Somuncuoğlu ve Emrah Takaç Katar'a beraber gitmişlerdi. Ve ben de yakinen bunu bilen kişiyim. Ve emirle beraber, oradaki görüştükleri ticaretçiyle beraber de fotoğrafları vardı, hepsini kaldırdılar. Bu Facebook sayfasında incelenisin çıkarttırsın, ekran görüntüsü de bende var, emirle olan hariç, onu daha erken kaldırmış. Ve o süreçte bir gün beni Coşkun Somuncuoğlu aradı. Dedi ki: “Şaban, sineklik...” Başkanım, sinekliği yaptırıyorum, takacaklar dedim. Ben durumu çaktırmıyorum ona şey başladı bende, bir taraftan onlarla ilişki, diyaloglarımı yakinen devam ettiriyorum ve kendisine bizzat şunun için gittim: Ya, Başkanım, adli tıptan raporun bir an önce, erken sonuçlandırılması için yardıma ihtiyacım var dedim. “Bakarız o işi hallederiz, bakarız. Ben sizinle sonra görüşürüm. Şimdi, bu akşam kırkılık var.” dedi. Şehidimizin bu Eynesil'den en son şehit olan Hakan Ergin –benim kızımın cenazesine gelen şehit, geldi gitti ondan sonra o durum oldu- o gündü “Ondan sonra görüşürüz.” dedi. Ben haber bekliyorum, Giresun'a da gittim geldim hatta Sayın Vali Bey'imiz de falan gelmiş, gitmişlerdi, yolda geçtik. Hâlâ bekliyorum, yok, hiç ses yok. Sonra yukarıya yöneldim, bizim evimizin yukarısı olduğu için onların kapısına. Bir baktım ki karanlıkta Bilgehan'la kafa kafaya vermişler, oturmuşlar konuşuyorlar. Ben hızlıca geçtim oradan tabii, bir taraftan takip yapıyorum.

BAŞKAN – Niye takip yapıyorsun, onlardan nasıl şüphelendin?

ŞABAN VATAN – Ben onlardan şöyle şüphelendim: Bana belirtilen bir durum oldu, zaten siyah Doblo araba durumu oldu. Siyah Doblo araba...

BAŞKAN – Siyah Doblo'yu onlarla nasıl ilişkilendirdin?

ŞABAN VATAN – Siyah Doblo araba şöyle, az önce onu anlatıyordum: Şermin Dede’nin kapısına gelip polisler diyorlar ya “Siyah Doblo araba hızla geçti.” falan durumu. Ben siyah Doblo’yu gündem yaptım Eynesil’de. Bana esnaf bir arkadaş dedi ki: “Şaban, hastanenin kapısında iki genç vardı. Ben o tip olaylarda hep kendimi kenara çeker bakarım ne oluyor diye. Dikkatimi çekti, telaşla haber almaya çalışıyorlar.” Kimdi bunlar dedim. Dedi ki: “Yıkamacı Alper Nalbant, diğeri de İbrahim Somuncuoğlu.” Hemen ben onların üzerine yönelirim.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – İbrahim Somuncuoğlu, Coşkun Somuncuoğlu’nun ağabeyinin torunu, yeğeni yani.

Ben hemen ona yönelirim dedim ve hemen yıkamacıya yöneldim o gün. Yıkamacı da benim arabamı alıp iş yerinde yıkayan, alıp götürən, adam olsa da olmasa da iş yerine girip çıkan, o atölye bulunan yere öyle bir duruma sahip yani bize olan her şeyi biliyor. Yıkamacıya gittim direkt. Kapıda araba yıkıyor, yanında küçük boylu bir çocuk var. Alper, sana o gün veya yarın bir siyah Doblo araba geldi mi dedim. “Biliyorum, ağabey, bilmem mi, hatırlıyorum ağabey, geldi, geldi ağabey.” dedi direkt.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Aylar sonra...

ŞABAN VATAN – Üç ay sonra. Şöyle bir Allah Allah dedim. Ondan sonra içeri girdik, bana bakmıyor daha, karşıya duvara bakıyor, ben de soru soruyorum ona, nasıldı, araba nasıl neydi? “Ağabey, çok berbat bir hâldeydi.” Nasıl durumu falan? “Ağabey, dışı falan çok berbattı.” Adam kimdi, neydi dedim. “Ağabey, adam yabancıydı, tanımıyorum. Sigara içiyor, telefonla konuşuyor, dönüp duruyordu.” dedi. Peki, bu araba hangi istikametten, nereden geldi? “Ağabey, köprü tarafından geldi, Eynesil istikametinden. Araba nasıl bir araba, neydi dedim. “Ağabey, siyah, füme... Yok, tam siyah.” dedi. Nasıl bir durumu var, şeyi nasıl dedim. “O, Doblo tipler var ya ondan.” dedi. Tamam dedim.

Sonra ben yöneldim İbrahim durumuna. Ben bir dedektif gibi çalıştım. İbrahim’in Mercedes’ini satın almaya çalıştım, eski Mercedes’ini kendim satın alma değil, Giresun’da bir tanıdığım arkadaş, o tip arabaların hastası, tesadüf, onun da öyle bir durumunun olması. Direkt ona yöneldim, bir taraftan İbrahim Somuncuoğlu’yla görüşüyorum, bir taraftan o arkadaşla görüşüyorum, niye adam uzmanı. Ona arabanın tipini durumunu söyledim.

BAŞKAN – Siyah araba Doblo’dan ayrı mı?

ŞABAN VATAN – Ona geleceğim işte. O arada ben İbrahim’le diyalog kuruyorum. Ama ben İbrahim’le diyalog olayında bir ay uğraştım. Alper’den telefon numarasını alıyorum İbrahim’le -çok tanıdığım birisi değildi, onların yanındaydı ama genç birisi, çok tanıdığım birisi de değildi- bir şekilde irtibat kurmam lazımdı, öyle düşündüm, araba alayım.

BAŞKAN – Arabasını satın alayım.

ŞABAN VATAN – Eski arabasını satın alma durumuna yöneleyim diye. Uzun bir süre telefonuma bakmadı, hep meşgule attı, cevap vermedi.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Senin telefon kayıtlı mıydı ki onda?

ŞABAN VATAN – İşte kayda almış. Ben Alper’den telefonu aldıktan sonra arıyorum, bakmadı, bakmadı, bakmadı. En son Müge Anlı’nın gelecek olduğu gün 13 Eylül o gün, cuma günüydü, gün içerisinde, sabah 10.00’da Alper aradı.

BAŞKAN – Bu arada basına taşındı konu.

ŞABAN VATAN – Evet, taşındıydı.

BAŞKAN – Peki, bu basına taşınmasında cumhuriyet savcılarının, polislerin bu olayla ilgili, olayı yürüten soruşturmada görev yapanların tavrı ne oldu? Onlarla istişare etmiyor muydun? Yani endişelerini, düşüncelerini, şüphelerini onlarla paylaşıyor muydun?

ŞABAN VATAN – Biz polislerle bu durumu, Polis Ruhi Kalkan’la daha çok bu durumu istişare ediyorduk.

BAŞKAN – Savcıyla görüşmüyordun.

ŞABAN VATAN – Savcı bizi muhatap almıyordu ki.

BAŞKAN – Görüşemiyordun.

ŞABAN VATAN – Savcı Hanım beni sürekli reddeden, bir defa görüşmüştü, oysa akıl yargılaması yapacaktı.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Bu yeni savcı...

ŞABAN VATAN – Emine Öveyik.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Sonraki, şu andaki mevcut savcı.

ŞABAN VATAN – Evet. Zaten diğer savcı üç buçuk ay görev yaptı, üç buçuk ay boyunca da sürekli delil karartmalara destek olmuş. Çünkü Naz aynı zamanda okuduğu bir kitapla suçlandı. Alishan Kapaklıkaya’nın “Bunları Kimseye Anlatamamış mı?” kitabının 53’üncü sayfasına -yanılmıyorsam- yanından ataç takılmış. Bakın, 41 yaşına kadar ben kitap okuyan bir insan değilim ama bu durumla beraber ben 2 tane kitap bitirdim ve kitap okurken şunu da hissettim: Ayraç kullanmayı, özellikle ayraç yoksa da kâğıt koymayı. Asla yani hiçbir kitap okuyan ataç takmaz. Ve Rabia Naz’ın çantasında renkli ataç var o ataçlardan takılmış ve aynı zamanda Rabia Naz’ın odasına giriliyor, kapı kapatılıyor, gizli durum var, neden çekim yok? Ve o kitap, bakın, o kitapla ben...

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Onlar kaçta oluyor odasına giriş falan?

ŞABAN VATAN – İşte 18.50’de gelmişler, başlamışlar ya, o devam süreci.

BAŞKAN – Sizden izin almadan mı girdiler odaya?

ŞABAN VATAN – Biz neredeyiz? Biz hastanedeyiz. Evdekileri de dışarı çıkardılar.

BAŞKAN – Sen eve geldiğinde odaya girmişler miydi?

ŞABAN VATAN – Ben eve geldiğimde olay yeri inceleme ekibi şu durumdaydı: Aşağı falan toplamışlardı, toparlanmışlardı, yukarı çıkmışlardı terasa. Ve ilk yaptıkları inceleme, bulunduğu yer az önce demiştik, ev ve teras ve oradan mola veriyor, hastaneye gidiyor.

BAŞKAN – Odaya girip kapıyı kapattıklarını kim söyledi? Sen görmedin onu.

ŞABAN VATAN – Orada olanlar anlatıyor, eniştem vardı o zaman aileden, bir de Perihan Karataş. Perihan Karataş diye bir kişi var o olayın ardındayken sonraki süreçte annemin yanına geliyor ihtiyaç olduğu için gelini arıyor diyor ki: “Rabia Naz vefat etti anne, sen Fikriye teyzenin yanına git, onun haberi yoktur.” O da oraya geliyor. Orada her şeyine şahit oluyor, polislerin tutumuna.

BAŞKAN – Peki, Şaban, sendeki kanaat ne, şu anda ne düşünüyorsun?

ŞABAN VATAN – Ben kanaat olarak değil, ben resmî gidiyorum.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Ne oluştu sende?

ŞABAN VATAN – Ben Adli Tıp Başkanına ulaşabildim, kızımın dışarıdan darp olduğunu...

BAŞKAN – Sen Meclise ulaştın.

ŞABAN VATAN – Ben artık dünyaya ulaşıyorum, elhamdülillah, Rabbi’nin takdiri. Ben artık dünyaya ulaşıyorum.

BAŞKAN – Ulaştın elhamdülillah.

Şimdi, ne düşünüyorsun? Ne diyorsun bize?

ŞABAN VATAN – Ben kızımın krokisini de çıkarttım, aldığı hasarlara göre vücut krokisini de çıkarttım.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Biliyoruz onları, çoğumuz gördük yani.

ŞABAN VATAN – Rabia Naz’ın şuradan hasarı var, göbeğinde, çenesinde, burnunun şurasında, hatta kafasının şurasında da var -o şeyde belli değil, krokide yok- ve kolunun altında ve elinin üzeri çizik, ayağı kopuk, burada çapraz, kalçanın alt kısmında hasar, üstte yok, sırtta hiçbir şey yok, burada hasar, bileğinin yanında hasar ve kasık, bakın, şurada kan birikmesi şöyle. Rabia Naz böyle rampa yukarı çıkarken tam adımı böyle bak, şu çok önemli, biz bunların çok değerlendirmesini yaptık, ben adli tıpcı değilim ama bir şeyleri az çok düşünebiliriz, biz bunu hatta adli tıpcıyla beraber görüştük. Şöyle dedi bana: “Şuradaki kan durumunu tam olasılıkla çözemedim. Neden? Hareketi benim için çok önemli. Bu vücut nasıl hareket hâlinde olabilir ki şurada bu oluşmuştur?” Ben dedim ki, bakın, Rabia Naz yokuş yukarıydı ve arkadan gelen araç süratli değil, anlık durum, geçişme anı, iki aracın geçme anında çarptığı durum ve daha şiddetli hasar verdiği, bütün ağırlığını sunduğu durumdur. Ve Naz adımını atarken, şu ayak boştayken şöyle bütün ağırlık burada dönmüş böyle, serilmiş yüz üstü. Çortluk dikenlik olan yer belli orada. Eski eve 16 metre mesafede.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Şimdi gideceğiz oraya zaten.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Trafik kazasına kesin kanaat getirdiniz yani.

ŞABAN VATAN – Ben şunu diyorum bakın, herkese de söylüyorum, Sayın İçişleri Bakan Bey’imize de söyledim: Benim kızım oraya nasıl geldi, kimler getirdi? Ben bunu istiyorum.

OSMAN MESTEN (Bursa) – “O binanın önünde çarptı, buraya getirdiler.” diyorsun, senin net düşüncen o yani.

ŞABAN VATAN – Aşağıda o durum olmuş, eski eve getirilmiş, korkuyla orada da onu bırakmış.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – O zaman çarpanlar da evi bilenler zaten diyorsun.

ŞABAN VATAN – Evi biliyorlar. Çarpan araba siyah Doblo değil, onu da söyleyeyim.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Peki, siyah Doblo lafı nereden çıkıyor, bunu nereden söylüyorsun?

ŞABAN VATAN – Bakın, siyah Doblo araba bahsedilen araba, gören geçen araba ve oradan başka arabalar da geçmiş, onu zaten kadınlar söyledi.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Böyle bir araba geçmiş diyorsunuz ama bunun olayla alakası yok.

ŞABAN VATAN – Siyah Doblo kadının gördüğü, direkt dikkat çektiği araç. Siyah Doblo araç keşif aracı. Siyah Doblo araç yıkamacı Alper’in yıkama yerinde olan İbrahim Somuncuoğlu’nda olan, Bilgehan Somuncuoğlu’nun ustasının aracı.

BAŞKAN – Yani çarpmadan sonra olaya “Ne oldu?” diye bakmaya gelen araç.

ŞABAN VATAN – Haber verilip oraya gelen araç. Olayın içinde, haber verilen ve önden keşif olarak iş yerinin oraya bırakılacak olduğu için orada adam var mı, yok mu bakılan... Ustanın arabası orada benim ustamın arabası, bütün personel Görele’de, ustamın arabası orada. O duruma rağmen atölyeye girebilecek olan, zaten Alper...

OSMAN MESTEN (Bursa) – Peki, Naz eczaneden çıktığında o bahsettiğiniz binanın önünden mi geçmesi gerekiyor, güzergâh mı orası buraya gelirken?

ŞABAN VATAN – Güzergâh değil, en son yer.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Eve gelirken orada geçmesi gerekiyor mu yani?

ŞABAN VATAN – Yok, şeyden geçiyor.

OSMAN MESTEN (Bursa) – O zaman onu nasıl konduruyorsun?

ŞABAN VATAN – Orası en son bırakıldığı yer. Ha, olay yerini mi diyorsun?

OSMAN MESTEN (Bursa) – Evet.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Arabanın çarptığı yer.

ŞABAN VATAN – Evet, istikamette.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Kazanın olduğu yeri tahmin ettiğiniz yer o güzergâh mı yani?

ŞABAN VATAN – İstikamet evet.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Çarpan arabayı Mercedes olarak mı düşünüyorsun yoksa?

ŞABAN VATAN – Yok.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Mercedes’i niye satın almak istedin?

ŞABAN VATAN – Çarpan araba Trabzon’a satıldı, çarpan arabanın plakası ayrı bir yere gitti. Çarpan araba başka kişiler, yani bu durumlar farklı. Bunu araştırarak olan, ortaya getirecek olan, ben her zaman söylüyorum sayın savcılık makamı.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Şaban, onu sen söyleyeceksin şu anda, çarpan arabayı bize söyleyeceksin, plakayı söyleyeceksin.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Ben bir şey söyleyebilir miyim? Ben mesela çok okudum, senin bütün videolar, avukatlar, gazeteciler, her şey ben senin birilerine bir şeyleri söylemediğini düşünüyorum, bildiğini de söylemediğini düşünüyorum.

ŞABAN VATAN – Evet söylemedim, hâlâ söylemiyorum ve söylemeyeceğim de. Neden, bakın, neden?

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Ama tabii, iyi de yani...

SEVDA ERDAN KILIÇ (İzmir) – Nasıl aydınlanacak o zaman? Söylemen lazım.

ŞABAN VATAN – Ama bakın, yolunu söyleyeceğim, ben size yolunu söyleyeceğim. Bir: Olay gecesi Giresun İl Emniyet Müdürlüğü’nün lojman kısmı da dâhil saban 09.00’a kadar kameraları incelensin istiyorum.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Kim girip çıktı diye mi?

ŞABAN VATAN – Giresun İl Emniyet Müdürlüğüne giren bütün kameralar, dışarı kameraları hepsi incelensin sabah 09.00’a kadar.

İkincisi, Mustafa Gürsel, siyah Doblo araç olay günü neredeymiş? Bir gün öncesi araç neredeymiş? Bir gün sonrası araç neredeymiş? Bütün ilçelerden bunun fotoğrafı çıkıyor, bunlar çıkartılsın.

Ondan sonraki süreçte de İbrahim Somuncuoğlu ve Alper Nalbant, bende ses kaydı var, ifadesinde okudum, ifadesi de var, bana bizzat her durumu ifade ettiler. Arabayı kullandıklarını, onu bunu da ifade ettiler, ama ifadede “Kullanmıyoruz, kesinlikle kullanmıyoruz.” durumlarını sundular. Şimdi, hukuken, ben hukukçu değilim ama mantiken gidelim... Avukat Bey’imiz burada, Ufuk Bey benim avukatım olur. Hukuken bir durum vardır, bir cinayet cep telefonu konumları, HTS kayıtları çıkartılır. Eski evi belirtiyorum, metruk ev, o civarda, o saatte, o durumda hangi konumlar varmış, kimler varmış? Yirmi yıl önceki cinayet...

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Ama Şaban’cığım bak, sen diyeceksin ki: HTS kayıtlarında Cemal Enginyurt’un orada HTS’si var mı, yok mu? Sen söyleyeceksin, biz de inceleyeceğiz.

ŞABAN VATAN – Ben söyledim, bunu verdim.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Şimdi bize söyle diyoruz işte.

ŞABAN VATAN – Ben söyleyeyim bakın...

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Sen şimdi bize şunu söylemezsen, o HTS kayıtlarında -Ufuk da burada avukat kardeşim- her önüne geleni araştıramazsın ki, bütün Eynesil’i mi araştıracaksın? Sen diyeceksin ki mesela İbrahim Somuncu...

AVUKAT UFUK KILIÇ – İsim verdik Vekilim.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Onları söyleyin.

ŞABAN VATAN – Size de vereyim: İbrahim Somuncuoğlu, Alper Nalbant, Kutluay Sevinç...

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Polis memuru.

ŞABAN VATAN – Polis memuru var bu işin içinde. Benim çocuğumun oraya bırakılmasında polis memuru var, polis memuru. Burada dökülen sıvı, az önce bahsetmiştim, hatırlınızda mı? Yeşile dönüp, yeşilden kahverengiye dönen kimyevi madde. Evet, yeşile döndü, ben aldım denedim, elbisesi orada duruyor, yeşile döndü ama kahverengiye dönmedi, acaba poşetten mi oldu onu da araştırıyorum, poşete de koyulduğu için.

BAŞKAN – O sıvı ne sence?

ŞABAN VATAN – O, yüzde 3 seyreltilmiş, yanıcı özellikli hidrojen... Eşim daha iyi bilir onun ismini eczacı olduğu için. Atika orada mısın?

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Önemli değil.

ŞABAN VATAN – Öyle bir kimyevi madde kullanılmış. Niçin? Ayak temizlenmişti. Ayakkabının içinde kan var ayakta kan yok. Bu nasıl oluyor?

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) – Peki, bir şey soracağım, kafamda oturmayan şöyle bir şey var: Şimdi, ben de hukukçuyum, yani hiçbir trafik kazasında, bizim hatta basit yaralanma dediğimiz, ayakta hasar oluşturacak hiçbir trafik kazasında çok ağır cezalar çıkmaz çarpana. Sence neden korktular da bu kadar çok organize bir şey yapıldı ve ne var bunun altında yani?

ŞABAN VATAN – Önemli bir nokta, önemli bir detay. Bir, benim çocuğuma çarpan o an ehliyetsiz.

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) – Ehliyetsiz olmasının da çok şeyi yok.

ŞABAN VATAN – Yok, söyleyeyim: Bir, ehliyetsiz demek yani genç, çok gençler. O korkuyla beraber anayol olduğu için...

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) – Hayır, değişmiyor.

ŞABAN VATAN – Şu var, ondan ziyade onların durumu cezayı düşünme değil. O korkuyla ana yolda olduğu için benim kızımı onlar o an öldü sanmış. Benim kızım o an o acıyla bayılmış.

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) – Panikle yaptılar diyorsun sen.

ŞABAN VATAN – Yani onlar hemen 16 metre mesafede eski evi görüyorlar, sıfır, araç sıfır yaklaşabiliyor -göreceksiniz ama kaldırıldı, fotoğrafı var gerçi- ve oraya, içeriye almışlar ve oradan itibaren haberler, haber verilmiş hem Coşkun Somuncuoğlu tarafına hem o yıkamacı Alper falan mevzusu var ya oraya -onlar yakın arkadaşı- ve buna göre hareket edilmiş ve oraya polis de geliyor.

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) – “Direkt panik olmuş.” diyorsunuz.

ŞABAN VATAN – Orada anlık gelişmiş her şey, ardı ardına gelişmiş ve Naz oraya bırakılmış. Çanta, beş saat sonra oraya...

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) – Tırnaklarının altındaki dokular yani oraya taşınmaya çalışılırken...

ŞABAN VATAN – Bunu ben dün buldum hatta avukat beyin ofisindeydik, orada çalışma yaptık.

BAŞKAN – O nereden geldi?

AVUKAT UFUK KILIÇ – Otopsi raporunda...

BAŞKAN – Hangi otopsi raporunda?

AVUKAT UFUK KILIÇ – KATÜ.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Zaten otopsi raporu tek herhâlde, adli tıp raporu 3 tane sonra.

ŞABAN VATAN – Sayın Savcı Hanım...

BAŞKAN – Adli tıp raporu 3 değil, tekmiş. Adli tıp söyledi, görüştüm ben de. Şimdi şurada herkes rapor vermiş, o adli tıp değil.

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) – Raporda bir istismar emaresi yok değil mi?

AVUKAT UFUK KILIÇ – Yok, adli tıpta istismar emaresi yok. 3’üncü maddede sol el parmak içinde erkek DNA’sı var.

ŞABAN VATAN – Pardon, şöyle belirtiyim, belge burada. 9’uncu ayın 12’si, 2018 tarihinde Sayın Emine Öveyik Hanım bu talebi yapmış. Nereden yapmış? Trabzon Adli Tıp Grup Başkanlığından yapmış ve sonuç... 12/10/2018 tarihinde sonuç geliyor, burada diyor ki 3’üncü maddede, bu şudur: Şurada bir doku, bir iz, erkek durumu da varsa bunu incelemek zorundadır yoksa yoktur ama varsa bu çıkmak zorundadır. Müteveffa Rabia Naz Vatan’a ait olduğu bildirilen aşağıdaki örneklerden en az biri erkek birden fazla şahsa ait olabilecek DNA profili bir arada karşılık elde edildi.”

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) – Çocuk o zaman taşınma esnasında mı oluştu diye düşündü?

ŞABAN VATAN – O anda olabilir belki o anda oldu, oradan itibaren belki bayıldı, öldü sandılar çünkü çok kan kaybetme durumu var. Şu vardır: Bu tabii karşılaşınca oluyor. Atardamar şuraya kadar tek damar geliyor, buradan aşağı 3 damar olarak iniyor, her iki bacakta da. Ya, ben bunları öğrenmek zorunda değildim, ben bunları öğrenmek zorunda değildim.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Evet.

ŞABAN VATAN – Ve bu ayak kopmuş, komple gördüm, hiçbir hücrenin içi sapsarı olmaz içine bir şey dökülmeden.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Kan durdurucu bir şey...

ŞABAN VATAN – Bunun dünyanın hiçbir yerinde açıklaması yoktur, hiçbir yerinde açıklaması yoktur ve o ayak nasıl tertemiz.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Bunu da bilen birisinin yapması lazım.

ŞABAN VATAN – İşte, Kutlay Sevinç. Kutlay Sevinç kim? Kendisi Ordulu. Bakın, Kutlay Sevinç Ordulu.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Kutlay Sevinç polis memuru, kanıtları toplayan polis memuru.

ŞABAN VATAN – İkincisi, Eynesil’de... Kameralı durumlarında filan. Ruhi Kalkan’ın dediği bir kelime var, hâlâ bunu bana açıklamıyor.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Savcı da bir şey yapmamış ki.

ŞABAN VATAN – “Ben Kutlay’la bu olaydan sonra konuşmuyorum.” “Neyi konuşmuyorsun?” diyorum, açıklamıyor, açıklamıyor.

Az önce Sayın Birinci Sınıf Emniyet Müdürümüz vardı, aşağıdaki beyefendi, dün değil, önceki gün buradaki binaya polisler komple bir asayiş çalışma yapmaya gelmişler, Şaban Vatan’ın haberi yok. Bu olayda resmî olarak delil karartma durumu var.

BAŞKAN – Hangi binaya?

ŞABAN VATAN – İşte, Rabia Naz’ın bulunduğu binaya.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Eski evine.

ŞABAN VATAN – Eski, o bulunduğu yere, olay yeridir. Bakın, olay yeridir.

BAŞKAN – Dün mü gelmişler oraya?

ŞABAN VATAN – Evet, dün sabah faaliyet yapılmış olay yeridir, Şaban Vatan’ın haberi yok.

NECATİ TİĞLİ (Giresun) – Biz gideceğiz oraya.

ŞABAN VATAN – Bakın, Şaban Vatan’ın haberi yok.

BAŞKAN – Hayır, niye gelmişler oraya?

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Biz bugün gelecekken...

BAŞKAN – Siz biliyor musunuz?

ŞABAN VATAN – Bakın, şöyle bir detay vardır: Burası olay yeridir, bir, Şaban Vatan’ın niye haberi yok?

BAŞKAN – Ora olay yeri özelliğini kaybetmiş, aradan on dokuz ay geçmiş.

ŞABAN VATAN – Hayır, şu açıdan, şu var: Saç tokası yok, nasıl kaybetmiş? Bakın, saç tokası yok, biz bunu belirtiyoruz, “Kızımın saç tokası nerede?” diyorum. “Kızımın çorabı nerede?” diyorum. Ha, şimdi, bu saatten sonra, kamera çekmiyorsa polis, bu kasıtlı bir suçtur, bunun hiç açıklaması yok, bu ihmal değildir, bir yıl incelemiyorsunuz, kimse kusura bakmasın. Dört yeri inceleniyor, incelemeyi yarıda kesiyor.

BAŞKAN – Doğru.

ŞABAN VATAN – Terası bitiriyor, hastaneye gidiyor, hastaneden 21.00 civarı bir daha geri geliyor -orayı anlatmadım, şimdi orayı anlatacağım- itfaiye çağırtıp verandayı ondan sonra incelettiriyor. Bakın ve verandayı da inceledikten sonra, işlem bittikten sonra o çanta yukarıda bulunuyor ve aynı polis sanki öyle bir göstermiş ki inceleme sürecinin içinde bulunmuş gibi. Sen orayı ne zaman incelemişsin?

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Şaban Bey, sandalyenin üstü niye ıslak sence?

ŞABAN VATAN – Sandalyenin üstü orada şey varmış daha önceden bir erken saatlerde yengem olan kişi yukarıya çıkmış.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Yıkanmış orası.

ŞABAN VATAN – Temizlik filan yapmış, bir. İkincisi, sandalye zaten yan taraftaymış, onun üzerine koyulmuş. Bir de şöyle bir durum da var, bir tek, bir durum sundukları şu da var: Naz’ın ayakkabısının altında beyaz çimento izi ve orada da beyaz çimento vardır. Evet, orada beyaz çimento var, adım yok, zift. Aha, gidince göreceksiniz şimdi. Sıvı zift yapılmış durumdaydı.

BAŞKAN – Bütün ayakkabılarında var.

ŞABAN VATAN – Bir de şu var, geldiği istikamette de var.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Bütün ayakkabılarında var.

ŞABAN VATAN – Gidince göstereceğim.

OSMAN MESTEN (Bursa) - Burada dediniz ya “Burada bir şey bile düşse hemen görülür.”

ŞABAN VATAN – Evet.

OSMAN MESTEN (Bursa) - O denilen yer de şehir içi.

ŞABAN VATAN – Evet.

OSMAN MESTEN (Bursa) - Orada da bunu hiç gören, eden, böyle bir olay oluyor...

BAŞKAN – Düşmeyi de gören yok, çarpmayı da.

ŞABAN VATAN – Hemen karşıda oturan...

OSMAN MESTEN (Bursa) – Çarpma olmuşsa mutlaka gören olması lazım.

ŞABAN VATAN – Çarpan durumu var.

OSMAN MESTEN (Bursa) - İşte onlarla ilgili bir şey var mı?

ŞABAN VATAN – Var.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Çarpmayı gören var.

BAŞKAN – Çarpmayı gören var mı?

ŞABAN VATAN – Tabii ki.

OSMAN MESTEN (Bursa) - Bu en önemli şahittir.

BAŞKAN – Ee, o zaman tamam, niye uğraşıyorsunuz?

ŞABAN VATAN – Kim konuştu ki? Var da konuştur konuşturabilersen.

OSMAN MESTEN (Bursa) - “Gördüm de konuşmuyorum.” mu diyor adam ne diyor?

BAŞKAN – Konuşmuyorsa nasıl biliyoruz gördüğünü.

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) – Evet, bir de o var yani.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Şuna bir cevap verir misiniz Şaban Bey.

ŞABAN VATAN – Şu da değişti: Ben savcılığa ağustos ayında otopsi raporu geldiği zaman, Sayın Savcı Hanım’a, o gün ne tesadüf ki ben oraya gittim, iki aydır gitmiyordum. Niye? Çünkü benimle görüşme yapmayan savcıya ben niye gideceğim ki? Ama o gün içime doğdu, gittim. O gün otopsi gelmiş ve yeni gelmiş; yarım saat olmuş. Orada kâtime sordum, kâtip de izinden yeni dönmüş, dedi ki: “Gelmedi bildiğim kadarıyla ama ekrana bir bakayım.” Baktı, dedi ki: “Yok.” Dedim ki: “Ben Savcı Hanım’la görüşmek istiyorum, yüz yüze görüşmek istiyorum, bir delil durumu sunacağım, mutlaka görüşmem gerekiyor.” Kâtip gönderdi odacıyı, geldi odacı, “Hayır, Savcı Hanım, yazılı olarak sunmanızı istiyor.” dedi. “Ben yazılı sunmuyorum, ben burada bekliyorum, ben görüşeceğim.” dedim. Odacı ayrılmadan, evet, geldi, Savcı Hanım geldi, kâtinin yanındaki masaya oturdu, oturur oturmaz, “Anı ölümlere hazırlıklı olmalıyız, ben de babamı kaybettim, senin çocuğun oradan bir yerlere vurarak düşmüş, otopsi raporu geldi.” “Savcı Hanım, nasıl oradan bir yerlere vurarak düşmüş, olay yeri inceleme raporu var, verende de bir doku, bir sıvı, bir sürüm bir şey yok. Ee, kızımın olduğu yerde bir doku, bir sürüm, herhangi bir iz, ibare yok. Yukarıda bir taş var da, buna vurdu, ondan sonra bir şey gelip onu yavaşça yere, sırtının üzerine mi bıraktı? Siz neden bahsediyorsunuz Savcı Hanım. Çocuğumun üzerindeki bu tozlar, durumlar ne olacak?” dedim. “Senin bir sürü şahidin var” dedi. “Savcı Hanım, kusura bakmayın, benim şahidim tozlarla ilgili iki tane hemşire, bir ambulans şoförü, bir de bizler zaten ifadeyi verdik, önceden verdiğimiz, hangi delil var? Siz herkesi toplamışsınız, kendinize göre ifade almışsınız, bana bunu niye mal ediyorsunuz? Bir de Görele Emniyetinde o saat sürecinde ihbar var.” Öyle deyince durdu. “Nasıl?” dedi. “Siz bilmiyor musunuz? Böyle böyle durum var.”

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Var.

ŞABAN VATAN – Evet, çıktı, onu da diyeceğim şimdi.

BAŞKAN – Ne ihbarı?

ŞABAN VATAN – Resmi olarak Eynesil’den bir telefon gelmiş Görele Emniyetine.

OSMAN MESTEN (Bursa) - Kaza ihbarı mı?

ŞABAN VATAN – Evet, kaza ihbarı “Eynesil’de bir kız çocuğuna araba çarptı” diye.

Hatta ve hatta net olarak belirtilmiş, bir. ikincisi...

BAŞKAN – Kayıtları belli mi bunun?

OSMAN MESTEN (Bursa) - Hayır, arayan telefon bendedir, onu soralım.

ŞABAN VATAN – Onu diyeceğim ya şimdi. Bu olay şöyle gerçekleşti ve bunu polis söylemiş, polis, polis direkt kendi de söylemiş.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Vardır kayıtlarda o.

ŞABAN VATAN – Evet, var.

BAŞKAN – Var mı şahsın telefonu filan.

OSMAN MESTEN (Bursa) - Varsa alayı çözecek olan o.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Bitmiş yani.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Bir şey söylemek istiyorum: Seni hiç “Siyasi olarak bu işleri karıştırma, bu işin üstüne gitme.” diye arayan oldu mu? Bu işin üstüne gitme diye?

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Şimdi, beni siyasi olarak bu işlere karışma, üzerine gitme durumu olarak öyle bir durum sunmadı, sunamazlar zaten.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Yok değil mi?

ŞABAN VATAN – Öyle bir durum yok. Bana eylül ayında evlat mitingi yaptığım zaman Muhammet Vatan, kardeşim olan kişi telefon açtı, dedi ki: “Şaban, Ankara’dan haber geldi, Sayın Cumhurbaşkanlığından hani bir müddet sessiz kalsın...” “Hayır, niye sessiz kalıyorum? Ne demek sessiz kalacağım? Ben niye miting yaptım? Sesim duyulsun diye miting yaptım, ben Sayın Cumhurbaşkanımıza seslendim. Hayır, ben sessiz kalmam, her şeyi sunarım.” 25 Ekim Giresun Günleri’nde, geçen sene, ben o gün oradaydım, Yenikapı’da. Nurettin Canikli bizzat üzerime korumasını gönderdi, oradaki polisler de şahit ve orada kameralar da var, çıkartılsın, görülsün?

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Ne yaptı?

ŞABAN VATAN – Bizzat üzerime koruması geldi, önce polisler etrafımı sardı. Ben kızımın afişini...

BAŞKAN – Sen afiş mi tutuyordun?

ŞABAN VATAN – Hayır, ben kızımın afişlerini orada stantlarda dağıttım, tutma değil, bu benim en doğal hakkımdır. Orada ne yazıyor? “Rabia Naz’ın faillerini arıyoruz.” Bu kadar. Ben Giresun evladiyım, Rabia Naz Giresun evladı, Rabia Naz Giresun çocuğu, cinayete kurban gitmiş araştırılıyor, en doğal hakkıdır. Ben orada onları sunarken hemen oradan bana haber geldi, “Senin dışarı çıkman lazım.” Tamam, çıkayım. Polisler etrafımı sardı, sivil polisler. Ondan sonra koruma gömlekleli, şapkalı birisi geldi “Sen Beylikdüzü’nde Hükümet aleyhine propaganda yapmışsın.” dedi. “Ben mi?” dedim. “Evet.” dedi. “Ne zaman yapmışım?” dedim. “Bugün yapmışsın.” dedi. “Bugün ne zaman yapmışım?” dedim. “Öğleden önce yapmışsın.” dedi. “Ben Sabiha Gökçen Havalimanı’na indim beyefendi, saatim belli, nasıl geldiğim belli, ben zaten buraya zor yetiştim. Taksiyle köprüye kadar geldim, doluydu, feribotla buraya Yenikapı’ya geldim. Hatta yanlışlıkla Aksaray’a çıkmıştım, bir daha yürüdüm, aşağı indim, bir. İkincisi, benim eşim AK PARTİ teşkilatının asıl yöneticisi ve Genel Sekreteri. Biz yıllarca oy veren insanlarız. Ben gidip Hükümet aleyhine propaganda mı yapacaktım? Sen bana kimliğini göster.” dedim. “Sen bana kimlik soramazsın.” dedi. “Siz kimsiniz de ‘Bana kimlik soramazsın.’ diyorsunuz. Gelip bana bir durumlar nasıl söylüyorsun ‘Kimlik soramazsın’ diyorsun. Memur Bey, bu kişi kimlik göstermesi gerekmiyor mu?” dedim. “Ya, gerekiyor.” Çıkarttı cüzdanından kartvizit. Kartvizit kimlik mi olur ya? Böyle bir şey mi var ya? “Git, seni bana gönderene söyle ki ‘Rabia Naz olayına kimin

eli bulandıysa Şaban Vatan bu eli kıracak.”” dedim. Beyefendi oradaydı. Talep ettim, “Görüşelim, ben durumumu sunayım.” dedim. Yok. Federasyon Başkanı filan falan hepsi ayrı bir durum. Neyse, o süreçler geçti. Kendisinin bana mesajı var, ben görüşelim dedim.

BAŞKAN – Kimin?

ŞABAN VATAN – Canikli Bey’in. “Görüşelim” dedim, bakın, ben her şeye açığım, görüşelim. Ben kızımın katillerini istiyorum. Beni Canikli de ilgilendirmiyor, kimse ilgilendirmiyor bu saatten sonra. Benim kızımın katilleri... Benim kızım buraya nasıl gelmiş? Ha, diğer durumlar içinde bulunanlar, olmasa iyiydi. Keşke bizim ülkemizde böyle durumlar olmasa iyiydi ama etmişler, yapmışlar, illa ki cezalarını çekerler, kanunen olur, Allah katında olur, bir gün olur. Biliyorsunuz Mesut Yılmaz’ın oğlu intihar etti, bu basit, az bir yük değildir. herkes Allah’a yaptığı duruma karşılık...

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Bu yanlış bir ifade, Mesut Yılmaz’ın oğlu intihar etti, doğru değil yani.

ŞABAN VATAN – O açıdan demiyorum. Bakın, zaman sonrası... Bakın, intihar olayı çok ağır bir durumdur biz insanoğlu için. Neden? İnsan niye intihar eder düşünür müyüz? Hani inançlarımız gereğince nedir? İntihar bize göre, inançlar gereğinde, ağır bir suçtur. Şimdi, her şeyde bir ibret vardır, her şeyde bir durum vardır. Şimdi, bir insan Allah’a havale etmişse birisini, bir durumu varsa bir şeyler vardır.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Şaban’ım, örnek yanlış oldu.

ŞABAN VATAN – Öbür dilerim.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Şaban Bey, ortopedi uzmanı Mustafa Kavas, onun da ses kaydı var dediniz değil mi?

ŞABAN VATAN – Var tabii ki, bende var.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Çünkü “Her şeyi aldım” diyorsunuz, biz onunla da görüşeceğiz hem de çelişen bir şey olursa.

ŞABAN VATAN – Genel cerrahın da var, ortopedi uzmanını da var, hepsinin de var.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Buradaki konuşmaları alma.

ŞABAN VATAN – Telefonum burada.

BAŞKAN – Biz alıyoruz zaten.

ŞABAN VATAN – Şimdi, şöyle bir durum da var: Sayın İl Emniyet Müdürümüz Fahri Aktaş Bey, Sayın Vali Beyimizin yanında görüşme yaptığımızda Sayın Bakan Beyle, İçişleri Bakanıyla bizim görüşmemizle ilgili durumla ilgili ben ona bir soru sordum, “Sayın Bakan Beyle kim görüştü?” “Vallahi ben görüşmedim.” dedi. Sayın Bakan ne dedi? “Ben Müdür Beyden bilgi aldım.” dedi. Bunlar niye oluyor, neden? Bunlar önemli şeyler.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Senin rapor alman...

ŞABAN VATAN – Hacettepe...

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Bunu kim istedi, talep eden kim? Savcı Hanım mı ?

ŞABAN VATAN – Akılla mı? Ha, oraya gelmedik, onu söyleyeyim: Bana bu 31 Mart seçiminden hemen hemen bir ay önce bir zaman diliminde, birisi, onların içinde, geldi bana dedi ki...

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – İsmi biliyorsun değil mi?

ŞABAN VATAN – Biliyorum.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Niye söylemiyorsun?

ŞABAN VATAN – O sır olarak, bana bilgi veren, onların için den bilgi veren.

“Şaban, hazırlıklı ol, kardeşinin imzasıyla seni akıl hastanesine gönderecekler.” dedi. “Nasil gönderecekler?” dedim.

BAŞKAN – Gittin mi?

ŞABAN VATAN – Kesin karar çıktı ya tabii. Sizin haberiniz yok mu beyefendi? Dünya bunu duydu ya.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Anlat, vakit olmamıştır.

ŞABAN VATAN – Yani beni gözaltına aldılar. Bu insanlık suçudur, bu insanlık suçudur.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Ben ondan sonra zaten Meclise getirdim konuyu.

BAŞKAN – O nasıl oldu onu anlatsana.

ŞABAN VATAN – Şimdi, anlatayım: Beni bir gün sabahtan emniyet aradı, “Emniyete gelin, ifade vereceksiniz.” Gittim, saat 10 civarı mı neydi, gittim, ifademi verdim. Nurettin Canikli Bey benim hakkımda suç duyurusunda bulunmuş, ben de ifademi verdim. Sonra işte hemen savcılıkla bir görüşme oldu, Savcı Hanım dedi ki: “Doktora...” “Bir dakika, ne doktoru?” dedim. “Seni psikiyatri doktoruna götürmemiz lazım.” “Kardeşim, ben kendim doktoruma gidebilirim, psikiyatrik bir durum istiyorsanız, heyete de girmek istersem, giderim, ben kendim sunarım, bu şekilde...” “Yok, o şekilde olmuyor, biz seni götürmemiz lazım. Telefonlarını da kapat.” “Ben yani esnaf adamım, eşim var, o var, bu var.” Ben o arada eşime mesaj attım, böyle bir durum var diye, o arada da bir de Ufuk Bey’e attım, avukatıma hemen, “Böyle böyle bir durum var” diye söyledim. Gittim psikiyatri bölümüne.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Polis eşliğinde mi?

ŞABAN VATAN – Polis eşliğinde, telefonlarım da kapatılarak, alınarak, resmen gözaltına alındım ben yani nedir bu? Hafifletici durumlar sunuyorlar. O saatten sonra benim çeklerim yazılı, benim ticaretim bitti, benim her şeyim bitti, o saatten sonra, bana bunu devletim yaptı.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Canikli mi ihbar etti sizi?

ŞABAN VATAN – Evet, Canikli bir gün öncesi Giresun’daydı, o gün de Giresun’daydı.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Ama kardeşin de şey...

ŞABAN VATAN – Hayır, bak o Canikli durumu şu.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Onun suç duyurusu var.

ŞABAN VATAN – Coşkun Somuncuoğlu tarafı, orada bulunan Coşkun Somuncuoğlu’nun sürecinde orada bulunan bir arkadaş gelip bunu söylemişti, aynen bu durum oldu.

BAŞKAN – Canikli’nin şikâyeti var mı?

ŞABAN VATAN – Var tabi.

BAŞKAN – Resmî şikâyeti?

ŞABAN VATAN – Onu da söyleyeceğim.

BAŞKAN – Bu işlemler o şikâyet üzerine mi oldu?

AVUKAT UFUK KILIÇ –Nurettin Canikli, Muhammet Vatan bunların şikâyetleri üzerine.

ŞABAN VATAN – Onları da söyleyeceğim.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Muhammet Vatan da şikâyet etmiş.

ŞABAN VATAN – Hemen bana karar çıkartılıyor, doktor diyor ki: “Yatacak.” Doktor nasıl böyle bir karar verir ya? Benim hiç raporluk bir durumum yok, o yok, bu yok, hatta doktor bana dedi ki: “Sen

İ

Imperial Hastanesinde yatmışsın, on gün; Kent Hastanesinde yatmışsın, 2011 Imperial’de yatmışsın, Mart ayında da şeyde...” “Siz ne diyorsunuz? Ben son on yılda hiçbir yerde hiçbir yerde hastane olayım yok. Çıkardım, Sosyal Güvenlik Kurumundan ben bunu çıkardım, hiçbir hastanede yatışım bile yok ve her şeyi kanıtladım, sundum ve aynı zamanda bana mahkemelerde sunulan soru şu: “Nurettin Canikli hakkında işte sosyal medyada yayın yapmışsın. Coşkun Somuncuoğlu hakkında...” Evet, yaptım dedim. Bu, vatandaş olarak benim en doğal hakkım. Benim takip ettiğim durum var, adı geçen kişiler var. Kim olursa olsun, babamın oğlu da işte, Muhammet Vatan o da var, hepsinin hakkında ne varsa sundum, üzerine gidilsin, ne varsa sundum, bu dedim. Hâkime hanım hemen karar verdi –üç dakikada değil mi Ufuk Bey?- üç dakikada karar verdi. Arabayı da çağırdılar. Ufuk Bey’in hemen 74’üncü maddesi sunmasıyla ben serbest kaldım, evraklarımı sundum. Ne oldu? Bu sefer, 8 Nisanda kesin karar yine. Ne oldu? Sayın Giresun Cumhuriyet Başsavcısı Abdurrahim Alan Bey’in yanındayım. “Biz seni oraya gönderemeyiz.” Niye göndermiyorsunuz ya dedim. Kesin kararı çıkarmışsınız, her şeyi halletmişsiniz. Emniyet ayağa kalktı. Utandınız değil mi dedim, utandınız.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Çok kamuoyu baskısı oldu o sırada. Hepimiz duyurduk yani.

ŞABAN VATAN – Kimse kusura bakmasın. Benim yanımda olacak olan devletimdi, devletimin yöneticileriydi ama ben çocuğumun katilinin bulamamışsam...

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Devletin en üst kurulu yanında şu anda yani...

ŞABAN VATAN – İnşallah.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Bir şey daha sorabilir miyim? Şimdi, siz anladığım kadarıyla birtakım şeyler bilinmiyor, söyleniyor ama devlet eliyle, bir güç eliyle delillerin karartılarak sonuca ulaşamadığını düşünüyorsunuz.

ŞABAN VATAN – Kurumlara etki edilen durumlar var.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Tamam, şimdi, onu düşünüyorsunuz ama orada mesela başka AK PARTİ vekilleri de var, onu deyin. Direkt Nurettin Canikli’yle hep probleminiz.

ŞABAN VATAN – Tabii ki, benim AK PARTİ’yle bir işim yok.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Bu Somuncuoğlu ailesinin ilişkileri ne? Ben onu bilmek istiyorum, nedir?

ŞABAN VATAN – Benim diğer vekillerle hiçbir sıkıntılı durumum yoktur. Cemal Bey’le oldum, on beş yıldır tanıdığım kişidir. Şu an Giresun Belediye Başkanı Aytekin Şenlikoğlu Bey, on beş yıldır tanıdığım kişidir.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Siz de zaten partilisiniz, eşiniz de partinin içinde.

ŞABAN VATAN – Partiden ziyade ben Giresun bölgesinin adamıyım. Yani işte, Kerim Aksu Bey, yardımcısı Sedat Karabıçak Bey çok iyi dostumuzdur. Yani biz bu bölgenin insanıyız. Ondan dolayı samimiyet içinde olduğumuz için... Cemal Bey’i biz ta ki genel müdürlüğü sürecinden, ta eskiden gelen hatta İzmir’de genel müdürlük yaptı, o zamanlardan gelen, siyaset daha sonra oldu. Ben Cemal Bey’e bu durumu bizzat sundum. Cemal Bey’in damadı Nurettin Bey’in ortağı. Adı geçen Görele Beton olay günü buradan mikser arabaları geçti, Ahmet Dede, Cemal Öztürk’ün damadı, Nurettin Canikli’nin ortağı Hasan Ali Tütüncü’yle ortaktı. Vefat eden Hasan Ali Tütüncü, il başkanı; bir.

İkincisi: Ben hep sunuyorum. Bakın...

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – O zaman şöyle diyelim: Senin iddian şu mu şimdi. Sayın vekilim de anlamadı. İddianız şu mu: Çocuğa vuran sana göre o zaman beton aracı. Onu mu diyorsun?

ŞABAN VATAN – Beton aracı değil, beton aracı yukarıdan aşağı gelirken aşağıdan gelen araçta bir sıkışma durumu yaşıyor. O yol o anda çok kötüymüş zaten, çok bozuk bir hâldeydi. Orada o sıkışma anında ani bir harekette bu olay gelişmiş ama sonrası cinayete dönmüş.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Yani Cemal Öztürk’ün damadı olabilir.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Beton aracı büyük bir araç.

ŞABAN VATAN – Beton aracı değil diyorum bakın, o, yukarıdan gelen araç ama şöyle bir durum var, onu izah edeyim: Ben beton aracını aradım, orayı aradım. Dedim ki araçlarınızda kamera var mı? “Bizim arabalarımızda kamera yok.” dedi. Bir hafta sonra yine Ören istikametine Görele Beton arabaları geçiyor, 4 tane araba, mikser, bir baktım, hepsinin önünde kamera var. Hemen Ruhi Kalkan’ı aradım, baş polisi, dedim ki böyle böyle... “Hemen geçiyorum ben oraya.” dedi. “Evet, doğru, varmış ama üç dört saat çekim oluyormuş, silinmiş.” dedi. Bu polis, emniyet, savcılık, ambulansın önündeki kamera kaydını bilmiyor mu? O istikametten geçen arabalar kimlerdir, bilmiyor mu? Şaban Vatan mı yapacaktı bunları? Şaban Vatan mı söyleyecekti? Şaban Vatan evladını kaybetti ya. Şaban Vatan eşini teselli etmeye çalışıyordu, Şaban Vatan oğluna moral vermeye çalışıyordu. Şaban Vatan hangi birini yapacaktı ya? Ben kendim esnaf olduğum için, kendi işimin sahibi olduğum için her şeyde kendi kendime hareket ettiğim için ben kızımın olayını araştırabilirdim. Her vatandaş aynı olamayacak.

Alucra olayı... Bakın, Nurettin Canikli’nin durumu, hep gündemde bu zaten. 2,5 yaşındaki Muhammet Karshoğlu cinayeti, örtbas edilme durumudur ve bizzat bu kişiler de bu durumu bilen kişilerdir. Burada da Nurettin Bey’i devreye soktukları durumudur.

BAŞKAN – Şaban, oralara girme şimdi.

ŞABAN VATAN – Ama dâhil, “tüm çocuk cinayeti” diyorsunuz, önemli.

BAŞKAN – O ayrı, şimdi senin olayını konuşuyoruz.

ŞABAN VATAN – Ben onun incelenmesini istiyorum. O çocuğun mezardan çıkarılıp dumandan boğularak mı ölmüş, yanarak mı ölmüş; ben bunu istiyorum.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Alucra’daki çocuktan söz ediyorsunuz değil mi?

ŞABAN VATAN – Evet, bakın, o önemli, bu olay kadar da benim olayım da dâhil bir durumdur.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – O olay ile bu olayın bağlantısını şöyle mi kuruyorsunuz? Yani bu kişi orayı da örtbas etti, burayı da örtbas etti diye mi?

ŞABAN VATAN – Önce orayı örtbas etmiş...

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Yoksa oradaki olay ile buranın bir bağlantısını mı düşünüyorsunuz?

ŞABAN VATAN – Bağlantısı değil bakın. Nurettin Canikli 2015 yılında kardeşinden dolayı oradaki olayı örtbas etmiş.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Biliyorum evet.

ŞABAN VATAN – Sultan Savcıyı değiştirmiş, Alemdar Savcıyı getirerek o kadını, o cani anneyi hapisten çıkarttırmış ve olayın her şeyini de halletmiş, edebilir, siyasi gücü vardır, yetkisi vardır, makamı vardır ama yetki öyle verilmiyor.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Edemez, öyle bir şey yok.

ŞABAN VATAN – Biz yetkiyi öyle vermedik. Biz öyle bir yetki vermedik. İşte, bugün bak, ne oldu? Ve o kişiler, Durmuş Cahit’le çok samimi kişiler, Nurettin Bey’le çok samimi kişiler, işte, Bilgehan Somuncu, ticari alışveriş...

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Canikli dediği de yalnız beton işi yapıyor Cengiz ağabey.

ŞABAN VATAN – Oraya da geleceğim, bağlantılı, hep bağlantılı.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Ondan dolayı bağlantı kuruyor yani. Kendinin de beton fabrikası var Alucra’da, orada...

ŞABAN VATAN – Yok, oradan değil.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Arkadaşlıkları biraz da öyle, beton işi de yapıyorlar.

ŞABAN VATAN – Yok, ondan değil, benim direkt bağlantım şundan: Hasan Ali Tütüncü ile Ahmet Dede ortak. Hasan Ali Tütüncü, Nurettin Bey’in kasası, Fatih Bey de kasası...

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Kasa Bilgehan demiştin.

ŞABAN VATAN – Ama bak ne diyorum, o da kasa, o da kasa. Ben hepsini yayınladım, siz bakmadınız mı? Kusura bakmayın, ben hepsini yayınladım. Yani kendi adına işlemlerini yapan kişiler.

BAŞKAN – Evet arkadaşlar, olay yerine geçelim.

Kapanma Saati: 13.37

İKİNCİ OTURUM

Açılma Saati: 17.17

BAŞKAN : Cengiz AYDOĞDU (Aksaray)

BAŞKAN VEKİLİ : Osman MESTEN (Bursa)

SÖZCÜ : Zeynep GÜL YILMAZ (Mersin)

KÂTİP : Ahmet ÖZDEMİR (Kahramanmaraş)

BAŞKAN – Tabii, benim mesleğim de bu ama usulen açıklamayı hiç beceremem, ben sizlere anlatayım arkadaşlar. İdare dediğimiz müessese esasen meclislerde başlamış. Türkiye Büyük Millet Meclisi veya herhangi bir ulusal meclis bütün demokrasilerin özüdür hatta demokrasi dışı idarelerde bile meclisler çok önemlidir ve belki de yönetimle yaşıttır meclisler, Roma’dan beri meclis var. Bunun seçimle gelmesi 20’nci yüzyıla yakın olmuştur fakat meclisin üstünlüğü bütün idarelerin sihirli yönüdür. Bizim cumhuriyeti kurarken söylediğimiz “Hâkimiyet kayıtsız şartsız milletindir.” çok önemli bir düsturdur ama bu düsturun taçlandırılması Meclisin üstünlüğüyle olmuştur. Bu itibarla, Meclis araştırması çok önemli bir müessesedir. Meclisi, Parlamentoyu nasıl tarif ederler? “Tekniğin sağduyuyla denetimi.” derler, “Sağduyunun tekniği denetlemesi.” derler yani yönetim tekniğini milletin sağduyusu denetler. Meclis araştırmasının da böyle bir yönü vardır. Kuvvetler ayrılığı çerçevesinde yürütmenin işleyişini, yargının işleyişini Meclisin elbette asla bir yetki aşımı yapmadan, kuvvetler ayrılığını zedelemeyen milletin seçtikleri nazarıyla bir bakma yetkisi vardır ve bu, bütün demokrasilerin özüdür.

Bugün burada önemli bir şey yapıyoruz, tarihi bir şey yapıyoruz. Öte yandan, yaklaşık bir buçuk, iki yıla yakın Türkiye kamuoyunu ilgilendiren, üzen, merak ettiren, endişeye sevk eden, vicdanları yaralayan bir konu şüpheli çocuk ölümleri. Bu konuda, bizim, çocuklara yönelik bu tür şüpheli vakalarda asayişimizin ve yargımızın nasıl soruşturma yürüttüğüne de bu olaydan örnek alarak bu çerçevede bakacağız. Öyle hassas bir şeyi yapıyoruz. Ben Meclis üyesi bütün milletvekili arkadaşlarımın bu hassasiyetle burada olduğuna inanıyorum.

Az önce yaralı bir anneyi, yaralı bir babayı dinledik. Evlat acısı hiç yaşanmayan, hiç eskimeyen acılardandır, Allah kimseye göstermesin. Acılı insanları dinledik ve üzüldük. Kafalarında sorular var, cevaplarını bulamamışlar. Biz devletin bir şekilde halka temas eden yönü olarak bu sorulara cevap almak için, en azından bu soruların cevaplanma sürecini, cevaplanma yollarını yeniden aydınlatmak için buradayız. Elbette bu yargının işi, biz oraya karışmıyoruz, biz adli bir soruşturma yürütmüyoruz ama devletimizin hem yürütmenin hem asayiş güçlerinin hem yargının, başsavcımızın, hâkimimizin bu işe nasıl baktığına biz de şöyle bir uzaktan bakma, gözetleme işini yapıyoruz ve inşallah, bu anne babayı tatmin edecek, onları rahatlatacak, en azından onların devlete olan güvenini, devlete olan itimadını, adalete ve yargıya olan inancını pekiştirecek, teyit edecek bir netice hasıl ederiz diyorum ben.

Bütün Komisyon üyesi arkadaşlarıma teşekkür ediyorum, hayırlı çalışmalar diliyorum.

Sayın Başsavcım, hoş geldiniz.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Siz de hoş geldiniz.

BAŞKAN – Bugün anneyi babayı dinledik, olay yerini gördük hatta okuldan olay yerine kadar, Rabia Naz’ın yürüdüğü muhtemel güzergâhı izledik; kafamız iyice karıştı.

Sizi bir dinleyelim. Siz şöyle bir sistematik izlerseniz biz memnun oluruz, tabii, takdir sizin, istediğiniz gibi de anlatabilirsiniz: Belki olaya nasıl vâkıf olduğunuzdan başlarsanız veya siz nasıl bir yol izlerseniz...

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – 2017 yaz kararnamesiyle ben Giresun Başsavcısı olarak tayin oldum. 12 Nisan 2018 günü akşamı, zannediyorum gece on-on bir arası, “öyle hatırlıyorum, öyle aklımda kalmış- Savcı Bey, Halil Çokkaş adlı arkadaşımız vardı, o beni aradı, böyle bir olaydan bahsetti.

BAŞKAN – Halil Bey, şu anda nerede görev yapıyor?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Zannediyorum Osmaniye’de hâkim, ağır ceza üyesi.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) - Ağır ceza üyesi mi?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Ağır ceza üyesi diye biliyorum.

BAŞKAN – Özür dilerim Sayın Başsavcım, arkadaşlarımızın pek çoğu biliyordur, savcılarda ve hâkimlerde bu geçişler gayet normaldir. Bazı yerde savcı olarak görev yapılır, bazı yere hâkim olarak gidilir.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Tabii, HSK tasarrufu ama Savcı Bey, Tirebolu hâkime hanım vardı orada, onlar evlendi, genelde eş birleştirmesi yapınca Hâkimler ve Savcılar Kurulumuz başka, üçüncü bir yerde birleştiriyor.

BAŞKAN – Eş durumundan gitti.

BAŞSAVCI – Osmaniye’ye -hâkimliği de istiyor daha önce- gittiler onlar, 2018 yaz kararnamesiyle gittiler. Tabii, Halil Bey, genelde ilçedeki arkadaşlar ya da merkezdeki nöbetçi arkadaşlar başsavcı olmamız hasebiyle bize önemli olayları, ölümlü olayları bildirirler. Halil Bey de bildirdi. Ben “Nasıl bir olay?” dedim, “Karmaşık.” dedi. Yani bir sundurmada bahsetti, bunu aşarak düşmesinin mümkün olmadığından bahsetti, “Trafik kazası olabilir. Fren izi yok, orası yol değil.” dedi. Böyle karmaşık şeylerden bahsetti, ben de olay yeri incelemeyi çağırıp çağırmadığımı sordum, çağırdığımı söyledi.

BAŞKAN – Olaydan kaç gün sonra bu?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Aynı gün, o gece on ya da on bir arasıdır, öyle hatırlıyorum. Ben de otopsi için Trabzon’a göndermesini istedim çünkü Trabzon’da Adli Tıp Grup Başkanlığı olduğu için orada daha ayrıntılı otopsi yapabiliyorlar. Trabzon’a gönderdiler otopsiyi. Birkaç gün sonra tekrar aradı, “O karmaşıklık devam ediyor, biz net bir şey bulamıyoruz. Çocuğun oraya nasıl düştüğünü, nasıl getirildiğini biz açıklayamıyoruz.” dedi. Ben de dedim ki: Araştırmaya devam edeceğiz, bölgede tanık arayacağız, olay güzergâhında fren izi arayacağız. Böyle birkaç defa daha oldu, yaza kadar, Halil Bey tayin olana kadar o karmaşıklık devam etti. Tabii, daha sonra cumhuriyet savcısı değişti, şimdi Emine Üveyik diye bir arkadaşımız bakıyor soruşturmaya.

BAŞKAN – O da Ankara’da şu anda, değil mi?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Yargıtayda hizmet içi eğitimde, zannediyorum süresi bitti, haftaya gelecek, haftaya başlayacak.

Onda da süreç devam etti, aynı şeyler devam etti. Bizim de açıklayamadığımız noktalar vardı. Tabii, bu soruşturmada kısıtlama kararı vardı, basın yasağı vardı. Onları da bazı sıkıntılar nedeniyle, zorunluluktan dolayı aldık.

BAŞKAN – Onları nasıl aldınız, izah edebilir misiniz?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Ben bir bardak su alabilirsem, konuştukça şey oluyor.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) - Bu bir millî güvenlik davası değil, uluslararası bir şey değil, niye böyle bir kısıtlılık kararı alındı? Bizim de merakımızı çok celbetti bu konu.

BAŞSAVCI – Birinci husus: Teknik takip yapılması gerekiyordu. Bazı kişiler dinlendi, teknik takiple.

İkincisi de bütün deliller sosyal medyaya paylaşılarak soruşturmanın gizliliği ilkesi -gizlilik ilkesi asıldır bizde, kovuşturma ilkesi, kovuşturma aşaması alenidir- ihlal edildi. Bu nedenle de biz mahkemeden istedik ve mahkeme de kabul etti, hem gizlilik kararı aldık hem de basın yasağı kararı aldık. Tabii, o süreçten bugüne kadar...

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Çok özür dilerim, bir şey sorabilir miyim orada? Ne zaman aldınız bu gizlilik kararını?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN -Zannediyorum üçüncü aydı, bu yıl aldık, yılbaşından sonra aldık, geç aldık. Zaten o zamana kadar bir kısım deliller toplanmıştı ama yılbaşından sonraydı. Tarihini hatırlamıyorum, şimdi dosyada ayrıntılı o kadar klasör var ki biz de bazı notlar aldık.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Yeni daha yani eski değil.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Şimdi şunu açıklayıp devam etmem gerekecek: Dosyada araştırılması gereken her şeyi araştırdık, daha karar verdiğimiz şu anda araştırılması gereken hiçbir şey kalmadı. En son Eylül ayında Adli Tıp Üst İhtisas Kurulundan rapor geldi. Bu rapor Eylül ayında dosyaya girdi. Geçen ay Trabzon Adli Tıp Kurumundan bir rapor aldık, o dosyaya girdi, on beş gün önce. Yine, Ankara Kriminalden bir rapor bekliyorduk, o da geldi, bitti. Çarşamba günü Emniyette konuyla ilgili birim kurmuştuk malumunuz, o bir rapor sundu görevli adliyemize. O rapordan sonra, bugün, biz, gizlilik kararını da basın-yayın kararını da kaldırdık. Çünkü, kaldırmazsak biz konuşamayız burada, sizin sorularınıza net bir cevap veremezdik; onun için, kaldırmak zorundaydık ve kaldırdık.

Eynesil Emniyetiyle ilgili bazı iddialar nedeniyle de zannediyorum, üçüncü ay gibiydi, biz, Eynesil Emniyetinin adli kolluk yetkisini kaldırdık. Buradan, cinayet bürodan -ailenin de cinayet olduğuyla ilgili talepleri vardır- 5 kişi, 1 amir, 6 kişilik bir ekip kurduk. Bu ekibe şunu söyledik: “Bütün delilleri yeniden araştıracaksınız. Hiçbir delili atlamayacaksınız ve her şeyi, bütün tanıkları yeniden dinleyeceksiniz madem böyle bir endişe var.” Biz bunu kısıtlılık kararı olarak bu 5-6 kişilik ekibimiz, bazılarının inanışına başka hiçbir iş verilmedi, bu soruşturmayı çözmek için canla başla çalıştılar. Dışarıda o ekipte çalışan bir arkadaşımız da bekliyor, tanık olarak dinleyecekmişsiniz, biraz önce gördüm. Bu soruşturmaya bu aşamadan sonra başsavcı olarak tabii bizim buraya keşke yasal olarak yetkimiz olsaydı Giresun’a alırdık soruşturmayı, orada daha sağlıklı yapma imkânımız olurdu ama yasal olarak bu mümkün değil, bu soruşturmayı Görele Savcılığı yapacak, başka kimse yapamaz.

BAŞKAN – Yetki itibarıyla.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Görele Savcılığımız bizden bir talepte bulundu, biz de Emniyet ve Vali Beyle görüşerek bu ekibi kurduk. Ekip sahada günlerce çalıştı. Bütün tanık beyanlarını, delilleri yeniden irdeleyerek yeniden raporları aldı, belgelere göre yeni raporlar tanzim edildi, tekrar tekrar gönderildi, tereddüt ettiği konularda onlarca rapor alındı. Bunlarla ilgili kamuoyunun bir bilgisi yok çünkü gizlilik kararı vardı. Bundan sonra artık kamuoyu öğrenecek.

Sayın Başkan, dosyanın içeriğine girmek gerekiyor mu, bilmiyorum. Böyle görselleri getirdik çünkü başka türlü bunun içinden çıkamayız diye düşündüm. Durum çok karmaşık.

BAŞKAN – Şöyle yapalım: Bir özetleyin siz, istediğiniz şekilde, rahat olun.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Siz nasıl hazırlandıysanız öyle anlatın.

BAŞKAN – Gayet rahat olun.

Görsellere de bakalım.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Bu arada, Sayın Başsavcım, bir şey sorayım.

Dediniz ki: “Gerekli olan her türlü şey yapıldı.” HTS kayıtlarıyla ilgili size isim verildi mi? Mesela, şunlar şunlar HTS kayıtları....

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Her şey araştırıldı. Eğer, adım adım gidersek... Böyle bir baştan bir sondan olunca olmuyor.

BAŞKAN – Ben arkadaşlarımdan bir şey rica edeceğim. Not alalım, bitirince soralım.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Öyle daha iyi olur. Biraz uzun olacak ama...

Çocuğumuz, Rabia Naz’ımız, dört, dört buçuk gibi -normalde okul üçte bitiyor ama kursa kalmış- annesinin yanına gidiyor arkadaşlarıyla. Biliyorsunuz, annesinin yanından ayrılıyor. Daha sonra... Bizim sizlere bunu izah etmemiz lazım çünkü başka türlü izah edemiyorum.

BAŞKAN – Biz olay yerini gördük şimdi.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – İmam hatip lisesi, ortaokul, buradan çıkıyor, şuradan geri geliyor. Bu, kamera kayıtlarıyla dakika dakika belli. Eren Eczanesi şurada geliyor annesiyle görüştüktan sonra annesiyle niye görüşüyor? Annesinden izin istiyor, arkadaşlarıyla okul bahçesinde -bir tane okul var buralarda, hangi okul olduğunu bilmiyorum ama- oynamak istiyor. Annesi de o gün öğretmenlerinden bir tanesi -o gün olduğunu söylüyor- eczaneye uğruyor “Rabia’nın son günlerde derse katılımı az.” gibi bir şey söyleyince izin vermiyor annesi “Eve git, seninle görüşeceğim.” diyor. Bu, tutanaklarda, ifadelerde var. Sonra çocuk, Rabia buradan geliyor, arkadaşlarından ayrılıyor. 16.49.25’te kamerayla son görüntü alındığı nokta. Daha sonra başka hiçbir kamera görüntüsü yok. 17.20 112’nin arandığı saat yani otuz buçuk dakikalık bir süre var. Bizim sorununuz otuz buçuk dakikada Rabia Naz neredeydi, kimlerle temas etti? Bizim araştırmamız gereken konu buydu.

Şu Hasan Okur Caddesi var, normalde burada, şu cadde, buraya şuradan geliyor, sonra şuradan Ören kavşağından, Ören yolundan evine varıyor. Ara yollar da var.

BAŞKAN – “Hasar Okur Caddesine girdiğini dair kayıt bulamadı.” dedi babası.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Hayır, yok, kesinlikle yok.

BAŞKAN – Kayıt yok mu?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Orada kamera araştırması da yapıldı, kamera da var ama kameraların hiçbirisine düşmemiş. Ya açısı düşmedi – onu bilemiyoruz- ya tam geçerken araba geçmiş olabilir, bilemiyoruz. Burada bir kamera görüntüsü yok. Bunun arka caddelerinde de sokaklar var, buralardan geçmiş olabilir diye düşünüyoruz ama belli bir şey yok.

Bundan sonra, Rabia’yı gören ilk kişi Marketim Market diye, Ören kavşağı diye bir yer var, direkt evlerine çıkılan -şurası evi- yol üzeri, burada Mehmet Ali Somuncuoğlu diye eski Belediye Başkanının oğlu görüyor. Bu tanık. Bununla ilgili Şaban Vatan’ın bir iddiası yok bizim dosyamızda. Sadece sosyal medya üzerinden -ben takip etmiyorum sosyal medyayı- arkadaşlar dediler ki: “‘Sen yalan konuşuyorsun, bu çocuğu görmedin.’ diye bir iddiada bulundu.” bilmiyorum ama Mehmet Ali Somuncu o zaman da dinlenmiş, bizim ekimimiz de dinledi.

BAŞKAN – Gördükten sonra mı?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – “Beş gibi gördüm.” diyor. Ama Rabia Naz’ın 16.49.25’ten buraya gelmesinin -kamera kayıtlarına göre bunların tatbikatlarının hepsi yapıldı- altı dakika süreceğini düşünüyoruz, eğer gelmişse, bu caddelerden buraya gelmişse, tanığın söylediği doğruysa altı dakikalık bir sürede buraya gelmesi gerekiyor çünkü burası yaklaşık 350 metre. Bu yürüyüş tarzına göre buraya... O da 16.55 yapıyor yani beşe 5 kala.

Bundan sonra, bu yol üzerinde -şöyle göstermek istiyorum- şurası Vatan Apartmanı, 2 tanığımız daha var. Bunlar kimler? 2 çocuk, Rabia gibi, aynı okulda okuyan, Rabia o tarihte 6’ncı sınıf öğrencisi, bu 2 çocuk, Meryem ve Beyza, 5’inci sınıf öğrencisi. Vatan Apartmanı önünde... Bunlar o çocuklar değil yalnız yani bu çekildiği tarihte öyle kalmış. Burada diyorlar ki: “Biz Rabia’yı evin önünde gördük.” Hatta bir tanesi “Selam verecektim, Rabia abla bizimle aynı okulda ama utandım, veremedim. Yanından geçtim, biz hızlıydık.” diyor. Burası da bu çocukların hareket alanı.

Şöyle bakalım: Vatan Apartmanı şurası. Çocuklar çarşıdan geliyorlar beraber, yukarıda evleri var, evlerine gidecekler. “Biz şuradaydık, Rabia şuradaydı.” diyor, tam Vatan Apartmanının önünde yani 2 evin arasında gibi, tam önünde de değil, bir 10 metre geride. Bu çocukların annelerini biz dinledik. Anneleri de şunu diyorlar: “O gece mahallede Rabia’nın düştüğü duyulunca, öldüğü duyulunca biz kızlarımıza sorduk -ikisi de aynı şeyi veriyor- dedik ki: ‘Rabia’yı gördünüz mü -çünkü aynı okulda okuyorlar- onlar da dediler ki -ikisi de aynı şeyi yapıyor- Biz onu evin önünde gördük.” Anneleri de buna şahitler.

BAŞKAN – “Ev” derken, kendi evlerinde.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Evinin önünde, şurada yani Vatan Apartmanının önünde. Şurada, Şermin Dede diye bir tanık var, o tanıkla Vatan Apartmanının arasında, apartmana 10 metre kala. Biz, mesela, çocuklara biz boş bir kâğıt vererek bir kroki çizdirerek de gösterdik “Nerede gördünüz? Vatan Apartmanı nerede?” diye tek tek çizdirdik.

Bunun dışında, Rabia’yı sağlıklı gören kimse yok yani bu yol üzerinde, biraz önce izah ettiğim gibi Mehmet Ali Somuncuoğlu var, bir de şurada, ileride 2 tane çocuk var. Bunun haricinde gören yok.

BAŞKAN – Bir de Şermin Dede var.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Şermin Dede, hayır, sağlıklı görmüyor, düşmüşken görüyor.

Burada da, özellikle bu yol üzerinde, özellikle şunu izah etmemiz lazım, Ören yolu üzerinde ve burada, sadece şuradan buraya kadar 20 tane tanık bulduk, özel ekibimiz çalıştı. Bunlar kimler? Kimisi, mesela şurada odun kesen, o saatlerde, öncesinde ve sonrasında odun kesen bir tanığımız var, çok önemli bir tanık, buradan geçenler var, yukarıdan bir öğretmenle annesi yürüyüş yapıyor, onlar var. Bunların hepsini dakika dakika bu krokinin üzerine biz koyabiliyoruz. Nasıl koyuyoruz? Tabii, bunun teknik olarak yöntemleri var. Örneğin, anneye öğretmen yürüyorlar “Beş gibi.” diyor mesela. İnsanlar saatleri tam bilmez, ben içeriye kaçta girdim, bilmiyorum şimdi. İkinci vakti derim, öğle vakti deriz, bizde böyle. Bu öğretmen diyor ki: “Ben Vatan Apartmanına gelmeden öne beni filanca aradı telefonla, onunla konuşuyordum, tam Vatan Apartmanının dibinde telefonu kapattım. Sonra Şermin Dede’yle görüştük, burada beş dakika da sohbet ettik, annem de vardı diyor, annesi de bunu doğruluyor. Biz, müsaadesi alarak HTS katılarını istiyoruz. O görüştüğü kişiyle ne zaman görüştüğünü tespit ediyoruz, 351 saniyelik bir görüşme, son saniye apartmanın dibindeydi, demek ki şu saatte buradaydı diye tüm tanıkları bu şekilde biz dakika dakika bu yol üzerine koyuyoruz. 20 tanık var, bu tanıkların hiçbirisi burada bir trafik kazası gördüğüne şahit değil, hiçbirisi ve burası...

AHMET ÖZDEMİR (Kahramanmaraş) - Çocuk gördüklerini hatırlıyorlar mı?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Hayır, çocuk gördüklerini hatırlamıyorlar, Rabia’yı gören de yok.

Şurası Şermin Dede'nin evi. Şurada bu 2 tanık sohbet ediyorlar, öğretmen ile annesi.

Şimdi, önemli bir tanığımız var, bu çok önemli bir tanık, belki de bizim için soruşturmanın seyrini değiştiren bir tanık. Daha önce Eynesil Emniyeti bu tanığı dinlemiş ama biz dinlediğimizde bize farklı ifadeler verdi. Bu ifadeden hareketle...

BAŞKAN – İfadesini değiştirdi mi yoksa aynı ifadede...

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Ben, bunun ifadesini yorum yapmadan size okumak istiyorum çünkü bunlar daha sonra farklı yanlış anlaşılmalara neden olabiliyor.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Hangi ifadesini okuyorsunuz?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Bizim aldığımız ifadeyi okuyorum, öncekini.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Her ikisini de okur musunuz?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Evet.

BAŞKAN – Sayın Başkanım, bir hususu arz etmek durumundayız.

Şu anda anlattığınız her şey tam tutanağı geçiyor.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Tabii, tabii. Hiçbir problem yok.

BAŞKAN – Türkiye Büyük Millet Meclisi zabıtlarına ve bu tutanaklarımız bizim tamamıyla kamuoyuna açıktır. O hususu...

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Şimdi, şu Vatan Apartmanının görüntüsü, ilk ifadesinde Mürsel Küçükakal -bu tanık önemli dedim- dinleyecek misiniz bilmiyorum.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Dinleyeceğiz.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Çocuğu şurada bulduğunu söylüyor.

Mavi bir araba var, bu bozuk bir araba herhâlde. Şurada bulduğunu söylüyor. “İnliyordu. Sonra eve haber verdim. Evde kimse yoktu, şurada Şermin Ablaya haber verdim, o geldi baktı.” diyor. Bu Mürsel Küçükakal burayı çok iyi tanımıyor, eve girip çıkan birisi değil ama Şermin Abla dedikleri kişi bu evle çok iyi ilişkileri olan birisi. Şimdi, bu ifadeyi aynen okumak istiyorum.

“Olay günü Hükümet Konağı Meydanında Ali Anıl’a ait taksiyle Ören yolunda bulunan ikametime geldim. Eşimle...” Krokisiz de anlatmak mümkün değil.

BAŞKAN – Şimdi, olay yerine görmenin faydalarını görüyorsunuz değil mi arkadaşlar?

SEVDA ERDAN KILIÇ (İzmir) – Görmeseydik şu an hiçbir şey anlayamazdık biz.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – “Ben, Ali Anıl’a ait taksiyle çarşıdaydım, Ali Anıl’a ait taksiye bindik.” Şurada evi var, şurası Ören Yurdu, şurası da Vatan Apartmanı. Taksi sırası gelmiş, bu Ali Anıl’ın da şurada evi var, komşular bunlar, birbirlerini tanıyorlar. “Taksiye bindim, şurada eve indim.” Bunun buraya geliş saati 17.03. Nasıl biliyoruz? Çünkü MOBESE’den taksinin buradan hareket saatine baktık, 17.00 civarında, üç dakikada geliyor yaklaşık, 17.03 gibi evde. Buradan okurdan daha iyi anlaşılacak. “Ören Yolunda bulunan ikametime geldim. Eşimle kısa süre konuştuktan sonra 2 boş bidon alarak patika yoldan çeşmeye doğru -şurada bir patika yol var, arada, şurası Vatan Apartmanı, şurada bir yol daha var, şu yoldan, patika yoldan şuradaki çeşmeye doğru- yayan olarak yürüdüm ve çeşmeden sularımı doldurdum. O esnada ‘güm’ diye bir ses duydum. Sularımı alarak yukarı doğru yürüdüm.” Artık çeşme şurada, geriden, buradan dönmesi gerekiyor

ama buradaki ses onu bu tarafa yönlendiriyor. Tersten geliyor, buradan evine gidebilir ama “Genelde burayı kullanıyorduk.” diyor. “‘Güm’ sesi duydum ve Ali Ağa’nın evinin önündeki virajı dönerek düze çıktığımda -şurası Ali Ağa’nın evi- bir bağırıtı sesi duydum; bunun üzerine hızlanarak yürümeye devam ettim, Şaziye Teyze’nin evinin yakınında -şurada Şaziye Hanımın evi var- geldiğimde Vatan Apartmanı’nın alt tarafındaki yolda park hâlinde bulunan mavi renkli önünde fındıklık alan ile beton yolun birleştiği yerde bir kız çocuğu olduğunu gördüm. -şurada, şurayı tarif ediyor- Çocuğun ayakları karşıdaki çimenlik kısımda, şurada, baş kısmı yolda bulunuyordu ve dirseklerinden güç alarak sırtüstü sürünüyordu. -Bunun ifadesini ben kameraya aldırıtım her ihtimale karşı yani güçlü bir delil diye, kamera kayıtları da var- Ben de o an paniğe kapılıp olayın şokuyla öyle çocuğa bakındım, herhangi bir müdahalede bulunmadım. Çocuk bu şekilde sürünerek mavi aracın arka kısmına kadar geldi. -şuraya kadar geldi diyor, şuradan sürünerek geldi diyor- Biraz sonra sırtüstü yatar hâlde kollarını ve ayaklarını can havliyle hareket ettiriyordu. Bu hareket esnasında size gösterdiğim gibi bir ayağı diğer ayağına takıldı ve ayakkabılarından birinin ayağından çıktığını gördüm. Çocuk yerdeyken ben de önünde bulunduğumuz Vatan Apartmanı’ndan düşmüş olabileceği düşüncesiyle koşarak binanın demir giriş kısmından içeri girdim -şurada onun koşma şeyi var; şuraya giriyor- ve 1’inci kattaki dairenin kapısına birkaç kez vurdum ancak açan olmayınca binadan çıkarak -şimdi, 1’inci katta öğrenciler kalıyor, kiracı o saatte yok-

BAŞKAN – O tarafa koşmuyor da şeye mi koşuyor?

SEVDA ERDAN KILIÇ (İzmir) – Eve geliyor.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Eve. Ev bir üst kat. Şimdi, bu apartmanda 1’inci katta kiracılar var, öğrenciler; evde yoklar o saatte. 2’nci katta -Şaban Vatan’ın evi şurası- annesi var ve ağabeyi var. Babaannesi yatıyor, ağabeyi de oyun oynuyor muhtemelen kulaklık takmış vaziyette. Karşısı da boş; burası da kardeşlerin adı Ayda herhâlde ama il dışındaymış, kullanmıyormuş. Şurada Muhammet Vatan oturuyor. Muhammet Vatan’ın evinde de eşi ve çocuğu var. Şurası da boş, burası da Ülkü’ye ait. Evet, aileyi bilmeyince buraya 1’inci kata çıkıyor, evde kimse yok zannediyor, aşağıya iniyor ve tekrar tekrar edelim: “1’inci kattaki dairenin kapısına birkaç kez vurdum ancak açan olmayınca binadan çıkarak tanıdığım olan ve çocuğun bulunduğu alana yakın olan Şermin Dede’nin kapısına vurdum. Şermin’in dışarı çıkması üzerine çocuğu kendisine gösterdim. Şermin ile beraber kızın başına kadar gittik. Ben olay yerinde 112’yi aradım. Sonrasında olay yerine Güler Vatan da geldi. -Yani Güler Vatan Muhammet’in eşi; bağışmaları duyuyor- Ben olay yerinden ambulans gelmeden hemen önce ayrıldım. Aşağıya doğru biraz yürüdükten sonra ambulans geldi. -Yani kendisi burada ailesi gelince ayrılmış- Bu anlattıklarımı ilk defa burada size anlatıyorum, başka hiçbir yerde anlatmadım. Anlattıklarım tamamen doğrudur. Kız çocuğunu ilk gördüğümde yaşadıklarım şu anda anlattığım gibidir. Olay günü polislerin bana sorduğu sorulardan korkup bu anlatmış olduğum detayları ifade edersem ya da başkasına anlatırsam suçlu duruma düşerim, sıkıntı yaşarım diye düşünüp çekindiğimden anlatmamıştım ancak bu konu benim içinde sıkıntı yaptı, vicdan azabı duydum.” diye devam ediyor.

Şimdi, bu tanıktan sonra bizim dikkatimiz bu fındık bahçesine de çekilmeye başladı yani buraya mı düştü acaba diye. Şimdi, tabii bu olayda, dosyada şunu anlatmamız lazım.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Mesafesini sorabilir miyim?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Çok kısa mesafe, yaklaşık...

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Yani evdekiler veya karşı komşu duymamış ama o çişmenin oradan nasıl duymuş?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Onu da araştırdık çünkü duymamasının nedeni nedir diye araştırdık. Eğer buraya düşmüşse çünkü Muhammet Vatan burada oturuyor. Yani yankılandı mı bilemiyorum “Biz duymadık.” diyorlar. Burada zaten babaanne var, ağabey de kulaklık takmış oyun oynuyor; bunların duymaması normal. Aslında bunlar duyabilirdi.

HAYRETTİN NUĞOĞLU (İstanbul) - Ağabeyi mi diyor “Kulaklık takmıştım.” diye?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – “Oyun oynuyordum.” diyor, kulaklıkla oyun oynuyor bu çocuk.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Ama komşu var, pencere açtı; hiç bir ses duymadı mı?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Hiçbir ses duymadı. Bu “güm” sesini sadece Gürsel duymuyor, orada çalışan işçiler de duyuyor yani isterseniz onların ayrıntısına da gireriz ama sadece o duymuyor sesi.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Gülay da duymuş.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Yani şu aşağıda çalışan 6 bayan da duyuyor; ifadelerinde var tek tek ama 122 tane tanık aldık. Bunların ifadelerini burada okumamız, değerlendirmemiz çok zor olacak.

Şimdi, savcılık bu aşamadan sonra problemler nedir, bu çocuk trafik kazası geçirmişse nerede geçirdi ve buraya kim getirdi? Bu soru bir; ikincisi, bu öne düşmüşse bu sundurmayı nasıl aştı? Artı, bizim baştan beri kafamızda yine soru işareti olarak duran; bakın, şurada bir direk var, şu direk ve şurada da bir direk var yani şurada ve burada tel var.

BAŞKAN – Onu ben sordum. Tele takılmaz mı diye?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Düşse tele de düşebilir. Bunların hepsi bizim kafamızdaki sorular. Öne düşmüşse “Öne düşmesi mümkün değil intihar etmişse atlayabilir.” diyor rapor da; artık bu da tabii kamuoyuyla çok tartışıldı. Raporu almak zorundayız. Her şey tartışma konusu yapılıyor maalesef. “Öne atlayabilir, şu hızda atlayabilir.” diye bir rapor aldık. Peki, oraya düşmüş, atmışsa kan nerede? Yok. Kan yok. Yani bizim çözmemiz gereken sorunlar var. Peki, buraya düşmüşse sorunlarımız ne? Orada da kan yok. Burada da olay yeri incelemesi çalışılmış, burada var, fotoğrafları var yani olay yeri incelemesi... Avukat hanım zannediyorum basında haber yapmış; işte “fotoğraflar yok” Efendim, fotoğraflar basılmaz. Soruşturma dosyasında fotoğraflar dijital ortamda saklanır. Dijital ortam almayınca o fotoğrafları göremezsiniz. Tabii, biz cevap vermiyoruz gizlilik kararı olduğu için bu yıpratıcı sözlere ama yani bu fotoğrafların hepsi olay yeri inceleme CD’lerinde, dijital verilerinde var. Buraya düşerse burada kan niye yok? İkincisi, bu çocuk buradan o hâlde nasıl ön tarafa geldi?

BAŞKAN – Sürünme izi falan tespit edilemez mi?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Burada sürünme izleri var, sürüne izi ama kan izi yok. O da bir kedi de geçmiş olabilir yani o mutlak ama var, bir sürünme izi olay yeri inceleme fotoğraflarında var; onu net olarak görebiliyoruz.

BAŞKAN – Çocuğa ait herhangi bir ne bileyim, saç kırtıtsı, vesaire öyle bir şey de bulunamadı değil mi?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Hayır, bulunamadı.

SEVDA ERDAN KILIÇ (İzmir) – Deri döküntüsü, tokası...

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Tokası bulunamadı. Daha sonra tabii, burada arama da yapıldı ama bir sene sonra olay yeri inceleme yapıldı; orada bir çorap bulundu.

BAŞKAN – Olay yeri inceleme bir sene sonra mı yapıldı?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Olay yeri inceleme olay günü yaptı ama olaydan sonra, bir yıl sonra biz tokayı buluruz diye -burada çünkü odunluk falan var, odunluk hiç de oynanmamış o odunluğu taşıyarak bir arama yaptırdık- ama tokası bulunamadı, bir çorap bulundu.

FİLİZ KERESTECİOLU DEMİR (Ankara) – Bir çoraptan bahsediliyor.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Bir çorap bulundu; bu çorap tabii renk değiştirmiş falan ve ailesine göstermedik şu anda, tanığa gösterdik, buradaki bayana “benziyordu” dedi ama bunu ailesine göstermedik.

SEVDA ERDAN KILIÇ (İzmir) – Kanlı mı çorap?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Yani bir yıl geçmiş, yağmur, çamur, kar hiçbir ve biz bunu üzerinde DNA bulabiliriz diye şeye de gönderdik; hiçbir şey bulunamadı.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Peki, bir şey soracağım: Mürsel Bey, ambulans şoförünün –ben tutanağı okudum- şöyle bir ifadesi var: “Aradı, bir trafik kazası var.” diye arıyor.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Tabii, trafik kazası olarak geliyor.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Orası bahçe ve eğer öyle gördüyse ilk arama şudur yani o şokla aradığınız an “Burada bir yaralı var.” diye ararsın ama “Bir trafik kazası var.” dediğin an o çocuğu yolda bulması gerekiyor böyle araması için oysa oradaki o ifadesi çok şüphe çekici yani ikinci ifadesi.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Şimdi şöyle; Mürsel aradı ama zaten olay nedeniyle önce herkes trafik kazası diyor.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Ve orada öyle arıyor.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Ama düştüğünü düşünemiyor önce, düştüğünü düşünemiyorlar. Trafik kazası...

HAYRETTİN NUĞOĞLU (İstanbul) – “Gürültü” diyen kişi trafik kazası der mi?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – “Gürültü duydum” diye şimdi diyor.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Şimdi diyor. Şimdi, üzerine kalmasın diye...

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Bir şey sorabilir miyim? Mesela biz şurada çıktık dışarı, şu koridorda biri yatıyor yaralı ve arıyoruz ambulansı; ne deriz: “Bir yaralı var.” deriz ama caddenin ortasında birini bulduğumuzda “Trafik kazası var.” diye ararız ambulansı. Dolayısıyla yani bu ikinci ifade hiç inandırıcı gelmedi bana.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Takdir sizin.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Bir de ilki yanınızdaysa onu okur musunuz?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Ama bunu şimdi anlatsak bu sorular... Yani kesilirse...

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Ama şu önemli...

BAŞKAN – Bir dakika arkadaşlar...

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Ama siz deminden beri 10 kişi soru sordunuz. Şimdi ben sorunca böyle bir tavır olmasın.

BAŞKAN – Anlattığıyla ilgili soruyoruz.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Ben anlattığıyla ilgili sordum zaten.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Ben de anlattığınızla ilgili sormak istiyorum. “Olay yeri inceleme yapılmış.” dediniz.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Tabii.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Ama bir sene sonra tekrar...

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Hayır, hayır.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Hayır, şimdi.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Hayır, arama yapıldı.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Olay yeri inceleme yapılmış. İlk yapılan olay yeri incelemesinde o çocuğa dair hiçbir emare orada bulunamamış mı, çimenlerde? DNA’sı, şu su bu su?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Efendim, bulunamadı.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Hiçbir şey yok.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Hiçbir şey bulunamadı.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – O zaman çocuk orada yok.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Bulunamadı. Yani şimdi bakın...

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Hani ilk olay yeri incelemede böyle bir şey bulunamazsa...

- GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Düşüğünde mutlaka DNA olacak diye bir şey yok, olmayabilir. Kriminal olarak biz bu tür olaylarda... Veya iyi bakılmamış da olabilir; ben bir şey demiyorum.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – İşte, o zaman biz aynı zamanda o ihmal de görmek istiyoruz.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – O ihmalle ilgili soruşturma var zaten.

BAŞKAN – Onların hepsiyle ilgili soruşturma var. Zaten adli kolluk yetkisini de almışsınız.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Bunu bekletici sorunu yaptık ve soruşturma var onlarla ilgili. Yani daha da ihmaller olabilir.

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) - İlk defa ifadesi nedir bu Mürsel Bey’in?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – “Ben burada gördüm.” diyor.

BAŞKAN – İlk ifadesinde?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – İlk ifadesinde öyle diyor.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – “Gürültü duydum.” diyor mu?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Gürültü yok, hiçbir şey yok; ilk ifadesi böyle. “Ama bunu niye böyle yaptın?” diyoruz. Sonradan diyor ki “Ben vicdan azabı... Benim üzerime kalır diye düşündüm.”

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) - Allah Allah!

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – İlk ifadesi nedir Savcı Bey? – İlk ifadesi yine aynı; çeşmeye gidiyor. “Ben buradan dönerken şurada çocuğu yatarken gördüm.” diyor.

SEVDA ERDAN KILIÇ (İzmir) – İlk ifadesinde ses yok.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – İlk ifadesi bu yani.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Ses yok.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Şöyle: Ambulansı arayan kişi o ve “Bir trafik kazası var.” diye arayan ilk kişi.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Sizin dikkatinize sunmak için bir şey söylemek istiyorum. Şimdi, şu kırmızı ışık Sayın Başsavcının söylediği bahçedeki yeri gördünüz değil mi?

BAŞKAN – Evet.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Şaban Vatan bize ne anlattı bugün dikkatinizi çekti mi? Şaban Vatan ise şu arabanın orada, oradan çıktığını söyledi yani Mürsel ile Şaban Vatan’ın söylediği de çelişkili. Dikkatinizi çekmek için söylüyorum yani Sayın Başsavcım ile ilgili bir konu değil bu.

Bakın, tekrar söylüyorum: Dikdörtgen içindeki alandan Mürsel, buradan çıktığını söylüyor ama Şaban Vatan bize bugün tam duvarın kenarından...

BAŞKAN – “Arabanın önünden” dedi.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – “Buradan nasıl çıkar?” dedi yani Şaban Vatan bizi bir şekilde yönlendirdi ve biz de hepimiz dedik ki “Hakikaten buradan çıkamaz.” değil mi? Oradan çıkmak mümkün değil Şaban Vatan’ın gösterdiği yerden.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – O şekilde kopukken hiçbir yerden çıkamaz.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – O ayrı. Mürsel kendi teknik geliştirmiş “Sırtüstü aşağıya iniyordu.” falan demiş ona inanırız inanmayız o ayrı ama ben diyorum ki bir şeye dikkatimizi çekelim; madem öyle ya, tarafsız, adaletli davranacağız. Şaban Vatan da bizi yanlış yönlendirdi şimdi bu tabloya göre diyorum. Şaban Vatan bize “Tam arabanın kenarında, orada direk var, orada dikenler var; buradan çıkmak mümkün mü?” diye hepimizi yönlendirdi ve hepimiz de dedik ki “Buradan çıkmak mümkün değil.”

HAYRETTİN NUĞOĞLU (İstanbul) – Neden yönlendirsin? Ben yönelenmedim.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Ben de yönelenmedim.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Ben öyle düşündüm, “Ben çıkamam.” dedim Hayrettin ağabey, ben eminim ki çoğunuz da “Oradan çıkamaz.” dediniz.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Hayır, şeyi görerek dedik biz. Çayırılık bir alan ve o çocuk oradan çıkamaz diye düşündüm ben.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Siz öyle düşündünüz. Ben de diyorum ki bilgilenmek açısından söylüyorum. Şaban Vatan da bize direğin, duvarın kenarını gösterdi diyorum.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Ben öyle anlamadım. Şu an Mürsel Bey’in söylediği, yaklaşık 1-2 metre falan var bakın, 2 metrelik bir alan; onu ben dikkatinize...

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – “Arabayı buradan çekmedim.” dedi.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Yani arabanın olduğu yerden çıkamaz dedi.

BAŞKAN – “Arabanın önünden çıktı.” dedi “Ben çekmedim.” dedi.

AHMET ÖZDEMİR (Kahramanmaraş) - Ben de bir şey söyleyebilir miyim?

BAŞKAN – Buyurun.

AHMET ÖZDEMİR (Kahramanmaraş) – Mürsel’in ifadesi doğruysa; o çocuk orada, raporda onlar sol ayağının kırığını ve doku kesilmesinden bahsediyorlar ama sağ ayağı da kırık otopsi raporunda var dolayısıyla çocuk sadece sürünerek gidecek. Sürünerek gittiğinde beton bir zemin orası, 3-4 metre de gitse bu buralarında, onun bir bulgusu var. Onunla ilgili bir araştırma var mı?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Var tabii, burada sürüntü izleri var. Burada var. Sağ değil de zaten bu sağ ayağı daha mı acıyor muydu artık bilemiyorum, buna yüklenerek gitmiş; zaten ifadede de öyle; zaten Adli Tıpta onu öyle açıklıyorlar.

AHMET ÖZDEMİR (Kahramanmaraş) - Elbisesinde de dokusunda da var değil mi?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Var.

BAŞKAN – Sayın Başsavcım, var mı başka söyleyeceğiniz?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Yani Adli Tıp süreci, raporlar bunlardan hiç bahsetmedik.

BAŞKAN – Devam edin.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN –Trabzon’a tabii gönderildi. Trabzon Adli Tıp şöyle bir rapor verdi: “Kişinin ölümünün genel beden travmasına bağlı omuz, kalça..

BAŞKAN – Trabzon’daki Adli Tıp mıydı...

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Adli Tıp.

“... etraf kemik kırıklarıyla birlikte iç organ yaralanması sonucu meydana gelmiş olduğu.” diye bir rapor verdi.

Şimdi, bu rapor da kamuoyunda tartışıldığı için söylüyorum, genel bir rapor. Trafik kazası, düşme, intihar, artı sopa, diyelim ki bir cisimle vurulma hâlinin hepsinde bu gelir. Yani “Genel beden travması.” diye der Adli Tıp. Örneğin, biri bir kurşunla ölmüşse “Kurşun yaralanması, ateşli silah yaralanması.” diye gelir bütün raporlar; onun çapını falan söylemez Adli Tıp ve siz sorarsanız söyler. Bu, genel bir rapor. Bu gelen rapor üzerine aile de tabii ifadeler de alındığı için söylüyorum, dosyaya yansıyan süreci görmeniz açısından belki soruşturma makamları olarak zor durumda kaldığımız için, nasıl kaldık bunu anlamanız için söylüyorum. Şaban Vatan aradan bir süre geçtikten sonra bunun trafik kazası olduğunu iddia ediyor önce. Öyle bir şey yok ve bunu ağabeyiyle tartışıyor. Ağabeyi Muhammet Vatan diyor ki: “Benim tanıdık doktor var, bunu yorumlatalım.” Trabzon’dan raporları almışlar, gönderiyorlar. Kime Gönderiyorlar? Nur Birgen diye bir doktora. Bu kim? Zannediyorum, İstanbul’da 3. İhtisas Kurulu Başkanlığı yapmış, oradan ayrılmış, şu anda Acıbadem Hastanesinde çalışan bir hanımefendi. Acıbadem Hastanesine gönderiyorlar ve bunlar rapor almıyorlar, yorumlatıyor. Bunun e-mailleri elimize geçti. Onun söylüyorum. Nur Birgen’in attığı e-maili aynen okuyorum: “Özellikle aşağıdaki multiple kırıklar bölgelerine göre yüksekte düşmeyle çok uyumlu, trafik kazası yapıp sonra da yola bırakılsa çok farklı değişiklikler görürdük. Şüpheli bir durum olduğunu düşünmüyorum. Mutlaka intihar olması da gerekmiyor. Kanda Parasetamol bulunmuş, baş ağrısı vesaire olup ilaç almış da olabilir.” diye bu e-maili gönderiyor. Kime gönderiyor? Muhammet Vatan’a gönderiyor. Muhammet Vatan da Şaban Vatan’a veriyor bu e-maili. Şaban Vatan da kızmış, o ifadeler de var dosyada, arzu ederseniz...

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – “Nur Bilgen” mi dediniz?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Nur Bilgen, evet.

Daha sonra aile Hacettepe’den bir rapor alıyor, bunun trafik kazası... Burada da ilginç bir şey var.

BAŞKAN – Hacettepe’den gelen raporda “Bir DNA bulundu tırnaklarının içinde.” diye.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Hayır efendim, ona geleceğim.

BAŞKAN – Bu, basında da geniş yer aldı.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Çok garip iddialar bunlar. İnanın, şaşırtıyoruz artık. Bu kadar kirletilen bir soruşturma Türkiye’de var mıdır başka bilemiyorum. Biraz sonra açıklayacağım size bu olayın nasıl olduğuyla ilgili, bu DNA’yla... Bu, bir sene önce bulunan bir DNA, Trabzon Adli Tıp Kurumu buldu bu DNA’yı.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Sayın Başsavcım, bir sene bile olsa, olaydan altı ay sonra, olaydan altı gün sonra değil ki. Yani neyi garipsiyorsunuz?

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (İstanbul) - Kusura bakmayın da ailenin...

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Hayır, dosyada var bu.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Hayır, ama siz yargılamaya başlarsanız...

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Ama dosyada var bu.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – ...şartlı yaklaşıyorsunuz gibi anlam çıkar ki korkunç olur.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Ama bakın dosyada var bu, dosyada var yani gizlilik karar alınmadan bu rapor dosyada var, DNA bulunduğuyla ilgili raporlar geçen sene sekizinci ayda girdi dosyaya. Avukatların da bundan haberi var.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Ufuk Bey’in bundan haberi var mı?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Ufuk kim?

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – O Şaban Vatan’ın avukatının.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Bilemem, bilmiyorum.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Yani onların dün bunu bulma sebebi ne?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Ben bunu anlatmadan şey yaparsam...

BAŞKAN – Peki, anlat bakalım.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Hacettepe literatür incelemesi veriyor raporda. Literatür incelemesinde dayandırdığı kişi Nur Bilgen.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (İstanbul) - Neye dayandığı kişi?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Literatür incelemesi, literatüre atıf yapıyor, Nur Bilgen’e atıf yaparak bu raporu veriyor.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (İstanbul) – Hangisi?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Hacettepe raporu diyor. Sonra biz bu rapordan sonra...

BAŞKAN – Hacettepe raporunun özü trafik kazası mı?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Trafik kazasına bağlı çarpma sonucu meydana gelmiş olabileceği...

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Olabileceği...

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Evet “olabileceği” diyor.

BAŞKAN – Onu da Nur Bilgen’e atıfla yapıyor.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Evet.

BAŞKAN – Nur Bilgen de bunlara gönderdiği e-mailde “Yüksekten düşme olduğu belirtileri var.” diyor.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Öyle diyor.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (İstanbul) – Nasıl atıf yapıyor peki?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Raporlarda literatür atıfları var, kitap atıfları var.

Adli Tıp Kurumu Giresun’dan bir rapor aldık, bu da Rabia Naz Vatan’ın ölümünün yüksekten düşmeye bağlı olduğunu söyledi. Buna itiraz oldu, biz Adli Tiptan tekrar rapor aldık, İstanbul Adli Tıp Kurumu İhtisas Dairesinden. Orada da ölümün trafik kazasına bağlı olmadığı, yüksekten düşmeye bağlı olduğu şeklinde. Biz tabii bu ara gizlilik kararı aldığımız için kamuoyunun bilgisi olmadı. Biz Üst İhtisas Kurulundan da rapor aldık. Onda da profesör ve uzmanlardan oluşan 25 kişilik bir kurul dosyayı inceledi. Şöyle yazmış: “Çocuğun ölümünün yüksekten düşme kaynaklı genel beden taramasına bağlı omur pelvis ve ekstremiteler kemik kırıklarıyla birlikte gelişen komplikasyonlar ve pnömotoraks sonucu meydana gelmiş olduğu...” diye rapor verdi bize.

BAŞKAN – Peki, orada hiç kana rastlanmamasını nasıl izah ediyorsunuz?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Ben, şimdi onu şey yapacağım, şimdi ona geldim.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Bu, Hacettepe’nin verdiği rapor mu?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Hayır, hayır, İstanbul Adli Tıp.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – İstanbul Adli Tıp.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Şimdi, biz Üst Kurula...

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (İstanbul) – Bir şeye benim kafam takıldı. Ben Nur Bilgen’i tanıyorum yani şey olarak, Nur Birgen çok şaibeli birisi.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Bilmiyorum, ben tanımıyorum.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (İstanbul) – Adli Tıp Kurumu 3. İhtisas Dairesi eski Başkanı ve kendisi hakkında, Türk Tabipleri Birliği Yüksek Onur Kurulu tarafından işkence izlerini gizlemeye yönelik gerçek dışı rapor yazdığı gerekçesiyle altı ay meslekten men cezası olan birisi. Yani o yüzden benim hafızamda çok iyi kaldığı için hatırlıyorum.

BAŞKAN – Aynı isim mi Nur Birgen?

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (İstanbul) – Aynı isim.

Hayır “Bir atıfta bulunuyor Hacettepe.” diyorsunuz ya, onun raporuna atıfta bulunmuyor. O kalkıp başka...

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Literatürüne, görüşe...

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (İstanbul) – Onu niye özellikle söylediğinizi anlamadım.

BAŞKAN – Raporuna atıf yapmıyor.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (İstanbul) – Anladım.

BAŞKAN – Eserine, onun yazdığı bilimsel bir esere atıf yapıyor.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Doktoru da Muhammet Vatan buluyor.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Çok özür dilerim Sayın Savcım, bir şey daha söyleyeyim hemen desteklemek için.

Benim eşim doktor. Benim eşimin en yakın arkadaşlarından biri de yıllarca Ankara Adli Tıp Başkanlığı yaptı. Ben ona “Dosya var, sana göndereceğim, böyle böyle bu raporlarla ilgili,   tane çelişkili rapor var.” dedim. “Kim vermiş raporu?” dedi. Bakın, hiç daha bir şey konuşmadık, İstanbul Adli Tıp dedim. “Yapmaya ya.” dedi, “Yapma ya.” dedi. Yani İstanbul Adli Tıp Türkiye’de verdiği çelişkili raporlar, düzenlemelerle bilinen bir adli tıp hâline geldi son yıllarda yani bu bilgiyi paylaşayım. Böyle bir şey var İstanbul Adli Tıpla ilgili çok şaibe var.

HAYRETT N NUHOğLU (İstanbul) – Ben de aynı konuda bir şey demek istiyorum. İstanbul Adli Tıp Kurumunda konuştuğum eski başkanlardan 2 kişi var. Asla inanmıyorlar düşme olduğuna, o kafa ve o vücut hasar görmeden böyle bir düşme olmayacağını, o raporu kâğıt üzerinde düzenlediklerini ve inandırıcı olmadığını söylediler. Ben mecbur kaldım bunu söylemeye. Ben teklif edeceğim size, gerekirse onu söyleyenleri dinleyelim diye yani İstanbul Adli Tıp Kurumundan bunu söyleyenleri gerekirse dinleyelim.

G RESUN CUMHUR YET BAşSAVCISI ABDURRAH M ALAN – Evet “Ayaklarda niçin kan yok?” diye  st İhtisas Kuruluna sorduk, bu 25 kişilik Kurul da ayaklarda mevcut olan yaralama bölgesinde herhangi bir büyük damar yaralanması olmadığını, bu nedenle kanın az olabileceği yönünde bize mütalaa verdi.

HAYRETT N NUHOğLU (İstanbul) – Azı nerede kanın? Azı da yok.

G RESUN CUMHUR YET BAşSAVCISI ABDURRAH M ALAN – Ayakkabı ve  oraplarında var ya.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) –  orapta yok.

G RESUN CUMHUR YET BAşSAVCISI ABDURRAH M ALAN – Damlalar var.

SEVDA ERDAN KILIÇ (İzmir) – Kopma noktasına gelen bir bacadta nasıl büyük damar...

F L Z KERESTEC OğLU DEM R (İstanbul) – Bugün bir şey söyledi atar damar falan, ben anlamam da. Doktor yok aramızda herhâlde.

BAşKAN – Evet, devam edin.

G RESUN CUMHUR YET BAşSAVCISI ABDURRAH M ALAN – Yine, leğen kemiği var biliyorsunuz. Leğen kemiğinin üzerinde yoğun şekilde kırıklar nedeniyle kanamanın bu bölgeye yoğunlaşacağı şeklinde devam etmiş.

BAşKAN – şaban Vatan anlattı bize onu bugün.

G RESUN CUMHUR YET BAşSAVCISI ABDURRAH M ALAN – şimdi, Adli Tıp kriminal incelemelerde yine ayakkabının altında bir k  k beyaz toz lekeleri bulunuyor. Bunların kireç olduğu, çatıda kireç tozları olduğu... Bunun kıyaslamasını yaptık buradan yani karşılaştırma yapamadık. Kıyas olacak, mukayese edecek yeterli belgeye ulaşamadık.

BAşKAN – Oradan bir yere ulaşamadık yani.

G RESUN CUMHUR YET BAşSAVCISI ABDURRAH M ALAN – Ulaşamadık, evet.

Yine...

CENG Z DEM RKAYA (Mardin) - Sayın Başsavcım, oradaki kırık şekli nasıl oluşmuş yani kırılma şekli nasıl?

G RESUN CUMHUR YET BAşSAVCISI ABDURRAH M ALAN – Neredeki?

CENG Z DEM RKAYA (Mardin) - Ayaktakiler.

G RESUN CUMHUR YET BAşSAVCISI ABDURRAH M ALAN – Ayaktaki kırıkların fotoğraflarını göstermemi ister misiniz? Fotoğrafları var yanımda yani istiyorsanız...

CENGİZ DEMİRKAYA (Mardin) -Adli tıp raporlarına yakın mı?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – İstiyorsanız burada büyük dosyada var, inşallah buluruz.

BAŞKAN – Ölüm nedeni olarak ne açıklamış?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – “Beden travma, genel beden travması” diye.

BAŞKAN – Kan kaybı değil yani iç kanama yok.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Bakın, şey şu, ayakları bu.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (İstanbul) – Bu trafik kazalarında da bedensel travma en yaygın şeylerden biri.

BAŞKAN - Siz devam edin.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Yine araştırdığımız bir husus, bugünkü gündeme gelen konu, Trabzon Adli Tıp Kurumunun raporunda, Rabia’nın tırnak arasında ve yeleğinde DNA örnekleri bulundu. Bunun bir tanesi erkek, birisi bayan DNA’sı. Bu DNA’ların kime ait olduğunu araştırmak için kimleri araştırdık? Rabia’nın ilk o gün temas edebileceği herkesi araştırdık yani tanıklar, bu Mürsel tanık, Şermin tanık yani o bölgede ona müdahale edenleri araştırdık, hatırladığım kadarıyla 13 kişiyi.

BAŞKAN – Mustafa Somuncuoğlu da var mı, Mehmet Ali Somuncuoğlu...

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Var, o da var.

Tanıkları araştırdık, bulanları, bir de babanın iddia ettiği kişileri araştırdık.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Çok özür dilerim Sayın Savcım, bunun resmini çekmemde bir sakınca var mı?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Yok efendim, biz gizlilik kararını kaldırdık artık yani...

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Yani şimdi mesela “Kan yok.” diyorsunuz, buradaki sargı bezlerinde kan var şu anda.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Kan akıyor, sızıyor herhâlde.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Ama “solüsyonla sarartılmış” dedi hani şey de görünmüyor burada. Sarı değil.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Ama bakar mısınız oralarda hiçbir kan izni yok ama sargı bezleri kanlı yani ölümden sonraki sargı bezleri kanlı.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Sayın Vekilim, onu yıkayınca falan oluyor. Bu, yıkandıktan sonraki hâli.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Bu yıkandıktan sonraki mi?

OSMAN MESTEN (Bursa) – Islak olunca öyle olur o.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Ben hastanede o anda sarmışlar diye.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Ufak bir leke bile büyür.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Yeleğinde ve tırnak arasında bir DNA bulundu.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (İstanbul) – DNA dediniz, bugün bulunan mı dediniz?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Hayır efendim, bunlar Trabzon Adli Tıp Kurumunda bulundu. Bunları biz ne yaptık? Tanıklar ve babanın iddia ettiği kişilerden kan örnekleri mahkeme kararıyla alarak mukayese yaptırdık. Bu mukayeselerde -13 kişi hatırladığım kadarıyla, sayı 11-12 de olabilir- hiçbirisine ait çıkmadı fakat Adli Tıp Raporu da bize bir ışık sundu, dedi ki: “Bu erkek DNA’sı -XY kromozomları falan teknik bir şeyler yazmış- baba ya da baba tarafından erkek bir şahsa aittir, ona göre araştırın.” Yani bize yol gösterdi. Biz de o gün baba ya da baba tarafında tabii dede... Parantez içinde yazmış, dede, amca oğlu falan filan yazmış. Kim var baba tarafında erkek şahıs? Baba var, ağabey var, amca var, bir de amcasının oğlu var. Bunlardan kan örnek için karar aldık. Muhammet Vatan amca ve oğlunun kanları mukayesede olumsuz çıktı. Şaban Bey’in kanı ve oğlunun kanı velayeten tabii ondan almak zorundaydık, kan örneği vermedi. Bununla ilgili tutanağı da lütfen buyurun.

SEVDA ERDAN KILIÇ (İzmir) – Vermediler mi, niye vermediler?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Şaban Vatan’ın niçin kan vermediğinin örneğini size getirdim? Güncel olduğu için artık yani ben de artık sizin de görmenizi...

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Son noktada elini tuttuğunu söyledi. Ben de ona şey yapıyorum.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Şöyle diyor: “Eynesil Emniyetindeki bütün polis memurları ve amirleri ve aileleri...”

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Babanın kan vermediğine dair...

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Diyor ki emniyete: “Bütün emniyet görevlileri, amiri, memuru, eş ve çocukları, aileleri kan örneği versin, ondan sonra vereceğim.” diyor. Bizim böyle bir şey yapmamız mümkün değil. Bütün emniyet teşkilatından kan örneği alacağız, eşlerinden, ailelerinden alacağız. Böyle bir iddiası var. Ben o örneği de getirmiş oldum sizlere.

Yine, iz araştırması yapıldı elbiseler üzerinde. Burada bizi şüpheye düşüren bir şey vardı, elbisesinin üzerinde yelek var, yelekte yok hiçbir iz, yeleğin altındaki okul elbisesinde bir iz var. Yine, bu izin bir tanesi pantolonunda var. Biz şüphelendik “Teker izi olabilir mi?” diye. Bunu Ankara Kriminala gönderdik. Ankara Kriminal bize “Olabilir ama tam lastik partikülleri bu şeyde bulamadık. İzi benzettiğimiz zaman ize benziyor. Bunun için tam net kanaate varamadık. Bize otopsi raporlarını gönderin. Bu elbisenin vücutla temas ettiği yerlerdeki kanama ya da o bölgeyi görmemiz lazım.” dedi. Biz otopsi raporlarını -otopsi sırasında kamera çekiyor- fotoğrafları gönderdik “Teker izi değildir.” dedi ama hangi izdir, bu da anlaşılamadı. Yani böyle bir iz var üzerindeki yeleğin altında, şurada ve sağ bacağında. Sağ bacağında fotoğraflara baktığımızda herhangi bir iz deri altında ve deri üstünde yok. O zaman Kriminal “Demek ki yoktur.” gibi bir yorum yaptı ve sizlere, zatîalınıza sunuyorum.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (İstanbul) – Hiçbir benzerlik veya şu olabilir, bu olabilir demiyor?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Demedi. “Teker izi olabilir...” Yani orada lastik partikülleri, bir şey bulamamışlar “Deriyi göreyim.” dedi yani altta, eğer teker geçmişse burada, deri altında bir şey olacak, deri üstünde. Hiçbir şey yok burada, o zaman bir kanaate varamadık diye bize rapor gönderdi.

BAŞKAN – Sayın Başsavcım, bize arz ettiğiniz dosyalardan bir nüsha Komisyonumuza gönderirsiniz.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Eğer bizden talep ederseniz biz dosyanın bir örneğini de göndeririz, hatta şunu da yaparız: Emniyet bize rapor sundu, emniyetimizin raporu var, o raporu da şey yaparız. Ne istiyorsanız veririz Sayın Başkanım.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Ben bir şey sormak istiyorum.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Bu konuyla ilgili mi?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Bitirsem yani çok konu...

BAŞKAN – Buyurun.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Şimdi, yine Doblo arabayla ilgili iddiaları var. Şimdi, Doblo arabayla ilgili iddialarda, Doblo arabayı gören yaklaşık 50 tanık var bu bölgede. Sadece şurada bayanlar var, şurası Vatan Apartmanı, şurada Ali Angın'ın evi var, göstermiştim. Şurada 6 bayan çalışıyor, şurada da çeşme var. Onun karşısında 6 işçi çalışıyor. Bu işçilerden birisi “Ben Doblo’ya benzer bir araç gördüm siyah.” diyor. Diğer tanıklara soruyoruz, hiçbirisinden gören yok bu bölgede. Bu 5 tanık da 5 diğer kadın da “Biz görmedik.” diyorlar. İşte, Şaban Bey’in bu iddiaları üzerinde Doblo arabayı araştırdık. Bu bahsedilen Doblo araba kimindir? Eski belediye başkanının bir ağabeyi veya kardeşi var Bilgehan Somuncu -Somuncuoğlu mu, soyadları değişik- onun bir iş yeri var, elektrikçi dükkânı, bu iş yerinde çalışan Trabzonlu birisi, Gürsel Salimoğlu, buna ait bu araç. Gürsel Salimoğlu, pazartesi sabahı Eynesil’e gelir, iş yerinde çalışır, öğretmenevinde kalır, Cuma akşamı Trabzon’a gider, Araklı zannediyorum, Araklı’nın bir köyünde oturuyor ve 2 araçla gelir, bazen işleri uzarsa cumartesiye de kalıyormuş, bazen bu Doblo’yla geliyor, bazen de beyaz Transporter’le geliyor. Biz bu Doblo üzerinde inceleme yaptık, bir kazaya karışmadığını -12 bin kilometrede bir araç- bunu tespit ettik, artı, PTS kayıtları var. Yani bu araçla Trabzon’dan çıkıp öyle elinizi kolunuzu sallayarak buraya gelemezsiniz, ben bu Şaban Bey’e de izah ettim. PTS kayıtlarında bu şahsın o hafta beyaz Transporter’le geldiği sabit. Yani 7, 8 tane, her ilçe girişinde beyaz Transporter’in kayıtları var. Ama Doblo’nun o hafta ve bir hafta sonra bile kaydı yok.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – “Bir de beyaz gördüm.” Diyenler varmış galiba?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Öyle hiçbir tanığımız olmadı.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Olmadı mı?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Hiç öyle tanığımız olmadı Sayın Vekilim.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Anne bugün öyle söyledi de.

BAŞKAN – Orada çalışan 6 bayan işçiden birisi mi görmüş?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Birisi “Gördüm.” diyor.

BAŞKAN – Özür diliyorum, belki geri döneceğiz ama merak ettim, söylediniz mi, düşünme sesini duymuşlar mı?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN –Duymuşlar.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – 6’sı birden?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Yok, bazıları söylemiyor “Ben duydum.” diye. Duyanlar var. 2, 3’ü hatırladığım kadarıyla duymuşlar. Bunu mesela Ali Anıl da duyuyor ama bağırıtı sesi zannediyorlar. Burada bir park var, şuralarda bir park var, yazıyor mu çocuk parkı, parktan geliyor zannediyorlar. Çünkü parkta çocuklar bağırıyor çağırıyor, öyle zannetmişler.

Yine, Doblo arabayla ilgili anlatmak istediğimiz... Bir de tabii, Doblo arabayı ne zaman gördüğünü soruyoruz bu hanımefendiye. O da bize diyor ki, Hanife Dede ismi, “Doblo arabayı beş gibi, olay sırasında falan.” diyor ama gerçekten tarlada çalışan insanlar saat bilmez. Biz hareket veriyoruz, “Mürsel çeşmeden gittikten sonra mı gördü?” diyoruz, “Hayır, Mürsel gittikten sonraydı.” Peki, bu 6 bayandan bir tanesi olay sonrası orada ambulans falan gelince oraya gidiyorlar, bakıyorlar, ne oldu diye

merak ediyorlar, gidiyor ve dönüyor “O gidip dönmüş müydü?” diyoruz “Evet, o da dönmüştü.” diyor. Yani bizim tahminimiz eğer görmüşse de doğru da olabilir, olaydan bir yarım saat, yirmi dakika sonra buradan bir araba geçmiş olabilir. Bu tespiti de yaptık.

BAŞKAN – Şöyle bir şey yaptınız Sayın Başsavcım? 16.50’yle 17.20 arası kayıp değil mi bizim için?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Evet.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Zaten 17.16-17.17’de falan çocuk düştü veya trafik kazasına uğradı, onu bilmiyoruz. O arada o yola gelebilecek kameranın tespit edildiği -orada kamera yok ama- oraya gelen yolların kameralı noktaları var, bütün girişlerin kayıtlarına baktınız mı?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Doblo araştırmasını...

BAŞKAN – Hangi araçlar girdi oraya?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Yani yapıldı ama şimdi o kadar araç trafiği var ki yani bu tarafa gelen şüpheli bir araç olmadığı anlaşıldı.

BAŞKAN – Bu soruldu mu sizce?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Evet, evet aynen soruldu. Yani kamera kayıtlarından mesela, burada çalışan, Vatan Apartmanı’nın yukarısında yol çalışması vardı zannediyorum, beton arabaları geçiyor, baba bunu da söyledi bize, biz beton araçlarını da araştırdık, beton şirketine gittik, görüştük, o saatlerde buraya bu arkadaşların yani beton araçlarının girişi yok.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – “Kamera kaydı yok.” denmiş.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Kamera kaydı yol üzerinde yok Sayın Vekilim.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Hayır, araçlarda, beton araçlarında kamera kaydı olduğu görmüş sonra.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Yani kamyonlarının hangi dakikada, nerede olduğunu bize izah edebiliyor firma.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Edebiliyor.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Tabii, tabii, onu da izah edebiliyor, onda hiçbir problem görmedik.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Onların ayrıca takometreleri oluyor, nerede oldukları belli oluyor.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Evet, yani tek tek izah edildi. Onlar çok ayrıntılı şekilde dosyalarda var.

BAŞKAN – Bir şeyi daha merak ettim Sayın Başsavcım: Baba Şaban Vatan gelene kadar niye kimse müdahale edemiyor? O gecikmenin şeyi var mı?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Müdahale derken...

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Şöyle: Baba Şaban Vatan bize dedi ki: “Ben bunu duyduğumda Beşikdüzü’ndeydim, beni aradılar, ben oradan bir hızla -nasıl oluyorsa ben onu soracaktım Şaban Vatan’a da, üzülmesin diye, Cengiz Ağabey söyleyince aklıma geldi- ben bir koşu, nasıl geldiğimi bilmiyorum, geldim, çocuk, yerdeydi, yatıyordu.” dedi. O ana kadar eğer Mürsel 112’yi aradıysa, 112 de geldiyse Şaban Vatan nasıl geldi oraya? Var mı böyle bir ifadesi Şaban Vatan’ın? Baba hastanede mi görüyor, olay yerinde mi?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Olay yerinde.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – “Bir ambulans gelmişti, yanına sedyeyi koymuşlardı, kızım da böyle yatıyordu.” diye kendisi gösterdi. Ambulans gelmişti.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Sayın Vekilim, dediği ilçe buraya tam 30, 35 kilometre.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Bilmiyorum.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Yani “Geldim.” dediği ilçe...

- HAYRETTİN NUĞOĞLU (İstanbul) - Gelinir o kadar sürede.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Ağabey, gelinmez. Ambulansı iki dakikada geliyor.

BAŞKAN – Ambulans ne kadar sonra geliyor, o kayıt var mı bizde?

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Var, var o.

SEVDA ERDAN KILIÇ (İzmir) – Şimdi, onu buldu, başına geldi, herhâlde bir ses oldu, komşular indi...

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Mürsel ambulansı da aramış.

SEVDA ERDAN KILIÇ (İzmir) – Ambulansı da aramış, ambulans da geldi.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Babayı Güler Vatan arıyor zaten.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Hayır.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Güler Vatan arıyor.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Çocuğun başındayken Güler Vatan arıyor.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Arayan herkes, polisi arayan, ambulansı arayan ve babayı arayan herkes “Trafik kazası oldu, araba çarpmış kızına.” diye arıyor, sonra birkaç saat sonra işte böyle düştü, oradan süründü, bu oldu, onlara gelinmiş.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Yani orada biraz vakit geçmiş gibi.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Ambulans şoförü gelecek mi Cengiz Ağabey?

BAŞKAN – Gelecek, gelecek.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Tamam ona sorarız o zaman. Gerek yok o zaman siz devam edin biz ambulans şoförüne sorarız.

BAŞKAN – Başsavcıma özel yapıyoruz bunu, diğer arkadaşlara süre koyarız.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Süre falan koymayalım, nasılsa sabaha kadar buradayız.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Metruk binayla ilgili... O bina metruk diye geçiyor ama bu metruk bir bina değil. Metruk bina nedir? Metruk bina, kapısı penceresi olmayan, tinercinin girebileceği bir ev. Bu bina, metruk bir bina değil. Olay tarihinde değil, o ev olaydan dört gün önce, 8/4/2018 tarihinde boşaltılmış bir ev, kiracı var, kiracı diyor ki “8/4/2018’de boşalttım, kapıları kilitledim, kapıları ve pencereleri kilitliydi.” diyor. Olaydan on beş, yirmi gün geçiyor yani Rabia’nın düşmesinden on beş, yirmi gün sonra ev sahibi akrabalarına “Bunun kapılarını alabilirsiniz.” diyor, geliyorlar, kapı kasalarını -yakacak olarak kullanacaklar bilmiyorum- alıp götürmüşler. Metruk olma tarihi daha sonra. Bu ev böyle boş, kapı penceresi olan bir ev olay tarihinde.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Peki, üstündeki talaş vesaire doğru mu? Yani oradan çünkü bağlantı kuruyor ya.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Şimdi, talaş meselesine biraz sonra geleceğim, ona da ayrı bir başlıkta. Onu sormanız gereken kişi de ambulans şoförü, ben tavsiye ediyorum, ona sorun, bana sormayın çünkü o ayrıntısını daha iyi biliyor.

SEVDA ERDAN KILIÇ (İzmir) – Yani Sayın Savcım, olaydan dört gün önce birileri yaşıyordu o evde ve dört gün sonra da bu olay oluyor öyle değil mi?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Şimdi, Sayın Vekilim, evin altında ahır var, olabilir, ot olabilir, bu tür şeyleri var, saman olabilir yani.

HAYRETTİN NUĞOĞLU (İstanbul) - Yani baktığımız katta, yolla aynı hizada olan katta insanlar oturuyor öyle mi?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – İnsanlar oturuyor.

SEVDA ERDAN KILIÇ (İzmir) – İşte, onun sorulması lazım. Dört gün öncesine kadar, o zeminde, yolla bir olan zeminde insanlar oturuyordu.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Aynen. Son elektrik faturasını getirtirdim, 26/3/2018’de ödeniyor, 87 liralık bir fatura var, tüm pencere ve kapılar kapalı, on beş, yirmi gün önce kapı ve pencereleri söküp götürüyorlar.

Bir de bu yıkımla ilgili noterde anlaşma tarihi 28/3/2018’de ev sahibi ve müteahhit anlaşma yapmış, noter sözleşmesi yapmış.

BAŞKAN – Yani olaydan dört, beş gün önce anlaşma yapmış.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – On dört gün önce.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Yine, belediyeyi yapılan proje müracaatı 10/4/2018 tarihli olduğu ve k-286 sayı ve Fen İşlerine havale edildi diye not alınmış.

Yine, ruhsat için müracaatın olaydan önce yapıldığı, ruhsat aşamasındaki plandaki bazı hususlar nedeniyle belediye zorluk çıkarıyor yani biz müteahhitleri dinledik, bu binanın sahiplerini dinledik, sıkıntı yapmış ki inşaat bayağı bir sonra, dört, beş ay sonra mı başladı bilmiyorum, inşaat gelişmiyor. Bir de “Yok, balkonu fazla çektin, dışarı çıkardın gibi belediye sıkıntılar verdi bize, o nedenle bu gecikti yoksa biz hemen nisan, mayısta başlayacaktık inşaat.” diyor müteahhit.

HAYRETTİN NUĞOĞLU (İstanbul) - Hiç aklınızdan geçirmediniz mi “Bu metruk binayı bir süre koruyalım.” diye?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Karar almışlar, mahkeme kararı.

HAYRETTİN NUĞOĞLU (İstanbul) - Ne için?

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Yıkılmasın diye karar vermiş.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Önce durduruyorlar, sonra sözlü sözlü olarak...

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Olaydan çok sonra Şaban Bey’in bu tür iddiaları. Biz metruk evle ilgili bir tespitimiz yok zaten, savcılığımız bizim “Ya, götürüldü, burada müdahale edildi...” Şaban Vatan, baba ne diyor? “Benim kızıma burada araba çarptı, arabaya konuldu, metruk binaya götürüldü, müdahale edildi, elbiseleri temizlendi, getirilip evin önüne konuldu.” Diyor. Şaban Bey’in dediği bu. Böyle bir tespitimiz yok bu zamana kadar.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Bu zamana kadar derken, şu ana kadar mı, o iddiaya kadar mı?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Şu ana kadar. Hayır, hayır, şu ana kadar böyle bir tespit biz bulamadık, baba dışında, babanın böyle bir iddiası var.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Yok, ondan bahsetmiyoruz ama. Sonuçta böyle bir iddia varken zaten bir de bir yıl boyunca gerçekten epeyce bir ihmal varken yani onu da bir kenara koymamız lazım, soruşturma da olduğunu söylüyorsunuz, bununla ilgili gidip orada inceleme yapılıyor herhâlde değil mi?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Evet.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Tamam, demek ki bir şüphe üzerine en azından gidiyorsunuz.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Babanın müracaatı, avukatların...

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Evet, avukatların müracaatıyla gidiyorsunuz, inceleme yapıyorsunuz, sonra durma kararı veriliyor yani oranın yıkımının durmasına karar veriliyor değil mi?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Evet.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Ondan sonra ama bir inceleme yapıldıktan sonra deniyor ki “Savcının sözlü talimatıyla...” Böyle bir talimat olabilir mi? Bu sizi de risk altına sokan bir şey.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Bir kararımız yok ki “evrak üzerinde” dediniz, ben şimdi onu anlayamadım.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Yok, yok, ben bunu böyle biliyorum.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Ben de böyle biliyorum.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Sayın vekillerim, cumhuriyet savcısı birkaç husus dışında bütün talimatların şifahi verir. Soruşturma aşaması hızlı yürümesi gereken bir konudur, arama, üst araması, ev araması gibi, bazı DNA, vücuttan örnek alma gibi konular hariç biz bütün talimatlarımızı “Alo, alo!” der polis ve tutanağa bağlar.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Bunun için söylemiyorum. Yani gerçekten on yedi ay sonra tekrar... Soruşturmanın kaç aydır derinleştirildiğini bilmiyorum ama o gizlilik kararı verdiğinizden itibaren muhtemelen yani daha derinleştiği ve daha hızlandığı bazı şeylerin, değil mi yanılmıyorum herhâlde?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Biz de öyle düşünüyoruz.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Tahminim böyle, ben de bir hukukçu olduğum için bunun nasıl olabileceğini tahmin ediyorum. Öncesinde ihmaller var, eksikler var, bunların üzerinde ortaklık şey yapılıyor, şüpheler üzerine de siz daha çok aktif olarak bir soruşturma yürütüyorsunuz ve ondan sonrasında bir metruk ev iddiası çıkıyor ortaya. Şimdi kalkıp da yani bunların hepsi çok yeniyken sizi de zora sokacak bir şeyi, niye veriyorsunuz o talimatı? Ben onu söylüyorum zaten, sözlü mü verirsiniz, yazılı mı verirsiniz anlamında sormuyorum.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Sayın Vekilim, biz orada...

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Bırakın, bir vatandaşın, bir çocuğun yaşama hakkından bahsediyoruz, bırakın mülkiyet hakkı biraz geciksin yani. Mülkiyet hakkı için veriyorsunuz sonuçta onları.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Yanlış bilgileri sahipsiniz Sayın Vekilim. Biz burayı luminol araştırma dâhil, bakın, son derece luminol araştırma dâhil...

BAŞKAN – Sayın Başsavcım, yanlış bir şeyi tartışıyoruz da ondan...

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Niye yanlış bir şeyi?

BAŞKAN – Bir müsaade edin.

Metruk evden ne zaman haberdar oldunuz siz, metruk evin soruşturmaya dâhil olduğunu?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Yani olaydan iki, üç ay sonraydı.

BAŞKAN – İki, üç ay sonra. O anda o evin hukuki durumu neydi?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN -Müteahhide geçmiş ve ev duruyor.

BAŞKAN – İnşaat başlayacak mıydı?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Şöyle: İnşaat belediyenin yani müteahhidin söylediği sözlerle güvenerek anlatıyorum, “İnşaatı belediye erteledi.” diyor.

BAŞKAN – Sizin erteletme durumunuz var mı?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Hayır, hayır, bizim erteletme durumumuz, avukatı dilekçe veriyor, savcı hanıma da -o arada benim de bilgim oldu bundan- “Durdur, inşaat hemen yapılacaksa biz aramalarımızı yapalım.” dedim. Yalnız, bu, ekip kurulduktan önce, gizlilik kararımız yoktu o zaman avukat hanım, daha önceki bir olay bu. “Gerekirse buradan ekip göndereceğiz, olay yeri inceleme, güzel bir araştırma yapalım, sonra kaldırabilirsiniz.” dedik.

BAŞKAN – Olay yeri inceleme yaptınız mı?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Tabii, efendim, yaptık Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Daha sonra?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Luminol araştırma dâhil... Bu araştırmada değişik ışık sistemleri var, mor, duvarlara tutarsanız, kan olsa bile çok özel yıkamadığınız müddetçe onu bulursunuz. Bu araştırma da yapıldı burada. Burada hiçbir kan örneği bulunamadı.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Kaç gün sonra verdiniz sözlü...

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Araştırma yapıldıktan hemen sonra kaldırdık biz tedbirimizi.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Hemen sonra diyorsunuz işte.

BAŞKAN – Araştırmada siz tespitinizi yaptınız...

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Ama Sayın Vekilim, biz araştırmayı yaptık.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Biliyorum ama bir itiraz olabilir, bir şey olabilir, ben de bunu söylüyorum.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Hayır efendim, biz bütün araştırmaları yaptık.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Kamuoyunun üstüne titrediği bir olayda daha dikkatli davranmak lazım.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Hayır, o konuda hiç yanlış yapıldığını düşünmüyorum, kesinlikle. Biz bütün araştırmalarımızı yaptık. Şimdi, zaten araştırma yaptık, tekrar oraya girmek de sakıncalı yani birisi oraya bir şey de atabilir. Gece geldi birisi, bir belge attı, çok sakıncalı. Biz bunların hepsine...

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Ama sizin göreviniz onları da bulmak...

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Sayın Vekilim, biz onları araştırdık.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Daha ne yapacak yani, daha neyini araştırarak?

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – O zaman biz o dizileri niye seyrediyoruz? Kalkıyor, arkasından bir şey çıkıyor. Korumaya alırsınız orayı.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Dizi filme çeviren bir anlayış var. Buradan da doğruları öğreniyoruz, gerçekleri öğreniyoruz.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Sayın Vekilim eğer biz aradığımız yeri tekrar arama ihtimaliyle tedbir kararı alırsak inanın, hiç kimse evine giremez, dükkânına giremez, sokağa çıkamaz yani hayat devam ediyor.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Sayın Savcım, kusura bakma da bu mantığa göre Filiz Hanım, sen diyorsun ki: “Müteahhit batsın.”

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Hayır ya, öyle bir şey değil.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Bir yıl boyunca bekletecek miydi?

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Hayır, bir boyunca bekletmeyebilir ama gerçekten birazcık, gizlilik kararı en azından kalkana kadar.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Mümkün olmayacağını siz de biliyorsunuz.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Nereden biliyorum?

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Hukukçusunuz siz.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Evet, hukukçuyum.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Tamam, hukukçu olarak bilmeniz lazım.

Bir yıl bekler mi?

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Ben bir yıl beklesin diye bir şey söylemedim.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Ne bekleyecek? Onu söyleyin.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – “Kaç gün sonra kaldırdınız?” dedim, “Hemen.” dediler. Bir itiraz zamanı bile yok.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – “Araştırmayı yaptıktan sonra hemen.” diyor ama.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Tatmin olduysanız, güzel; ben olmadım.

BAŞKAN – Hayır, biz de tatmin olmadık ama buradaki usulümüz şu: Bu metruk yer bizim soruşturmamıza dâhil oldu. Cumhuriyet savcılığı gerekli olay yeri incelemeyi yaptı, tespitlerini, sonra, ev yıkıldı, başka bir şey oldu.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Vücut sıvısı DNA’sı kadın sıvısı bulunmuştu, onu Rabia Naz’la mukayese ettirdik, çıkmadı.

BAŞKAN – “Vücut sıvısı” derken neyi kastediyorsunuz?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Yani tükürük olabilir, başka bir şey olabilir; kan değil ama.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Peçetelerde bulunan...

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Evet.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Peki, onu Rabia Naz’la eşleştirmişsiniz, başka hiç kimseyle eşleştirmediniz.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Evet, eşleştirmedik.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Peki, o bulgular yine diyelim ki bir kadın, benle kalkılıp bu saatten sonra eşleştirilebilir mi?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – İddia edilirse tabii ki eşleştirebiliriz, duruyor DNA örneği. Ama şimdi ev sahibi kadın, kiracı, evde oturan kişilerle eşleştirdik bunu, onlarda çıkmadı.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Mesela, yenge, anne falan onlarda da mı çıkmadı?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Yok, karşılaştırmadık.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Başka hiç mi karşılaştırmadınız?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Hayır, başka karşılaştırmadık.

Yine ambulans şoförü Mehmet Yetim’in ifadesinde tozlar var, ona girmiyorum, onu dinleyeceksiniz. Biz ona dedik ki: “Toz neredeydi?” Yani bize öyle anlatmış ki ilk ifade de Eynesil Emniyetin ifadesinde, sanki tozun içine sokmuş, çıkarmışsınız Rabia’yı, öyle anlatıyor.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Babası da öyle anlatıyor.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Dedik ki: “Başındaki, saçındaki tozlar anlat bakalım, nerede vardı?” “Bir tane şurada, bir tane burada, kolundakini hatırlamıyorum.” Yani biraz zorlayınca abartı gibi şeyler söylemiş. Bence siz onu dinleyin, ben hiç o konuya girmeyeceğim.

Çorapların kaybolduğu iddiasına biraz değindik herhâlde, bir çorap bulduk ama kayda değer görmedik, atlıyorum.

Tokayı bulamadık, hâlâ kayıp ama basit bir toka, saçları çok gür Rabia’nın fotoğraflardan gördüğümüz kadarıyla ve saçları kısa yani nerede düştü bilemiyoruz. Bu delile de ulaşamadık.

HTS incelemesi... HTS incelemesi yapıldı yani Şaban Bey’in de iddia ettiği, Şaban Bey’in şüpheli olarak addettiği kişilerle ilgili ve diğer tanıklarla ilgili de HTS analizi yaptık. 33 kişinin HTS kaydı dosyada var ama teknik bir konu olduğu için söylüyorum, Ankara’da Kızılay’a çıktınız, Sakarya’yı geçtiniz, sizi HTS’lerden adım adım takip edebilirler ama burada öyle bir şey yok çünkü tek verici var. Mesela, Turkcellin Mehmet Ali Somuncuoğlu ve birkaç kişi vardı Şaban Bey’in dediği, Turkcell kullanıyorlar, tek verici var, her yerde aynı yer çıkıyor yani yoldan geçseniz de orası gösteriyor, çarşıda olsanız da gösteriyor, evinizde olsanız da orasını gösteriyor.

BAŞKAN – Vericinin yerini gösteriyor.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Evet, tek yer var yani ondan bir şey çıkamadı, sadece bu bilgiyi verebilirim.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Peki, mekânsal inceleme...

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Yapamıyoruz öyle bir şey.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Onu diyorum. O olayın izini sürdüğünüz yerlerde, kişi izi sürmek değil, kimler o zaman konuşmuş o günlerde?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Hepsini mi?

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Evet.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Bu şeye aykırı bir durum yani Yargıtay onu uygun görmüyor.

SEVDA ERDAN KILIÇ (İzmir) – Özel hayatın gizliliğine mi giriyor?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Herkesi deşifre yapıyorsunuz o zaman yani bütün ne kadar insan varsa... Yani o yasal olarak da sıkıntı bir durum. Bunu yapmadık.

BAŞKAN – Filiz Hanım, tam olarak neyi sordunuz?

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Ya mesela, Hrant Dink davasında olmuştu, o olay yerinde özel birisi yok, kimler vardı yani bütün o konuşmalar sorgudan çıkmıştı.

BAŞKAN – Filiz Hanım’ın dediğinin farklı şeyini soracaktım. O olay bölgesine o yarım saat içinde rutin dışı bir giriş çıkış olup olmadığını HTS’den bulabiliyor muyuz? Yani orada olmaması gereken biri girdi çıktı gibi.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – O tarihte zaman süresi verilerek kim baz istasyonu ile konuştu, bu tespit edilebiliyor ama biz bunu BTK’ye gönderdiğimizde itiraz ediyor. Bunu eskiden alıyorduk, şimdi sıkıntı çıkarmaya başladı çünkü herkesin kaydını alıyorsunuz; bu, şüphelilerin istediği gibi bir mantık, Yargıtay da bunu çok uygun görmüyor.

BAŞKAN – Orada ne olduğunu...

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Yani orada biraz sıkıntı var, hukuki bir sıkıntı var.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Ama bu bizim için çok önemli, çok teknik bir soru, ince bir soru. Bakın, Sayın Başsavcım, Eynesil’deki basın, medya, ister sosyal medya olsun, ister yerel medya fark etmez, Eynesil polisi çanta bulunana kadar yani gece on bire kadar trafik kazası demiş.

BAŞKAN – Sizdeki bilgi de öyle mi?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Hayır, öyle değil.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Bugün dinledik işte, çok net şekilde. Sonra, çanta bulunduktan sonra -ki bulunuş şekline bugün geleceğiz tabii- sabah 06.00’a kadar intihara döndü, sonra yeniden şüpheli ölümüne döndü. Benim edindiğim intiba o arkadaşlar, yani gece çanta bulunana kadar. Dolayısıyla çok teknik bir soru sordu Sayın Başkan yani olaydan sonra oraya girip çıkan...

BAŞKAN – Yani rutin dışı, orada oturmayan...

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Yaklaşık 40-50 tanık böyle bir araba görmediğini... Bunların hepsine soruldu, görmediğini izah ediyorlar ama kamera kaydı o bölgede hiç yok. Şaban Vatan’ın dükkânında kamera var ama kayıt yapmıyormuş o tarihte, iki yıl önce almışlar.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Telefonları bulmamızın bir yolu yok mu?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Telefonlar bizi bu soruşturmada nereye götürebilir? Yani bunu isteriz hukuki olarak.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Sıra dışı biri gitmişse oraya.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Yani sıra dışı derken...

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Çanta konmuş oraya.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Bakın, yoldan geçen, siz Trabzon’a gitseniz, o verici veriyor.

BAŞKAN – Öyle mi?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Tabii, onu anlatmak istiyorum size, tek verici var.

BAŞKAN – Yani aşağıdaki sahil yolundan da gitseniz o verici verir.

SEVDA ERDAN KILIÇ (İzmir) – Yani oradaki o sokağı, caddeyi görmez.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Hepsi tek verici. Sadece siz Trabzon’a gitseniz o tepedeki verici...

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Oraya giden diğer kameralardan da bu araçlar tespit edilebilir?

BAŞKAN – Onu sordum “Onu denedik.” dedi.

AHMET ÖZDEMİR (Kahramanmaraş) – “Kameralardaki araçları herkese, tanıklara sorduk.” diyor.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Babanın aracıyla ilgili bilginiz var mı?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Şüpheli bir şey mi?

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Hayır, şüpheli olarak değil, babanın aracıyla ilgili bir şey var mı?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Baba o zaman Trabzon tarafındaydı bildiğim kadarıyla.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Onu biliyorsunuz yani.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Tabii, babanın geliş saatleri falan belli. Yani baba Trabzon tarafında, o net.

NECATİ TİĞLİ (Giresun) – Ticaret yapıyor, yolda “Geliyorum.” dedi.

BAŞKAN – “O taraftaydım, ticaret için oradaydım.” dedi.

Devam edelim Sayın Başsavcım.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Yani onların da HTS’lerine bakıldı, zaten hepsine bakıldı.

BAŞKAN – Anlatacaklarınız ne kadar sürer tahminen?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – On dakikada bir özetleyim isterseniz.

Bir de çanta bulunması var. Bu polisler geliyorlar, düştü mü, trafik kazası mı diye yukarı çıkıyorlar. Çantanın yeriyile ilgili bazı sıkıntılar var yani bizim tespitlerimiz... Efendim, şimdi, çantayı, saat on bir civarında, Rabia’nın dayısı 2 arkadaşıyla beraber buluyor. Polisler önce çıkıyorlar oraya, birkaç defa çıkıp iniyorlar. Şimdi diyoruz ki biz: “Çanta neredeydi?” dayısına soruyoruz. “Buradaydı.” diyor. Şimdi, polis girse bu çantayı görmez mi burada?

BAŞKAN – Görmez.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Şimdi, polisleri soruyoruz, diyoruz ki “Siz buraya bakmadınız mı, görmediniz mi?” “Görmedim çünkü ben hep o sundurmanın üzerine nasıl düştü ve sundurmada biz iz var mı diye hep ona odaklandım.” Polislerin böyle bir savunması var, böyle bir ifadesi var.

Şimdi, bazı ifadelerde sandalyenin üzerinde olduğu, bazılarında altında olduğu, bazılarında yanda olduğu karışık karışık ifadeler var. Dayısı diyor ki: “Ben hiç dokunmadım.” Oysa aşağıda, apartmanın aşağısında bulup da dayısı biraz sallıyor, “Burada çantayı ben buldum.” diye, aşağıda tanıklar var.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Ama “Onu polis yaptı.” diyorlar.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – “Polis diyorlar.” dediler.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Kim?

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Kutulay diye bir polisin olduğu söylendi.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Hayır, kesinlikle dayısı, ifadeler sabit, kesinlikle dayısı ve bu 3 kişi. Onlar “Biz burada bulduk çantayı.” diye polisleri yukarı gidip teslim ediyor.

Aynı şekilde diyoruz ki: “Bu sandalye neredeydi?” diye Güler Vatan’a soruyoruz, Muhammet Vatan’ın eşine çünkü burayı Güler Vatan çok kullanıyor, buraya çamaşır seriyor veya çiçekleri varmış herhâlde, nerede olduğunu bilmiyorum. “Sandalye buradaydı.” diyor Güler Vatan. Yani buranın sağ tarafında, şurada olduğunu gösteriyor. “Kesinlikle, ben hep iner çıkarım, burada değildi sandalye.” diyor. Acaba çantayı buraya Rabia mı koydu bilemiyoruz. Bu, bizim için meçhul bir şey, biz bunu delillerle ispat edemiyoruz yani ama karışık bir durum.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Bakın, şöyle de şeyler söyleniyor mesela, girip aranmış, edilmiş falan kimse bulamıyor, sonra Emniyet İl Müdürlüğünden gelen sivil polislerden sonra, onlar geliyor, yukarıda bir inceleme yapıyorlar, ondan sonra yukarıya birisi bir telefon nedeniyle yukarı çıkıyor ve çantayı buluyorlar orada. Yani o polislerin, emniyetteki polislerin, sivil polislerin, il emniyet ama ilçe değil, gittiğinden sonra çantanın orada bulunduğunu söylüyor.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Şimdi, biz polisleri şunu sorduk: Aşağıda akrabaları birikiyor, cenaze evi burası, yoğun şekilde insanlar var, orada evin önünde bulunan herkese sorduğumuz bir şey vardı. “Polislerin elinde çanta var mıydı?” Biz bundan şüphelendik, sorduk ama hiçbir veri bulamadık.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Sayın Başsavcım, dayı kabul ediyor mu “Çantayı ben buldum.” diye.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Tabii, o söylüyor, anlatıyor.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Söylüyor değil mi?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Tabii, tabii, dayı buluyor. Ama şimdi dayı “Burada buldum.” diyor, Güler Vatan “Sandalye buradaydı.” diyor. Dayı diyor ki: “Şu sandalyenin üzerindeydi.” “Ben dokunmadım parmak izi çıkar.” demiş yanındaki arkadaşına ama aşağıdaki tanıklar “sallıyordu” diyor. Şimdi burada netleştiremediğimiz bir husus var çantayla ilgili.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Orada dayının DNA’sı veya izi bulanamıyor mu?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Bulunamadı, çantayı kriminale gönderdik, çanta üzerinde hiçbir bulgu bulunamadı.

BAŞKAN – Çanta üzerinde Rabia’ya dair de mi iz bulunamadı?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Hayır, çantada parmak izi çıkmıyor.

BAŞKAN – Çanta iz vermeyen bir şey.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – İz vermiyor, gönderdik onu, çıkmadı.

Yine günlük meselesi var, bir günlük var Rabia’nın tuttuğu, 60 sayfalık bir günlük.

BAŞKAN – Hiç bahsetmedi baba ondan.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Akrabaları Türkan Balcı ve Deniz Eren, bunlar köylüleri ve uzaktan akrabaları. Cenaze evine gidiyorlar, aile hastanede, bunlar babaannenin yanına geliyorlar, Rabia’nın odasına giriyorlar. Bu 2 bayanın ifadelerini anlatıyorum, diyorlar ki: “Biz direkt baktık, bir günlük bulduk, 60 sayfalık bir günlük. Bu günlükte 15 sayfa veya 20 sayfa civarında günlük vardı.” Bu günlükte yazan bazı şeyler var, bazı sıkıntılı durumlar var. Aile bir karar alıyor ve günlüğü Şaban Vatan’dan ve ailesinden gizlemek istiyorlar çünkü diyorlar ki: “Aileyi

üzecek bazı hususlar var orada.” O üst kattaki Muhammet Vatan’ın evinin karşısında Ülkü ablaları var, onun evinin buzdolabının üzerine koyuyorlar. Bu günlük daha sonra, Ülkü ablası, Şaban Bey’in ablası, trafik kazası olduğu iddiaları olunca diyor ki, arıyor, köydeymiş: “Sen artık bunu iddia ettin, benim buzdolabımın üzerinde bir günlük var. Al onu, kızının ne olduğunu gör.” Bu, ülkünün ifadesinde böyle geçiyor. Şaban Bey onu alıyor, bir ay sonra ya da bir buçuk ay sonra savcılığa o günlüğü teslim ediyor. Bu tanıkların günlükte gördükleri yazılar, bize teslim edilen günlükte yok. Biz bunu kriminale gönderdik, sayfaların yırtıldığını tespit ettiler. Bu sayfaları kim yırttı bilmiyoruz. Böyle de bir günlük meselesi var.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Sakıncalı bir sayfa kalmamış mı artık?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Hayır.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Ne yazıyormuş orada, sıkıntılı durum ne?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – “Annemi sevmiyorum, hayattan nefret ediyorum, sadece babamı seviyorum. Geçen yıl geldim, beni görmezden geldin.” Bir tane akraba kız arkadaşından bahsediyor anladığımız kadarıyla. “Anneme sordum, bu sene gelecekmisiniz, umarım bu sene geldiğinde beni görmezden gelmezsin.”

BAŞKAN – Nereye geliyor anne?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Bir akrabası, bir kız arkadaşı var yani onun da kim olduğunu çok bilemediler; biz annesine falan da soramadık bunu, netleştiremedik. “Kendinden nefret ediyorum, insanları sevmiyorum, arkadaşlarım beni sevmiyor, etrafımdakileri sevmiyorum, nefret ediyorum, kendimden nefret ediyorum.” Bu 2 tanığın iddiaları bunlar; bize teslim edilen günlükte bunlar yazılı.

BAŞKAN – Ve o sayfalar yırtılmış.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN - Yırtılmış.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Anlatılanlar bunun çok tersi; çok neşeli, şen şakrak...

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN - Öyle, başarılı bir çocuk yani aktif, başarılı ama öğretmenleri de son aylarda derse katılımının az olduğundan bahsediyorlar. Bir de şöyle bir olay var, öğretmen ve arkadaşlarını da dinledik: Rabia bir gün tualete gidiyor, gelmiyor; öğretmen, arkadaşlarını gönderiyor. Öğrenci arkadaşları diyor ki: “Rabia baygın tualete.” Öğretmeni de gittiği zaman ayağa kalkmış. “Ne oldu kızım?” Diyor ki: “Ben ölsem kim beni merak eder, araştırmak için yaptım böyle bir şeyi.” Bu, öğretmenlerinin şeylerinde var. Bunlar tabii...

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – İfadeleri var mı bu dosyada?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Tabii, tabii, ne demek, hepsi; öğretmenlerinin de var yani öğrenci arkadaşlarının da ifadelerinde var ama bunlar, tabii, Rabia’nın intihar ettiğini gösterecek kadar güçlü değil bana göre.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Değil, değil.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Yani, o notu da şey yapalım çünkü kitap okuyan... Yaşından büyük kitaplar okuyor, Rabia’nın genel şeyi başarılı. Başarılı olmaya, annesine babasını kendisini ispat etmeye çalışıyor; yani, öğretmenlerin genel kanaati bu şekilde.

SEVDA ERDAN KILIÇ (İzmir) – Bir travma öyküsü yok yani hayatında?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Yok.

SEVDA ERDAN KILIÇ (İzmir) – 11 yaşına kadar bir travma öyküsü yok, değil mi?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Yok. Yani, bir de tabii...

SEVDA ERDAN KILIÇ (İzmir) – Bu “Anneyi sevmiyorum.” hikâyesi ne?

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Her kız çocuğunun annesini sevmediği dönemler olur.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – O gün de annesi kızmış ya, o gün annesi kızmış ona. O, annesinin kızmış hikâyesi var ya, eczanede; annesi kızmış ona “Eve gideceksin Naz Hanım, hesaplaşacağız.” falan demiş.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Anne onu kendi öyle anlatmadı, “Hesaplaşacağız.” şeklinde anlatmadı.

AHMET ÖZDEMİR (Kahramanmaraş) – Anne onu sonra yumuşattı, sonradan da “‘Gidebilirsin.’ dedim.” dedi.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Önce sert söylediğini söyledi annesi.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Hayır, acaba ondan alınmış, üzülmüş olabilir mi?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Yine, şöyle bir şey oluyor: Olaydan -yani, bu ayrıntılar ifadelerle tutanaklara geçtiği için- olaydan bir önceki pazar günü evde bazı tartışmalar oluyor; yani, bu, ifadelere girdi. Annesi, babası ve Rabia arasında; hatta Rabia’nın “Git artık! Anneme sıkıntı veriyorsun.” diyerek babasını evden kovduğu ifadeler var. Yani, aile içerisinde böyle değişik bir...

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Kimin ifadeleri bunlar?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Aile yakınlarının. Kimin? Ülkü’nün, bu Muhammet Vatan’ın eşinin.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Yanlarında mı olmuş?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Artı, şu var: Şaban Vatan’ın eşi 3 defa intihara kalkışıyor.

BAŞKAN – Ne zaman?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Önce, önce. Birçok aile yakını bunu söylüyor zaten; yani 3-4 tanık böyle ifade veriyor.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – “Gece de başında bekledim.” dedi ya.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Hatta yakınlarının şöyle bir yorumu var: Şaban Bey...

BAŞKAN – Şaban’ın intiharı söz konusu mu?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Hayır, öyle bir tespitimiz yok.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) - Şaban’da intihar edecek tip yok.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Aile yakınları şöyle yorum yapıyorlar: Şaban, eşinin tekrar intihar etmesinden çok korkuyor.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Evet, o gün de “Sabaha kadar bekledim.” dedi.

BAŞKAN – Çocuğun yanında intihar konuşuluyor mu hiç, öyle bir ifade var mı?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Yok, öyle bir şey hatırlamıyorum.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Ne tür bir intihar girişimi yani hani bilek kesme, ilaç alma...

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – İlaç içmiş falan gibi.

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) – Daha önce olmuş mu?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Evet, 3 defa.

NECATİ TIĞLI (Giresun) - Çocuk duyuyor mu annenin intiharını sizce?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Onu bilmiyorum.

NECATİ TIĞLI (Giresun) - Sizin kendi görüşünüze göre?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Onu bilmiyorum.

NECATİ TIĞLI (Giresun) - İntihar eğilimi ya da intihar girişiminden...

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Yani, 3 defa aile... Şimdi, bu şey değil yani ailenin söylediklerini söylüyoruz burada. 3 defa intihara teşebbüs ettiği... Yani, Şaban Bey...

BAŞKAN – İntihara teşebbüs ettiğinin ifadesi kime ait?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Ailenin hepsinde var.

BAŞKAN – Mesela Şaban’da var mı?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Şaban’da yok.

BAŞKAN – Eşinde de yok?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Eşinde de yok, hayır.

BAŞKAN – Ha, diğerlerinde var.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Ama Şaban Bey bugün şey dedi...

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Yani, aileyi bilen... Mesela Şermin biliyor.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Şermin Dede mi?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Evet. İfadeye alacaksınız onu sıkıştırabilirsiniz yani bu şeyleri biliyor; çok söylemiyor, konuşmak istemiyor ama aileyi en iyi bilenlerden birisi Şermin Dede. Çünkü on yıl içeride kalmış.

Sayın Başkanım, değerli üyeler; bu tespitler ışığında, Rabia Naz Vatan’ın ölümüne neden olan olayın bir trafik kazası olduğunu gösteren hiçbir delil bulamadık bu saate kadar. Ve benim yazdığım şöyle bir şey var: “Müdahale eden benzer olaylar -bu yorum, tabii, bana ait ama siz katılır mısınız bilmiyorum- ve Rabia Naz’ın vücudunda tespit edilen yaralanmalar değerlendirildiğine, Rabia Naz’ın ilk bulunduğu anda bilincinin açık olduğu; baş, göz, el, kol ve bacaklarını hareket ettirdiği; sesli olarak inleyip bağırdığı; hastaneye gidene kadar babasının elini sıktığı yönünde tanık beyanları bulunduğu göz önüne alındığında, yaralanmasına neden olan olayın yaralı olarak bulunmasından çok kısa önce meydana gelmiş olabileceğini düşünüyoruz. Çünkü aksi takdirde mevcut kırık ve yaralanmaların bilincinin kapalı olmasına sebep olması gerekiyordu.” Bizim savcılık olarak yani benim şahsi başsavcı olarak, yirmi iki yıllık cumhuriyet savcısıyım.

NECATİ TIĞLI (Giresun) - Bunu biraz açalım. Tekrar edebilir misiniz?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Tekrar söylüyorum: “Müdahale edilen benzer olaylar ve Rabia Naz’ın vücudunda tespit edilen yaralanmalar değerlendirildiğinde, Rabia Naz’ın ilk bulunduğu anda bilincinin açık olduğu; baş, göz, el, kol ve bacaklarını hareket ettirdiği; sesli olarak inleyip bağırdığı; hastaneye gidene kadar babasının elini sıktığı yönünde tanık beyanları bulunduğu göz önüne alındığında, yaralanmasına neden olan olayın yaralı olarak bulunmasından çok kısa süre önce meydana gelmiş olabileceğini düşünüyoruz.”

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Buradan nereye varmak istiyorsunuz?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Yani, şöyle söylüyorum: Trafik kazası oldu, bindirilip götürüldü olasılığının çok düşük olduğu, çok düşük bir olasılık zorlaştırıyor. Yani, bunu tabii takdirlerinize sunuyoruz.

CENGİZ DEMİRKAYA (Mardin) – Yani, “Temizlendi.” diyorlar ya.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – “Temizlendi.” Bu zor gözüküyor.

Yani, ayrıntıya girmek istemiyorum. Benim değerlendirmelerim bu kadar. 6 kişilik özel ekibimiz bir rapor sundu çarşamba günü daha doğrusu Görele...

BAŞKAN – İddianameniz tamamlandı mı acaba?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Hayır.

BAŞKAN – Kim takip ediyor bunu?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Görele Savcılığı takip ediyor. Savcı hanım da zaten Yargıtaya da haftaya gelecek. Arkadaşlarımız okuyacaklar, değerlendirmelerini yapacaklar, eksik bir husus varsa onları da tespit edip son değerlendirmeyi yapacağız ama bütün bilgiler, bulgular buna münhasır.

Benim söyleyeceklerim bu kadar.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Siz olay yerini, evi, o terası incelediniz mi?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Hayır, ben gitmedim.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Hiç mi gitmediniz?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Hiç gitmedim. Ben, Şaban Bey’e şöyle dedim: “Biz tespit edince gideceğiz.” Ayrıyeten ben soruşturma makamı değilim.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Garip.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) - Niye garip Hayrettin Ağabey? Başsavcının görevi mi Ağabey?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Başsavcı olay yerine pek gitmez.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Başsavcı gitmez.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – 5-6 kişilik bir ekip kurulmuş.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Bir eksiklik görüyor musunuz diye sorayım?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN - Ben soruşturma kapsamında şu ana kadar eksiklik kesinlikle görmüyorum ve vicdanım çok rahat.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Peki, oradan atlayan bir kişinin o sundurmayı aşip da sokağa kadar düşebilmesi...

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Hayır, ben öyle demiyorum. Benim düşüncem, yan tarafa düştüğü ve süründüğü.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) - Hayrettin Ağabey, özür dilerim efendim, bak, gösteriyor, “Yan tarafa düştü.” diyor.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Benim düşüncem öyle ama arkadaşların değerlendirmesi ne olacak, bilmiyorum. Bu soruşturmayı ben bitiremem, Görele savcısı arkadaşlar bitirecek. Onlara raporunu gönderdi, onlar değerlendirecekler. Eksik hususlar olabilir, birkaç tanık, baktım, ben de tespit ettim; onları arkadaşlara söyleyeceğim, onları da dinlerler, sonra da değerlendirmelerini yaparlar.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Sayın Başsavcım, ben birkaç bir şey sormak istiyorum: Şimdi, şöyle, yani biraz da tabii ki siz farklı yorumlamak zorundasınız savcı olarak ama bana mesela Mürsel Küçük’ın ifadesi hiç mantıklı gelmedi, hani bir kere ilk şeyinden dolayı.

Bir de, şimdi, birini görüyorsunuz, yaralı, sürüntüyor; izliyor mu arkadaş? Yani, sizin şeyinizi...

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – “Dondum.” diyor.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – “Dondum.” mu?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Yani, şimdi, şöyle: Şermin’e...

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Hani, siz daha çok böyle şeylerle karşılaştığınız için. Biz hayatımızda belki 1 kere, 2 kere böyle şeylerle karşılaşırız; onun için, sizin görüşünüzü merak ettim.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Şöyle bir ayrıntı var Sayın Vekilim: Yani dosyanın her ayrıntısını bilme şansımız yok. Şermin’i şöyle çağırıyor: “Şermin abla, burada bir çocuk var, sara hastası, sara nöbeti geçiriyor.”

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Ama oradan oraya kadar sürünüştü de izliyor.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Ama bir kan görmüyor anladığım kadarıyla ve sara geçirdiğini zannediyor; yani, trafik kazası da diyor, sara da diyor. Yani, bunların hepsi dosyada var. Şermin’e de “Burada bir kız çocuğu var, sara geçiriyor.” diyor yani anlayamamış.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Ama mesela onun da o saikle yani “Sonradan benim üstüme kalır diye korktum...” Hani, yedi ay sonra bunu söylese mantıklı gelebilir insana yani işte “Ben sara sandım...” Ama o anda mı düşündü “Benim üstüme kalır.” diye de sara diyor, trafik kazası diyor, arayışı trafik kazası. Yani, bir kere o bir çelişki.

Bir de, şunu da sormak istiyorum: Biz, şimdi, olay daha yeni; hani, internetten baktık, işte, videoları izledik, basında yer aldığı kadarıyla bakıp geldik, hani dosyalarımızı öyle hazırladık; tabii ki bir ön araştırma yaptık ama bugün biz buraya geldiğimizde yani hiçbirimizde o çocuğun oradan düştüğü izlenimi oluşmadı, açık ve net söylüyorum.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Sundurma tarafından.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Hayır, ben öbür taraftan da düştüğünü düşünmüyorum. Yani, ben mesela oraya da baktım çünkü ben olayı ilk duyduğumda onu biliyordum “bahçeye” dediler yani “bahçeye” olayı vardı. Hatta sonradan, ilk tutanağı okuduğumda “Ya, nasıl trafik kazası olabilir bahçedeki insanın?” Bana enteresan... Sonra, dediler ki: “Hayır, çocuk caddede bulundu yani arabanın geçtiği yerde bulundu.” Dolayısıyla yani mesela bizde öyle bir izlenim oluşmadı. Siz bu kadar, hani, işi daha yakından, krokiler ile tanık beyanlarını okumuşsunuz, dinlemişsiniz; peki sizin yorumunuzu merak ediyorum. Yani, tabii ki...

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Benim yorumum: Trafik kazası olduğuna dair bir bilgiye ulaşamadım.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Peki, üçüncü bir ihtimal olabilir mi?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Yani, olabilir tabii; üçüncü ihtimalle ilgili bir bilgiye de ulaşamadık. Ben size sadece şu kadar söyleyeyim: Lütfen çatıya bakın, çatıda koruma yok. Bu binada çocuk var. Eğer 2005 öncesi olsaydı, eğer düşmüşse, taksirle ölüme sebebiyet vermekten biz anne babaya dava açıyorduk burada. Yani, koruma yok burada ve bu çatının kapısı kilitli değil, bir hafta sonra kilitlediler. Hiç buna dikkat ettiniz mi? Çatıya çıktınız. Yani, büyük insan bile...

SEVDA ERDAN KILIÇ (İzmir) – Yani, biz bakarken çekindik.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Şaban Vatan’ın ilk ifadesini okumanızı tavsiye ediyorum ben çünkü yorum katmaktan da korkuyorum. Aynen okuyunca belki... Şaban Vatan’ın eğer...

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – “Ayağını direğe koydu da denge hareketi yaptı.” dediği.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Evet, denge hareketi. O direk nerede biliyor musunuz? Gördünüz mü bugün Sayın Vekilim? Tam şurada.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Şurada. Gördüm ben onu.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Yani, çanağın o yuvarlağı yok, almışlar -oradan çekmedim, bilmiyorum- direği kalmış. “Tam şurada denge hareketi yapıyordu kızım, yapmış olabilir.” diyor.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – “İntihar” demek istemiyor muhtemelen.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Demek istemiyor. Yani, Şaban Bey’in böyle bir hassasiyeti var; yani, “intihar” kelimesi ona çok ağır geliyor. Benimle de...

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) - Gerçekten ne olabilir?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Düşme de olabilir.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) - Tabii, orada hareket yapıyor da olabilir.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Yani, taekwondo kursuna gitmek isteyen bir çocuk, dediği gibi, başarılı olmak isteyen bir çocuk orada hareket yapıyor da olabilir yani.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Tabii, Şaban Bey geldi, bizimle de birkaç defa -tabii, eleştirileri var- görüştü; Şaban Bey’e dedim ki: “Beraber çözeceğiz bu olayı. Her şeye hazırlıklı ol, ben senden sadece bunu istiyorum; intiharsa intihar, düşmeysen düşme. Evlat senin evladın ama bizim de evladımız var; benim kızım da var, oğlum da var. Ama her şeye hazır olacaksın, bunu beraber çözeceğiz. Ve ben çocuklarımı alarak senin çocuğunun mezarına gideceğim, beraber dua okuyacağız.” Bu kadar da yakın, temas olarak söylüyorum... Yani, buradaki 11 yaşındaki bir kız çocuğu yani bunun kanı elbette yerde kalmamalı. Yani, sizin gözlemlerinizi, değerlendirmelerinizi de bizim için önemli. Araştırılmasını istediğiniz bir husus varsa biz inanın değerlendiririz ve araştırırız, her şeye hazırız. Yani, yeni bir şey araştırılacaksa onu da araştıralım. Dosya şu anda bizim tabii bu özellikle özel ekibimizle beraber ben her adımlarından haberdar olduğum için söylüyorum, her adımda ben özel ekipten bilgi aldım; tespit ettiğimiz deliller var, onların hepsini araştırdık ama yeni delil olabilecek şeyler varsa lütfen bize söyleyin, biz bunları da araştıracağız çünkü ortada bir aile, bir çocuk var, 11 yaşındaki bir çocuk; biz yargı olarak bunun altında kalmak istemiyoruz. Ama biz araştırdık. Ha yani hukuki araştırma yapılacak bir husus varsa sizlerin bütün görüşlerine açığız, değerlendirmelerinizi bizim için de önemli.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Buyurun Filiz Hanım.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Şimdi, ben bir şeyde netleşmek istiyorum yani sizin bir açıklamanız var, her şeyin çok iyi, mükemmel olduğuna yönelik gibi neredeyse.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Hayır.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Soruşturma savcısının açıklaması mı o, sizin değil mi?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Hayır, ben açıkladım yani “Mükemmel.” falan diye bir açıklama yapmadım.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Hayır, hayır. “Hiçbir şey eksik değil...”

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Ben açıklamamı dile getirdim.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Hayır, hayır, şu andaki...

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Hayır, şu andakini söylemiyorum. Daha önce yaptığı... Yani “Hacettepeden böyle bir şeyi biz zaten talep etmedik.” gibi mesela...

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Tabii, etmedik, etmedik.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Tamam, etmeyebilirsiniz ama sonuçta birçok davada özel rapor da getirilir.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Tamam.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Özellikle çelişkiler varsa onu gidermek için. Eğer talep kabul edilmiyorsa mesela “Şuraya gönderilsin.” gibi, insanlar -o talep edilse bile hatta- sunarlar o raporları. Yani, o zamandan çok emin olarak konuştunuz; hani, sanki hiçbir şaibenin de olmadığı gibi bir açıklamanız var. Ben çok iyi hatırlıyorum o açıklamanızı.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Hayır. Bakın, bu dosyada başından itibaren bizim tereddütlerimiz inanın şöyle söyleyeyim iki üç üç aya kadar hiçbir zaman şey yapmadım. Ben iki üç aydır artık düşme noktasında kanaat gelmeye başladı bende. Çünkü bizim için adli tıp önemli.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Neden? Başka delil bulamamaktan dolayı mı?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Hayır. Trafik kazası olabilecek bir imkân yok. İnanın, dakika dakika şuradaki tanıkların ne zaman geçtiği belli. Yani bu yollar üzerinde -saat beş, iş çıkışı- trafik kazası olması hâlinde görünmemesi mümkün değil.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – O yoldan bahsetmiyorsunuz ama değil mi, evin önünden değil? Başka herhâlde.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Değil. Yol var, o yol yani herkes işinden evine gidiyor, hareketli bir saat ve hiçbir bulgu, trafik kazası, fren izi bir şey bulunamamış. Sadece babanın Doblo araçla ilgili bir iddiası var. O kadının şeyini anlattık. Bunun dışında, Doblo araçla ilgili şaibeleri söyledim. Yani bizim kanaatimiz, şu andaki delillerle söylüyorum bakın, yarın çok bir belge bulunur...

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Bir de Filiz Hanım, Sayın Başsavcım cevaplasın da...

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Ben bitirmedim, bir şey sormadım daha.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Yok sizi teyit için söylüyorum, size ek olsun diye soracağım.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Ben geçmişe dönük olarak aslında bu olayın bu noktaya gelmesinde biraz hep bu kadar emin ve sanki her şey yapılmış gibi hareket edilmesinin de etkisinin olduğunu düşünüyorum. Bunu size mal ederek söylemiyorum sadece. Şimdi, siz şunu kabul ediyor musunuz, etmiyor musunuz? Bu olayda başından itibaren eksiklikler var. “Bir soruşturma var.” diyorsunuz.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Olabilir. Bakın, şu anda soruşturma var.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Ambulans video kaydı var mı mesela ambulansa ilişkin ya da olay yerinde inceleme yapıldığında video kaydı var mı? Bunlar, bildiğim kadarıyla yok.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Efendim, soruşturma var onlarla ilgili.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – İşte, bakın, hep böyle oluyor işte “Soruşturma var.” Haklısınız, soruşturma var da şunu yapmak gerekiyor: Birisinin hatası devlete mal olacak bir hata değildir. Bazen insanların hesap verebilir olması gerekiyor. Yani bir avukat hata yaptıysa bir davada, onu azletme imkânı vardır ama savcıcı biz azledemiyoruz ya da polisi biz azledemiyoruz.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Sayın Vekilim, şunu arz etmek istiyorum: Bakın, olay yerine olaydan sonra ambulans geliyor, olayı gösterecek bir kamera görüntüsü yok. Olay yerine gelen ambulansların kamera kayıtlarının alınması normal, sıradan bir durum değildir. Yani o zaman biz bütün olaylara giden ambulansların kayıtlarını alırız. Şüphelendiğimiz zaman alırız.

BAŞKAN – Yani rutinimiz değildir diyorsun.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Ama olay yerinde kamera çekilmemesi bir hatadır.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Evet, onu diyorum.

BAŞKAN – Olay yeri derken, olay yeri incelemede, ilk incelemede mi?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Olayı fotoğraflamışlar, kamera yok. Onlarla ilgili soruşturma var.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Cumhuriyet savcısı ne zaman gitmiş o olay yerine Sayın Savcım?

BAŞKAN - Arkadaşlar, lütfen... Yeni başladığımız için kimi bulursak bütün soruları ona soruyoruz.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Sayın Başkanım, eğer isterseniz bir de başka bir konu var, o konuyu sormadınız.

BAŞKAN – Buyurun.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Şaban Vatan’la ilgili müşteki olduğu davalar var, şüpheli olduğu davalar var. Ben asıl soru bundan gelir diye düşündüm ama siz sormadınız. O yüzden anlatmıyorum ben onu.

BAŞKAN – Biz duymadık onu.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Ondan önce bir şey sordum ona, duymadı. Cumhuriyet savcısı olay yerine ne zaman gitti?

BAŞKAN – Cumhuriyet savcısı olay yeri incelemesi yaptı mı?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Cumhuriyet savcıları eğer olay yerinde ölüm olmamışsa daha sonra gidiyorlar, zannediyorum bir gün sonra gidiyor yani aynı olay günü gitmiyor.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Ben not almışım, sekiz ay sonra gitti diyor.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Keşif için gitti o.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Ondan önce gitmemiş savcı.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Olay gecesi gitmiyor.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Ertesi gün gitti mi?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Şimdi, olay yeri inceleme savcı adına yapılır. Savcı eğer giderse ölmüşse, Allah korusun, ölü varsa otopsi için giriyor. Yani diyelim ki Ankara’da bir trafik kazası oldu, yaralı hastaneye kaldırıldı; savcı olay yerine gitmiyor, olay yeri inceleme ekipleri gidiyor, fotoğraflıyor ve örnekleri toplamakla mükellef.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Keşfe gidiyor, normal bir iş yani.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Sekiz ay sonra keşfe gidiyor.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Normal mi, değil mi? Onu soruyorum ben.

BAŞKAN – Normal.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Sayın Vekilim, savcı uygun görürse gider. Cumhuriyet savcısı soruşturmanın kralıdır yani yasal tabirle, her şeyi o yapacak.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Sekiz ay sonra gitmiş ama. Benim öğrenmek istediğim o.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Sayın Vekilim, bence yani bu yorum şey, savcılık yapmayınca bu işler...

BAŞKAN – Sayın Başsavcım, bunu bir tespit olarak düşünün.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Cengiz ağabey, özür diliyorum, bir şey söyleyeyim. “Şaban Vatan konusundaki şüpheli olduğu durumları sormadınız.” dediniz ya, biz hepimiz –şimdi tutanaklara da geçiyor, bu sokağa da yarın çıkacağı için- Şaban Vatan’la ilgili soru sorma konusunda biraz dikkatli davranıyoruz.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Peki.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Dikkatli davranmamız, sizin bunu bize açıklamanıza engel değil. Nedir bu şüpheli olarak... Sizdeki müştekinin dışında şüpheli olduğu konularda da bizi bilgilendirin ki biz de yanlış yapmayalım, duygularımızla hareket etmeyelim.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Yani sosyal medya üzerinden yapılan hakaretlerle ilgili, iftira boyutunda diye bizim şeyler var.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Onu söyledik yalnız.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Kiminle var? Nurettin Canikli Bey’le var, Coşkun Somuncuoğlu’yla var, Alper Nalbant, İbrahim Somuncuoğlu; bunlar iftira atıldığını iddia ediyorlar gibi...

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Onları biliyoruz. Peki, neden? Sizin oradan varmaya çalıştığınız şey ne, onu bilelim önce.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Şaban Vatan’ın dosyalarının birinde biz ona cezai ehliyeti noktasında rapor aldırılmaya çalıştık. O da tartışmalı.

BAŞKAN – Ona nasıl gerek duyunuz?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Şimdi, kardeşi Muhammet Vatan’la bir davası var karşılıklı hakaretle ilgili. Bu dosyada Muhammet Vatan dilekçeyle kardeşinin psikolojik sıkıntıları yaşadığını söyledi, hatta ilaç kullandığını söyledi.

AHMET ÖZDEMİR (Kahramanmaraş) – Sayın Başsavcım, sene kaç?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Geçen sene.

Tedavi edilmesi gerektiğiyle ilgili dilekçe veriyor, bu soruşturma içinde yani birbirlerine karşı şikâyetçiler, bu dosyada böyle bir dilekçe geldi Muhammet Vatan’ın dilekçesi. Bunun üzerine biz hastanelere yazı yazdık. Şaban Vatan’ın daha önce tedavi için ilaç kullandığıyla ilgili bazı veriler elde ettik. Bu delillerle beraber biz sağlık raporu alabilmek için önce ön rapor alırsak hastaneden,

psikiyatriden rapor alırız. Şaban Bey’i bilgi, belgelerle yani daha önceki hastane kayıtlarını da getirerek ön rapor için hastaneye gönderdik Giresun Devlet Hastanesine. Dedik ki: Psikolojik bir sıkıntısı var mı? Psikiyatri doktoru da dedi ki: “Benim anladığım kadarıyla raporlardan, hemen anlaşılacak bir durum yok. Hastanede bir süre kalması lazım.” Şimdi, Down sendromlu birisi var, zaten hemen iki saatte raporunu yazıyor, gönderiyorlar size ama bu öyle bir şey değil. Şaban Bey’le ilgili çok iddialar var yani şurada madde madde saysam; iftira, hakaret, sosyal medya paylaşımının her biri suç olarak...

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Olaylar çocuğun ölümünden sonra değil mi? Öncesinde böyle bir olay yok.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Evet.

SEVDA ERDAN KILIÇ (İzmir) – Acılı bir baba.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Acılı bir baba ama insanların şikâyet hakkını bu kaldırmıyor ortadan.

Şimdi, eğer bu sabitse yani savcımız bunları da bekletici sebep yaptı ve bu soruşturmayı bekliyoruz biz. Diyelim, hakaretse hakaretin cezası ne kadar? Siz yasama organısınız. Yani altı ay. 15-20 tane iddia var. Hepsinden ceza alma durumuyla karşı karşıya. Şimdi, bu çocuğunun bu sonucu nedeniyle bunların yapıldığı, cezai ehliyetini etkileyebileceği şeklinde bir rapor aslında Şaban Bey’in işine gelecek.

Bir de bu rapor meselesi gündeme çok getiriliyor kamuoyunda.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Neden işine gelecek?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Ceza yemeyecek.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Tam tersi, “Akıl sağlığım yerinde.” diyor.

BAŞKAN – Sayın Başsavcım, bunun konumuzla ilgisi yok, girmeyelim.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Başkanım, ben birkaç soru sormak istiyorum.

BAŞKAN – Şimdi Osman Bey soru soracak.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Ben çok soru hazırlamıştım, birçoğunun cevabını aldım, alamadıklarım var.

Şimdi, Şaban Vatan savcılık ve devlet makamlarından yardım, destek görmek yerine sürekli terslendiğinden bahsederek savcılıkta da meramını anlatamadığını söylüyor. Söylediklerinden saçma gördüğünüz bile olsa ifadelerin tamamı size ulaştı mı? Bunların peşine gittiniz mi? Bunu sormak istiyorum.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Gittim. Hiçbir tereddüt olmadı. Tanık beyanlarında bulundu, listeler verdi, hepsini araştırdık. Bize de ulaştı Sayın Vekilim. Şaban Bey bana gelmiş, kapıdan dönmüş gibi bir olay yok.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Sizinle ilgili değil ama soruşturma savcısıyla ilgili öyle bir şeylerde bulundu yani.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Soruşturma savcısının şöyle endişeleri var, savcı hanımın: Şaban Bey’in gördüğü her kişiyle kasetle kayda aldığı yönünde bir durum var.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Evet, bugün bize açıkladı kendi zaten.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Şimdi bu aslında çok da etik bir şey değil.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Sizi de kaydetmiş yani senin de var yani.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Vardır, bizle de vardır, bizi de dinlemiştir.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Dinlemiş derken, kaydetmiş.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Ben Şaban Bey’e dedim ki: Şahsım olarak, Cumhuriyet Başsavcısı Abdurrahim Alan olarak ben senden şikâyetçi olmayacağım, istediğin hakareti yapabilirsin ama kamu davası olabilir, kamu görevlisiyiz, arkadaşlar soruşturma yapar ama ben yine şikâyetçi olmayacağım senden. Ama maalesef o iyi niyeti zaman zaman göremedik Şaban Bey’den. Yani bizimle görüşüyor iki saat, on dakika sonra dışarı çıkıyor, benim aleyhimde “tweet” atıyor. Çok normal bir şey değil sayın vekillerim, yani acılı baba, tamam, hepimiz acı yaşayabiliriz ama kamu görevlisine, savcı hanım hakkında... Cumhuriyet Savcısı Emine Hanım bayan bir savcı yani sosyal medyada linç etmenin bir manası yok, Arkadaşımız neticede Türkiye Cumhuriyeti devletinin bir cumhuriyet savcısı, bir vatandaşı. Yani arkadaşlarımız bu sosyal medya paylaşımlarından rahatsız oldular. Cumhuriyet savcısı mutlaka görüşmek zorunda değil, yani dilekçe verirsiniz, araştırırsınız işlemlerini yani burası bir şey değil. Hatta yeni yapılan adliyelerde, biliyorsunuz, savcıya ulaşmak mümkün değil. Ben İsveç’e gittim, emin olun cumhuriyet savcılarıyla görüşemezsiniz; şurada vatandaş başsavcılığa istediği zaman girip çıkıyor; mümkün değil görüşemezsiniz cumhuriyet savcılarıyla. Öyle bir şey yok.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Sayın Başsavcım, ben bitireyim, birkaç sorum daha olacak.

Kimyasal maddeyle temizlendiği iddiası var. Bu konu dikkatinizi çekti mi, baktınız mı bu hususa hakikaten bir şey var mı, yok mu diye?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Öyle bir ıslaklık da yok zaten. Yani kimyasal madde... Yani kanamayı neyle temizleyecek? Bir de temizlenmişse orada damla kanlar var, onlar niye temizlenmedi? Islaklık niye yok? Bence o garip bir iddia.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Bir de bir ortopedi doktorunun bir raporundan bahsediyor, dosyayı girdiğinde... Yani “tampon hizasında çarpmayla oluşan kırık” diyor, böyle bir rapor var mı sizde? Bize bundan bahsetti. Ortopedi doktoru böyle bir rapor verdi bize dedi.

BAŞKAN – “Öyle dedi.” dedi. “Ankara’da bir ortopedi doktoru bu tampon hizasından çarpmayla olabilir.” diye şahsi sözünü söylemiş.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Ya, bu leğen kemiği kırık ya, ona dayanarak olabilir.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Bir de şimdi, mesela, onun ithamında var ya: Birtakım insanlar siyasi güçleri dolayısıyla karartmaya çalışıyorlar, müdahale ediyorlar. Hiç böyle bir şey sezdimiz mi? Mesela, anlattığı enteresan bir şey var, “Müge Anlı’nın ekibi buradaydı, konuşuyorduk, yarın şunu yapacaktık, bugün bunu yapacaktık, birden telefon geldi, çekti, gitti.” diyor. Mesela, çevrede bu tür şüpheli bir durum, soruşturmadan rahatsız olan, kuşkuyla oralara bakan eden, böyle bir şey duyduunuz mu?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Hiç bilmiyorum, hiç duymadım.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Mesela, diyor ki: “Emniyet Müdürlüğünün lojmanı sabah 09.00’ a kadar o günkü kayıtlar incelense, oraya hangi siyasinin girip çıktığı belli olacak, bunu başsavcıya da söyledim.”

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Hayır, sadece “siyasi” demedi, bir araçtan da söz etti. Aracı oraya aldıklarını iddia etti.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Öyle dedi, evet.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Şaban Bey, Nurettin Bey’le ilgili iddialarda bulundu. Nurettin Bey arasa beni arayacak. Ben Nurettin Bey’le hiç görüşmedim yani havaalanında Sayın Cumhurbaşkanımızı uğurlarken bir görüştük, onun dışında Nurettin Bey ile beni yan yana göremezsiniz. Kesinlikle görüşmedim. Nurettin Bey görüşmez zaten böyle arayıp. Bir siyasi baskı kesinlikle... Bakın, ben daha önceki hükümetler zamanında da cumhuriyet savcılığı yaptım. Önceki hükümetlerde adli bir olayda hiçbir baskı bu zamana kadar görmedim. Bu konuda size teminat verebilirim. Çünkü hiç kimse o vicdani sorumluluğa girmez. Yani bu noktada hiç tereddüdünüz olmasın.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Son olarak da şimdi, sizin de akla yatkın olarak ulaştığınız sonuçta bir düşme var. Düşme de o betona olmayacağına göre yukarıdan sürünmeden bahsediyoruz. Şimdi, o yeri görmediğiniz için belki sözlerimle tam olarak algılayamayabilirsiniz ama yer neredeyse şu masa kadar yüksek yani oradan sürünerek gelse o kız...

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Yamaç. Fotoğrafları var, yüzlerce fotoğrafı var, hepsini izledim.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Yüksek, bayağı yüksek ama. Şimdi sürünerek gelse, zaten sürünmesi hakikaten çok zor, bir de yuvarlanır oradan aşağı, sürünemez yani mümkün değil.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Yuvarlanıp yuvarlanmadığını bilmiyorum.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Çünkü orası kendi boyundan daha yüksek, bayağı da yüksek bir şev var orada. Bu hususun değerlendirilmesi lazım oradan sürünerek gelebilir mi açısından diye yani. Bu hakikaten çok yüksek bir...

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Yuvarlanmış da olabilir, onu biz bilmiyoruz. Bizim yaptığımız şey, bundan sonra yoruma girer. Bu yorumu Görele Savcılığı yapacak, arkadaşlar yapacak, ben bu yorumu yapmak istemiyorum.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Ama keşif yapılarak bu sonuca varılması lazım bence, buradan sürünebilir mi diye.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Sayın Savcım, bu seyahatimizde muhtemelen ilk kez Şaban Vatan’ı gördük, hiç gördüğümüz bir insan değil, ha, videolarını gördük, onu gördük, tabii ki ayrı ama bugün bizim hepimizdeki kanaat, oradan düşmediği yönünde, ne o tarafa ne bu tarafa.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Sadece bizde değil Sayın Vekilim...

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Orada konuştuk hepimiz, yemekte konuştuk.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Ben verandanın olduğu yerden düşmesinin...

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Canlandırmadan vaz mı geçti burayı gördükten sonra?

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Hayır, orayı görünce... Ama bakın, Sayın Başsavcımın söylediği farklı ama. Bakın, tekrar ben düşüncelerimi şu şekilde söyleyeyim.

BAŞKAN – Arkadaşlar, zaman kaybediyoruz.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Yorumları sonra yapalım.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Tekrar söylüyorum: Verandanın olduğu yerden atlaması, düşmesi imkânsız. Sayın Başsavcımın gösterdiği o görüntü çok basit düşülebilecek bir alan; ne koşmaya gerek var, ne sıçramaya gerek var, kendini bıraksa bile düşebilecek, bakın, hemen görüntü var, hemen anında düşülebilecek bir alan. Dolayısıyla babanın söylediği laf ile Sayın Başsavcısının gösterdiği de benim

kafamda istifham yarattı. Baba bize “Şuradan çıktı denildi.” dedi, oradan çıkmak imkansız, hakikaten sizinle beraber aynı fikirde oldum, oradan çıkmak imkânsızdır ama Mürsel’in çizdiği krokideki yer ise yüksek ama çıkılabilir.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Ama yaralı bir çocuk oradan nasıl çıkacak, yuvarlanarak mı?

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Ben o ötekinde bir şey yapmam ama tekrar söylüyorum: Verandanın olduğu yerden düştüğünü zaten iddia edilmez yani verandanın oradan düştüğü itirazı yok.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Sayın Vekilim, o ihtimali de değerlendirdim, olmayacağın kanaat getirdim.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Sonra birinin ifade değiştirmesiyle...

BAŞKAN – Bir saniye. Burada kaç kişi olay yeri inceledi, bundan başka?

AHMET ÖZDEMİR (Kahramanmaraş) – Ben inceledim canım, avukat olarak inceledik.

BAŞKAN – Ben neredeyse 25 yaşımdan beri olay yerindeyim. Olmaz denen şeylerin hepsi olmuş.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Tabii, ihtimallerin hepsi değerlendirilir.

BAŞKAN – Hayat daima şaşırtır. İmkansız dediğimiz şeyler olmuş olabilir. Bu kaza nasıl olmuş diye şaşırırız Başkanım, onun için burada kendimizi bağlamayalım, birincisi bu.

Bunları söylemek istemezdim de çok soruluyor, ikincisi de şu: Bir gündür buradayız, sabahtan beri, bugün yaşadıklarımızı sıcaklığına şurada anlatsak buradaki insan sayısı kadar bugün çıkar. Onun için bu ifadelerin tamamına iç tutarlılıklarıyla falan bakalım lütfen. “O şunu dedi, bu bunu dedi falan.” diye değil, o dediğin kiminle tutarlı kiminle tutarsız...

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Hayır, bakın, ben bir yer varmaya çalışıyorum, sözüm kesildi.

Bir dakika, bakın, ben şunu söylemeye çalışıyorum: Şimdi, biz bugün geldiğimizde öyle bir izlenim edindik, bakın, doğrudur, yanlışır, hani...

BAŞKAN – Efendim siz edindiniz.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Ama bir dakika, bir müsaade ederseniz, kesmeyin lütfen sözümü.

Şimdi, ben şunu sormak istiyorum: Bunca aydır bu işle uğraşılıyor. Hiç başka bir ihtimal akla gelerek hareket edilmemiş olduğunu hissediyorum.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Hayır efendim, hayır.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Sadece trafik kazası olmadığı yönünde bir şey var. Ben de mesela bugün düşünmedim öyle olduğunu yani ben bunların sorumlusuyum ama benim burada çok ilgimi çeken bir şey oldu Sayın Savcımın beyanlarından, burada onu paylaşmak istiyorum.

Şimdi, mesela, birincisi, dediniz ki işte anne intihara kalkışmış 3 sefer. Doğrudur, yanlışır onu bilemeyiz ama kim söyledi? Muhammet Vatan’ın eşi, akrabaları bir de Şermin Dede’den söz ediyor. Peki, şey nedir? Mesela daha önce de bir şey söylediniz, bir dakika, onu da söyleyeceğim: İşte anne...

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) - Günlük...

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Hayır, günlükle ilgili değil.

Ha, şikâyet oluyor dediniz. Mesela kim şikâyet ediyor? İşte amca şikâyet etmiş dediniz. Raporu aldırın kim? Muhammet Vatan. Şimdi o Muhammet Vatan ve yenge ilk etapta trafik kazasıdır diye... Muhammet Vatan gerçi demiyor, yenge, Güler Vatan trafik kazası diye giriyor giriyor, yedi ay sonra o da ifade değiştiriyor. Baba sürekli olarak ilişki içinde. Şimdi siz diyorsunuz ki Canikli’ye hakaret etmiş, şu olmuş bu olmuş. Şimdi burada 3 tane daha AK PARTİ milletvekili var, adam hiçbirisiyle uğraşmıyor ve tek bir şey hedef almış, Nurettin Canikli. Bilemem yani tanımıyorum da hiçbirini de tanımıyorum, o ilişkileri de bilmiyorum ama bir sürü isim geçiyor arada ama hepsinde kilit isim amca ve amcanın

bir iş yeri bağlantısı var. Amca bu işler olup bittikten sonra işte “Bazen bazı şeyler olur ama hayırlara vesile olur.” Ondan sonra bir apart işine giriyor, sonra bir benzin istasyonu ve olaylar amcaya çıkıyor, yengenin değişen ifadelerine çıkıyor. Mesela siz de hep onlardan referans vermiştiniz, amca şikâyet ediyor, kızı intihar etti...

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Anne ve kardeşi de var.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Bütün akrabaları söyledi...

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Ha, bir de şeyi söylediniz “Tartışma var evin içinde.” dediniz. Kim dedi dedik. İşte Muhammet Vatan ve Güler Vatan. Ama onu da zaten bugün hepimiz dinledik aslında.

BAŞKAN – Nereye gelmek istiyorsunuz, onu bekliyorum.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Gelmek istediğim yer çok belli değil mi sizce? Şunu demeye çalışıyorum yani referans verilen şeylerde...

BAŞKAN – Jale Hanım, siz bir yorum yapıyorsunuz.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Yorum yapmıyorum, soracağım, Savcı Beyin görüşünü sormak istiyorum.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Şimdi, zamanımız çok kısıtlı. Savcımdan soracağınız, bilgi alacağınız somut bir şey varsa onu sorun.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Evet, soruyorum, bunları soruyorum yani bütün yorumlarınız neden Muhammet Vatan’ın üzerine gidiyor ve bu adam sizce niye Nurettin Canikli’yi hedef alıyor. Yani işte onu da yorumlayalım.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Bilmiyorum yani Nurettin Canikli’yle bir sorunu var mı bilemiyorum ama Muhammet Vatan’ı da biz kafamızda şüpheli olarak hep düşündük, sizin düşündüklerinizin hepsini düşündük. Bu dosyada bazı şeyleri açıklayamayabilirim. Teknik çalışma yaptık, bunların detayında bu da vardır, açıklama istemiyorum çok fazla.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Hayır, ben Muhammet Vatan’dan şüphelenmiyorum, öyle bir şey anlatmıyorum.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Hayır biz şüphelendik yani siz şüphelenmemiş olabilirsiniz ama savcılık herkesten şüphelenir. Yani Muhammet Vatan bizim için böyle bulunmaz şey değil. Bize göre şüphelilerden bir tanesi de oydu, olabileceklerden yani bunu değerlendirdik.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Erkek DNA’sı meselesi vardı değil mi?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Tabii efendim. DNA’yı niye karşılaştırdık? Muhammet Vatan’ın HTS’lerini niye getirttik. Tanık tanık Muhammet Vatan’ın ayrıntılı bir şekilde eve gelişi, yukarıya çıkışı, çocuğun yanına gelişiyle ilgili tekrar tekrar tanıkları çağırıp niye dinledik? Burada benim bunların hepsini anlatma şansım mümkün değil ama emin olun hiçbir şeyi atlamadım.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) –

Muhammet Vatan’ın banka hesaplarını, ekonomik durumlarını incelemek gibi bir şey gerekli olmadı mı?

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Gerek görmedik, incelemek gerekirse araştırırız.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Sonra, mesela morga Muhammet Vatan giriyor belediye başkanıyla birlikte hatta, mesela o niye? Yani sen hep bir Muhammet Vatan, onun ilişkileri.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Muhammet Vatan'ı dinlediniz mi yani dinlediniz mi?

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Dinleyeceğiz. Ben sizi hani bir daha göremeyiz, yorumunuzu... Hani siz de Muhammet Vatan'ı bize referans vererek...

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Hayır, referans vermedim.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Hayır, şöyle, niye, bakın: İntihar Muhammet Vatan...

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Yok, intihara bütün aile bireyleri de...

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Ama Muhammet Vatan da dedi bir de Şermin Dede dedi, ben not aldım. Mesela bir ay önce tartışma olduğunu...

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Herkesten farklı hikâye Başkanın dediği, herkesten farklı hikâye

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Sayın Vekilim yani bizim Muhammet Vatan'a şüpheli olarak bakmadığımız düşünce doğru değil. Muhammet Vatan üzerinde yaptığımız araştırmaları görseydiniz -bazı şeyleri söyleyemeyebilirim- bu sözlerinizi söylemezsiniz.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Hayır, ben sizi suçlamıyorum asla.

BAŞKAN – Muhammet Vatan'la ilgili soracağınız somut bir şey var mı?

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Demek istediğim şu: Biz kimseyi suçlamıyoruz, bizim işimiz suçlama değil, siz nasıl gerçek ortaya çıksın istiyorsanız biz de istiyoruz ama burada birtakım şeylerin yani hasıraltı edildiğiyle ilgili şüphelerimiz var.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Ben eksik soruşturma yapanları suçluyorum, açık söyleyeyim, ben şu suçlu bu suçlu olarak değil ama eksik soruşturma yapmış olanları başta onları suçluyorum yani.

BAŞKAN – Burada bir şeylerin hasır altı edildiğine dair bir şüphemiz yok diyorum ama soruşturmada bazı titizliklere riayet edilmediği konusunda... Ama ayrıca savcılık ne kadar titizlikle götürürse götürsün olayın da hakikaten çok esrarengiz bir olay olduğu açıktır. Kaldı ki hem Giresun Başsavcılığı hem şu ana kadar dinlediklerimiz bununla ilgili de birtakım şeyler tespit edilmiş, Eynesil Emniyetinin adli kolluk görevi elinden alınmış, siz de bazı ihmalleri tespit edip soruşturma açmışsınız.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Ama Sayın Savcım her şey yapıldı diyor ama kendilerinin bile açtığı soruşturmalar var sonuçta.

BAŞKAN – Olabilecek yapıldığı, görülen eksikliklere uygun da soruşturmalar açıldı, idare böyle işler bir şekilde.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Soruşturma açmazsak yapılmamış olurdu.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Böyle çok garip bir yer oldu ama neyse.

BAŞKAN – Hayır, ne yapılabilir? Şimdi burada şuna dikkatinizi çekerim ben, özellikle zatıalınızın: Hiç kimseyi delil olmadan suçlayamayız.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Zaten suçlayalım demiyoruz ya.

BAŞKAN – Ama ortada da aydınlatılması müşkül bir iş var, daha çok tespit ederiz ama

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – İşte aydınlatmak için, soru sormazsak nasıl aydınlatacağız?

BAŞKAN – Hayır şöyle diyorsunuz: Bütün ihtimaller denendi ama yine aydınlatılmadı. O zaman kimi suçlayalım diye oturup böyle olmaz.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Hayır, ben tam tersine, Sayın Savcım, bu işleri... Yani dediğim gibi yani biz şurada belki...

–Neyse, bu bizim kendi tartışmamız.

Sayın Başkanım, çok teşekkür ediyorum.

GİRESUN CUMHURİYET BAŞSAVCISI ABDURRAHİM ALAN – Biz teşekkür ediyoruz.

BAŞKAN - Bir on beş dakika ara veriyoruz.

Kapanma Saati:19.26

ÜÇÜNCÜ OTURUM

Açılma Saati: 19.45

BAŞKAN : Cengiz AYDOĞDU (Aksaray)

BAŞKAN VEKİLİ : Osman MESTEN (Bursa)

SÖZCÜ : Zeynep GÜL YILMAZ (Mersin)

KÂTİP : Ahmet ÖZDEMİR (Kahramanmaraş)

BAŞKAN – Muhammet Bey, hoş geldiniz.

MUHAMMET VATAN – Efendim, sizler de hoş geldiniz.

BAŞKAN – Kendinizi tanıtır mısınız? Şaban Bey’in büyüğü. Ne işle meşgulsünüz?

MUHAMMET VATAN – Şaban Bey’in ağabeysiyim, Şaban Bey’den herhâlde 8 yaş büyüğüm.

Buyurun, hoş geldiniz tekrar efendim.

Biraz yorgunuz, daha dün sabah gözaltından çıktık çoluk çocuk.

BAŞKAN – Hayırdır?

MUHAMMET VATAN – Emniyet bir soruşturmadan dolayı bu konuyla alakalı işte önceki gün bizi yine aldı çoluk çocuk yani hem yorgunuz hem psikolojik olarak yorgunuz.

BAŞKAN – Neden aldılar sizi?

MUHAMMET VATAN – Telefon kayıtları falan... İşte evdeki bilgisayarları aldılar, telefonları aldılar. Tabii, malum soruşturma devam ediyor ama çok yorulduk ya. İnanın yani 48 yaşındayım, otuz yıllık esnafım yani bu olay kadar ne bileyim yani bizi yoran hiçbir şey olmadı, birçok şeyler yaşadık hayatta tabii ki ama maalesef takdiriilahî, ne diyelim.

BAŞKAN – O zaman sizden başta özür diliyoruz.

MUHAMMET VATAN – Estağfurullah.

BAŞKAN – Şimdi, tekrar soracağız olayı. Bize lütfen anlatın çünkü şu anda burada anlatacağınız heyet, Türkiye’de bu konuyla ilgili oluşabilecek... Tamam, biz yargı mercisi değiliz ama Türkiye Büyük Millet Meclisi nazarıyla bakacağız.

MUHAMMET VATAN – Konuya ben yanlış girdim, çok ciddi katkınız olacağına inanıyorum, inşallah hayırlısıyla biz de çok istiyoruz çünkü küçük bir ilçede yaşıyoruz. Az önceki bahsettiğim gibi, belki çok köklü bir aile değiliz ama az çok itibarı olan insanlarız. Çok rencide olduk.

BAŞKAN – Kaç kardeşsiniz?

MUHAMMET VATAN – Biz 4 kardeşiz; benden büyük...

BAŞKAN – Anneniz, babanız...

MUHAMMET VATAN – Babam yirmi yıldan fazla oldu, yirmi iki yıl falan oldu, rahmetli oldu, annem işte 80 yaşlarında, benden büyük bir ablam var, ben varım, benden bir küçük Şaban’la aramızda bir kız kardeşimiz daha var.

BAŞKAN – Anneniz kimle yaşıyor?

MUHAMMET VATAN - Annem yazın köye çıkıyor, bugün geldiğiniz ilçenin işte 4-5 kilometre yukarısında köyümüz, kışları yanımıza geliyor. Geçen yıl gelmedi işte, bu olaylardan dolayı o da çok üzgün, gelmek istemedi, evinde kaldı, o şekilde devam ediyor.

BAŞKAN – Şöyle başlayalım biz, genellikle o usulü takip ettik, sizde de o metodu uygulayalım. Olayı nasıl haberdar olduğunuzdan itibaren bir anlatın.

MUHAMMET VATAN – Şimdi, efendim olay günü ben, rahmetli kızımız Eynesil İmam-Hatipde okuyor benim küçük oğlumla aynı okulda okuyor. Saat dört, dört buçuk civarı yani 16.00-16.30 civarı okula gitmiştim, hani arada gidiyoruz, çocuğun okuldaki öğretmenleriyle falan görüşüyoruz, çocukların okuldan çıkma saatlerinde dersleriyle ilgili falan. O gün ben okula gitmiştim, orada 1 veli daha var Emin Çoban diye bir arkadaş, imam-hatip görevlisi aynı zamanda, bir de okulun imam-hatip...

BAŞKAN – İmam-hatip görevlisi derken cami görevlisi.

MUHAMMET VATAN – Evet, cami görevlisi.

Bir de okulun memuru diye biliyorum ben, bir arkadaş var, onun odasında da biraz sohbet ettik Oradan çıktım, sanıyorum, saate bakmadım yani, yaklaşık beş civarıydı yani 17.00 civarı büroya geçtim. Orası okula yakın, 50-60 metre mesafede. Bürodayken telefonum çaldı, eşim arıyor. Eşim beni aradı ama...

BAŞKAN – Eşiniz Güler Hanım.

MUHAMMET VATAN – Güler Hanım, yahu bir panik, bir bağırışma, böyle “Naz, Naz” diyor da yani bir şey oldu ama anlayamıyorum yani. İşte ben orada hemen ambulansı aradım, ne olduğunu kestiremiyorum ya, bir panik anıydı.

BAŞKAN – Size tam ne dedi, hatırlıyor musunuz?

MUHAMMET VATAN – Yani hatırladığım kadarıyla “Naz’a bir şey olmuş, Naz’ı ezmişler.” falan böyle şeyler söyledi.

BAŞKAN – Trafik kazası gibi falan yani.

MUHAMMET VATAN – Trafik kazası olayı, oraya vardığım zaman yani “Naz’ı ezmişler.” konusu oldu. Ben oradan zaten ambulansı aradığım saat telefonlar kayıtlarınızda bellidir, hemen ambulansı arayarak çok hızlı bir şekilde bürodan ki karşı komşu görmüş hatta Muhammet nasıl çıktı, yani öyle gördük.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Ambulansı siz mi aradınız?

MUHAMMET VATAN – Ben de aradım ama başkası aradı bilemiyorum, ben de aradım.

Ben tabii hemen hızla evin önüne girdim -geldiniz galiba bugün çünkü benim öğleden sonra işlerim vardı, savcılığa falan geçmiştim- hemen koşarak eve çıktım, onlar ikinci katta oturuyor, ben üçüncü katta oturuyorum. Kapı açıktı sanıyorum Şaban’ın dairesi, Annem de orada...

BAŞKAN – Aşağıda kimse yok muydu?

MUHAMMET VATAN – Arabayla direkt evin önüne girdim, evin önünde kimse yoktu.

BAŞKAN – Ambulansı görmediniz?

MUHAMMET VATAN – Ambulans benden sonra geldi.

BAŞKAN – He, sizden sonra geldi, tamam.

MUHAMMET VATAN – Seslendim, baktım ses seda yok, annem “Ne oldu? falan dedi “Bir şey yok anne.” dedim, aşağıya indim. Bizim evin önünde bir korkuluk var, oradan bir baktım aşağıda sesler geliyor zaten, orada kalabalık, hemen koşarak indim.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Eve girebildi aşağıdaki kalabalığı görmeden diye sormak istiyorum

MUHAMMET VATAN – Yok, çok kalabalık yok Beyefendi, 3 kişi vardı, böyle bir kalabalık değildi. Bizim komşumuz var o Mürsel, ilk bulan çocuk, Şermin var alt komşumuz bir de hanım, 3 kişi vardı, ben dördüncü kişiydim.

BAŞKAN – Arabayı yukarıda durdurdunuz.

MUHAMMET VATAN – Ben direkt evin önüne girdim yani hiç sağa sola bakmadım böyle, direkt evin önüne girdim. Aşağıya indim işte ya eşimle komşu hatta suyla muyla ayıltmaya çalışmış, eşim dedi ki: “Naz’ı ezmişler.” falan yani böyle ben de o orada hemen daldım, çocuk böyle baygın hâlde, rengi biraz beyazlamış, dili böyle sol tarafa doğru gitmiş, ayağı, sol ayağını topuğun şu alt kısmında bir ayrık vardı. Hatta hemen arabaya atalım, götürelim diye şey yaptık, dedim ya, ambulans gelir şimdi, çocuğu hani ezeriz, ambulans da bir dakika geçti geçmedi geldi. Tabii, biz orada...

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Kan var mıydı?

MUHAMMET VATAN – Kan görmedim, ayağında da yoktu.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Bu arada baba yoktu?

MUHAMMET VATAN – Ambulans geldi de o mu geldi yani o anda geldi.

BAŞKAN – Ambulansla birlikte geldi.

MUHAMMET VATAN – Yani şimdi malum ortam, şimdi öyle bir şok ki ambulans mı önce geldi, o mu ama o anda o da geldi.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Ortalık kalabalıklaşmadan hemen geldi değil oraya, çabuk geldi?

MUHAMMET VATAN – Geldi, geldi. Yani Şaban geldiğinde biz orada ya 5-6, 4-5 kişi işte o kadar.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Olaydan kaç dakika sonra senin tahminine göre sen oraya vardın?

MUHAMMET VATAN – Telefon geldi, ben hemen oraya işte bir dakikada varmışımdır yani.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Yakınız.

MUHAMMET VATAN – Yakın mesafe, tabii, rampayı çıktım sonuçta.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Şaban senden sonra on dakikayı bulmadı o zaman.

MUHAMMET VATAN – Yok, on dakika olmamıştır ama şimdi belki beş altı dakika olmuştur ama yani.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Şaban da Beşikdüzü’nden mi geliyor Muhammet o an?

MUHAMMET VATAN – Beşikdüzü’nden gelmiş.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) - On iki kilometreymiş bu arada, özür diliyorum, onu söyleyeyim. Yakın, gelebilir yani.

MUHAMMET VATAN – Çünkü o “Nasıl geldiğimi hatırlamıyorum.” dedi zaten yani atıyorum belki 200 kilometre hızla geldi yani sonuçta evladı nihayetinde. Yani beş ile on dakika arası diyelim, şimdi zaman olarak hemen anlık saatlere bakmadık nihayetinde. İşte ambulansçılar geldi, onlar müdahale ederken ben orada yani ayağının o ayrıklığını falan da görünce hatta araç geçmiş ayağından, ezmiş gibi düşündüm.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Çorap var mıydı ayağında?

MUHAMMET VATAN – Çorap vardı çünkü ben çorapları aşağıya ittim, hatırlıyorum, böyle baktım. Hatta hanım dedi ki “Ayağını ezmişler.” dedi, ben ayağı ezildiği için...

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – İki ayağında da mı çorap vardı?

MUHAMMET VATAN – Diğer ayağında ayakkabısı da vardı zaten. Bakın sağ ayağında ayakkabısı da vardı. Sol ayağında çorap vardı.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Başsavcının bulduğu çorap olabilir.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Düşmüş olabilir. İlla onundur demiyor zaten.

MUHAMMET VATAN – Şimdi, ben o arada hemen işte kendime göre tanıdığım, bildiğim yerleri, sağı sola arıyorum ki hani bir an evvel çocuğu bir yere... Çünkü o ayağındaki o ayrığı görünce... Bizim Eynesil malum, sınırda bir ilçeyiz.

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) – Çorap yırtılmış mı, ayağındaki ayrığı çorabın üstünden nasıl gördünüz?

MUHAMMET VATAN – Yırtık falan değildi, çorabı aşağıya indirdim de baktım.

BAŞKAN – Çorabı aşağıya çıkardınız.

MUHAMMET VATAN – Yok, çıkarmadım, aşağıya doğru çektim böyle, aşağıya doğru indirdim, ayağını ezmiş deyince...

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Muhammet Bey, burada talaş malaş böyle bir şey var mıydı çorapta?

MUHAMMET VATAN – Şimdi efendim, ben böyle bir şey görmedim, ilk ifademde de vardır. Hatta eşim dahi dedi ki “Birkaç toz vardı gördüm.” dedi. Dedim, olabilir, hani ben göz yanığı, belki ben fark etmemiş olabilirim, belki o olabilir ama ben toz, talaş görmedim yani bu ilk ifademde de vardır.

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) – Niye böyle ilk araba ezmiş üzerine konuşuldu, burası çünkü arabanın girebileceği bir yol güzergâhı değil.

MUHAMMET VATAN – Şimdi Hanımefendi, Eynesil’de bu olaydan belki iki ya da üç ay önce yani yakın zamanda Eynesil’de 21 yaşlarında bir çocuk ezildi yani merkeze yakın bir mahalle yani herhâlde onun etkisi olabilir bizde ama bunu ben söylemedim, oraya geldiğimde araba ezmiş, yolun kenarında olunca bizim aklımıza başka bir şey gelmedi zaten. Hani şimdi aklımıza gelse çocuğun o anda bir de resmini çekeriz.

BAŞKAN – Tam nerede olduğunu hatırlıyor musunuz?

MUHAMMET VATAN – Şimdi, bu binanın yapının, oradaki yapının...

...- Oradaki araç duruyor hâlâ.

MUHAMMET VATAN – Aynen duruyor, araç yeri hiç değiştirilmedi.

BAŞKAN – Aracın neresindeydi?

MUHAMMET VATAN – Aracın 4-5 metre doğu tarafı yol tarafı, binadan da yani 2 metre kadar olabilir açıklığı, o civarda. Ambulans çocuğa orada müdahale etti, bir şeyler yaptılar. Tabii telefonla falanla öteyi beriyi aradım ki çocuğa şimdi istiyorum ki -onu diyordum az önce- şimdi, biz Eynesil’de hep isteriz ki Vakfikebir’e gidelim çünkü Vakfikebir hastanesi daha teşekküllü yani çok ağır bir şey olmadığı sürece biz özel arabamızla oraya gideriz. Şimdi, ambulans Görele’ye götürecek, Görele’de bu çocuğun ayağı nasıl dikilecek falan filan hemen çocuğu bir yere naklettirmek için çabalıyorum ki gerekirse ambulans helikopterdi falan filan kendi imkânlarımızı kullanalım, ben çocuğun ayağını biz kurtaramayız Görele’de diye düşünüyorum, benim düşüncem bu.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Hayati tehlike görmediniz o zaman?

MUHAMMET VATAN – Yok, ben diyorum ki ayağını ezdi, acıdan çocuk bayıldı zannediyorum.

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) – Bilinci yerinde miydi, kapalı mıydı?

MUHAMMET VATAN – Yok, çocuğun bilinci ben vardığımda kapalıydı, benden önce inilti falan yapmış.

Şimdi, neyse, Görele’ye intikal ettik, bekliyoruz, işte müşahade odasında malum insanlar da bir şey. Allah razı olsunlar, diyebilirim ki bütün Eynesil yarım saat, on dakikanın içinde oraya yığıldı, bir kalabalık. İçeri insanlar giriyor, çıkıyor falan filan işte içeri giren çıkanların içinde bir tane bayanı

tanıyorum işte Eynesilli o da, onun da ismini ifademde söylemişim işte o bayanı tanıyorum diye. Zamanı yaklaşık söylüyorum -hep saate bakmıyoruz yani- bir, bir buçuk saat bizi orada beklettiler diye düşünüyorum, iki saatte de olabilir belki, iki buçuk da olabilir.

BAŞKAN – Nerede belkettiler?

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Hastanede.

MUHAMMET VATAN – Biz tabii dışarlardayız, çocuk içeride, müdahale ediliyor biliyoruz.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Müdahale ediliyor muymuş?

BAŞKAN – Müdahale ediliyordur ama biz çocuğun hayati tehlikesi var, düştü bilmem ne oldu, böyle şeyler bilmiyoruz yani biz içeride bir müdahale yapıyor da çocuk sevk edilecek diye bekliyoruz. Çocuğun vefat haberi bize verildi. Tabii malum, o acıyı hep beraber yaşadık o anda.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Siz derken dışarıda kimler var, baba var...

MUHAMMET VATAN – Hanımefendi şöyle söyleyeyim, tabii, baba, anne, biz aile olarak oradayız da kaldı ki Eynesil 7 bin nüfuslu bir ilçe ama belki orada bin kişi vardır yani. Biz orada tanınan insanlarız.

NECATİ TİĞLİ (Giresun) - Burada da herkes birbirini tanır.

MUHAMMET VATAN – Tabii, köyümüzde de tanınıyoruz, küçük yerlerde de öyle. Yani hakikaten cenazemizde bile -belki bilmiyorum Emniyet de falan da biliyor, kaydı bir şeyi varsa- cenazemiz dahi, Allah razı olsun dostlarımızdan, emin olun şehit cenazesi gibiydi. Yani benim caminin kapısında taziye gelen insanlarla tokalaşmaktan emin olun belim ağrıdı yani Allah razı olsunlar.

Morgun oradayız, morga girmeden evvel ya da morga girdikten sonra olabilir çanta aklıma geldi, dedim “Yani bu çocuğun çantası nerede acaba?” Dediler ki “Atika da az önce çanta diyordu.”

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) – Niye çanta aklınıza geldi? Çanta kimsenin benim aklıma gelmez, orada ölüm var, çanta...

MUHAMMET VATAN – Ama şöyle Hanımefendi, bakın, çocuk orada bulundu ya çanta manta yok orada. Ama bu anlattığım olaylarda bizim düşme müşme hiçbir şey aklımızdan geçmiyor, böyle bir şey yok, sadece, biz çocuğu orada bulduk, çantası yok, orada aklımıza geldi. Atika da diyor hatta “Çantası nerede?” diye, annesi de diyor.

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) – Trafik kazası üzerine yoğunlaşmışlar o anda.

MUHAMMET VATAN – Evet, evet, bakın, çünkü başka bir şey aklınıza gelmiyor, gelmiyor yani. Birisi omzuma vurdu “Yakınlarından birini çağırıyorlar morga.” dediler. Morga, girdim, sonra Eynesil’deki bu polis memuru -Ruhi Kalkan diye ismi çok geçiyor zaten o arkadaşın, o bana “Bendim omzuna vuran. dedi- girdim içeri, ilk defa gördüğüm bir beyefendi “Başınız sağ olsun.” dedi, çocuk malum şeyde yatıyor, biz ona tenesir mi diyelim veya işte sedye mi diyelim.

BAŞKAN – Masada yatıyor.

....- Neyse.

MUHAMMET VATAN – 2 ya da 3 bey var orada, bir tanesinde fotoğraf makinesi vardı. Dedim “Ben amcası oluyorum.” “Konuyla ilgili ne biliyorsunuz?” dedi, “Ya, çocuğu ezmişler, bırakmışlar.” dedim yani bu şekilde söyledim. Dedi ki: “Beyefendi, bakın, biz bu olayı ilk defa yaşamıyoruz. Bu bir trafik kazası değil, bu çocuk düşmüş.” dedi bana.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Kim bunu diyen?

MUHAMMET VATAN – Savcı Bey dedi.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Savcı mıydı o?

MUHAMMET VATAN – Savcı Bey dedi, evet o zamanki savcı dedi.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Hemen keşfetmiş, anlamış.

MUHAMMET VATAN – Bakın, öyle söyledi bana. Ben de hatta dedim ki: “Sayın Savcım, nasıl düşer?” Öyle ya, yolun kenarında oluyor, okuldan gelme saati hani nasıl oluyor yani böyle bir şeyi hiç akıl edemiyoruz ve aklımıza yani ilk defa savcı bey deyince ben böyle bir şey duydum yani. Dedi ki: “Beyefendi, sizin şimdi acınız var, üzme istiyorum ama çocuğu tabii Adli Tıp’a göndereceğiz...” Onu deyince aklıma şu geldi: Trabzon’da Adli Tıp var da Giresun’da da Adli Tıp açıldığını, daha önceden, bu çocuk ezilme zamanında duymuştuk. Ben dedim ki: “Nereye göndereceksin, Trabzon’a mı, Giresun’a mı?” “Trabzon Adli Tıp’a göndereceğim. Hatta ‘şüpheli ölüm’ diye göndereceğim ki madem siz öyle diyorsunuz, iyice incelensin.” dedi.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Bu arada Şaban Bey nerede?

MUHAMMET VATAN – Dışarılardadır.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Niye size açıklıyorlar da babasına açıklamıyorlar?

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – “Yakını” deyince niye sizi aldılar?

MUHAMMET VATAN – Hanımefendi, bunu Şaban da sorguladı. Şaban’la biz şu anda âdeta kanlı bıçaklıyız ama önceki zamanında herhâlde acılı bir babayı o anda morga almak artık “Yakınlarından biri gelsin.” deyince onu ben bilemem tabii yani.

OSMAN MESTEN (Bursa) – İlk önce seni gördükleri için almışlardır içeriye galiba.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Sizi teşhis için aldılar, değil mi?

MUHAMMET VATAN – Teşhis amaçlı, tabii, teşhis yalnız.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – O zaman yakınına çağırdılar.

MUHAMMET VATAN – Yani şimdi ben ona bir şey diyemem. Yanlış anlamayın, sizlerin de hepimizi evlatları vardır. Böyle bir durumda belki kız kardeşinizi, belki bir yakınınızı... Orada benim omzuma vurdular, ben girdim içeri yani nihayetinde.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – “3-4 kişi” dediniz, tamam, biri savcı, biri fotoğraf çeken biri, diğerleri...

MUHAMMET VATAN – 2 tane de... Ben 3 kişi olduğunu düşünüyorum ama olayın şokundan dolayı...

BAŞKAN – Olaydan sonra üç saat sonra filan mı oldu? İki saat beklediniz.

MUHAMMET VATAN – Şimdi şöyle diyeyim: Zaman orada nasıl geçti...

BAŞKAN – Karanlık basmış mıydı?

MUHAMMET VATAN – Tabii, karanlıktı.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Belediye Başkanının da morgda olduğu söyleniyor.

MUHAMMET VATAN – Hayır, hayır.

Bakın, sonuçta o günün cumhuriyet savcısı, bugün de devletin memuru sanıyorum, bilmiyorum artık ama oradaki çalışanlar da orada neden bu adam orada olsa ben “Orada değil.” diyebilirim. Bu, Şaban’ın senaryosu. Şaban’ın senaryosuna kalırsa Somuncuoğlu da oradaymış da ben oraya girmişim de bana kan vermişler de ben işi örtbas etmişim. Düşünebiliyor musunuz?

SEVDA ERDAN KILIÇ (İzmir) – Yani Belediye Başkanı yoktu morgda sizinle birlikte?

MUHAMMET VATAN – Hayır, kesinlikle.

Bakın, burada şunu söylemek istiyorum, özellikle, bu belki duygusal olacak ama: Ben, Şaban’a otuz yıl babalık yapmış bir insanım -bunu Eynesil’in her bir bireyi bilir ki dışarıda biz yıllarca iş yaptık Giresun’da da vekil bey yani tanışıklığımız yok ama gıyabında araştırırsa benim kim olduğumu iyi bilir- Şaban’ın bu kadar iftira atması zaten kanıma dokunuyor. Az önce içeride beyefendilere de aynı şeyi söyledim. Bu kadar iftira, bu kadar yalan olmaz. Tabii, o ayrı bir boyut. Şimdi, kaldığımız yerden devam edelim isterseniz.

BAŞKAN – Olayı anlatalım biz, evet.

MUHAMMET VATAN – Şimdi, orada çocuk Adli Tıp’a gönderildi ama saat on olabilir, on buçuk olabilir, dokuz buçuk olabilir, saate bakmıyoruz ki sonuçta saat de kullanmıyoruz, telefon kullanıyoruz. Çocuğun cenazesi Adli Tıba’ya gönderildi.

BAŞKAN – Bunu şu amaçla sordum: Savcı nasıl karar oluşturdu?

MUHAMMET VATAN – Beyefendi, bana söylediği, yanındaki kişiler elbette resmî kayıtlarda vardır, orada kamera var mı yok mu onu ben bilmiyorum ama durum bundan ibaret.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Senin ifaden de önemli bizim için.

MUHAMMET VATAN – Tabii ki... Yani tabii ki derken ben sonuçta, bakın...

BAŞKAN – Adli Tıba’ya o gece gönderildi.

MUHAMMET VATAN – Gitti, Adli Tıba’ya gitti.

BAŞKAN – “Adli Tıp” derken kastınız Giresun mu, Trabzon mu?

MUHAMMET VATAN – Trabzon Adli Tıp.

Biz, Eynesil’e hareket ettik.

BAŞKAN – Yanında giden oldu mu sizden?

MUHAMMET VATAN – Eniştem gitti galiba, işte o Somuncuoğlu iddia ediyor ya, onun...

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – “Enişte” derken...

MUHAMMET VATAN – Eniştem derken Orhan Eren, ablamın beyi.

O da gitti de akşamdan mı gitti, sabah mı gitti, o da gitti yalnız. Ablamın beyi, eniştem.

BAŞKAN – Başka giden oldu mu?

MUHAMMET VATAN – 4-5 kişi gittiler ama tam olarak... O “Somuncuoğlu” dediği, iddia ettiği insanlardan da onların oğullarından biri de gitti galiba çünkü onlar bizim yakın arkadaşlarımız, komşumuz. Yani konuyu oradan oraya geçirmeyelim de. Şaban’la ben dört, beş yıl önce beraber iş yapıyorduk, Şaban ayrılmak istedi, işini falan ayırdık. Ben dedim ya: Otuz yıllık esnafım. Benim daha ne Eynesil Belediyesi’nde kesilmiş bir faturam vardır ne de Somuncuoğullarına yaptığım bir iş vardır. Ama Şaban ayrıldıktan sonra onlar Şaban’a -hani Şaban kalkınsın anlamında- bayağı iş yaptırdılar.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Siz ne işle uğraşıyorsunuz?

MUHAMMET VATAN – Ben önceden PVC doğrama, alüminyum doğrama, inşaat işleri...

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Sonra?

MUHAMMET VATAN – Sonradan, şimdi Tirebolu’da bir akaryakıt istasyonu işletmeciliği yapıyoruz.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Bir de apart...

MUHAMMET VATAN – Apartımız var, evet.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Onlar bu olaydan sonra mı oldu?

MUHAMMET VATAN – Hayır.

Şimdi, şöyle söyleyeyim: Tirebolu'daki istasyonu biz Şubat 2'sinde başlamıştık yapmaya, bu olay nisan ayının sonunda falan oldu yani ondan evveldi.

Sonra, biz evin oraya geldik. Malum, çok büyük bir mahşerî kalabalık. Hatta o akşam oraya kaymakam bey de geldi taziyemize. Aşağıda olay yer inceleme ekibi varmış, orada çağrıldığını söylediler, aşağıya indim. Memur beylerden bir tanesi bana slim sigaralar olur ya, ince izmaritli, ondan bir sigara izmariti gösterdi, dedi ki: “Bu sigara kime aittir?” Dedim ki: Eşim sigara içiyor ama Monte Carlo'nun normal, kalın sigara içiyor. Binada başka, Şaban sigara içiyor, Parliament içiyor, ben arada bir içiyorum, Parliament içiyorum, sigara yabancı. Ben bilmiyorum bu binada ama misafirimiz, gelenimiz, gidenimiz çok oluyor Şabanın da bizim de hâliyle. Altta öğrenciler kalıyor. Öğrenciler ne sigarası içiyor, bilmiyorum tabii, hâliyle. “Tamam.” dedi.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Apartmanda mı bulmuşlar o sigarayı?

MUHAMMET VATAN – “Merdivende bulduk.” dedi, bir şey dedi, geçmiş gün.

Bu alttaki öğrencilerden şüphelendi önce olay yeri inceleme polisi. Dedim ki: Vallahi, benim haberim yok. Sonra soruşturduk, çocuklar 4 kişi kalıyordu galiba, 2 tanesi mi, 3 tanesi mi, onların ders araları oluyor, izne gitmiş, 1 tanesi buradaymış, onu da kamerayla tespit ettiklerini söylediler, üniversitedeymiş çocuk o saatte, gece eğitimi falan oluyor ya.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Allah'tan onlar yokmuş, bir de onlarla uğraşırdık.

MUHAMMET VATAN – Olsalar var ya elin çocuğunun başı yanacak bir de.

Yani sakın ola var ya... Bakın, haddim olmayarak bir şeyi özellikle söylemek istiyorum: Sizler siyasi insanlarsınız, bizim de bir siyasi görüşümüz olabilir, bu konuda Allah için, çoluk çocuk sahibi insanlarsınız, siyasetmiş, bunları hep bir kenara bırakmamız lazım.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Onun için hepimiz bir aradayız.

MUHAMMET VATAN – Hakikaten, bakın, bu iş emin olun kanıma o kadar dokunuyor ki şu kana o kadar dokunuyor ki biz böyle insanlar değiliz. Bakın, benim de 2 çocuğum var, vefat edebilir. Bir kasıt varsa bunu devlet... Birileri devleti saymayabilir, Şaban'ın yaptığı gibi ama ben, devletin polisini de sayarım, komiserini de sayarım, savcısını da sayarım, hâkimini de sayarım. Yani savcı benden ne isteyebilir? Malumunuz, sizler milletvekillerimizsiniz. Şimdi, diyelim ki Adalet Bakanı olduğunuzu düşünün. Siz bir ilçeyi zapt edebilir misiniz yani bu şekilde zapt edebilir misiniz? Burada böyle üstü kapalı, farklı bir olay olsa...

BAŞKAN – Olaya devam edelim.

MUHAMMET VATAN – Orada, bu çocukları falan sorguladı. Polis bana dedi ki: “Acaba, çocuklar...”

BAŞKAN – Çantanın bulunduğunu anlat sen.

MUHAMMET VATAN – Sonra orada polise dedim ki: Çanta nerede ağabey, çanta var mı? Dedi ki: “Yol boyunu hep aradık, çantayı yine bulamadık.” Sonra, orada ben evin önüne... “Şuradan düşmüş olabilir mi?” Oraya baktılar, buraya baktılar, teker izi var mı yolda, onlara falan baktılar ama orada sanıyorum, on beş, yirmi dakika bir zaman geçti, o arada, sanıyorum, kaymakam beyler geldi veya gelen gidenler olduğu için, ailenin büyüğü konumunda olduğumdan yukarı çağırıldılar, yukarı çıktım evin önüne. O arada, dediler ki: “Çanta bulundu.” bir hareketlilik oldu.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Aynı gün değil mi, bu, ertesi gün falan değil?

MUHAMMET VATAN – O akşam.

BAŞKAN – O saatte.

MUHAMMET VATAN – Yani saat belki ondur, on birdir, on iki yoktur belki, bilmiyorum yani o saatler.

Ben de merdivene doğru çıktım, hatta, yukarı çıktığımda çantayı görmedim yalnız, çantanın hâlâ rengini bile bilmiyorum açıkça, görmedim çünkü. Sandalye duruyordu orada, kenarda, üstünde bir ıslaklık da vardı yalnız. Neyse, indik aşağıya, emniyetçiler almıştı çantayı diye biliyorum.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Çantayı kim bulmuş?

MUHAMMET VATAN – Çantayı bulanın biri, Şaban’ın kayınbiraderi –Neşet olabilir- onun çünkü 4 tane...

BAŞKAN – Dayı yani Naz’ın dayısı.

MUHAMMET VATAN – Dayısı.

Bir tanesi, Ahmet Yetim diye bir arkadaş.

BAŞKAN – Bu “imam” dedikleri mi?

MUHAMMET VATAN – İmam, evet, imam oldu sonradan o çocuk.

Diğer bir kişi daha olduğunu biliyorum ama kim olduğunu bilemiyorum.

BAŞKAN – Yani her hâlükârda dayı.

MUHAMMET VATAN – Dayı var yani dayı orada.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Polis bulmuyor çantayı.

MUHAMMET VATAN – Yok, onlar buluyor çantayı. Evin üstüne çıkıyorlar bakmaya herhâlde, artık sağa sola bakarken mi gördüler, ne oldu, bilmiyorum.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Peki, “Polis dama daha önce çıkmış, bulamamış.” diyorlar.

MUHAMMET VATAN – Sonradan duyduğum -ki buna ben de yorumumu da katıyorum- savcı bana morgda “Bu çocuk düşmüş.” dedi ya hani mutlaka savcılık, adli makam Emniyete bilgi verip de “Orada düşeceği bir yer var mı, yok mu?” diye “Bak.” demiş olabilir ama sonradan duyduğum, emniyetçiler gelmiş, evin üstüne çıkmışlar “Düşebileceği bir yer var mı?” diye bakmışlar. Hatta, yine duyduğumu söylüyorum, memurlardan bir tanesi demiş ki: “Biz oraya çanta bakmaya çıkmadık, öyle bir şey sorulmadı, düşebileceği bir yer var mı?” Hatta, bir tanesi de demiş ki: “Çanta orada olsa göürdük.” Ama o ifadelerde vardır yani bu benim duyumum.

Ertesi gün sabah erkenden cenazeyi almak için gidildi. Yine eniştemin gittiğini biliyorum, başka kimler gitti, tam detaylı şey yapamayacağım. Malum, cenaze defin işleri falan bitti, geldik, işte acımızı yaşıyoruz kendimizce. Allah razı olsun, eş dost, gelen giden çok fazla.

BAŞKAN – O arada sizdeki kanaat ne?

MUHAMMET VATAN – Bir kanaat yok bende.

BAŞKAN – Hani ailede falan, konuşuluyor, bu nasıl olmuş...

MUHAMMET VATAN – Zaten, olayın ya bir gün sonrası ya da ikinci gün... Bayanlar altta Şaban’ın evinde ağırlanıyor, taziye gelenler, Şaban’ın hanımı falan orada, erkekler yukarı benim evime geliyorlar. Şaban orada dedi ki: “Ağabey, ben bu işi çözdüm.” Şaban’ın bu dediğini, ismen şu diyemeyeceğim ama gerek sokakta gerek başka bir mecliste, böyle yerde “Bende oradaydım o anda.” diyen insanlara denk geldim yani. Yani taziyede en az 20 kişi, 10 kişi, 30 kişi olduğumuz zamanlar oldu. Şaban dedi ki: “Ben bu işi çözdüm.” Ne oldu Şaban, dedim. “Ağabey, Naz bana diyordu ki: ‘Baba ben tekvandoya gideceğim, tekvando yapmak istiyorum, beni tekvando kursuna yazdır.’ gibi şeyler söylüyordu sürekli.” Naz’ı biz çok iyi biliyoruz, çok zeki bir çocuktu, bir de ailede tek kız

çocuğumuzdu o bizim, ayrı severdik. Ben ona derdim ki böyle konuşurken göz göze gelirsiniz ya, arka planda ikinci bir bilgisayar var arkada yani, beyin var yani öyle diyeyim. Diyordum ki: “Naz, sende çift bilgisayar var, çift beyin var.” Takılırdım böyle.

Naz’ın bir özelliği var, kitap aldı, onu mümkünse o gece bitirecek yani mümkün değilse illaki birkaç güne yayacak ama çok böyle azimli bir çocuktuk, çok akıllıydı, büyümüş de küçülmüşü âdeta. Dedi ki Şaban: “Bu bana böyle diyordu...” Sonra ya “Kursa yazılmış.” ya da öyle bir şeyler de söyledi o an için.

BAŞKAN – Kurs için izin istemiş.

MUHAMMET VATAN – Bana dedi ki: “Ağabey, bu muhtemelen evin üstüne çıktı, orada köşede direk var -anten ayağı bugün görmüşsünüzdür muhtemelen- o, orada hareket yaparken düştü, gitti.” Ben dedim ki: Şaban, olabilir. Savcı “Düştü.” diyor. Ben şimdi ne diyeyim? Ben savcı değilim, hâkim değilim. Biz ilk gördük, yolun kenarında bulunca araba ezmiş zannettik. Dedim ki: Kardeşim, yapacak bir şey yok, bekleyeceğiz. Sonuçta, Adli Tiptan adli rapor gelmeden, soruşturma olmadan ben şimdi hüküm... Ben ona dedim ki: Kardeşim, bizim birinden bir yanlış, bir kötülük beklediğimiz bir hâl var mı? Yok. Bekleyeceğiz, göreceğiz dedik. Tabii, bu süreç, bilmiyorum, on beş, yirmi gün, bir ay böyle gitti belki çünkü o arada Şaban umreye gitmeye karar vermişti eşyle. Yani umreye gittiği tarihle o arada geçen süre... Umreye gitti, geldi Şaban. Şaban bir akşam... Ki benim eşim -ben evlendiğimde Şaban ya 14 ya 15 yaşındaydı, şu anda küçük çocuğum 15 yaşında, büyük çocuğum 23 yaşında, ellerinizden öper- belki çocuklarıma o kadar ilgi göstermedi. Şaban’ı çok seviyordu benim eşim. Mesela, Şaban gençlik yıllarında, çok af buyurun, atıyorum, manitası oluyordu, telefona bir sürü faturalar geliyordu –on beş, yirmi sene öncesinden bahsediyorum- benden gizli faturalarını ödüyordu mesela yerine göre. Yani çok seviyordu Şaban’ı.

Kusura bakmayın, söylerken konuyu unutuyorum.

BAŞKAN – Şaban, umreden döndü.

MUHAMMET VATAN – Umreye gitti, geldi. Hatta, umreye giderken de hanım bana –söylemesi ayıp- 5 bin lira verdi “Yanında vardır, yoktur. Bunu Şaban’ın cebine koy.” dedi bana. Ben de 3 bin lirasını Şaban’ın cebine koydum.

OSMAN MESTEN (Bursa) – 2 Bini yan cebe...

MUHAMMET VATAN – 2 bini otlandım yani bunu da itiraf edeyim burada.

İnanın, hanım verdi, Allah şahit, 5 bin lira para verdi bana “Üzerinde vardır, yoktur. Bunu Şaban’a ver.” dedi. Ben 3 bin lirasını da Şaban’a verdim. Gitti, geldi, bu...

Hanım olayına girmemin sebebi şuydu: Şaban geldikten birkaç gün içinde bu siyah Doblo konusu falan olmuş, işte “Oradan bir siyah Doblo geçti, gördün mü?” falan demiş herhâlde bizim komşu Şermin abla. Yani böyle bir konu vardı “O Doblo işi ne oldu?” mu demişler, Şaban oradan kilitlenmiş Doblo konusuna. Bir akşam evde bekliyoruz, Şaban ne telefonlara bakıyor ne şey yapıyor. Yani hanım ona o akşam da kızdı “Ya, telefonumuza niye bakmıyorsun?” dedi. “Ya, siz benim işime karışmayın, ben ne yaptığımı biliyorum.” falan filan ama Şaban’ın –ben bunu tüm vebali boynuma alarak diyorum, kimse benim kardeşimi benden çok düşünemez- psikolojik durumu önceden de normal değildi, umreye gitti, geldi, Şaban’ın psikolojisi hep gitti. Oraya gittiklerinde Rabia Naz’a benzer...

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – “Önceden de normal değildi.” derken...

MUHAMMET VATAN – Bence değildi.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – ...çocuğunun ölümünden önceden mi söz ediyorsunuz, çocuğunun ölümünden sonraki mi?

MUHAMMET VATAN – Yani burayı unutmadan biraz geri gideyim o zaman.

Tabii, her evde olduğu gibi Şaban da evde bazen heriflik yapıyordu diyelim yani bize de akseden kadarıyla. Hanım iniyordu... Tabii, oluyor, bizde de oldu bu, malum hepimiz aileyiz. Benim eşim anaç bir kadındır yani bunu benim söylemem acizlik olur. Ay otuz gün işe yirmi günü bizim evde yemek yenir; hanım hazırlar eder, işte, hanımı da işten geliyor falan, hep böyledir. Hafta sonları çoğu zaman kahvaltıyı bir arada yaparız. Yine, bir kahvaltı sofrasından sonraydı, Atika dedi ki: “Ağabey, ben artık iyice bunaldım, bırakıp gideceğim bunu.” Şaban’da şöyle bir huy vardı: Hep Şaban’ın dediği doğru. “Ya Şaban, hep senin dediğin doğru olur mu kardeşim?” Hep Şaban doğru, Şaban kusursuz, Şaban hatasız; hep Şaban. O gün Atika’ya -inkâr ederlerse vebali boyunlarına- dedim ki: “Atika, kızım, ben söylüyorum, dinlemiyor, sen de bana destek ol, hanımısın...” Öyle ya, evli barklı insanlarız yani, affedersiniz, çok herif de olsan eşinin bir yerde sözünü dinlersin nihayetinde. Atika’ya dedim ki: “Kızım bak, ben söylüyorum, dinlemiyor. Sen de bana yardımcı ol, ikna et kocanı, ben de biraz -dediğim lafı aynen söylüyorum- emrivaki yapayım hani çünkü abisiyim ben, babasıyım onun.” Yani bir tek, affedersiniz babası değilim, babasıyım ben onun. Hayatta bana karşı gelmezdi Şaban ama bu olaylarda Şaban bana 4 tane de yumruk attı.

BAŞKAN – Evlat acısıdır.

MUHAMMET VATAN – Neyse, öyle saydık.

Dedim ki: “Kızım, sen de bana yardımcı ol, sen de biraz bastır, ben de emrivaki yapayım, annemi de alalım, hep beraber –ben de geleyim- gidelim doktora.” Burada Giresun’da -vekil bey bilir- Doktor İsmail Çetin var, İsmail Bey’den randevu aldık.

BAŞKAN – Bu randevuyu eşinin bilgisi dâhilinde mi aldın?

MUHAMMET VATAN –Eşinin bilgisi dâhilinde, evet.

BAŞKAN – Eşi de rıza gösterdi mi?

MUHAMMET VATAN – Tabii, tabii.

Randevu aldık ama benim o gün işim çıktı, Şaban köyden annemi aldı, eşi de gelecekti ama eşi gelmedi.

BAŞKAN – Şaban da razı oldu o zaman, öyle mi?

MUHAMMET VATAN – Tabii, zorla götürmüyoruz sonuçta.

Ama ondan daha evvelinde bu yazdı ya Twitter’larda “Benim için on gün yattı.” diye. Ben hastanenin uygulamasını bilemem, hastane belki onu yatarak tedavi gösterirdi, özel hastane nihayetinde, para alırdı, ben ona bir şey diyemem. Şaban dedi ki bana: “Atika gelmedi ağabey.” Beni aradı yani sıkıntı yok, normal bir şey bu. Doktoru aradım, dedim: “Doktor bey, Atika gelmiyor.” “Eşi olsa iyi olurdu, onu da dinlemem lazım.” falan dedi doktor ama Atika gitmedi o gün “İzin alamadım.” falan demiş ki gitmek istemediği için gitmedi bence çünkü eczacı arkadaşı da tanıyoruz, izin vermemesi mümkün değil.

BAŞKAN – Niye gitmek istememiş olabilir?

MUHAMMET VATAN – Bilmiyorum, onu kendisi açıklar artık bilemiyorum.

O gün, işte, gittiler, geldiler... Daha önceki olayı anlatıyordu bize “İşte, gittim Trabzon’da bir doktora da bana elektrik verdi, ellerimi ters çevirdi, doktor manyak.” falan diyordu böyle. Doktorun verdiği ilacı bu birkaç gün kullandı, ondan sonra ilacı da kullanmıyor ama bu olayın çocuğunun vefatından ya bir ay ya iki ay önce olması lazım.

BAŞKAN – Bu doktora gitme işi.

MUHAMMET VATAN – Evet yani vefatından evvelki bir olay.

İlacını kullanmadı Şaban yani biraz kullandı, bıraktı.

BAŞKAN – Rahatsızlığının ne olabileceğini tahmin ediyorsunuz veya doktor ne dedi?

MUHAMMET VATAN – Ben doktora hemen arayıp daha bir şey sormadım ama daha sonraki bir zamanda bizim Eynesil’de, memlekette emekli müfettiş bir ağabeyimiz vardı, rahmetli oldu, onun cenazesine gidiyorduk eşimle beraber yani iyi bir aile dostumuzdu, tesadüfen -Doktor İsmail’in de mahallesi sayılır orası- onlar da gelmişti eşiyle cenazeye, ailecek tanışıyoruz, köylümüz zaten. Bana -bu konularda konuşuyoruz, olayın seyri bayağı bir değişmeye başladı ama bu olaydan altı ay falan sonradır sanıyorum- dedi ki: “Muhammet, bak, bu adam rahatsız. Bu adam sonunda bu işi dönecek dolaşacak hatta sana bile kilitlemeye kalkacak.” Yani ifadesine başvurabilirsiniz, burada Giresun’da Kent Hastanesinde -sanıyorum- hekim.

Çocuğunun vefatı tabii acı bir olay. Bu arada Şaban ilacını kullanmıyor, hanımın ona birkaç defa sakinleşmesi için “Şaban, şu ilacını iç.” diye yutturduğunu biliyorum ama sonuçta birkaç gün yuttuysa bile daha da yutmadı ilacı milacı. Bu arada bu başladı sarmaya “Benim çocuğumu ezdiler de şöyle ettiler de...” “Ya Şaban, tamam da biz neye göre yapacağız bunu?” Yani zanla -çok af buyurun yani- adam vuran adam var ya yani “Şaban bizim elimizde bir delil yok, bir kanıt yok, bir kasıt yok, bir yerden bir şey beklemiyoruz.” Ben otuz küsur yıldır şoförüm, o da yirmi yıldan fazla şofördür, diyorum ki: “Ya senin iddia ettiğin şekilde bu çocuğa araba vursa -şoförlüğü olanlar empati yapsın lütfen- yani bu çocuk 60 kilo civarında, 12 yaşında bir kız çocuğu. O rampayı da bugün gördünüz sanıyorum “metruk ev” dediği yere bina yapılan yerde o rampada, o çocuğa araba vurması için -ben bunu belki 50-100 kişiye sordum, kimisi “80” dedi, kimisi “70” dedi “100” diyen oldu ama- atıyorum 60-70 kilometre hızla... Yani yarım saat içinde veya kırk beş dakika içinde diyelim vefat eden bir çocuk var ortada sonuçta, bu çocuğa araba vursa bu çocuk burada bir darbe alır, öyle ya, bu araba buna 20’yle vursa ölümcül bir darbe almaz...

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Rampada nasıl çıkacak?

MUHAMMET VATAN – Yani şimdi empati... “Bak, Şaban, kardeşim, sen de şöyle...” diyorum “Yok ağabey.” diyor, bunu böylece tarif etmeye çalışıyor “Hemen şu şekilde vurmuş çocuk, o şekilde düşmüş.” diyor. “Ya Şaban, bu kadar darbeyle adam ölmez.”

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) - Karşıdan beton arabasının geldiğini de söylüyor, değil mi?

MUHAMMET VATAN – O gün çok beton arabası gelmiş ama kusura bakmayın, beton arabası bu çocuğun üstünden geçse ya da bu çocuğa vursa Allah muhafaza yani...

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – “Vurdu” demiyor zaten, senin dediği söylüyor. “Karşıdan beton arabası gelirken aşağıdan gelen araba sıkıştırmış, vurmuş.” diyor.

MUHAMMET VATAN – Tamam, Şaban’ın iddiası o ama 10 kilometreyle bu çocuğun araba ayağından geçse ayağını falan vektir vektir edebilir -bizim tabirimizle- ama ölmez nihayetinde diye ben düşünüyorum. Şaban bu arada tabii sağda solda şeyler konuşmaya başladı, bana diyor ki “Ya, bu işin içinde Somuncuoğlu mu var.” “Ya, Şaban, Somuncuğil’in ne gibi bir şeyi olabilir? Konuşuyoruz biz bize, kardeşiz sonuçta.” O zaman böyle husumetimiz yok yani.

BAŞKAN - Siyah Doblo’dan oraya gitti.

MUHAMMET VATAN – “Onların arkalarında siyasi destek de var. Ben biraz araştırdım siyah Doblo...” Bilgehan diye bir arkadaş var, esnaf, onun bir tane Trabzonlu çalışan ustası var, onda siyah Doblo varmış. Onun, Somuncuoğulları’nın yeğeni İbrahim Somuncuoğlu dediği çocuktan bahsediyor, bir de Alper Nalbant dediği o yıkamacı çocuktan bahsediyor “Ben olayı çözdüm, onlarla da konuştum, şunu yaptım bunu yaptım.” diyor ama Şaban -emin olun vebali boynuma alarak diyorum- senarist oldu, bir şeyler yazıp oynamış. “Şaban, bak, kafanda bir şeyler kuruyorsun, bu iş böyle olmaz. Bak, biz bu ilçede esnafız, yarın öbür gün...” Yarın sabah o sabahta... Önceki gün, işte, malum, Emniyetçiler bizi aldı, çarşıda bir sürü dedikodu, yaygara. Ben dün sabah yedide yattım, on bir gibi kalktım, çarşıda bir

tur attım çünkü insanlar zannediyor ki... Efendim, bakın, bu gerçekten böyle. Malumunuz, Vekil Bey bizim Milletvekilimiz, biz o ilçede veya Giresun'da -çok af buyurun, kaba bir tabirdir ama "Göt baş salları." derler, çok af diliyorum sizden- yürürken sokakta adımıza dikkat eden insanlarız. Ticaret yapıyoruz, ekonomimiz bozulsa da iyi kötü varmış gibi, çok varlıklı insan da olsak yokmuş gibi, hep öyle yaşadık çünkü, hiç derin almadık desem, almadık çünkü yaşadığımız bölgenin bize verdiği bir yük var yani insanlar bizi yerine göre seviyor, sayıyor, eleştiren de var ama "Şaban, bu böyle olmaz, adamların üstüne resmen suç atıyorsun, bir de adamları cinayetle suçlamaya kalkıyorsun. Yarın biz bu insanların, bu toplumun yüzüne bakamayız, edemeyiz." dedikçe Şaban "Siz bana inanmıyorsunuz. bilmem ne." diyerek başladı işin seyrini değiştirmeye.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) - Peki, niye böyle yaptı? Şimdi, tutup da ne bileyim karşı komşudan şüphelenmiyor da niye o aileden şüpheleniyor?

MUHAMMET VATAN - Oraya geleceğim efendim.

Şimdi, çocuğun vefatı günü Şaban'ın hanımı -bunun şahitleri vardır- cenaze başında "Kızım, ben sana kızdım bağırdım da sen o yüzden mi intihar ettin?" diye ağlıyor. Şaban'ın hanımı, evlendiler, belli bir süre sonra hanımının -yani çocukları olmuş muydu, olmak üzere miydi, bilmiyorum- annesi psikiyatrik rahatsız zaten, onun kayıtları vardır yani Şaban'ın kayınvalidesi, çok fazla müdahale ediyor. Bizi ilçede sorgulasanız bunu birçok insan söyler, ben hayatta annemi dahi evime karıştırmam yani ben kardeşimin evine de karışmam, buna çok karşı bir insanım. Şimdi, bu kadınla aramız bayağı serin oldu yani kardeşi kardeşe düşürdü. Malum, birçok evde bu elti işi olur ya. Ki Şaban'ı evlendirirken Atika babası çok genç yaşta ölmüş bir kızımızdı, ben hanıma -az önce bahsettiğim gibi Allah razı olsun diyeyim eşimle alakalı- dedim ki: "Bunun bütün ihtiyaçlarını hatta istemediğini de al, yetimdir, sevsin. Atıyorum, bu 3 bilezik istiyorsa 4 alın, 5 alın." yani anladınız mı, bunları yaptık biz, bizden yana bir sıkıntı yok esasında ama kadın bizi kötü etmeye çalıştı ve etti de yani bir süre. Ben o olayın sonunda annemle -ki annem yaşlı bir kadın, onun ağzına uydu o da- üç yıl konuşmadım yani iki kardeş birbirine düşürmeye çalıştılar diye.

BAŞKAN - Bu olayla nasıl irtibatlandırıyorsunuz aile meselesini?

MUHAMMET VATAN - Şuraya gelmek istiyorum: Şimdi, Şaban'ın kayınvalidesi öyle olduğu için... Şaban'ın eşinin dedesi vefat etti, köye gittiler bir kış günü, kar kıyamet, bir akşam orada kaldılar. Şaban'ın kayınvalidesi ertesi gün Şaban'ın hanımını göndermedi, alıkoydu.

OSMAN MESTEN (Bursa) - Bu olaydan sonra mı?

MUHAMMET VATAN - Bu olay değil, buradan başka bir konuya geleceğim, az önce orada şey yaptık. Şaban'ın eşinin intihar etme olayını anlatacağım burada, ilk intihar olayını.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) - Atika'nın mı?

MUHAMMET VATAN - Atika'nın ilk intiharını.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) - Ya, ne intiharı "İntihara teşebbüs." deyin bari.

MUHAMMET VATAN - Pardon, benim cümlede eksiklik olabilir çünkü ben normalde... Siz dinleyicisiniz, sizin gibi düşünemeyebilirim beyefendi, kusura bakmayın.

Hatta amcası var, onlar da şahit, Şaban'ın çocuğunun başına bıçak dayıyor kadın "Gidemezsin, gidersen çocuğu da keserim." diyor. Bir gece sabaha yakın Şaban evin kapısına geldi...

BAŞKAN - Yani, bunları şunun için mi anlatıyorsunuz: Kadının bu tavırları çocuğa intihar duygusu verdi.

MUHAMMET VATAN - Bilmiyorum da Şaban'ın hanımı nihayetinde annesinin evinden eve geldikten sonra o akşam hap yuttu, intihara teşebbüs etti, biz Şaban'ın hanımını hastaneye zor yetiştirdik o zaman.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) - Ne zaman oluyor bu? Çocuk falan var mı?

MUHAMMET VATAN - İlk çocuğu daha bir-iki aylıktır, Yaşar yani büyük oğlu daha birkaç aylıken oluyor bu oluyor. Şimdi, bunu da biliyoruz ya bilinçaltında, çocuğun vefat günü de Atika “Kızım ben sana kızdım, bağırdım da sen o yüzden mi intihar ettin?” diye ağlıyor ya...

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Bir kez mi intihar teşebbüsü var?

MUHAMMET VATAN - Oraya kadar bir kez.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) - “Oraya kadar” derken...

MUHAMMET VATAN - Yani, şimdi, çocuğun vefatı öncesi bir kez.

Orada o şekilde ağlıyor ya, ben hemen Şaban'ın işçilerini çağırdım -onlar da hangisiyse söyler- “Şu üst kapıya bir kilit alın da takın.” dedim, giden gelen çok var tabii, ben de bir taraftan tedbir alıyorum yani olur ya, acısı var, anne bu nihayetinde. İlla da onu düşündüğünden değil ama acısı var, çıkar yukarı, dayanamaz diye. Şaban tabii o arada -dedim ya- bizimle zıtlasmaya başladı. Adli Tıp raporu çıktı. Ben o konuda savcı hanımı da eleştirdim, orada savcı değişmiş, başka savcı gelmiş. Biz diğer, asıl olay zamanı erkek savcının zamanında... Şaban, o arada tabii annelere sitem ediyor, abamlara ediyor, öteye beriye ediyor “Ağabeyim arkamda durmuyor, bana destek olmuyor.” diyor. Bir gün Tirebolu’da cenazedeyiz, bizim köyden bir bayanın cenazesi var orada, bana telefon açtılar dediler ki: “Bu iyice delirdi, gidin görüşün bir savcılıkla, bu iş ne olacak, neyin nesi?” falan. O gün oraya, cenazeye o da gelmişti dedim “Şaban, sakın ol kardeşim. Tamam, ben gideceğim, savcılıkla da bir görüşeyim, bakalım neyin nesi, nedir, ne değildir?” diye. Eniştemi de aradım, eniştem de geldi yine yani yaşca da büyüğüm olduğu için sevdiğim bir insan, savcı beyle görüştük, savcı bey dedi ki: “Bakin, bu bizim açımızdan tipik bir düşme vakası.” Adli rapor çıkmadı ama o zaman. “Asıl sonuca adli rapor geldiği zaman karar vereceğiz.” “Böyle böyle şeyler var, bu adam ‘trafik kazası’ diyor, biz iyice sıkıntıda kaldık, öteye beriye isim veriyor, sokakta diyor ki: ‘Bu işi şu yaptı, bu yaptı...’”

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) - Yaklaşık kaç gün sonra bu dedğiniz şeyler?

MUHAMMET VATAN - Adli rapor çıkmadan belki bir ay öncedir.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) - Ama o gün saat on birde de “Düşme.” diyorlar yani “Trafik kazası.” derken herkes, bir anda savcı “Düşme.” diyor o gün onda falan.

MUHAMMET VATAN - Çocuğun vefatından sonra, çocuk morgdayken bizi tespit için çağırdığında savcı bize “Düşme.” diye, biz öyle bir şey bilmiyoruz, orada diyor savcı “Düşme.” diye.

SEVDA ERDAN KILIÇ (İzmir) – Peki, bir şey sorabilir miyim? Rabia Naz’da böyle bir... Hani siz yeğeninizi iyi tanıyorsunuz, sonuçta böyle bir intihar eğilimi, depresyonik bir durum...

MUHAMMET VATAN - Ben Rabia Naz’da öyle bir şey hiç ummadım, sadece şu oldu: Rahmetlinin vefatından belki beş altı ay geriye gidersek, o süre içerisinde Rabia’da değişik bir haller vardı. Mesela Rabia eşime “cici anne” derdi yani biz onu çok severdik, o bizi severdi, evin tek kızıydı az önce anlattığım gibi. Rabia böyle normalde -halası yani ablam kışın yukarıda, üst katlarında oturuyor- oraya çıkar inerdi, bize gelir giderdi, Rabia gidip gelmiyor falan filan hatta rahmetlinin vefatından belki bir hafta falan önceydi, kapıya vurdum, açtı kapıyı, böyle bir durgun “Kızım sen neredesin? Biz seni özledik, sen niye gelip gitmiyorsun, neredesin?” Öyle ya, okuldan gelip gidince onun gelip gitmesi lazım veya geliyorlar gece oturuyoruz filan. Böyle poposuna da vurdum, sevdim biraz “Tamam amca, ne bileyim.” dedi filan geçmiş gün tam cümleleri söyleyemeyeceğim, ondan sonra da yukarı geldi evde de mutfağımızda çekyat vardı o zaman, orada da onu kucağımda sevdim mevdim. Yani Rabia’da bana

göre son beş altı ayda bir durgunluk, bir farklılık vardı. Bunu ben, Şaban'ın işçisi var Bekir Emeksiz, kayıtlarda var, ifadesi de alındı diye biliyorum. Bekir'den de dinledim, Bekir de dedi ki hatta: "Ağabey, ben de onu fark ettim, hatta iki üç aydır bu çocukta farklı bir durum vardı, acaba ergenlik..."

SEVDA ERDAN KILIÇ (İzmir) – Ön ergenlik diye bir şey var.

MUHAMMET VATAN – Öyle ya, kız çocukları malum şimdi hep evladımız var, erkek çocukları 15-16'da belki ergenliğe girer ama kız çocukları daha erken olabilir yani. O da böyle bir tespit yaptı yani bana. "Ben de bunu söyledim hatta, Ali'ye mi dedim?" dedi, bizim bir kuzenimiz var bir tane.

Ha, onu diyeceğim, üstte kilit taktırdık, Şaban o arada sardı millete "İşte, o yaptı, bu yaptı." filan. Adli rapor çıktı o arada. Bir gün adli rapor çıkmış, savcı değişmiş, Emine Hanım savcı olarak gelmiş, adli raporu da onların eline vermiş. Ben onu çok eleştirdim o an için, bilmiyorum o adli tiptan olan bir şey mi ama böyle acılı bir babaya anneye sen çocuğun adli raporunu veriyorsun ciğer sökülmüş tartılmış, kalp sökülmüş tartılmış mesela. Bunu okuyunca bu hep delirdi zaten. Eşyle beraber gitmişler. Şaban'ın psikolojisi hep bozuk.

BAŞKAN – Kim vermiş onu?

MUHAMMET VATAN – Şu anki savcı hanım.

Ben adli tıp dedim ama otopsi diye geçebilir.

"Şaban o raporu bana da gönder." dedim. "Sen bu raporu Atiye falan..." "O da yanımdaydı." dedi Şaban. "Sakın bu raporu çocuğa mocuğa okuma, böyle şey olur mu ya? Sen bu raporu bana da gönder." Hani o raporun sonucuna göre savcı hanım ona "Bu düşme vakası." gibi bir şey demiş. Onun ifadesinde daha netini artık savcı hanım da...

Benim önceden Eynesil'de yıllarca hekimlik yapmış bir arkadaşım var Hikmet Aktaş diye, Acıbadem Hastanesinde Bursa'da organ nakli yapıyor. Eşim bana dedi ki "Hikmet Bey benim bildiğim önceden adli tıbbi kazanmıştı, Eynesil'den uzman olarak gitmişti, Hikmet Bey'e gönderelim." Aradım Hikmet Bey'i, dedi ki: "Muhammet ben o konuyu okumadım -genel cerrahi mi okudum, bir şey dedi- ama sen bana raporu gönder ben o raporu hocalarımıza bir okutayım." Raporu gönderdiğim tarih var, WhatsApp'da kayıtları da var, Emniyete hepsini verdik, Emniyet görüntüleri filan aldı. Gönderdikten belki bir hafta sonra bana WhatsApp üzerinden bir şey gönderdi. Prof. Dr. Nur Bilgen'in raporu, diyor ki -ama bu gayri resmî alınmış bir rapor sonuçta, bizi tanımıyor falan- Mevcut verilere göre olay düşmeyle çok uyumlu. Trafik kazası olup -aklımda kalanı diyeyim, birçok kez okuduk çünkü- terk edilmiş olsa farklı bulgular olurdu, hiç şüphe yoktur ancak kanında parasetamol bulunmuş -hani rapordur var ya ağrı kesici alıyormuş ki alıyormuş kız o son bir hafta- ağrı kesici aldığı için başı dönmüş dengesini kaybetmiş düşmüş de olabilir." diye bir rapor. Ben bu raporu Şaban'a gönderdim, Şaban kıyamet kopardı. Hikmet Bey'in telefonunu istedi benden. Aramış adamı, diline geleni saymış. "O profesör burayı gördü mü, neye göre yorum yaptı?" falan filan bir sürü şey. O arada duydum Şaban Ankara'ya gitmiş, ben de iyice gerildim. O arada evden taşındı. Evden taşındıktan bir gün sonra köyde ablamın yazlık bir evi var, ablamın yanına gidiyor, ablam telefon açtı, ben eşimle çarşıdaki bürodayız, apartın olduğu yerde, eşimle konuşuyor, işte "Şaban geldi buraya, ortalığı yakıp yıkıyor, buraya gelin sizi istiyor." falan. Ben gitmem dedim, ben onunla uğraşamam o manyakla dedim. "Ya, ille gelin." Eşim bana -hap alıyorum zaten, psikolojik destek anlamında- bir hap daha yutturdu diye biliyorum.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Siz de hap kullanıyorsunuz.

MUHAMMET VATAN – Ya ablacığım, hanımefendi, kusura bakmayın yani dayanılacak gibi değil ki. Yani bunu derken, toplumda bir söz vardır, ölüsü olan bir gün iki gün ağlar -af buyurun, bu benim yorumum- delisi olan her gün ağlar. Kaldık sıkıntıya yani...

SEVDA ERDAN KILIÇ (İzmir) – Bir şey soracağım, evden niye ayrıldı? Bir olay neticesinde mi, yoksa durup dururken mi?

MUHAMMET VATAN – İşte, şu cümlelerin sonu onu açıklayacağım.

Şaban neymiş şuna kızmış bana güya. Ben onun Ankara’ya rapor için gittiğini duydum. Bizim orada bir tane amcaoğlumuz var, o da bu konuyu, özellikle böyle yargısız hüküm vererek –amcalarım da şahit- yok “Bu cinayet, bunun cinayet olduğu netleşti.” bu gibi yorumlar yapan bir insan.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Bahri Vatan mı?

MUHAMMET VATAN – Bahri Vatan.

Çok fazla gaz verdi, vebali boynuna, onun da var çoluğu çocuğu. Yani olayı netleştirmeden bu şekil insan tahrik edilmez yani.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Bahri Vatan’ın görevi ne?

MUHAMMET VATAN – O eski muhasebeciydi Altınel otellerinde, şimdi turizm murizm işi yapıyor.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Yani doktor moktor değil yani?

MUHAMMET VATAN – Yok.

Şaban’a dedim ki: “Şaban bu Ankara’nın raporu gelince bana da gönder.” Bir de o konuştuğumuzdan bir ya da iki gün evvel Eynesil’e bu televizyonda program yapan bir bayan var, Müge Anlı’nın ekibi gelmişti, dedim ki: “Şaban, bak, biz Müge Anlı’larda, televizyonlarda, oralarda buralarda gezecek insan değiliz. Bu soruşturma bitmeden sen kafana göre bir şeyler yapıyorsun filan.” O gün arabadan doğru benimle konuştu hiddetli bir şekilde bastı gitti. Güya benimle konuşmuş, bir gün önce herhâlde ki bir gün sonra evden taşınmışlar. Esasında böyle söyledi ama evi bir hafta filan önce tutmuşlar yani önceden planlanmış evden taşınmayı. Ablamın evindeyiz -ablamı da dinleyebilirsiniz bu konuda- Şaban, nasıl diyeyim size, ejderha gibi gözlerinden kan fışkırıyor böyle, tutulup kakılmıyor, bana dalıyor. “Ya vur, derdin ne senin? Vuracaksan vur.” diyorum. El kaldırıyor falan. “Siz benim arkamda...” diyor. Ya Şaban, nasıl duracağız arkanda kardeşim? Benim elimde bir delil yok, bir kanıt yok, senin demene bakarsan benim adam vurmam lazım. Şaban’ın dediğine uyarsam benim adam vurmam lazım.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Aslında Karadeniz adamı şeydir yani, böyle...

MUHAMMET VATAN – Hanımefendi, bakın, ben hayatımda hep bunu söylerim, bu duygusal olmasın. Ben Giresun Atatürk Lisesinde okudum lise 1’i, yatılı okuduğum hâlde okulu bıraktım çalışmaya başladım. Yani ailevi şartlarımız, ekonomik şartlar... Ben hayatta bakın, trilyonlar da geldi geçti, battık da, çıktık da ama şuna emin olun, bu kadar abartı olmasın da, belki bir kuruşu bile düzensiz, dengesiz yiyip çarçur edemedim yani hayatta hiç sorumsuz bir adım atamadım.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Onu anladık da.

MUHAMMET VATAN – O yüzden de...

BAŞKAN – Muhammet Bey, siz de uyanan kanaat tam olarak, netice olarak...

MUHAMMET VATAN – Şimdi o günkü olayı anlatayım müsaadenizle orada.

BAŞKAN – Hangi olayı?

MUHAMMET VATAN – Ablamın evinde. Bu çok önemli, bakın yani onu da dinleyebilirsiniz.

“Şaban sen ne istiyorsun, ne yapmamızı istiyorsun, söyle bana ya. Senin ağzına bakarsak bizim adam vurmamız lazım. Ne yapacağız biz, söyler misin bana?” dedim. “Ben trafik kazası diyorum, siz “düşme” diyorsunuz dedi. “Siz de ‘trafik kazası’ diyeceksiniz dedi. Orada bak Atika 3 defa intihara kalkıştı. Siz beni sabahlara kadar uyuyor mu zannediyorsunuz? Ben Atika’yı beklerken sabahı ediyorum

başında.” dedi. Ha dedim, demek ki bilinçaltında... “Şaban, bak sana bir şey diyeyim: Ben bunu ‘trafik kazası’ da, ‘bilmem ne’ de diyemem, ben bir şey bilmiyorum derim, kenarda otururum aşağıya. Senin ne halin varsa gör, benim daha yapacağım bir şey yok. Senin ağzınla ben buna ‘trafik kazası’ diyemem.” dedim. Neyse, ben oradan ayrıldım gittim.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Ama ilk başta dediniz, ilk gece hepiniz dediniz, eşiniz, siz...

MUHAMMET VATAN – Ama o anda zaten hanımefendi, o anda olayı bulduğumuz anda tabii ki “Buna araba çarpmış.” dedik yani ambulansa da, trafiğe de, polise de öyle dedik.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – O tartışmadan sonra mı Güler Hanım’ın ifadesi değişti?

MUHAMMET VATAN – Hayır, ifade değiştirmede Güler Hanım. Bakın, o onun iddiası yine.

Ondan sonra Şaban evden taşınmıştı bir gün önce zaten, ondan sonra Şaban benimle kanlı bıçaklı oldu. Daha sonra bir gün örenden aşağıya iniyorum, arabayı çocuğum kullanıyor, yolda bizi gördü, arabanın yönünü değiştirdi, önümüzü kesti; hatta, onu da gören taksici var bir tane –oğlum panikledi- çocuğa dedim ki: “Oğlum hiç panik yapma evin önüne kadar git.” dedim. Evin önüne geldik, evin önünde benim yakama yapıştı, iş yeri olan yeri o kullanıyor, oraya çekmeye çalıştı. Orada bana bir şey mi yapacaktı, bilmiyorum bak, Allah şahit. Ben de girmedim. Girmeyince orada bana 3 tane yumruk attı. Bu arada millet geldi, polisi çağırdık, polis geldi. Ben şikâyetçi olacaktım açıkça. Yine enişte de geldi büyüğümüz olarak. Onun ricasıyla şikâyetçi olmadım. Davacı olacaktım yani. Kardeşim değil, kim olursa olsun artık daha bittik yani çocuğun çocuğun herkesin psikolojisi bozuldu.

Benim kanaatimi söyleyeyim, beyefendinin sorduğu soruya göre, kendimce tüm düşüncemin vebalini boynuma alarak söylüyorum, ben adli makam değilim, malum sizlersiniz.

BAŞKAN – Biz de öyle değiliz.

MUHAMMET VATAN – Şaban bana göre çocuğunun ölümünü en iyi bilen kişi, eşi ve Şaban, bakın. Çocuğunun vefatını, çocuğunun düştü mü -ağzıma almak istemiyorum- kendini mi attı, ne yaptıysa bunu en iyi bilen kişi. Şaban “Eşim intihar edecek.” diye olayın seyrini değiştirmek için olayı biraz da -kusura bakmayın herkesin farklı- siyasallaştırdı, Eynesil de tam siyasi, zaten o zaman malum seçime birkaç ay mı vardı, bilemiyorum...

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Bir ay...

MUHAMMET VATAN – Bilmiyorum yani belli bir süre vardı, hatta bununla ilgili çeşitli...

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Ama şöyle: Araştırmaya başladık, bu işleri yaptığı zaman seçimlere çok yakın dönemdi.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Milletvekili seçimine.

MUHAMMET VATAN – Bakın, vekil bey burada, bizim vekilimiz. Ben bu konuyu Ahmet Karadeniz’e sordum, adaylığından, seçimden ya bir ay ya iki ay önceydi. Eynesil’de kuyumcu Akif İncekara var, Ziraat Bankasının karşısında, hatırlı, iyi bir esnaftır; onun yanında oturuyoruz, Ahmet Bey de geldi, orada konu açıldı, dedim ki: “Ahmet Bey, siz partide Şaban –hani öbür adam aday ya, onlara sardı ya, AK PARTİ’nin aday, parti ismi ağzıma almak istemiyorum ama- öbür tarafa sardı, biz de buna destek verelim.” diye bir toplantı yaptınız mı? “Böyle bir konu oldu.” dedi. Tüm vebali boynuma alarak diyorum, benim de çocuğum çocuğum var, onun da çocuğu çocuğu var. “Ama ben ‘Bu yanlış olur, etik olmaz.’ dedim dedi.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Öbür taraf dediğiniz CHP aday mı?

MUHAMMET VATAN – Evet, iki aday vardı.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Ama o bakın şöyle: Bir buçuk...

NECATİ TİĞLİ (Giresun) – Genel seçimden bahsediyorsun.

MUHAMMET VATAN – Yok, mahallî seçim.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – 31 Mart 2019.

MUHAMMET VATAN – Bunun şahidi var yani kuyumcu da şahit buna.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Ama bir senedir devam eden bir şey var yani.

BAŞKAN – Muhammet Bey, mahallî seçim olaydan bir buçuk sene sonra.

MUHAMMET VATAN – Yok, bir sene falan ama bu bir sene nasıl biliyor musunuz beyefendi, olayın tam hararetlendiği zaman.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Aksaray’da burada mahallî seçim...

MUHAMMET VATAN – Şaban meydanda miting yapıyor, Şaban gidiyor AK PARTİ’nin kapısında miting yapıyor. Ben AK PARTİ’nin kapısındaki mitinge gitmedim, meydandakine de gitmeyecektim, inanın aile çevrem baskısıyla gittim. Hatta bir kenarda video kayıtları vardı, şöyle bekledim. Çünkü tasvip etmediğim bir olaydı. Olayın yönünü, seyrini değiştirmek için çaba harcıyordu Şaban, bana göre. Çünkü bakın, sonuçta biz devletin mensubuyuz.

BAŞKAN – Ne tarz bir mitingi yapıyordu, onu bir anlatın.

MUHAMMET VATAN – Ya, milleti topladı. İşte, benim çocuğumu ezdi, bilmem... Millet şimdi, acılı bir anne var, Allah başa vermesin, acılı bir baba var, sonuçta kaybedilmiş bir çocuk var, insanların duyguları var. O şeye bakarsanız görürsünüz, zaten birçoğu da bayan oradaki insanların. Yani bana göre bu onun bir senaryosuydu, hatta o gün ben kenarda bekledim ama oraya kameramanlar şunlar bunlar gelmişti, yine ele güne karşı ayıp olmasın diye Altınbahçe diye bir yer oraya yemeğe götürdük, tesadüf o gün de orada belediye başkanı ile sanıyorum kaymakam orada yemek yiyorlarmış. Ondan sonra Şaban işin şeyini daha da şey yaptı. Konuyu da biraz dağıttım, kusura bakmayın.

BAŞKAN – Estağfurullah.

MUHAMMET VATAN – Diyecek olduğum, bu yaşadığımız olaylarla olayı Şaban siyasallaştırdı. Bu, benim düşüncem. Bu, ilçenin ve birçok insanın düşüncesi.

BAŞKAN – Peki, çocuğun düştüğüne dair siz amcası olarak –bu soruya cevap veremeyebilirsiniz- böyle bir kanaat var mı?

MUHAMMET VATAN – Şimdi efendim, o arada şöyle bir şeyler oldu. Tabii anlattım ama her şeyi harfiyen anlatma şansım yok, sizin de başınızı ağrıttım. Şaban... Ha, bir tane fabrika binası mı ne açıldı, Eynesil Şapka Fabrikası mı ne diyorlar, orada bir gün bir adam geldi yanıma, o köyden birisi, tanıyorum, dolmuşçuluk yapıyor da ismini bilemeyeceğim: “Ya benim kızla aynı okulda okuyorlar, ben denge hareketi yapıyorum.” demiş bizim rahmetli kız o adamın çocuğu. O arada okulda –bu duyduğum, net olarak şundan duydum diyemem- ölü numarası yapmış da, işte “Ölürsem cenazeme kaç kişi gelir?” falan filan demiş. Babasına bunu Şaban kendi anlattı. “Baba, hep erkekler mi şehit olur? Ben şehit olmak istiyorum.” demiş. Bunu Şaban kendi anlattı. O arada Naz’ın günlüğü falan ortaya çıktı. Günlüğünde yazdığı şey... Bir de dediler ki -ben buna şahit değilim, gözümle görmedim, size bu deliller sunulacaktır- Naz’ın çantasında Ayşe diye bir kız, komşumuz vardı, Kanada’ya gitti, onu çok seviyordu, canı onda tutuyordu, günlükte de onunla ilgili bir sürü şeyler yazmış. Ayşe’nin intiharını anlatan yere ataç koymuş. O şekilde zaten herhâlde delil olarak var şeyde. Şimdi, bunlardan empati yaparak... Ben Naz’dan intihar beklemiyorum, Naz öyle bir kız değildi, çok akıllı bir kızdı ama malum, hepimizin evlatları var. Şimdi, Şaban iddia ediyor “Ben çocuğumun beynini biliyorum.” Ya biz çocuğumuzun –psikolojisini anlamaya çalışırız ama- beynini nasıl bileceğiz? Acaba diyorum -bakın, bu acabamı söylemem lazım Allah için, olur ya Atika o gün kızına kızabilir, her anne-baba çocuğuna kızabilir. Tamam, ben onu orada suçlayamam ama çocuk acaba ondan da etkilendi de, tetikleyici bir şey oldu da böyle bir hâl mi oldu veya işte o tekvando hareketlerini yapacaktı da ama ben Naz’ın evin

üstüne çıktığından eminim, neden emin olduğumu söyleyeyim. Ben, evime âcizane şömine yaptırdım, şöminenin dışına taş kaplattım Trabzon’da bir ustaya -isini de verebilirim, teyit edebilirsiniz- evin üzerinde fuga yoğurdu, “fuga” deriz ya biz “beyaz çimento” diyorlar, evin üzerinde yaptı, artanlar da orada kalmıştı, biz biraz o konuda da ihmalkâriz, onu oradan temizlemedik, öyle duruyordu. Yani olaydan üç beş gün önce olabilir. Naz’ın ayağındaki beyaz çimento ile o -ben bunu emniyetçilere de sordum “Bağdaşıyor.” dediler- birbiriyle örtüşüyor. Hatta önceki gün bizi sorguya götüren polis memuru, o anten direği dedim ya “Anten direğinin orada da aynı tozun lekesi vardı.” dedi.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Peki, oraya nasıl düşebiliyor o sundurmadan? Sizin oradaki yorumunuz ne?

MUHAMMET VATAN – Şimdi, Hanımefendi, benim kanaatim, bu çocuğun buradan düşmesi için, önden düşmesi için ben şöyle düşünmüştüm bir ara, bu az önceki olaydan hariç, Şaban anten diyor ya, anten direğini, ben de diyorum ki şimdi: Ya o kadar, oraya düşüp oradan oraya gelse orada ot var, yeşillikler var, bahçe, ham toprak deriz ya biz, öyle ya bu çocukta bayağı şeyler, toprak moprak bayağı bir şey olması lazım. Yani o şekilde acaba oraya kendini oraya atacak kadar -bunu ben bilemem, tıpçılar bilir- acaba vücut sıcaklığıyla atabilir mi kendini o kadar mesafeye, bilemiyorum.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Nasıl geldi oradan? Dediğiniz gibi...

MUHAMMET VATAN – Yani şimdi empati yapıyorum...

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Siz de bahçeye düştüğünü mü düşünüyorsunuz?

MUHAMMET VATAN – Onu da düşünüyorum, kafamda kuruyorum, diyorum ki: Ya bu çocuk oradan düşse, kendini oradan oraya atacak kadar... Hani derler ya vücut sıcaklığıyla bazı olaylar olur ya, hani trafik kazaları, biz de denk geldik veya herhangi bir olaya denk geliyorsun, adamın eli kesiliyor ama bir şey olmamış gibi sıcaklığıyla hareket ediyor.

Önden bir sıra tuğla var orada. Yani herhâlde 17 santimdir bir tuğla.

BAŞKAN – Gördük orayı.

MUHAMMET VATAN – Kiremidi olmayan yer önceden beri yoktu yani iki üç yıldır kiremitler düşmüştü. Şimdi, düşünüyorum Şaban hani “tekvando hareketi” diyor ya, acaba tuğlanın üzerinde... Hep çocuklarımız var, dersin ya “Çocuğum, oğlum, kızım, dokunma, soba yakar.” bu, döner dolaşır dokunur, çocuk bu nihayetinde. Acaba bu çocuk hiç düşeceğini aklına getirmede de diyorum kendi kendime, tuğlanın üstüne mi çıktı, oradan dengesini kaybetti, toparlayayım derken hızlandı mı diye düşünüyorum. Ama bir ses yok, bir vurma yok, şey yok.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Sundurmayı nasıl aşacak?

MUHAMMET VATAN – İşte diyorum ya yani düşünüyorum kendi kendime. Hani şöyle...

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – “Ses” yok derken nasıl ses yok?

MUHAMMET VATAN – Ya bu çocuk düşüp bu sundurmaya falan vursa bir ses olur, bir gürültü olur.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Eşiniz evdeydi, duyardı.

MUHAMMET VATAN – Eşim, zaten evet... Bakın, Yaşar...

BAŞKAN – Düşmeye o da ihtimal vermiyor ama nasıl olur başka?

MUHAMMET VATAN – Beyefendi, bakın, hem yakıştıramıyoruz hem öbür vakayı hiç yakıştıramıyoruz.

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) – Eşiniz hiç duymamış mı?

MUHAMMET VATAN – Hanımefendi, bakın, eşimin ifadeleri var, gerekirse onu da dinleyin. Şunu da antrparantez özellikle söylemek istiyorum: Az önce söylediğim gibi, Eynesil 7 bin nüfus, bizi tanıyan atıyorum 300-500 kişi vardır. Eşimin başını kessen kelleyi verir, yalanla işi olmaz. Beyefendi az önce “Eşinin ifade mi değiştirdi?” bir şey dedi ya, şimdi bakın, eşim o gün merdiveni, o giriş sahanlığı, bizim evin önünü silmiş. O arada Yaşar geliyor “Oğlum -bildiğimi söylüyorum- bu çöpü atar mısın?” diyor. Yaşar çöpe gidiyor, o arada o içeri giriyor. Yatak odamız deniz tarafına bakıyor. Hemen baş tarafında priz var, telefona bakıyor orada falan. Ama o gün yoldan çok fazla beton mikseri geçmiş. “Hiçbir şey duymadım.” diyor. Ama arabaların da gürültüsü, beton mikseri, teknik olarak bilen varsa, hangirtli hungurtlu bir araba zaten nihayetinde. Keşif günü, oraya keşif gelmiş, eşimin de bir gün önce dedesi vefat etti, cenazede. İshaklı köyü var, yakın. Şaban beni aradı, dedi ki: “Ağabey, yengemin falan gelmesi lazım, senin gelmen lazım.” “Tamam geleyim ama yengen cenazede, dedesi vefat etti, gelmese olmaz mı?” dedim, köpürdü bu telefonda bana. Aradım hanımı, dedim ki: “Hanım, bırak gel, taksi tut, bir şey et gel.” Geldi. Ben o günden sonra tanıdım, bir bayan var orada, avukatıymış Şaban’ın.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Ne zaman oluyor bu olay, anlamadım tarihini?

MUHAMMET VATAN – Onu bilemeyeceğim şimdi, işte bu...

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) - Hayır, öldükten sonra diyor.

MUHAMMET VATAN – Çocuğun vefatından sonraki olay. Keşfe geliyor ya oraya...

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Hayır, hayır ama yani ne zaman, bir ay önce mi? Altı ay önce, yedi ay önce...

MUHAMMET VATAN – Keşfe geldiklerinde oluyor Hanımefendi.

Eşimi ifade için aldılar oraya, dışarıda, açık havada şey yapıyorlar. Eşim konuşuyor. Ben şey tarafındayım, Şaban da uzaklaştı oradan. Eşimden Şaban hayatta şüphe edemez, etmez çünkü biliyor onun yapısını; kafasını kessen yalan söylemez benim eşim. Biz şey zannediyoruz...

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Ama hiç “Ses duydum.” demiyor, değil mi?

MUHAMMET VATAN – Yok “Ses duydum.” demiyor yani.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Orada duymuyor da Mürsel çeşmenin başında nasıl duyuyor?

MUHAMMET VATAN – Beyefendi, bakın, şunu söyleyeyim ben size: Şimdi, ben 48 yaşındayım âcizane, siz benim büyüğüsünüz. Şimdi, ben bazen baktığımı göremeyen insanım çünkü kafamız yorgun...

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Yok, memnunuz yani kardeşim sizden.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Yok yok. Kafamız yorgun, yol yorgunluklarımız var, dalgınlıklarımız var. Biriyle tanışıyorum, ismini söylüyor, bir dakika sonra unutuyorum. Bir daha sormak ayıp oluyor, inanın buna yani. Şimdi, bazı insanlar çok dikkatli olur, duyar, bazı insanlar da hiç öyle olmayabilir.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) - Neyse, keşif günü eşiniz...

MUHAMMET VATAN – Şimdi, keşif günü orada bir bayan var, biz bayanı hâkim, savcı falan zannettik. Kimlik soramıyorsun nihayetinde. Eşime soruyorlar, ediyorlar orada. O hanım çok sorguluyor eşimi. Şaban’ın avukatıymış o bayan. Eşime orada “Siz, o gün buradan düşse bunu duymaz mıydınız? Ses duydunuz mu?” falan filan demiş. Eşim orada şunu dedi, ben duydum -evet, vefatından altı yedi ay sonraki olay bu keşif işi- “Ben de altı yedi aydır kendimi sorguluyorum, hani, öyle ya burada bir vurma, düşme, ses olsa duymam lazımdı, duymadım diye. Acaba -yoldan da beton mikserleri geçiyor ya- tabii mutfığa da geçtim -ev hanımı, malum, içeride işi gücü olur- araba sesi oldu da ben onu

o mu zannettim, ben de bunu sorguluyorum.” Şaban bunu tuttu, avukatının Şaban’a verdiği bilgiyle değiştirdi. Ne diyecekmiş efendim? Benim eşim diyecekmiş ki: “Kesinlikle bu çocuk buradan düşmedi, düşse kesinlikle duyardım.” demedi diye eşimin bu sefer ifade değiştirdiğini söylediler ve eşimi de beni de hedef hâline koydular. Yani avukatın planı bu.

SEVDA ERDAN KILIÇ (İzmir) – Yani resmî kayıtlarda iki farklı ifade yok?

MUHAMMET VATAN – Yok yok, ifadeler açık Hanımefendi.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) - Bir de şunu soracağım aydınlansın diye: Cemal Öztürk’ü helikopter ambulans için sen aradın değil mi? Nedir o olay?

MUHAMMET VATAN – Ben aradım. Cemal Bey’i ben yirmi yıldan fazladır tanırım. Bizim Cemal Bey’le olan hukukumuz siyasi ya da ticari değil. Cemal Bey o zamanlar üniversitede öğretim görevlisiydi. Tesadüf, yolda kalmıştı, ben ona yardımcı oldum, o da bana bir kart verdi. Bir baktım, üniversitede öğretim görevlisi. Öyle bir tanışmamız var Cemal Bey’le. Malum, sonradan siyasete girdi falan filan oldu.

Şimdi, ilk aklıma gelen iki şey oldu. Biri, Cemal Bey’i aradım çünkü malum, sizler de siyasetçiniz, hani, arkadaşım, dostum da bu çocuğu bir yere helikopter, uçak diyorum. Kayıtlarda vardır, telefon kayıtlarına bakabilirsiniz. Yani evladım bu benim, hiç ayrısı yok. Bir yere sevk edelim, götürelim, bu çocuğun ayağını burnunu dikemezler. Bu konuşmalarım da vardır o kayıtlarda. Allah razı olsun -ben bunu söylemek istemedim, siyasallaşsın veya siyasi bir şey yok- o akşam biz hastaneden çıkmadan Cemal Bey Ankara’dan uçağa atladı, hastaneye geldi. Aytekin Şenlikoğlu’nu aradım, o çünkü il başkanı AK PARTİ’nin. Bizim yirmi yıla yakın avukatımız, Şaban’ın da avukatı; bugün Belediye Başkanı, o ayrı bir konu. Hani, yardımcı olun... Ben şimdi sizi tanısam sizi arayacağım mesela. Benim amacım, çocuğu hemen sevk ettirmek, ambulans, helikopter uçuk... Hanginiz olsa aynı şeyi yaparsınız. Kayıtlarım gayet aşikâr yani.

BAŞKAN – Bir çare arıyorsun yani.

MUHAMMET VATAN – Durum bundan ibaret Cemal Bey’le ilgili olarak.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) - Bir şey sorabilir miyim: Şaban Bey’in hakikaten bir süre sonra işte çeşitli raporlarla, şunlarla falan, psikolojisinin bozulduğunu ya da artık onu bir takıntı hâline getirdiğini düşünüyorsunuz kazanın olduğunu.

MUHAMMET VATAN – Düşünüyorum, evet, ciddi düşünüyorum.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) - Şimdi, Atika Hanım da çok akıllı bir kadın. Ona ne oldu yani o niye...

MUHAMMET VATAN – Atika çok sinsi bir kadın Hanımefendi. Bakın, Atika o kadar sinsi bir kadın ki... Bakın, şunu samimiyetle söylüyorum: Ben haklı davamda ölüme giderim, haksız, değil kardeşim -ona da söyledim- evladım var 24 yaşında, Allah bana ölüsünü göstersiz, evladım hata yapsa arkasında durmam. Çünkü biz para kazanırız kaybederiz, itibar her şeyden önemlidir, istikrar her şeyden önemlidir. Az önce ne dedim? Bakın, Cemal Bey de... Ben ticaret yapan bir insanım, bugüne kadar, Vekil Bey de gıyabımda beni tanır, Giresun’da benim tanıdığım ortak birçok dostumuz var, benim siyasetten, bu gibi şeylerden hayatta kursağımdan bir kuruş geçmedi. Ben Şaban’a...

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) - Tamam, onları anladık da Atika Hanım neden aynı şeyleri anlatıyor, o niye öyle düşünüyor?

MUHAMMET VATAN – Bakın, ne dedim az önce? Atika, “Ağabey, ben bunu bırakıp gideceğim.” diyen Atika, “Artık ben bunun derdini çekemiyorum” diyen Atika, “Atika, kızın ergenlik çağına geliyor, oğlun ergenlik çağında, kızım iş yerinle görüş, gerekirse işi bırak -bırakacaktı hatta bir ara- kendi

işiniz var, ele ihtiyacınız yok, orada 2 bin lira, 3 bin lira alacağım diye uğraşacağına git kendi işinle ilgilen. Bin lira, 2 bin lira oradan al...” Hatta ben o iş yerini Şaban’a ayırırken Atika’nın üzerine yaptım Şaban’ın o ticareti yapamayacağını bildiğim için. Atika’ya da dedim ki...

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) - Muhammet Bey, sizin dedikleriniz Atika Hanım yapmamış olabilir de şu anda neden...

MUHAMMET VATAN – Atika şu anda kendisini korumaya çalışıyor. Çok af buyurun, siz hanımefendiler özellikle...

BAŞKAN – Soruyu ben tam anlamadım Filiz Hanım, neyi soruyorsunuz?

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) - Şimdi, dedim ki ben: Şaban Bey, tamam, belli bir şeye bakmış, etmiş, kâğıtları, evrakları, şunları bunları bir şeyi takıntı hâline getirmiş hani Muhammet Bey’in iddiasına göre ve buna ikna olmuş “Aslında kızımı ezdiler, öldürdüler, üstünü örtbas ettiler.” diye. Onun psikolojik durumunun da iyi olmadığını iddia ediyor ya Muhammet Bey.

Şimdi, Atika Hanım bugün gayet akıllı başında bir şekilde ve sakın bir şekilde bizimle konuştu ve aynı şeye ikna. Yani sonuçta bize kalkıp da “Benim kızım düştü.” demedi. Yani...

BAŞKAN – Yok, Atika Hanım “Düştü.” de demedi.

CENGİZ DEMİRKAYA (Mardin) – Özet olarak Muhammet Bey’in söylediği şeyi söyledi.

MUHAMMET VATAN – Şaban Atika’yı öyle güzel koruyor ki Hanımefendi, Şaban Atika’yı korumak uğruna kendisini parçalıyor, bu da Atika’nın işine geliyor.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) - Hayır “Kimsenin bir şey yaptığını görmedim.” dedi. Bu başka bir şey.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – “Atika’yı koruyor.” derken neden koruyor?

MUHAMMET VATAN – Şimdi, Şaban Atika’yı korumak uğruna bunları yapıyor, Atika’nın da bu işine geliyor. Yine affınıza sığınarak söylüyorum, tabii ki Allah’ın vergisidir; Şaban Twitter’lerde yazıyor “Ben sabahlara kadar uyumuyorum.” Çok af buyurun, bakın yani hep büyüğümünüz diye dedim. Çok af buyurun, çocuk yolda mı kazanılıyor? Bu kadar acının içinde yani bu kadar feryat figan eden bir insan...

BAŞKAN – Kapatalım bu konuyu.

MUHAMMET VATAN – Tamam, özür dilerim.

BAŞKAN – Teşekkür ediyoruz.

MUHAMMET VATAN – Yani biraz şeyim de yani çok normal düşünemiyorum, inanın. Çok sakın bir insanım esasında ama kanıma dokunuyor, hazmedemiyorum yani.

Bakın, şunu söyleyeyim, affınıza sığınarak söz almak istiyorum bu konuda da: Şimdi, kimse devleti yok sayamaz. Atıyorum, bugün Tirebolu’daydım, belediye başkanıyla sohbet ediyorduk. Sayın Vekilim tanıyor zaten, Burhan Bey’le. Aynı konuyu konuştuk, dedim ki: “Burhan Bey, siz şu şehrin şehreminisiniz, seçilmişsiniz; Emniyet, kaymakam da dâhil size bağlı olsa, bu ilçede böyle bir olay olsa, hatta Ankara’daki hükûmet de sen olsan bu işi ne kadar örtbas edebilirsin?” “Edemem.” dedi. Yani şimdi, devleti, savcıyı, başsavcıyı -siyasi kimliği beni ilgilendirmez- bu ülkenin Adalet Bakanını, bilmem ne bakanını... Yani bu kadar olmaz artık yani.

BAŞKAN – Onu biz değerlendirelim.

MUHAMMET VATAN – Tabii, sizin takdiriniz de...

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Şimdi, birkaç not aldım da. Bu çocuğun psikolojisinin bozulduğuyla ilgili bir tespitle bulundunuz son beş altı ayda.

MUHAMMET VATAN – Evet, durgunluk vardı, içine kapanıklık vardı.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Bunu neye bağladınız? Mesela, sizce aile içi ilişkilerde bir farklılık olabilir mi?

MUHAMMET VATAN – Hayır, yok.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Çocuğun bildiği, gizlediği bir şey olabilir mi?

MUHAMMET VATAN – Onu bilemem.

Bizi var ya kamera olup da izleseniz “Bu adamlara nazar değmiş.” dersiniz ya. Buna emin olun, bakın, vebalini boynuma alarak diyorum yani.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Tamam. Onu anladık.

3 intihar dediniz.

MUHAMMET VATAN – Kendisi söyledi, evet.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Birini biliyorsunuz ama...

MUHAMMET VATAN – Yok, onunla 4. Kızın ölümünden sonra 3 defa intihara kalkıştı dedim.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Bunu Şaban mı söyledi?

MUHAMMET VATAN – Şaban söyledi, ablamın yerinde söyledi.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Bir de bana şey... Yani biraz anladım ama yine de bu konuda sizi çok anlayamadım. Yani çok iyi ilişkileriniz olduğunu söylüyorsunuz, yeğeninizi çok sevdiğinizi söylüyorsunuz. Daha sonra sizin de düşmeyle ilgili şüpheleriniz var anladığım kadarıyla.

MUHAMMET VATAN – Var. Var derken, bakın...

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Ama hiç diğer şeyin üzerine düşüp de “Bu çocuk haklı olabilir mi?” Şaban Vatan diye hiç düşünmediniz mi? Ya da destek olmadınız mı?

MUHAMMET VATAN – Çok düşündüm. Bakın, Şaban... Şöyle diyeyim: Bir defa az önce anlattım. Trafik kazasının benim aklıma yatmadı. Tamam ilk anda, şokun etkisiyle biz bunu trafik kazası zannettik. Ama ben de araç kullanıyorum. Dedim ya 12 yaşında, 60 kilo bu çocuğa ölümcül yani yarım saat, kırk beş dakika içinde vefat edecek bir insana araç vurduğu zaman -ki ben yolda çok kazaya denk geldim- bir defa o çocuğun yüzünde, gözünde al kan olurdu.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Başka üçüncü bir ihtimal düşündünüz mü siz? Yani niye düşme ve trafik kazası?

MUHAMMET VATAN – Başka üçüncü bir ihtimal düşünmedim? Niye düşünmedim? Adli makamlar o şekilde yorumladığı için ve ben o Nur Bilgen’in yorumunu... Beni tanımaz, 1 lira para vermedim. Hacettepe’ye ilk önce... Bakın, onu da özellikle söyleyeyim, Hacettepe raporu gelmedi. Şaban’ın kayınbiraderi var Ankara’da, Mehmet Miraç Usta diye. FETÖ’den -yani bilemem o yünü de hani- TRT’de çalışıyordu, görevden alındı bu çocuk. Bir gün onu aradım -kayıtlarda vardır- “Mehmet, bu Ankara’ya mankaraya gitti, bir şeyler ettiniz...” dedim. Haberi varmış, “Ağabey, beraber gittik eniştemle.” falan dedi. “Ne yaptınız?” dedim. “Hacettepe’ye gittik, parayı verdik.” dedi. Aynen dediğini diyorum, kayıtlarımda sabittir, teknoloji çıkarabiliyorsa çıkarsın bunları. “Ben enişteme inanmıyorum Ağabey, ‘Ben de senin gibi düşünüyorum ama enişteme bir şey diyemiyorum, sana zıtlığı gibi bana da zıtlıyacak diye. ‘Hacettepe’deki hocaya parayı verdik, sanki nasıl isterseniz raporu o şekilde yazarım.’ gibi bir intiba sergiledi bize.” dedi. Bunun kayıtlarıma bakın, telefon kayıtlarımda, lütfen, herkes yani olduğu gibi olsun. Bakın, dediğini diyorum beyefendi. Beyefendi, bakın bunu lütfen...

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Filiz Hanım dedi ya “Nur Bilgen”i tanırım, her türlü sahte raporu verendir.” dedi yani.

MUHAMMET VATAN – Tanıyor musunuz?

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Onu ben demiyorum Tabipler Birliği vermiş.

BAŞKAN – Muhammet Bey, tamam, sizi gönderiyorum.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Bir şey daha soruyorum, o konuda ne diyeceksiniz...

BAŞKAN – Ama çok yorum soruyorsunuz.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Hayır, yorum sormuyorum. Ya, yorum da sorabilirim “Yorum soramazsınız.” diye bir şey yok yani, nereden o şeyi edindiniz?

BAŞKAN – Her şeyi sorabilirsiniz. O zaman arkadaşlara izah edin. “Gideceğiz, zaman yetişmiyor.” diyorlar yoksa benim için şey değil.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Anladım da yani gitme programını yapan gidebilir, biz buradayız.

BAŞKAN – O zaman arkadaşlar bana bir şey deyince size yönlendiririm.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Tamam, iyi olur.

Şöyle, şeyi soracağım: Siz bu İbrahim Somuncuoğlu son olarak gördüğünü konuştuğunu söylüyor kızla, Rabia Naz’la.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Yok, İbrahim değil, Mehmet Ali Somuncuoğlu, Başkanın oğlu.

MUHAMMET VATAN – Ben evdeydim, Şaban’ın yerindeydik. Mehmet Ali taziye için gelmişti –“Ali” deriz biz ona- dedi ki: “Ben onu Ema Markette, orada -rampaya çıktınız ya, orada köşede eskiden kırmızı çerçeveli bir dükkân vardı- elinde de bir poşet vardı böyle nazarlık resmi olan, orada dondurma yiyordu hatta dondurmaya bana verdi –pardon, geçmiş gün, bir şeyler söyledi- ama saat 5 gibiydi.”

BAŞKAN – Polise de vermiş zaten, dosyada var o.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Bir de şunu da hatırlatmak için, hepinize tekrar hatırlatayım yani benim aklıma geldi şimdi. Ne dedi bize Şaban Bey? “Mehmet Ali’nin ‘Gördüm.’ dediği yol ile çocuğun gittiği yol tamamen ters istikametteydi, değil mi? Biz bu akşam aynı yoldan gittik.

AHMET ÖZDEMİR (Kahramanmaraş) – Kendi de bizi aynı yoldan götürdü.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Kendi de bizi aynı yoldan götürdü. Bunu dikkatinize sunuyorum sadece. Kendimi dedektif gibi hissettim.

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) – Ben aynı şeyi sordum, buradan gitmemiş diyorsunuz peki, nasıl burada araba çarpabilir? “Şu aradan geçmiştir diye düşünüyorum.” dedi.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Son gören o mu yani?

MUHAMMET VATAN – Son gören o bildiğim kadarıyla.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Sonra gelip “Bu bir trafik kazasıydı, düşme değildi.” niye diyor babaya?

MUHAMMET VATAN – Onu ben bilmiyorum.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Cengiz Ağabey, tekrar bir şey söyleyeyim Muhammet çıkmadan. Hem “Çocuğumun oradan gitmesi imkânsız.” dedi hem de bize metruk evi gösterdi yani marketin olduğu yerden.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Tamam, o başka bir şey ama.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Nasıl başka bir şey?

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Onu oraya götürdüklerinde oradan alıp oraya getirdiklerini söylüyor. “Çocuğum o yoldan yürüyerek gitti.” demiyor. Bize oraya göstermek için...

MUHAMMET VATAN – Haddim olmayarak belki ama yani bu olayın ağabeyi veya amcası olarak bir şey söylemek istiyorum. Bunu özellikle söyleyeceğim, malum, siyasi kimliği olan insanlarsınız. Lütfen, Allah rızası için, biz gerçekten çok kötü durumdayız. Siyasi ideolojilerimizi, düşüncelerimizi, fikirlerimizi bir kenara bırakarak, belki hepiniz annesiniz, belki hepiniz babasınız, ne olur, şu işi bir an evvel, sağ salım bir şekilde ama yani hissiyatları bir kenara bırakarak açığa çıkarın. Buradan bunu istiyorum.

CEMAL ENGİNYURT (Ordu) – Muhammet o konuda rahat ol.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Muhammet Bey, son, çok kısa bir şey soracağım. Siz o geldiğinizde olay yerinde –hani şey ihtimalini değerlendirerek soruyorum- düşmüş olsa, o çimenlerin içinden sürünmüş olsa gelse yerde herhâlde birtakım sürünme izleri...

MUHAMMET VATAN – Hiç dikkat etmedik hanımefendi. Tabii, hiç düşme yok ki aklımızda. Çocuk vefat edip oradan alındıktan sonra savcı bey söylüyor bize “Çocuk düşmüş.” diye.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Anladım ama yerde herhangi bir iz, aklınızda kalan bir şey yok.

MUHAMMET VATAN – Dikkat etmedik öyle bir şeye, yok yani yok. Öyle bir şeye dikkat edecek olsam o çocuğun o şekilde resmini çekerdim de üzerinde toz var mı, bir yerinde bir şey var mı...

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Siz değil de onu adli makamlar yapacaktı da işte...

BAŞKAN – Teşekkür ediyoruz.

MUHAMMET VATAN – Hayırlısı olsun. Ben size kolaylıklar diliyorum.

BAŞKAN – Hoş geldiniz. Siz ambulansın şoförüsünüz.

MEHMET YETİM – Emekli oldum, önceden, o gün görevdeydim.

BAŞKAN – O gün görevdeydiniz, emekli oldunuz.

MEHMET YETİM – Evet.

BAŞKAN – Nasıl duyduunuz, o olay yerine nasıl gittiniz, neyle karşılaştınız, neler yaşadınız?

MEHMET YETİM – Olay gününde ben kendi odamdaydım, diğer arkadaşlar kendi odasında. Vaka olduğunu söylediler. Çıkış yaptıktan sonra “Vakamız ne?” diye sorduğumda bir bayanın bayılma vakası diye çıkış yaptık ama oraya gittiğimizde farklı bir manzara, çocuğun ayakları... Ve bunun trafik kazası olabileceğini düşündük. Yani en iyi şekliyle aldık arabaya, ambulansa. Görele Devlet Hastanesine getirdik.

BAŞKAN – Orada nasıl, neyle karşılaştınız? Vardığınızda çocuk nasıldı hatırladığınız kadarıyla?

MEHMET YETİM – Çocuk yerde yatıyordu, kendinde değildi.

BAŞKAN – Yanında kim vardı?

MEHMET YETİM – Yanında 2 bayan vardı. Daha sonra da öğrenmiş olduğum, bayanlardan biri yengesi, biri de komşuları.

BAŞKAN – Erkek yok muydu?

MEHMET YETİM – Erkek, şey vardı yan tarafta... Hatırlamıyorum da vardı galiba, amcası vardı herhâlde, hatırladığım kadarıyla. Geçmiş zaman, unuttum zaten.

BAŞKAN – Peki, çocuğun üstünü başını hatırlıyor musun, yara neredeydi, bere neredeydi?

MEHMET YETİM – Oraya vardığımızda, gördüğümüzde yara yoktu. Ayağı ters dönüktü, zaten ayaklarının kırık olduğunu tespit ettik ama yarası yoktu, kan da yoktu. Yani Görele Devlet Hastanesine varmış olduğumuzda soyduk doktorlarla beraber...

BAŞKAN – Üstü başında toz toprak, saman çöpü...

MEHMET YETİM – Toz toprak, sadece bir şeyde vardı, saçta, ayakta, çorapta, zaten kot pantolon vardı hatırladığım. Kot pantolonda o toz kalmaz. Saçı biraz kıvrıkcık olduğu için fark edebildiğimiz bir hızar tozu, talaş... Artık talaş başka, toz başka, o bıçağın ağzından çıkan toz.

BAŞKAN – O mu vardı?

MEHMET YETİM – Ondan vardı, hızar tozu dedikimiz. Çorabında vardı.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Çorap 1 tane mi, 2 tane mi? 2 ayağında da çorap var mıydı?

MEHMET YETİM – 2 ayağında da vardı. Biz zaten o bir tanesinde ayakkabısı vardı, o ayakkabıyı çıkardığımız zaman, çorabı çıkardığımız zaman yarayı gördük. Bir de şu midenin üzerinde küçük bir çizik vardı. Sonra ayağındaki yarayı kopuk görünce hani biz de Trabzon’a büyük ihtimalle sevk edecekler fakültede ayağının dikilmesi için... Ben ambulansa koştum. Tabii, ben sağlıkçı değilim, ben şoförüm.

CENGİZ DEMİRKAYA (Mardin) – Çorabı tam sıyırdınız mı, yoksa çıkardınız mı?

MEHMET YETİM – Çıkardık.

CENGİZ DEMİRKAYA (Mardin) – Çıkardınız yani?

MEHMET YETİM – Çorabı çıkardık, ben ambulansa koştum, arabayı hazırladım.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Çorapta kumlar falan vardı “Bunu kaybetmeyin.” dedin mi?

MEHMET YETİM – Yok, ben öyle bir şey demedim, hayır.

OSMAN MESTEN (Bursa) – “Çorabı ters çevirin...”

MEHMET YETİM – Hayır, ben öyle bir şey söylemedim.

OSMAN MESTEN (Bursa) – “Bu önemli, bunu kaybetmeyin.” dedin mi?

MEHMET YETİM – Hayır, ben öyle bir şey demedim.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Çorabın içi bayağı doluydu, işte, toprak, saman vesaire...

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Çorabı ters çevirip... Öyle söylendi bize de.

MEHMET YETİM – Yok, hayır, öyle... Çorabı çıkardık, bıraktık yere attık. Masanın üzerinde çıkardık attık, bir tarafa attık. Biz çorabı çıkardık.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Babası ne zaman geldi?

OSMAN MESTEN (Bursa) – Anne babasına bir şey söylemediniz yani?

MEHMET YETİM – Babası biz olay yerinden çıkmadan, vakanın yanından ayrılmadan geldi. Babası hatta benimle beraber geldi hastaneye, benim yanımda refakatçi olarak.

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) – Ayağında ayakkabıları var mıydı?

MEHMET YETİM – Bir tane vardı.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Diğeri yok...

BAŞKAN – Babası senin yanına mı oturdu?

MEHMET YETİM – Evet, benim yanıma oturdu.

CENGİZ DEMİRKAYA (Mardin) – Siz ilk vardığımızda çocuğun sürme izi var mıydı?

MEHMET YETİM – Ona dikkat etmedik efendim.

BAŞKAN – İkinci ayakkabıyı aramak kimsenin aklına gelmedi mi?

MEHMET YETİM – Efendim, ona biz hiç şey yapmadık, vakaya biz odaklanırsınız. Şimdi oradaki vakaya, tabii, biz bayılma vakası diye gittiğimiz için giderken biz kendi aramızda bir şey yaptık işte, genelde yüzde 80 bu tip vakalarda kalp krizi olur. Biz daha çok onun üzerinde durduk. İşte, kendi aramızda “Şunu yaparız, bunu yaparız.” diye müdahalede.

BAŞKAN – Bunun ne olduğuna dair bir şey söylendi mi?

MEHMET YETİM – Hayır.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Sen şoförsün.

MEHMET YETİM – Evet şoförüm.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Nasıl trafik kazası kanaatine vardın? O gün kaza nasıl olsun yani?

MEHMET YETİM – Şimdi, o trafik kazası... Biz ekip olarak o “kaza” dedik ayak kırık olunca. Hani, bize bayılma bilgisi verildi, oraya vardığımızda ayağının kırık olduğunu görünce buna araba çarpmış...

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Olabilir kanaatine vardınız.

MEHMET YETİM – Onun için... Hatta 112 komuta beni aramış olduğu zaman da bunu bu şekilde bildirdim yolda, hareket hâlindeyken.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – “Trafik kazası” dedin.

MEHMET YETİM – Evet, trafik kazası diye...

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Sizi arayan kişi de aynı şekilde arıyor, değil mi?

MEHMET YETİM – Biz oraya vardığımız zaman “Bu trafik kazası, 155’i arayın.” dedi, onu hatırlıyorum. Vatandaş aramış 155’i, “trafik kazası” diye.

BAŞKAN – Peki, çocuğu götürürken çılgılık attı mı arabada?

MEHMET YETİM – Evet, çılgılık attı. Amber Çay Fabrikası dediğimiz yere doğru gelirken bayağı arkadan bir çılgılık sesleri duyuldu.

CENGİZ DEMİRKAYA (Mardin) – Kasis var mıydı gelirken yolda? Kasise girdikten dolayı mı bağardı yoksa başka bir şeyden dolayı mı bağardı?

MEHMET YETİM – Kasis olayı yok. Arkadaki çılgılığı duyduğum zaman Şaban da oradan kalktı, babası, “Kızım ben buradayım, işte şöyle olacak, böyle olacak.” dedi, hatta müdahale etmeye çalıştı. Şaban otur diye şey yaptım. O arada da önümüze bir araba çıktı, ani bir frende de babası cama yapıştı. İşte, otur, kemerini bağla ikaz ettim.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Şaban Bey sizin yanınızdaydı zaten, önde.

Siz ilk ifadenizde zaten şey diyorsunuz zaten, biri trafik kazası olmuş, öyle geldik diye ilk şeyiniz öyle.

MEHMET YETİM – Yok, ilk, bayılma vakası diye şey yaptık. Bana gelmedi bilgi, bilgi diğer ATT arkadaşlara geldi. Yolda hareket hâlinde giderken sordum vakamız ne diye, bayılma vakası Vatanpen’in önünde dediler. Yani o şekilde çıkıp geldik. Oraya vardığımız zaman, oradaki yaralıyı bu kanaate vardık yani biz kendi aramızda bu trafik kazası, ilk etapta...

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Yani orada mı bu oldu bu kanaat, yoksa trafik kazası oldu da oraya getirdiler kanaati mi oldu?

MEHMET YETİM – Hayır, trafik kazası diye bilgi şey yaptık ama o yorumlar, daha sonraki yorumlar. Kendi aramızda olan yorumlar olabilir. Hızır tozu, talaşı, toz dediğimiz şeyden dolayı orada var mıydı, yok muydu onu artık...

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Saçında var mıydı talaşlar?

MEHMET YETİM – Talaşlar saçındaydı, kıvırcıktı saçı biraz.

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) – Ayakkabının birisi yok. Hiç kimsenin aklına ayakkabıyı aramak gelmedi mi acaba diye düşünüyorum ben şimdi. Çantayı, evet, düşünmüşler de ayakkabının birisi yok.

BAŞKAN – Mehmet Bey’e soracağımız yoksa Mehmet Bey’e teşekkür ediyoruz.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Mehmet Bey, sizden sonra babaya o talaş tozlarıyla ilgili ayrıca bir bilgi verdiniz mi?

MEHMET YETİM – Hayır, sadece şu oldu: Onları evine çıkarken benim ev de o tarafta kaldığı için, genelde aynı yolu kullanırız, onlar sağa sapar, ben sol yoldan devam ederim. Yolda karşılaştık. “Ben de talaş tozunun olduğunu buldum.” Neresi? Orada eski bir ev vardı. “Gel bakalım.” dedi. Zaten bir 40-50 metre...

BAŞKAN – Kaç gün sonra dedi bunu?

MEHMET YETİM – Bayağı bir zaman sonra.

Gittim oraya, tamam talaşı bilmem nesi var ama bu talaş burada var ama her yerde olabilir. Yani illaki üzerindeki talaş buradaki demek değil. Her yerde de olabileceğini söyledim zaten. O kapıdan doğru baktık, çıktım.

BAŞKAN – Peki, teşekkür ediyoruz.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Sağ olun, beklediniz.

MEHMET YETİM – İnşallah yardımcı olmuşumdur.

BAŞKAN – Mürsel Bey, hoş geldiniz, buyurun oturun lütfen.

Mürsel Bey, iyi akşamlar diliyoruz.

MÜRSEL KÜÇÜKAL – İyi akşamlar.

BAŞKAN – Oünkü olayları sizden dinlemek istiyoruz tekrar.

Buyurun.

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Anlatayım.

Ben eve gelirken Dede abinin taksisine bindim, beni bıraktı, ondan sonra ayrıldım daha doğrusu. Eşimden bidonları istedim su almak için, çeşmeye gittim. Çeşmeye yöneldim, su doldurdum. Yukarı doğru gelirken Dedelerin evinin üst rampasında bir gümbürtü sesi duydum.

BAŞKAN – Suları doldurmuş muydunuz?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Evet, doldurmuştum.

BAŞKAN – Sularla gelirken?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Evet.

Orada gümbürtü sesi duydum, ileriye doğru gittim.

BAŞKAN – Nasıl bir gümbürtü sesi duydun? Bir tarif edebilir misin, nasıl bir şey?

OSMAN MESTEN (Bursa) – Yani teneke sesi mi, toprak sesi mi?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Bir çuval sesi gibi bir şey, bir şey düşmüş gibi, tam ifade edemiyorum ama. Ona yöneldim.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Yani beton kamyonu sesi değil mesela değil mi?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Yok, yok.

BAŞKAN – O anda kamyon falan var mıydı orada?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Yok, kimse yoktu.

BAŞKAN – O anda araç falan var mıydı?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Yoktu.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Böyle fren cayırtısı falan, öyle bir şey yoktu değil mi?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Yoktu.

BAŞKAN – Herhangi bir gürültü falan duydun mu, motor sesi, arabanın hızlı gidişi gelişi falan gibi?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Yok, yok; hiçbir şey duymadım.

BAŞKAN – Bir de senin su aldığın yerin karşısında 4-5 kadın işçi vardı.

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Ben o olayın dışındaydım.

BAŞKAN – Onlara sordun mu veya onlar sana öyle bir şey sordu mu?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Yok, yok; hiçbir şey sormadım, onlarla olayın dışında konuşmuştuk yani olayın dışında bir hadise o. Onlarla sohbetimiz kısa sürdü, fazla sürmedi.

BAŞKAN – Duydun, ondan sonra?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Biraz gittim, biraz mesafeli gittim, orada bir bağırma sesi başladı, bağırma sesine doğru yöneldim.

BAŞKAN – Nasıl bir bağırma?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Uğultu sesi yani köpek uluması gibi bir sestir.

BAŞKAN – İnleme falan gibi yani?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – İnlemeyle karışık uğultu sesiydi.

Oraya geldiğimde, o yolla kenar arasında fazla ileri gitmiştim, o yolla kenar arasında kız gösterdim, Emniyetteki ifademde de var, orada kız sürünmeye başlamıştı.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Sen sürünürken gördün?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Evet, gördüm sürünürken.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Bahçede miydi?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Evet, bahçedeydi.

BAŞKAN – Nereden gördün, yoldan mı?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Yolun az kenarında, bahçedeydi.

BAŞKAN – Yolun kenarında, bahçenin altında?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Altında, kenarında, sınırdan yani.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Yüz üstü mü sürünüyordu, sırtüstü mü?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Sırt üstüydü.

BAŞKAN – Kolunun üzerinde, öyle mi?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Kollarını böyle yapmışlardı. İsterseniz göstereyim.

BAŞKAN – Bir göster.

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Ayakları şöyleydi, sürünüyordu.

BAŞKAN – Bir ayağıyla?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Evet, öyle sürünmeye başladı. Süründü süründü, belli bir mesafeden sonra geldi, ben de bu kız nereye gidiyor diye...

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Tek ayağı üzerinde mi sürünüyordu?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – İki ayağıyla da şey ediyordu ama tek ayağıyla gidiyordu böyle.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Sonra nasıl koydu ayağını üzerine acaba?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Ayağını böyle etti bazı şeylerde. Çırpınmaya başladı, üzerindeki tozları üzerine attı. Ayağının bir tanesi böyle geldi.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Şu ayağını nasıl bir yere koydu?

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Peki, ne yaptı? Süründü süründü ve geldi, ayağını mı koydu?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Böyle ayaklarını birbirine çarptı.

BAŞKAN – Sen bu arada seyrettin mi, ne yaptın? Yardıma gitmek aklına gelmedi mi?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Yardıma gidecektim, sonra “Acaba ne oldu?” dedim, gittim. Şaban Vatan’ın evinin üst tarafına gittim, birkaç tane evin kapısına vurdum.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Ambulansı aramadan önce mi?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Ambulansı aramadan önce.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Ciddi bir şey olmadığını mı düşündünüz?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Aynen öyle. Onu ifademde fazla şey etmedim ama ciddi bir şey değildir herhâlde dedim.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Yani yüzü müzü öyle değil miydi? O anda çok ağır bir durum yok muydu?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Yok. Çırpınmaya başladıktan sonra biraz kendime geldim, onu da ifademde kullanmışım zaten.

Sonra geldim, üst katlara vurdum, baktım evde kimse yok. Ondan sonra direkt Şermin ablaya gittim, o da herhâlde evin içindeydi, tesadüfen evin içinde gördüm onu. Çağırdım onu, “Bir kız çocuğu yatıyor orada, gelip bir bakar mısın neyin nesi.” dedim.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Sen hiç görmemiş miydin daha önce?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Yok, ben tanımıyorum onu.

BAŞKAN – Şermin abla dediğin Şaban’ın neyi oluyor?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Şaban’ın bir şeyi olmuyor, komşusu sadece, dul bir kadın.

O da geldi, tanıdı onu. “Ne oldu sana?” dedi falan filan. O anda şeyde bağırmaıyla işte...

BAŞKAN – Çocuk konuşmadı mı?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Konuşmadı.

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) – Bilinci açıktı ama.

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Bilinci açıktı, konuşmadı.

BAŞKAN – Ne olduğunu söylemedi yani?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Yok, ne olduğunu söylemedi.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Sen sonra ambulansı aradın.

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Sonra bana dedi ki “Ambulansı ara.”

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Kim dedi?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Şermin abla dedi, ben de ambulansı aradım. O anda yukarıdan bakan birkaç kişi...

BAŞKAN – Ambulansı aramayı biliyor muydun? Hangi numara?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – 112.

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) – Ne dedin ambulansı aradığında? Ne diye ambulansı çağırdın?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – “Burada bir çocuk var, yatıyor.” dedim.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Trafik kazası demedin mi?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Yok, trafik kazasını ben demedim.

BAŞKAN – Peki, bu ifadeyi önce vermemişsin, sonra vermişsin, onu bir izah eder misin bize.

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Sonra olay yeri inceleme söyledi bunu “Sen böyle böyle bir şeyler dersin suçlu duruma düşersin, araba yok, bir şey yok...”

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Kim dedi?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Olay yeri inceleme ekibinden bir polis, onu tanımıyorum.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Ne dersin suçlu duruma düşersin dedi?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Yani gümbürtü duymuşsun, olayda inceleme yok, delil yok, bir şey yok dediler bana. “Sen ifadeni ver.” dedi, ben de ifademi verdim orada.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Ne zaman verdin ifadeni?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – İlk gün verdim ben.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – İlk gün verdiğinde bir sürünmeden söz etmedin değil mi?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Yok.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – O zamanki ifaden farklı.

BAŞKAN – Sürünmeden ve sestən söz etmedin.

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Onlardan söz etmedim.

BAŞKAN – İlk gün ne ifade verdin, hatırlıyor musun?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – İlk gün aynı ifadeyi verdim, küçük kız çocuğunu gördüm orada, köpek uğultusu sesi vardı dedim, ilk gün onu vermiştim. Sonra dedim ki: Biraz vicdan azabı çektim, bu böyle olmayacak dedim kendi kendime.

BAŞKAN – Peki, Şermin abla dediğin kişi senin ifadeni vermedi mi polisler? Yani “Bana Mürsel haber verdi, çıktım kapıya, onu gördüm.” diye ifade vermedi mi, polisler onun ifadesini almadı mı?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Onu bilmiyorum, ben kendi ifademi biliyorum.

Giresun İl Emniyet Müdürlüğüne geldim, olayları detaylı şekilde anlattım, kısaca bu yani.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Peki, nedir orada sizi vicdan azabına şey yapan?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Yani gümbürtü sesini desem suç mu olur, olmaz mı diye beni vicdanen rahatsız etti.

BAŞKAN – Sadece o gümbürtü sesini mi?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Evet, gümbürtü sesini, bir de sürünme hareketlerinin nasıl olduğunu göstermek istedim onlara.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Peki, o polis kim?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Onu hatırlamıyorum, orada bir anlık şok icabıyla bir şeyler söyledi bana ama ben hiç hatırlamıyorum.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Peki, ne kadar sonra gittiniz, bu yeni ifadeyi verdiniz?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Vallahi hatırlamıyorum onları.

BAŞKAN – Yani bir ay, iki ay... Nasıl oldu da vicdan azabı duydun?

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Beş ay, yedi ay; bu şeyler konuşulmaya başladıktan sonra mı oldunuz?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Evet, konuşulmaya başladıktan sonra biraz vicdan azabı yaptı bende. Herkes kafadan bir şey uyduruyordu. Ben de detaylı bilgileri vermek için “Ne olursa olsun.” dedim, vicdanım el vermedi artık, ben de Giresun Emniyetine bütün detaylarını anlattım, ifadelerim var orada.

BAŞKAN – Peki, bu kadınların da o düşme sesini duyduğunu falan, öyle bir şey duydun mu sen?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Yok, onlarla hiçbir muhabbetim olmadı, sadece olay dışında bir muhabbetim oldu.

BAŞKAN – Olayı hiç görüşmedin onlarla?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Yok, olayla ilgili görüşmedim.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – “Olay dışı muhabbetim” derken.

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Olay dışı, şakalaşma işte, fazla bir şey değil, olayın dışında yani gümbürtü sesi...

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Hayır, aynı anda onlar da oradaydı, değil mi?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Evet.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Ama duyan siz oldunuz sesi, onlar değil, değil mi?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Evet, yukarıda duydum.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Siz çeşmeden ayrıldıktan sonra duydunuz, onlar çeşmenin oradaydı, o yüzden bilmiyorsunuz.

BAŞKAN – Arkadaşlar, aynı anda sormayalım.

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) – “Binaya çıktım, zillere bastım, açan olmadı.” dedin ya...

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Birinci kata çıktım, fazla yukarı çıkmadım.

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) – Üst katlara çıkmadın yani?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Yok, yok.

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) – Çünkü babaanne ile şey evdeymiş ya.

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) – Yok, yok.

BAŞKAN – Birinci kat talebelerin eviydi, onlar yoktu herhâlde, ikinci kat açtı.

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) – Yokmuş, boşmuş.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Bir şey rica edebilir miyim, size zahmet olmazsa, şuraya evi çizip nereden nereye süründüğünü bir çizebilir misiniz bize. Yani ev nerede, bahçenin hangi noktasından süründüğünü söylüyorsunuz.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Ya da arabayı hatırlıyor musunuz?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Arabayı mı?

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Orada duran eski bir araba. Onun neresinden süründü?

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Neresinden sürünüp geldi? Yani çok basit, şema gibi, öyle resim gibi istemiyoruz.

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Ben ev resmi çizemem ki nasıl çizeyim?

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Mürsel Bey, siz sakın olun bir defa, senin burada bir suçun yok, vebalin yok, hiçbir şeyin yok.

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) – Biz de polis değiliz, adliye değiliz.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Biz seninle burada eşit seviyede konuşuyoruz, sakın ha şey yapma.

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Şöyle bir ev, işte, şurası bahçe...

BAŞKAN – Bahçe tarafında mı sürünüyordun?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Şurada, şurası sınır işte.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Araba nerede? Arabayı da çiz.

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Arabanın şuralarda bir yerlerde olması lazım, hatırlamıyorum, şu ortalarda bir yerlerde olacak işte.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Mürsel Bey, bak, sen ne kadar güzel vicdanlı davranmışsın, sonra gelmiş, söylemişsin. Biz de bu vicdanla tüm Türkiye'nin...

BAŞKAN – Şuradan mı sürünüyordun?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Evet.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Şurası ev, şurası bahçe, araba şurada, nereden geldi buraya?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Şöyle: Aynı çizmiştim, şöyle geldi, şu mesafelerde durdu.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – O kadar gördün mü sen?

BAŞKAN – Şu kadar süründü mü?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Evet, o kadar süründü.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Sen seyrettin onu.

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Şok geçirdim o zaman.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Peki, buraya gelip ayağını böyle koyduktan sonra mı gittin zilleri çaldın?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Evet. Biraz debelenmeye başladı, benim de vicdanım rahat etmedi, gideyim söyleyeyim dedim.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Nasıl seyrettin o kadar ya Mürsel Bey?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Şok geçirdim bir anda, ilk defa gördüğüm için.

BAŞKAN – Onu şey mi zannettin sen: Düşüğünü değil de sara nöbeti geçiriyor, baygın, öyle falan mı düşündün?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – O anlık bir şey işte, nasıl düşündüm ben de bilmiyorum.

BAŞKAN – Yani şuradan şöyle geldi diyorsun.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Senin çocukların var mı?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Benim çocuğum olmadı yirmi senedir.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Nerede çalışıyorsun?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Ben şu anda hiçbir yerde çalışmıyorum.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Daha önce, o dönemlerde çalışıyor muydun o dönemlerde?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – O zaman AKFA’da çalışıyordum sezonluk işçi olarak, şu anda boştayım.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Yani geldin, gidip bir müdahale edeyim diye, hiç düşünmedin?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Yok, hiç düşünmedim.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Ambulansı aramayı da hiç düşünmedin?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – O zaman ambulans aklımda...

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Ambulansı aramış zaten.

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Ambulansı Şermin ablaya geldikten sonra...

BAŞKAN – Peki, arkadaşlar.

Mürsel, teşekkür ediyoruz, hayırlı akşamlar diliyoruz.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Pardon, bir de şunu soracağım: Peki, hava karanlık mıydı?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Yok, hava karanlık değildi, aydınlıktı.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Peki, nasıl dikkatini çekti oradan sürünen biri, o bahçeden? Şimdi, sesi duydun, düşüş sesini duydun, gittin oraya ama orada kızın yönünü nereden tayin ettin? Oraya gittiğinde ne sesi duydun?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Oradaydı zaten, yerde yatıyordu, sürünmeye başladı.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Anladım ama ses seni oraya götürdü, tamam; bir kere duydun o sesi, oraya nasıl gittin? O inleme sesiyle mi gittin?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – İnleme sesiyle, bağırma sesiyle gittim yani.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Peki, bahçeden şuraya, eve geldiğinde de şu noktada inleyerek mi geldi buraya da sen hemen gördün onu orada inlediğini?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Yok, buraya doğru geldiğinde zaten bağırmaya başladı, bu mesafelerde.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Peki, şuradan mı bağırmaya başladı? O zaman, bahçeden düştüğünü nereden gördün?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Bahçeden düştüğünü görmedim, şu kenardaydı dedim, bahçe ile sınır arasında.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Yani sürünürken bağırıyor muydu da dikkatini çekti? Şimdi, bir ses duyduk uzaktan gittik oraya değil mi? Ama şimdi nereye bakacağını bilemezsin o anda, orada olduğu anda...

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Oralarda duydum, şu aralardaydım, rampa var şurada, şuralarda duydum.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Ha, sen onun inlediği yerden geldin, şu yönden değil?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Yok, yok, bu taraftan geldim ben, su yönünden geldim.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Gelirken gördün onu orada? Tam onu ilk gördüğün nokta neresiydi?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – İlk gördüğümde şuradan şöyle geliyordu.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Arabanın önünden? Bahçeden geldiğini mi anladın?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Bahçeden geldiğini anlamadım, kenardaydı zaten.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Bak “Bahçeden geldiğini anlamadım.” diyor yani bahçeden inerken görmemiş.

BAŞKAN – Öyle bir şey demiyor “Sürünürken gördüm.” diyor.

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Sürünürken gördüm.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Sizin ev o tarafta mıydı?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Yok, benim evim o tarafta değil.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Ayağında ayakkabı var mıydı?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Vardı ayakkabısı, dedim ya, gösterdim.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – İkisinde de mi vardı?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Şöyle etti, şöyle çıkardı ayakkabısını can havliyle.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Birini çıkardı.

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Birini çıkardı can havliyle.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Sonra o ayakkabının ne olduğunu gördün mü?

MÜRSEL KÜÇÜKAL – Yok, görmedim.

BAŞKAN – Mürsel Bey, teşekkür ederiz.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Bu adam bana çok şüpheli geldi arkadaşlar. Elleri çok titriyor, çok heyecanlı.

BAŞKAN – Onun her zamanki hâli.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Ama yok ya... Oraya kadar nasıl insan tutulur? Oraya kadar sürünürken...

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Böyle söylenmesi tembih mi edildi? Onun korkusu mu var bunda?

BAŞKAN – Mustafa Bey, buyurun.

Hoş geldiniz.

DR. MUSTAFA KAVAK – Hoş bulduk, sağ olun, siz de hoş geldiniz ilimize.

BAŞKAN – Ortopedist misiniz?

DR. MUSTAFA KAVAK – Evet.

BAŞKAN – Şimdi dinliyoruz, bize bir anlatır mısınız nasıl vâkıf oldunuz, nelere şahit oldunuz, tespitleriniz, hatırladıklarınız?

DR. MUSTAFA KAVAK – Mesaiden eve döndüm saat altı gibiydi, yanlış hatırlamıyorsam altı civarlarında. İcapçı nöbetçiydim yani acildeki doktor arkadaş icap ettiği zaman, ortopedik bir durum olduğunda bizi arıyor, o şekilde hastaneye gidip hasta bakıyoruz. İcap nöbeti demek o yani, devamlı, bilfiil olarak hastanede bulunmuyoruz. Altı gibiydi, başhekimimiz aradı, Eynesil’de bir çocuğun ayağının yaralandığını -ampütasyon diye söylendi bana yani ayağının kopması şeklinde- böyle bir vaka olduğunu söyledi. Ben de üzerimi değiştirip hastaneye geçtim. Hastaneye gidince acil müdahale odasına geçtim hemen zaten bayağı kalabalık bir insan topluluğu vardı. Acil müdahale odasına gittiğimde hastanın kalbi ve solunumu durmuştu, acildeki doktor arkadaşlar resüsitasyon yapıyordu, kalp masajı ve solunum desteği veriyorlardı. O sırada...

BAŞKAN – İlk gördüğünüzde hastayı tarif edebilir misiniz? Yani üstünü başını, tozunu toprağını, her şeyini.

DR. MUSTAFA KAVAK – İlk gördüğümde başında... Tabii, bir buçuk yıl oldu. Bu konuyla ilgili geçen ki şeyde de sordular.

BAŞKAN – Ama gündemde olduğu için hatırlıyor olabilirsiniz.

DR. MUSTAFA KAVAK – “Yani ayakkabısı var mıydı, yok muydu, çıkmış mıydı, ayağında mıydı?” böyle ince detaylar soruldu daha önce de. Ben şunu hatırlıyorum: Sağ ayağında ciddi bir yaralanma vardı. Ayak bileği zaten tamamen statüramputeydi, neredeyse ayrılacak gibiydi.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Sağ mı, sol mu?

DR. MUSTAFA KAVAK – Soldu galiba. Sağdaki küçük, soldaki büyüktü; doğru.

Ben tabii direkt hastaya -resüsitasyon yapıyordu doktor arkadaşlar- ortopedik anlamda yapabileceklerime baktım, yaralarını açtım. Gerekli yara yıkamalarını ve pansumanlarını yaptım. Dolaşım, periferik dolaşımı yoktu, kan gelip gitmiyordu yani ama o arrestten dolayı da olabilir diye düşündüm. Daha sonra yaralanmaların hepsini not aldık, maddi açıdan hani şey olsun diye notlarını yazdık.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Hayatta mıydı o anda?

DR. MUSTAFA KAVAK – Teknik olarak değildi. Yani ben gittiğimde entübe edilmiş yani boğazından soluk borusuna bir tüp sokulmuş ve kalbi durduğu için de kalp masajı yapılıyordu hastaya. Ben ortopedik açıdan kendimle olan ilgili kısımlarla ilgili muayenesini yaptım, gerekli pansumanları ve sabitlemeleri yaptım. Tabii, hasta geldikten az sonra, daha sonra öğrendiğime göre, hastaneye girer girmez, herhâlde kısa bir sonra arrest olmuş, o yüzden hastaya herhangi bir röntgen, film çekilememiş. Dolayısıyla o durumda da hastayı filme götürmek uygun olmayacağı için, hayatını kurtarmak öncelik olduğu için, herhangi bir röntgen olmadığı için, kırıklarıyla ilgili detaylı bir bilgi sahibi olmadık. Fakat muayene sırasında pelviste yani leğen kemiğinde de patolojik hareket dediğimiz, muayeneyle yoklarken hareket olmaması gereken bir hareket vardı. Orada pelvisinin kırık olduğunu, her iki ayak bileğinde kırıklar olduğunu öngördük yani ön muayene olarak. Yüksek enerjili bir travma olduğu açıldı.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Tek bacadan mı, yoksa iki bacadan mı?

DR. MUSTAFA KAVAK – Bir bacağında stotürampüte vardı, diğerinde de yaralanma vardı. Bunların hepsini o gün not almıştık, yani kolundaki tüm abrazyonları en küçük detayına kadar yazdık, onları da ilk tuttuğumuz adli raporda da yazdık o zaman. Tabii, bir buçuk sene oldu, şimdi detaylarını çok hatırlayamıyorum ama bendeki izlenim yüksek enerjili bir travma olduğu yönündeydi.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Ne demek “yüksek enerjili travma”?

DR. MUSTAFA KAVAK – Yüksek enerjili travma konusu, hastanın 2 metre veya daha üzerinden düşmesi veya şiddetli bir şekilde bir araba çarpması, arabanın altında kalması olabilir yani yüksek enerjili travma hayatı fonksiyonları tehdit eden travmadır.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – İki de olabilir bu söylediklerinizin.

DR. MUSTAFA KAVAK – Tabii ki, yüksek enerjili travma sadece onu ifade ediyor. Tabii ki yüksekten düşme de bir yüksek enerjili travma.

BAŞKAN – Sende bir kanaat oluştu mu düşme veya çarpma yönünden?

DR. MUSTAFA KAVAK – O anda çok düşünmedim bunu çünkü o anda olayın sıcaklığı sadece hastaya müdahale yönündeydi. Sonradan...

BAŞKAN – Peki, size nasıl olduğu söylenmedi hiç?

DR. MUSTAFA KAVAK – Olayın nasıl olduğu mu?

BAŞKAN – Evet.

DR. MUSTAFA KAVAK – Olayın nasıl olduğuyla ilgili benim hasta veya yakınlarından bir anamnez alma şansım yoktu zaten. Yani bizim duyduklarımız, herkesin duydukları yani yüksekten düştü diye..

BAŞKAN – Yani bakıyorsunuz ya hastaya, hangi kanaatle bakıyordun? Düştü veya...

DR. MUSTAFA KAVAK – Yüksekten düşme diye baktık biz. Ama zaten yüksek enerjili bir travma olduğu kesin ama daha farklı...

BAŞKAN – İşin aslını bilmiyoruz, ilk şey mi?

DR. MUSTAFA KAVAK – Evet, ilk yüksekten düşme diye –yanlış hatırlamıyorsam- söylenmişti o zaman.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Kim söylemişti?

DR. MUSTAFA KAVAK – Oradaki doktor arkadaşlarla. İlk 112 getiriyor galiba hastayı, öyle bir bilgi vardı, öyle söylendi.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Taşındı, tabii, hani doktorlar ilk olarak ilgilenmez onunla. Hastaya ilk yapılabileceklerine bakarlar yani nedeninden çok hastaya bakar.

DR. MUSTAFA KAVAK – Önemli olan müdahaledir tabii.

BAŞKAN – Savcı orada mıydı?

DR. MUSTAFA KAVAK – Savcı bey ben gittiğimde orada değildi ama sonrasında geldi mi bilmiyorum. Ya, galiba, o gün herhâlde, hemen hemen herkes oradaydı, çünkü bütün ilçe dışarıdaydı. Kimler vardı? Şey de vardı...

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Belediye başkanı var mıydı?

DR. MUSTAFA KAVAK – Belediye başkanı vardı, ben gittikten bir süre sonra kendisini gördüm. O dönem Eynesil Belediye Başkanı olduğunu o anda başkası tarafından öğrendim, tanıımıyordum kendisini.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Nerede gördünüz Belediye Başkanını?

DR. MUSTAFA KAVAK – Müdahale odasında gördüm.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Belediye Başkanı müdahale odasının içindeydi!

DR. MUSTAFA KAVAK – Ben geldikten sonra geldi. Evet, müdahale odasına geldi, müdahale odasında gördüm kendisini. Ben kişisel olarak tanıımıyorum ama orada belediye başkanı olduğu söylendi.

BAŞKAN – “Belediye Başkanı.” dediler.

DR. MUSTAFA KAVAK – Evet, müdahale odasına geldi.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Müdahale odasında baba vardı, babayı çıkartınız.

DR. MUSTAFA KAVAK – Ben geldiğimde babası yoktu içeride.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Başka kim vardı?

DR. MUSTAFA KAVAK – Bir tane de yakını olduğunu söyleyen sağlık çalışanı geldi sonradan, hemşire miydi tam bilmiyorum. Hastaya geldi, biz onun da dışarı çıkmasının uygun olacağını -sağlık çalışanı da olsa yakını olduğu için- söyledik. Bir bilgi verip dışarı aldık onu da. Bir hanımefendi.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Sağlık çalışanı...

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Hasta yakınları alınmıyor mu müdahale odasına?

DR. MUSTAFA KAVAK – Hayır, alınmaz.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Niye Belediye Başkanını nasıl girdi?

DR. MUSTAFA KAVAK – Ben o anda kapıda kim var kim yok, kim giriyor kim çıkıyor onu kontrol edemedim.

BAŞKAN – Belediye Başkanı olduğu için forsundan istifade ediyor.

DR. MUSTAFA KAVAK – Yani bir şey diyemeyeceğim, o konuyla ilgili yorum...

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Çocuğun öldüğünü siz mi haber verdiniz aileye?

DR. MUSTAFA KAVAK – Hayır, yok. Zaten ailenin haberi vardı yanlış hatırlamıyorsam. Yani benim açımdan olay şu: Ben, tabii, hâkim değilim, sadece...

BAŞKAN – Siz şahit olduklarınızı anlatın.

DR. MUSTAFA KAVAK – Şahit olduklarım bunlar. Yani icapçı olduğum için arandım başhekim tarafından. Üzerimi değiştirip gittim.

BAŞKAN – “Leğen kemiği kırık olabilir.” dediniz.

DR. MUSTAFA KAVAK – Bunları söyledik. Ayaklarındaki yaralanmaları, bütün vücudundaki yaralanmaları... Zaten adli bir olay olduğu için teferruatlı yazmamız gerekiyor efendim bizim.

BAŞKAN – Bunlar dosyada vardır zaten.

DR. MUSTAFA KAVAK – Kesinlikle vardır, biz yazdık. Detaylı olarak yazdık.

BAŞKAN – Ne kadar kaldınız orada?

DR. MUSTAFA KAVAK – Yaklaşık bir saate yakın bir müdahale süreci oldu, hasta geri dönmedi. Bir saatin aşkın...

BAŞKAN – Yani siz çocuğun gittiğinden emin oldunuz.

DR. MUSTAFA KAVAK – Çocuğun başında bir saat zaten... Ben oradan, tabii, çocuk “exitus” olarak kabul edilmeden ayrılmadım. Daha sonra ayrılarak içerideki odaya geçi raporları yazdık çünkü adli bir olaydı, bu tarz sorunların olabileceği belliydi, o yüzden detaylı olarak yani o anda gördüğümüz her şeyi kayıt altına almaya çalıştık.

CENGİZ DEMİRKAYA (Mardin) – Peki, sizin yazdığınız raporda “ex” olan bu Rabia’nın çarpma ya da düşmede kırıkların olduğu lezyonlar neydi, onları yazabildiniz mi?

DR. MUSTAFA KAVAK – Şimdi şöyle: Herhangi bir film çektiremediğimiz için, herhangi bir kırığın...

CENGİZ DEMİRKAYA (Mardin) – Palpasyon yapmadınız mı?

DR. MUSTAFA KAVAK – Palpasyonda pelviste patolojik hareket vardı.

CENGİZ DEMİRKAYA (Mardin) – Siz yani pelvisi gördünüz, öbür tarafta da gördünüz mü?

DR. MUSTAFA KAVAK – Çocuğun ayağı stotürampüteydi, neredeyse kopacaktı zaten, onun zaten kırık olduğu belliydi. Pelviste de yoklamayla yani palpasyonla kompresyon sırasında bir patolojik hareket olduğu, pelvisin kırık olduğu belliydi. Bunları zaten notlara da yazdık.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Peki o kırık size göre düşmeyle mi oluşur, çarpmayla mı?

DR. MUSTAFA KAVAK – Yüksek enerjiyle olduğunu söyleyebilirim, daha fazla teferruatlı bir şey söylemek spekülasyon olur.

CENGİZ DEMİRKAYA (Mardin) – Şimdi yatay ve dikey olarak yüksek basınçlar oluştuğunda, önceki tecrübelerinizle de sabittir bu...

DR. MUSTAFA KAVAK – Şöyle: Ben pelvisin kırık tipini görmedim. Eğer yüksekte düşmeyle kayma tipi kırıklar olur, yandan vurmayla lateral kompresyon tipi pelvis kırığı olur. Bu filmde görülüp bunun üzerinde yorum yapılabilir.

AHMET ÖZDEMİR (Kahramanmaraş) – Otopsi raporunu okusanız bunu bilir misiniz?

DR. MUSTAFA KAVAK – Eğer pelvis kırığının tipini yazdılsa... Lateral kompresyon kırığı şeklindeyse daha çok yandan çarpma yani dışarıdan kompresyon, baskı anlamında bir kırık, yüksekten düşmedeyse vertikal olarak yani kayma tarzı kırıklar olur.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Ama bir otopsi raporunda da herhâlde olayın ne olduğunun aydınlanması için bunun yazılması gerekir değil mi?

DR. MUSTAFA KAVAK – Yazılmıştır diye düşünüyorum tabii ki, filmler çekilmiştir.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Bilmiyorum yanlış mı düşünüyorum: Şimdi film çekilmediği için hastaya “ex” olması nedeniyle otopside de bir film çekilmez. Otopside bakıldı mı kemiklere?

DR. MUSTAFA KAVAK – Otopside film çekilmez mi onu tam bilmiyorum adli tıp uzmanı değilim. Fakat kırıkların tespiti yönünde bir müdahale yapılması için bütün kemikler teker teker açılıp bakılmıyor, o yüzden film çekilmiştir diye düşünüyorum.

BAŞKAN – Ona bakacağız, biz de bilmiyoruz.

- PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Otopsi raporu elimizde var mı?

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) – Morluk, iz, yara, bere, bir şey var mıydı vücutta?

DR. MUSTAFA KAVAK – Kolun ön kol tarafında küçük abrazyonlar vardı diye hatırlıyorum. Onu zaten rapora da yazdık.

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) – İkisinde de mi vardı, birinde mi?

DR. MUSTAFA KAVAK – Sağ kolda diye hatırlıyorum. Ama bir buçuk yıl gibi bir zaman geçti, çok detay... Ama o anda detaylı bir şekilde not aldık yani bu olay adli olay olduğu için yazmak zaten bizim görevimiz, onu o anda yazdık. İlk raporlarımda santimleri, yerleri, derecelerini hepsinin yazdım.

BAŞKAN – Raporlarınız vardır, bakarız.

DR. MUSTAFA KAVAK – Vardır mutlaka.

BAŞKAN – Çocuğun babasıyla bu konuyu istişare ettiniz mi, fikir yürüttünüz mü?

DR. MUSTAFA KAVAK – O gün değil. O gün ben raporlarımı yazdıktan sonra eve gittim. Evet, şöyle oldu: Olaydan bir süre sonra, ne kadar olduğunu hatırlamıyorum, ben ameliyattaydım, sekreterimiz aradı, Şaban Bey’in, babasının geldiğini, görüşmek istediğini söyledi, ben de “Beklesin, çıkınca görüşelim.” dedim. Sonuçta evladını kaybetmiş bir baba yani. Bir dosyayla geldi bana. İşte, çeşitli şeyler olduğunu, kendisine göre bir şeyler anlattı. Yani, işte, karşınızda çocuğunu kaybetmiş bir baba var, dinledim. Yani bu sürecin adli süreç olduğu belli. Bunun kararını verecek olan kişiler biz değiliz. Ben sadece gördüğüm bulguları kendisiyle paylaştım -çünkü kendi kızı olduğu için- dedim ki: Burası böyle kesikti.

BAŞKAN – Bu kırıklar çarpma sonucu oluşur, ancak öyle olur tarzı bir şey dediniz mi?

DR. MUSTAFA KAVAK – Yok, öyle bir şey demedim. Çarpma da olabilir... Yüksek enerjiden olduğunu söyleyebiliriz sadece.

BAŞKAN – Sadece burada söylendiğin gibi.

DR. MUSTAFA KAVAK – Tabii ki. Bundan daha fazla bir yorum yapmak zor yani. Hele ilk bakışta, tam kırık şeklinde... Ben sadece hastanın dış görünüşü gördüm.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Siz hastaneye vardığınızda o ana kadar bir eksiklik yapılmış olabilir mi hastaya? Gereken yapılmış mıdır? Hekim gözüyle...

DR. MUSTAFA KAVAK – Bunun hakkında bir şey söyleyemem.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Bir hekim gözüyle...

DR. MUSTAFA KAVAK – Yani ben gittiğimde entübeydi, zaten geldikten çok kısa bir süre sonra da hastanın kalbi durdu diye söylendi.

BAŞKAN – Vardığında çocuk müdahaleye kapanmış, hayata döndürülmeye çalışıyorlardı.

DR. MUSTAFA KAVAK – Döndürmeye çalışılıyordu. Yapılabilir miydi?

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) – O varken ona dikkat etmezler.

BAŞKAN – Ona bakmazlar.

DR. MUSTAFA KAVAK – Otopsi raporundaki yüksek enerjili travma ve... Yani her yerde kırıkları vardı.

BAŞKAN – Onlara bakacağız artık.

DR. MUSTAFA KAVAK – Tamam.

BAŞKAN – Mustafa Bey’e başka soracağımız yoksa arkadaşlar, devam edeceğiz.

Çok teşekkür ediyorum Mustafa Bey.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Siz ilk gördüğünüzde o saçta, başta bir şeyler, onlar hiç aklınızda var mı?

DR. MUSTAFA KAVAK – Kafa travması yoktu diye hatırlıyorum. Cinsel istismar bulgusu da yoktu. O anda aklımıza gelen şeyler, bunlar yoktu diye hatırlıyorum; beraber konuşmuştuk arkadaşlarla. Kafa travması yoktu hastanın.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Peki, yüksek düşen birisi...

DR. MUSTAFA KAVAK – Kafa travması olmayabilir bacaklarının üzerine düştüyse.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Olmayabilir bacakları üzerine düştüyse.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Peki, kanı...

DR. MUSTAFA KAVAK – Kan yoktu. Bu dikkatimizi çekti. Çocuğun ayakkabısında, elbisesinde, hiçbirinde kan yoktu.

BAŞKAN – Onu nasıl yorumlarsınız?

DR. MUSTAFA KAVAK – Bunu, hiç kan olmadığını rapora yazdım.

BAŞKAN – Peki, olmayabilir mi?

DR. MUSTAFA KAVAK – Büyük damar yaralanması olmadıysa düştüğü anda veya çarpıldığı anda olmayabilir. Ama büyük damar yaralanması ilk görüşte var gibi gözüküyordu.

BAŞKAN – O zaman iç kanama mı vardı?

DR. MUSTAFA KAVAK – İç kanama olabilir tabii. Zaten pelvis kırığı bir insanı öldürecek kadar kanatır. Pelvis kırığı ölümcül bir yaralanmadır.

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) – Yani içeriden kanıyorsa dışarıya kan çıkmamış olabilir.

DR. MUSTAFA KAVAK – Tabii, şimdi, bir femur kırığında 1 litre kanar yaklaşık, pelvis kırığında 2,3,4 litre. Zaten 5 litre kanımız var. Pelvis kırığı hastaların çoğu zaten kanamaya bağlı ölümler.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Sonuçta sadece iç kanama değil, bir kopuk var. Dolayısıyla bir kanama...

Şimdi, bir dakika arkadaşlar, bak bu önemli.

DR. MUSTAFA KAVAK – Ayak bileğindeki yaralanma büyük arterlerin üzerinden geçiyor. Dolayısıyla bir büyük arter yaralanması olabileceği fikri hasıl olmuştur. Dolayısıyla kan görmek muhtemel bir şeydi, görmemiz gerekir diye düşündüm o anda ben. Otopsi raporunda büyük damar yaralanması olup olmadığı kesinleşmiştir ama ilk görüntü olarak büyük damar yaralanması olduğu kanaatine varmıştım.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Ben bir şeyi sadece not almak istiyorum.

Bizim özellikle otopside bakmamız gereken şeyde, pelvis kırığı nasıl olursa yandan çarpmadır dediniz, nasıl olursa kayma şeklinde?

DR. MUSTAFA KAVAK – Pelvis kırığını bir ortopedi...

BAŞKAN – Kayma şeklindeyse yukarıdan düşme, yandan kırılma şeklindeyse çarpmadır.

DR. MUSTAFA KAVAK – Evet, araba çarpması düşünülür. Tabii ki, çünkü çocuk ayaklarının üzerine düştü... Zaten bu filme bakan adli tıp uzmanı ve ortopedi uzmanının anlayabileceği bir şeydir. Eğer yüksekten düşmeye yani yukarıdan aşağıya bir travma olduysa pelvis kırığı dikey yönünde hareket eder, yani kayma olur. Eğer yandan vurulduysa lateral kompresyon kırığı dediğimiz özel pubis ve sakroiliak eklem kırığı olur, üst üste gelir.

AHMET ÖZDEMİR (Kahramanmaraş) – Gösterebilirim...

Mesela böyle olduğunu düşünün, kırıldığında şu şöyle yana gelir ama buna buradan vurulduğunda bu tam bir kopma olur.

DR. MUSTAFA KAVAK – Yani bunu uzman bir kişi yorumlayabilir filmi varsa.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Film çekilmişse...

DR. MUSTAFA KAVAK – Film çekildiyse yorumlanabilir.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Film çekilmediyse otopside bakılmış mıdır?

DR. MUSTAFA KAVAK – Otopside kemik kırıklarını böyle komple açıp, önünüze koyup nasıl bir kırık olduğu...

AHMET ÖZDEMİR (Kahramanmaraş) – Var otopsi raporunda da ben yorumlayamıyorum.

DR. MUSTAFA KAVAK – Bence film vardır.

AHMET ÖZDEMİR (Kahramanmaraş) – Filmi bilmiyorum.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Rapor var mı?

AHMET ÖZDEMİR (Kahramanmaraş) – Otopsi raporu var.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Bakamaz mıyız?

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Siz bakarsanız olabilir mi?

DR. MUSTAFA KAVAK – Tabii ki yani ben otopsi uzmanı değilim ama ortopedik yönden bilgimi paylaşabilirim.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Varsa yani öyle bir şey, belki hani...

DR. MUSTAFA KAVAK – Tabii ki.

Burada “Büyük arter yaralanması yok.” yazıyor. O önemli, ben öyle olmadığını düşünüyordum. O kanama olmamasını biraz açıklayabilir.

Bir de, kırıklarla ilgili genel bilgi vermişler, sakroiliak bölge kırığı var ve lomber vertebre kırığı var. Bu yüksekte düşme lehine yorumlanır ama tabii radyolojik görüntüyü görmek daha doğru bilgi verir. Kesin bir şey söylemek mümkün değil tabii ki ama büyük arter yaralanması olmaması beni biraz -ben bu raporu yeni gördüm- şey yaptım sadece çünkü ben kan olduğuna yönelik düşünmüştüm ve kanın o yüzden çok olacağını düşünüyordum. Büyük arter yaralanması yok, sadece “cilt kesigi” demiş.

AHMET ÖZDEMİR (Kahramanmaraş) – Yani kan olmaması da onu açıklıyor.

DR. MUSTAFA KAVAK – Açıklayabilir. Femur boyun kırığı, talus, kalkaneus kırıkları da yüksekte düşmeye uyumlu.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Boynu da kırık?

DR. MUSTAFA KAVAK – Evet. Yani araba çarpmasa bunlar olmaz mı? Olabilir, tabii ki olabilir, buna dair kesin bir şey söylemek mümkün değil.

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) – Doktor Bey, peki, boynu kırık bir çocuk sırtüstü sürünebilir, bir on beş metre, yirmi metre sürünebilir mi yerde?

DR. MUSTAFA KAVAK – Hayır, zaten ayaklarını ve bacaklarını oynatamaz.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Bu çocuk yani bu hâldeki, bu rapordaki çocuk sürünebilir mi?

DR. MUSTAFA KAVAK – Zor bir ihtimal.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (İstanbul) – İddia ediliyor ki yerde epey bir zaman, en azından şuradan şuraya kadar geri geri sürünmüş.

DR. MUSTAFA KAVAK – Kati bir şey söylemek mümkün değil ama zor görünüyor.

BAŞKAN – Bunların hepsi şöyle: Sıcağıyla sürünür, kırığı hissetmez.

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) – Ama boynu kırıkta Başkanım...

BAŞKAN – O hissetmez, sürünebilir.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Hayır, acı hissetmemesi önemli değil.

BAŞKAN – Şimdi, bakın, bütün bunların hepsinin istisnaları var.

DR. MUSTAFA KAVAK – Yani boyun kırıkları ciddi bir sevrikal kırıkta felç olur zaten o anda, kolunu, bacağı çok oynatamaz.

AHMET ÖZDEMİR (Kahramanmaraş) – Ama şöyle: Babası “Yolda elimi sıkıca tuttu.” diyor.

DR. MUSTAFA KAVAK – “Sıktı.” diyor, evet.

BAŞKAN – Bunların hepsinin istisnaları vardır.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (İstanbul) – Yani el sıkın sürünebilir de mi aynı zamanda? Değil ama çok da bilemiyoruz.

DR. MUSTAFA KAVAK – Tabii, bunlar hep yorum oluyor, subjektif görüşler.

BAŞKAN – Yukarıdan düşmede de...

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Yani şöyle bir sürünme: Hani, sırtüstü yatıp eller burada, ayağını çeke çeke tek ayak üzerinde bayağı...

DR. MUSTAFA KAVAK – Sürünmek için bacak kaslarının çalışıyor olması lazım, felç olmadıysa sürünebilir ama boyun kırığı felç yaptıysa sürünemez, bunu bilemeyiz.

BAŞKAN – Onu bilemeyiz.

Peki, çok teşekkür ediyorum.

DR. MUSTAFA KAVAK – Rica ederim, kolay gelsin.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (İstanbul) – Çok sağ olsun, iyi akşamlar.

BAŞKAN – Şermin Hanım, hoş geldiniz efendim.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (İstanbul) – İyi akşamlar, hoş geldiniz.

ŞERMİN DEDE – Hoş bulduk, sağ olun.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (İstanbul) – Sizi çok beklettik, kusura bakmayın, biz de sabahdan beri bekliyoruz.

BAŞKAN – Özür diliyoruz, çok beklediniz, belki erken çağırdık, ondan oldu.

ŞERMİN DEDE – Erken çağırdınız.

BAŞKAN – Hakkınızı helal ediniz.

ŞERMİN DEDE – Helal olsun.

BAŞKAN – Allah razı olsun.

ŞERMİN DEDE – İş sonuçlansın da, olsun, biz geç kalmamız önemli değil.

BAŞKAN – Siz alt komşusunuz?

ŞERMİN DEDE – Evet.

BAŞKAN – Naz’ı seviyordunuz tabii?

ŞERMİN DEDE – Evet.

BAŞKAN – Bir anlatır mısınız nasıl şahit oldunuz? Size Mürsel mi haber verdi?

ŞERMİN DEDE – Mürsel çağırdı beni “Burada bir kız çocuğu yatıyor.” dedi. Kim olduğunu da bilmiyor zaten “Sanki sara tutmuş gibi tepiniyor, ellerini böyle ediyor, başını sallıyor.” dedi. Ben de kim olabilir, kim olabilir dedim, gittim, baktım, Naz.

BAŞKAN – Sürünüyor muydu?

ŞERMİN DEDE – Yok, sürünmüyordu, sırtının üstüne yatıyordu.

BAŞKAN – Tam neredeydi?

ŞERMİN DEDE – Orada gösterdik, betonun üstündeydi.

BAŞKAN – Betonun üstündeydi?

ŞERMİN DEDE – Evet, betonun üstündeydi.

BAŞKAN – Arabanın yanında mıydı?

ŞERMİN DEDE – Arabadan uzaktı.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (İstanbul) – Evin kapısına yakındı.

ŞERMİN DEDE – Yok, atölyeye yakındı.

BAŞKAN – Bahçeye mi yakındı?

ŞERMİN DEDE – Araba bahçenin önünde, o da onun...

BAŞKAN – Biraz önünde?

ŞERMİN DEDE – Buradan orası kadar vardı, 2-3 metre vardı.

BAŞKAN – 2-3 metre vardı?

ŞERMİN DEDE – Evet, vardı; hemen arabanın önünde değildi.

BAŞKAN – Bahçeden sürünmüş olabileceğini düşündünüz mü? Oraya nasıl gelmiş olabileceği hakkında bir bilginiz var mı?

ŞERMİN DEDE – Ya, düşündüm, arkadan düşer de buradan sürünerek gelebilir dedim de, o gün değil, iki üç gün sonra o arabaların arasından yürüyerek geçeyim dedim –dar- yürüyerek geçtim ben böyle normal gidemedim, yan döndüm de gittim.

BAŞKAN – Arabalar var mıydı, öyle miydi?

ŞERMİN DEDE – Vardı, araba duruyordu orada, 2’si de duruyordu.

BAŞKAN – 2 araba duruyordu, öyle mi?

ŞERMİN DEDE – 1’i önünde...

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Yani “Sürünemez.” mi demek istiyorsunuz?

BAŞKAN – Araba ile duvar arasında...

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – “Sürünemez.” mi demek istiyorsunuz?

ŞERMİN DEDE – Sürünür, sürünür, yine de sürünür de...

BAŞKAN – Zor olur.

ŞERMİN DEDE – Artık oradan...

BAŞKAN – Mürsel süründüğünü söyledi mi size orada?

ŞERMİN DEDE – Yok.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Mürsel’i tanıyor muydunuz eskiden?

ŞERMİN DEDE – Tanıyorum, tanıyorum, mahallemizin çocuğu.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Peki, o Naz’ı tanıyor mu?

ŞERMİN DEDE – Sordum, ondan sonra sorduk “Ben tanıyordum.” dedi.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Tanıması gerekmez miydi?

ŞERMİN DEDE – Yok, tanımaz yani. Böyle çok iç içe bir aile değiller, ondan dolayı tanımaz.

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) – Kendi çocuğu falan da olmayınca tanımaz.

BAŞKAN – İç içe olan bir aile değiller, evet.

ŞERMİN DEDE – Biraz uzak, ilgisini de çekmez, tanımayabilir. “Tanımadım.” dedi çünkü daha sonra sorduğumuzda.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Siz mi dediniz “Ambulansı çağırın.” diye.

ŞERMİN DEDE – Ben varınca başına, baktım Naz “Mürsel, ambulansı çağır.” dedim, Mürsel ambulansı çağırırdı. O arada bizim şuradan çıktım mı, burada bir köşe var Naz’a gitmek için, bizim ev burada, buraya gittim, buradan yola, Naz’a gideceğim, bu köşeden Naz’ın yengesi Güler Hanım camdaydı, mutfak camında, yola bakan camda, ben virajı dönerken görmüş beni kollarım şey, başım açık, ayağında terlik koşup giderken “Neye koşuyor?” bu diye beri tarafa gelmiş, beri balkona gelmiş. Ben Naz’ın yanına vardığımda “Şermin ne oldu, niye koşuyorsun?” dedi. Güler, Naz var burada, Naz yatıyor burada, Naz’a bir şey olmuş dedim. O da geldi yanımıza. O gelene kadar ben zaten Naz’la ilgilendim, ne oldu kızım sana, ne oldu sana kızım diye seslendim, öptüm, ellerini şey ettim, o yolun tozları vardı elinde.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Tepki verdi mi?

ŞERMİN DEDE – Vermedi, ağzında dilini böyle etti ama bir şey söyleyemedi.

BAŞKAN – Saçında falan bir şey var mıydı, saman çöpü falan?

ŞERMİN DEDE – Saman maman yoktu; dağınıktı, saçı açılmıştı, açtıktı saçı, dağınıktı; öyle sap saman, zibil, gübür öyle bir şey yoktu.

BAŞKAN – Yok muydu?

ŞERMİN DEDE – Yoktu.

BAŞKAN – “Talaş vardı.” diyorlar?

ŞERMİN DEDE – Talaş ayağındaydı.

BAŞKAN – Talaş ayağında, saçında yoktu yani?

ŞERMİN DEDE – Yoktu. Ayağında vardı, 2 tane; siyahı pantolonu, dizden aşağı, 2 tane talaş vardı.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Ayakkabıları var mıydı?

ŞERMİN DEDE – Sağlam ayağındaki ayakkabı ayağındaydı, öteki çıkmış, burada yanındaydı.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Çoraplar var mıydı?

ŞERMİN DEDE – İki çorap da ayağındaydı.

BAŞKAN – Öbür ayakkabıyı gördünüz, değil mi, eminsiniz?

ŞERMİN DEDE – Aldım elime.

BAŞKAN – Eline aldın, he.

ŞERMİN DEDE – O ambulans gittikten sonra ayakkabıyı aldım elime, orada tuğlalar vardı, onun üstüne koydum. 2 polis vardı.

BAŞKAN – Polis ne zaman geldi?

ŞERMİN DEDE – O arada gelmiş, farkında da değilim, onlar gittikten sonra mı gitti...

BAŞKAN – Ambulanstan sonra mıydı?

ŞERMİN DEDE – Yok, orayı bilmiyorum.

BAŞKAN – Orayı bilmiyorsun, evet.

ŞERMİN DEDE – Geldi, ayakkabıyı oraya bıraktım, polisle ileri yola doğru gittik araba olabilir mi, kan izini var mı diye çünkü olduğu yerde kan yok.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Trafik kazası izlenimi mi vardı sizde?

ŞERMİN DEDE – Ya, şöyle: Sanki biri eliyle bırakmış gibi tertemiz. Ben önünü gördüm, arkasını görmedim. Üstünde, dizlerinde sürünme izi, çamur izi, böyle bir şey yoktu.

BAŞKAN – Peki, orada çamur falan da yoktu ama galiba?

ŞERMİN DEDE – Yok, yok, çamur yok, betonun üstündeydi.

BAŞKAN – Zaten yağmur falan yağmamıştı.

ŞERMİN DEDE – Yok.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (İstanbul) – O arabalardan onun olduğu yere kadar da böyle bir iz sürme, bir şey dikkatinizi çekti mi?

ŞERMİN DEDE – Çekmedi.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (İstanbul) – 2 araba mı vardı?

ŞERMİN DEDE – 2 araba vardı.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (İstanbul) – Ha, o gün orada 2 araba vardı, o yüzden “Sürünemezdi.” diyorlar yani.

BAŞKAN – “Arabanın arasından geçemezdi, sürünebilirdi ama zor sürünebilirdi.” diyor.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (İstanbul) – Ama “Dardı, zor geçtim.” diyor kendisi.

BAŞKAN – Kendisi “Dardı, sonra zor geçtim.” diyor, evet.

ŞERMİN DEDE – Ya, sürünerek geçecek olsan sürünürsün ama çocuk o.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Çift araba mı varmış?

ŞERMİN DEDE – Bu duvar tarafında diken vardı, o var diye yolu biraz daraltmıştı.

BAŞKAN – Muhammet Bey ne zaman geldi? Muhammet mi önce geldi, Şaban mı?

ŞERMİN DEDE – Muhammet geldi önce.

BAŞKAN – Önce Muhammet geldi?

ŞERMİN DEDE – Evet, ondan sonra Şaban geldi.

BAŞKAN – Şaban geldiğinde ambulans vardı?

ŞERMİN DEDE – Ambulans vardı, kızı da yatırımlardı sedyeye.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Ben orayı kaçırmış olabilir belki ben girmeden. O biraz önce gelen beyefendinin adı neydi?

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Mürsel.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Mürsel Bey size geldiğinde ne dedi?

ŞERMİN DEDE – İçeri girmedi, köşe başından çağırdı beni, seslendi “Şermin Yenge, Şermin Yenge...” diye.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Tam ne dedi yani?

ŞERMİN DEDE – “Burada bir kız çocuğu yatıyor sara tutmuş gibi.” dedi ama aynı sara tutmuş gibiydi böyle.

BAŞKAN – Bu ifadeyi polise verdiniz?

ŞERMİN DEDE – Verdik.

BAŞKAN – Savcılığa verdiniz?

ŞERMİN DEDE – Verdik.

BAŞKAN – Anladım.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Çok güzel anlatıyorsun Şermin Hanım, gerçekten.

BAŞKAN – Evet, Allah razı olsun.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Sağ olasın, olduğu gibi anlatıyorsun.

ŞERMİN DEDE – Evet, olduğu gibi anlatıyorum.

BAŞKAN – Sizin kanaatiniz ne?

ŞERMİN DEDE – Araba değil, kesinlikle değil.

BAŞKAN – Neye dayanarak söylüyorsunuz bunu, çok net söylediniz.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Eliyle biri koymuşsa, düştükten sonra, bir yerden mi düştü de mi getirip koydular?

BAŞKAN – “Araba değildi.” niye dediniz?

ŞERMİN DEDE – “Arabaya değil.” niye dedim? Perişan olur araba vuran adam, perişanlık çeker. Yüzünün üstüne düşecek arkadan vurduysa, önden vurduysa arkaya düşecek. Başında kan var mı diye baktım, başına falan baktım, başında bir şey yok.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Başka bir yerde vurduysa, birisi getirip koyduysa...

ŞERMİN DEDE – İmkânı yok, bizim o arada gündüz vakti araba vuracak da -hem de Ören kızın mahallesi, kızın köyü, gelen arabalar hepsi tanır Naz'ı- oradan kucağına alacaksın da, arabaya koyacaksın da getirip buraya yatıracaksın. Öyle köhne, şey bir yer değil.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Peki, oradan da sürünmemiş, ne olmuş peki, yukarıdan mı atladı acaba?

ŞERMİN DEDE – Ya, yukarıdan da atlasa parçalanır bu kız.

BAŞKAN – Yani öyle bir şey.

ŞERMİN DEDE – Yukarısı çok yüksek, arka taraf olabilir.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – O zaman sürünmesi lazımdı.

ŞERMİN DEDE – Sürünmesi lazım.

BAŞKAN – Mürsel “Süründü.” diyor, siz görmediniz o zaman.

ŞERMİN DEDE – Ben sürünmeyi görmedim.

BAŞKAN – Mürsel size öyle bir şey de ifade etmedi, demedi “Süründü müründü.” diye.

ŞERMİN DEDE – Yok.

BAŞKAN – Peki, siz o gün siyah bir Doblo gördünüz mü?

ŞERMİN DEDE – Yok, görmedim, ben araba maraba görmedim. Çünkü ben evimin yol hizasıyla aşağıda, bahçedeydim.

BAŞKAN – Siyah Doblo'yu ilk söyleyen siz misiniz yoksa başka biri mi?

ŞERMİN DEDE – Yok, ben değilim.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Yok, Hanife dedi.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Peki, bir tahlilin var mı yani başka ne olmuş olabilir, sen bir şey düşünüyor musun? Hani düşünmüşsündür belki.

ŞERMİN DEDE – Ben düşünüyorum, zaten düşünüyorum ne olabilir diye.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Ne mesela?

ŞERMİN DEDE – Araba değil, kesinlikle değil.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Ama araba orada çarpmadı diye diyorsun.

ŞERMİN DEDE – Başka yerden de getiremez, mahallenin içine hiçbir canlı varlık yaralı çocuğu... Ben yaralıyım, ölmedim ya, kalkınca söyleyeceğim seni, ayılırsam söyleyeceğim ne olduğunu.

BAŞKAN – Doğru söylüyor.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Peki, “Getirilip konulmuş gibi” diye niye tarif ettin?

ŞERMİN DEDE – Düzgün yatıyor, sırtüstü böyle düzgün yatıyor; yüzüstü değil, yanına değil; düzgün şekilde sırtının üstüne yatıyor.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Ama örneğin de “Atlamamıştır, düşmemiştir.” diyorsun; bir yandan “Düşmüş olsa sürünemezdi.” diyorsun, o zaman ne oldu, kafanızda bir şey oluştu mu?

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – 2 araba yan yana mıydı?

ŞERMİN DEDE – Evet, yan yana 2 araba.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Kimin arabalarıydı onlar?

ŞERMİN DEDE – 1'i orada çalışan işçinin arabasıydı, atölyede çalışan işçiler var.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – 1'i de atölyede çalışan işçinin arabasıydı, diğeri?

ŞERMİN DEDE – Şaban’ın arabasıydı, orada duruyor yine.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Peki, o işçi yok muydu oralarda?

ŞERMİN DEDE – Yok, onlar montaja gitmişti.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Ha, Şaban Bey’le birlikte mi gitmişti acaba?

ŞERMİN DEDE – Şaban, Beşikdüzü’ndeydi; montajcılar Görele’deydi.

BAŞKAN – Başka soracağımız var mı Şermin Hanım’a?

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Peki, şimdi, bu 2 araba ya, böyle sıfıra sıfır mıydı, yoksa biraz aralık mıydı?

ŞERMİN DEDE – Çok da araları yoktu, 1 metre yoktu araları. Ama sırtının üstüne geldiyse sürüne sürüne onu bilmiyorum, yüzünün üstüne gelmediği belli çünkü ellerinde...

BAŞKAN – Yüzünün üstüne gelmez “Sırtının üstüne süründü.” diyor Mürsel.

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) – Ellerinde yara var mıydı?

ŞERMİN DEDE – Ellerinde yara yok, böyle hızlı...

BAŞKAN – Yumuşak etlerinde var mıydı, şuralarında?

ŞERMİN DEDE – Yok.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Üstünde ne vardı teyze?

ŞERMİN DEDE – Üstünde okul kıyafeti vardı.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Okul kıyafeti olarak ne vardı?

ŞERMİN DEDE – Hırkası vardı, içinde buraya kadar tişörtü vardı, altında siyah pantolonu vardı.

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) – Peki, çim falan üstüne bulaşmış mıydı?

ŞERMİN DEDE – Pantolonunda yoktu.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Pantolonunda bir talaş falan...

ŞERMİN DEDE – 2 tane, dizden altında, sağ ayağında 2 tane, 3 tane değil.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (İstanbul) – Peki, siz komşusunuz, aileyi de tanıyorsunuz, evlerine de girip çıkan bir insansınız değil mi? Kaç yıldır tanıyorsunuz onları?

ŞERMİN DEDE – Yirmi sene var onlar oraya geleli.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (İstanbul) – Peki, onlar neden “Araba çarptı ve üstü kapatıldı.” diye düşünüyorlar?

ŞERMİN DEDE – Ya, Şaban’ın aklını da karıştırdılar. “Doblo gördük.” dediler, ondan sonra da “Üstü başı tertemiz.” denildi.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (İstanbul) – Kimler dedi “Doblo gördük” diye, biliyor musunuz?

ŞERMİN DEDE – Orada Hanife demiş, Şaban da...

BAŞKAN – Sonra Hanife değiştirdi mi ifadesini, “görmedim” dedi mi? Şaban öyle bir şey dedi.

ŞERMİN DEDE – “Olaydan önce mi gördüm, sonra mı gördüm?” demiş sonra da.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (İstanbul) – “Kafası oradan karıştı.” diyorsunuz.

ŞERMİN DEDE – Oradan karıştı, Şaban baştan “düşme” dedi hep, hep “düşme” dedi, dedi, en sonunda da Doblo işi girince araya bu sefer saldırdı millete. En son reisin oğlu Ali görmüş “En son gören sensen sen yaptın.” demiş, bu sefer de onlara saldırdı. Onların çalışan bir işçisi vardı Trabzon’dan mı nereden bir uşak, onun varmış bir Doblo arabası, “Ha, Doblo arabanız da var, kızı Doblo arabaya koydunuz, geldiniz.” diye Şaban ayağa kalktı.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (İstanbul) - Onun gördüğü yer kızının yolu değil diyor galiba.

ŞERMİN DEDE – Onun yolu, kız oradan aşağı gidip çarşıya iniyor.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (İstanbul) – En son Ali mi görmüş?

ŞERMİN DEDE – Ali de diyor ki: “Ben oradaydım, ben görmedim bu arabayı.”

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (İstanbul) – Gürültü duymadınız?

ŞERMİN DEDE – Ben duymadım.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (İstanbul) – Başka duyan insanlar var.

ŞERMİN DEDE – O taraftakiler “Duydum” dedi.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Ama en yakın sizsiniz.

ŞERMİN DEDE – Ben yakınım da ben bu taraftayım, ben doğu tarafındayım.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Namaz kılan sizsiniz, “Yukarıda hiçbir şey görmedim.” demişsiniz ifadenizde.

ŞERMİN DEDE – Görmedim, ses de duymadım.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Ama en yakın sizsiniz.

ŞERMİN DEDE – Yakınım, benden yüksek kalıyor, ben aşağıda batıkta kalıyorum.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Yere düşecek ses, yerde çıkar zaten, yüksekte çıkmaz ki.

ŞERMİN DEDE – Tamam da ben daha aşağıda kalıyorum, ses öteye gitmiş, batı tarafına gitmiş ses, oradakiler duymuş, ben orada 20 metre yerde...

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (İstanbul) – “Oradakiler” derken Mürsel’den başka kim?

ŞERMİN DEDE – Orada meci varmış, talebelermiş, kadınlar; olay günü ambulans gittikten sonra bizim kapıya toplantılar, orada dediler ki: “Gök gürültüsü gibi bir ses duyduk.” Sonra “Yok, duymadık.” dediler. O diyor: “Kocam darılır.” O diyor: “Fılanca darılır.” Onlar da sapıttı.

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) – Peki, bir şey soracağım: Orada kullanılmayan, boşaltılmış bir ev varmış birkaç öncesinden o evin kapısı, penceresi vesaire kapalı mıydı, kimse yok muydu olay olduğunda?

ŞERMİN DEDE – Açık, afur, açıldı. İmkânı yok, orada araba çarpıp da o kızı oraya götürene kadar Ören ayağa kalkar.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Ama kapı kilitli değildi diyorsunuz.

ŞERMİN DEDE – Kilitli değildi afurun kapısı, iplikle bağlamış olabilirler, onu hatırlamıyorum çünkü Ören yolu burası, Ören arabaları geçiyor, kızı da çok iyi tanıyorlar. Eline alacaksın, arabaya koyacaksın Naz’ı da afura götüreceksin de kanını boşaltacaksın; ıslak yok kızda, kızın ayağında ıslak yok, çoraplarını tuttum, elledim sağlam ayağını, ıslak yok kızın ayağında; kan da yok ıslak da yok.

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) – “Dokundum” dedin, ayakları soğuk muydu?

ŞERMİN DEDE – Öptüm, sıcaktı.

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) – Çünkü can çekilmeye başladıysa soğumaya başlar ya.

ŞERMİN DEDE – Yok sıpsıcaktı, ellerini öptüm.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Bir şey daha soracağım: Şimdi, siz aileyi iyi tanıyorsunuz, nasıldı ailenin ilişkileri? Yani mesela Rabia Naz intihar edebilecek bir kız mıydı?

ŞERMİN DEDE – Hiç karar veremiyorum çünkü babaannesi -kışın orada durdu- dedi ki: “Kız odaya giriyor, daha dışarı çıkmanın imkânı yok. Odadan dışarı çıkmıyor kız, bir su istesem Yaşar veriyor, Naz vermiyor bana suyu. Odadan dışarı çıkaramadık bu kızını.”

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Ne zaman dedi?

ŞERMİN DEDE – Bu kış dedi, kış orada durdu babaanne ama bu olaydan önce.

BAŞKAN – Jale Hanım, bunlara benzer şeyler söylediler zaten, buradan bir kanaat hasıl edemeyiz.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Kanaat hasıl etmek için değil.

Peki, aile kendi arasında nasıldı?

ŞERMİN DEDE – Ailenin durumu iyi, fena değil yani.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Hayır, ailenin birbiriyle geçinmeleri, eltiler falan...

ŞERMİN DEDE – Çok iyiydi, eltiler çok iyidiler; yalnız çalışıyorlar, anne baba çalışıyordu, çok geç saatlerde geliyorlardı eve; o var. Şaban fevri hareketler yapabiliyor bazen, ara sıra evde. Kimseye vurmaz, hiçbir fiske vurmaz ailesine...

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Muhammet’e vurmuş ama, Muhammet’e 3 yumruk atmış.

ŞERMİN DEDE – Vurdu, benim yanımda vurdu.

Fevri hareketleri var, evi dağıtır, vurmaz; biraz sonra da hiçbir şey olmamış gibi...

Şermin Hanım, teşekkür ediyoruz.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Peki, sadece biri “Doblo” var dedi diye mi...

ŞERMİN DEDE – Evet, kalktı ayağa.

BAŞKAN – Jale Hanım, yalvarıyorum size...

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Neden yalvarıyorsunuz onu öğreniyim?

BAŞKAN – Efendim, söyleyeceğini söyledi, onun ilerisi onun yorumu, onun yorumuna ihtiyacımız yok, bilgisine ihtiyacımız yok.

Çok teşekkürler.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (İstanbul) – Çok sağ olun.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Bana normal gelmeyen orada şu: Biri “Bir Doblo geçti.” dedi diye baba bu kadar trafik kazasının üzerine niye gitti? Yani sonuçta “Doblo geçti.” diyor.

BAŞKAN – Bir neticeye ulaşacağız.

Hoş geldiniz.

Türkan Hanım, siz Nazım’ın yakınısınız değil mi?

TÜRKAN BALCI – Evet, Şaban’la, Muhammet’le amca çocuklarıyız.

BAŞKAN – Günlüğü siz bulmuşsunuz.

TÜRKAN BALCI – Evet benim elime geçti.

BAŞKAN – Nerede geçti?

TÜRKAN BALCI – Naz’ın odasında.

BAŞKAN – Nasıl, hangi gün, bir anlatır mısınız onu?

TÜRKAN BALCI – Olayın olduğu akşam.

BAŞKAN – Olayın olduğu akşam eve geldiniz...

TÜRKAN BALCI – Görele’den eve geldik, çocuk Adli Tıp Trabzon’a geçince eve geldik, kardeşi var, Şaban’ın oğlu, o Naz’ın odasına gitmiş, yatıyordu yüz üstü, ağlıyordu, biz de devamlı gidip geldiğimiz için, ev yabancı değil, onlar yabancı değil; ben çocuk üşümüş diye üzerine kalın bir şeyler giydirdim, onun yanında oturdum, onu sakinleştirmeye çalıştım. Sonra çorba ısıttım, ona içirdim, o böyle uzandı, Naz’ın odasındayız. Ders masasının üzeri bana dağınık geldi, polisler bizden önce zaten eve girmiş, inceleme falan yapmışlardı, kimseye eve sokmamış, inceleme yapmışlardı. Ben bir şey bulacağım diye bakmadım, ben orayı toparlamak amaçlı, hani dağıtmışlar ya böyle, kalktım toparlamak amaçlı defterleri üst üste koyarken arasından bir ince defterin, kırmızılarla yazılmış gibi geldi bana, ben de merak ettim, öyle sayfayı açtım, baktım ki bir şeyler yazıyor içinde, işte aldığı giysiler, ona kendince, tabirince önemli gelen şeyleri yazmış. Normal çizgili okul defteri. Yani dikkatimi çekti, bakayım daha neler var diye, son iki sayfasına geldim, zaten 10 yaprak falan yazmış, böyle aldığı şeyleri, giysilerini, işte günlük bir şeylerden bahsetmiş, son 2 sayfasına baktım, son 2 sayfasında -tarih var mıydı, artık birkaç önce mi artık zamanını bilemiyorum- yazdıklarından daha ayrı nitelikte bir şeyler yazmıştı. İşte, bulduğumda arkadaşım var orada devamlı görüştüğümüz...

BAŞKAN – Hatırlıyor musunuz ne yazmıştı?

TÜRKAN BALCI – Hatırlıyorum.

BAŞKAN – Ne yazmıştı?

TÜRKAN BALCI – İşte, uzakta olan birine duygusal bir şeyler yazmıştı, yazın yurt dışında olan birisiydi herhâlde yani benim yorumlamam böyle, onlara da açıkladım zaten, söyledim “Bunu polise verin, belki bir şey çıkar” diye, o gün onu belirttim aileye. Ondan sonra uzakta olan birisine, “Geliyorsun yazın, beni görmüyorsun.” “Anneme sordum, bu yaz gelecekmisiniz.” diye...

BAŞKAN – Kimmiş o, sordun mu “Bu kim?” diye.

TÜRKAN BALCI – Ben sordum, “Bir kız arkadaşını yazmıştır.” dediler bana.

Öyle bir şeyler yazıyordu yani böyle hani birinin gelip de onunla ilgilenmediğini yani bir arkadaşını beklediğini ama geldiğinde onunla ilgilenmediğini “Yine beni görmezlikten mi geleceksin beni bu yaz gelsen?” diye bir şeyler yazmıştı. Son sayfasında da işte, insanları sevmediğini, arkadaşlarının onu sevmediğini, kendinden nefret ettiğini, böyle şeyler yazıyordu.

BAŞKAN – Annesini sevmediğine dair filan bir şey var mıydı?

TÜRKAN BALCI – Hayır, insanları sevmediğini, arkadaşlarının onu hiç sevmediğini...

BAŞKAN – Peki, orada ölmek istediğine dair bir şey var mıydı?

TÜRKAN BALCI – Yok, öyle bir şey yoktu.

BAŞKAN – Günlüğü ne yaptınız?

TÜRKAN BALCI – Günlük değil, defterdi. Deniz diye bir arkadaşım var, ona çağırdım, zaten o da ifade verdi daha önce. İşte, Ülkü hem akranım hem amcamızın kızı dedim ki: Deniz böyle bir şey buldum –zaten cenaze öbür tarafta- bun ne yapalım, bunu polise filan versek buradan bir şey çıkar mı?” Ben bu olayı duyup işten ilk geldiğimde taksi tutup Görele’ye geçtim direkt, orada çocuğun kendini attığını -hani öyle bir çocuk da değildi, iç içeyiz ya, tanıyorum çocuğu- filan söylediler, acaba dedim, hem oğluyla oturuyorum ama kendi kendime yorumladım, dedim ki: “Dış dünyası gülüp de çocuk içinden bunalıma girip de acaba kendini atmış olabilir mi?” yani öyle bir düşünce geçti aklımdan. Deniz’e dedim: Bunu ne yapalım? Ülkü’ye verelim de bunu, Şaban’a şimdi verilmez de yarın öbür gün polise, bir yere verirler, yazılardan -siz daha iyi biliyorsunuz- çok şeyler çıkartıyorlar, öyle bir şey yaparlar.” Ülkü bana haber yollamış ki: “Buzdolabının üstüne bıraksın.” diye. Ben gittim, götürüp oraya koydum, insanların içinden geçtim.

BAŞKAN – İlkü dediğiniz kim?

TÜRKAN BALCI – Şaban’ın ablası.

Bıraktım, daha sonra, birkaç gün sonra... Zaten ben eve gidip geldim ama orada gelen gidenle ilgilendim, orada kaldım. İşte, yarın akşam filan “Kız kendini attı.” falan diye bahsediliyor ya, gelen giden herkes bir şey söylüyor, o zaman ben insanların içinde değil de biz aile gibi kaldığımız şeylerde “Acaba bir sevdiği falan mı vardı?” diye sordum. Olur olur, yaş küçük olabilir ama o çağda çocukların eğilimleri çok olur, sizler daha iyisini bilirsiniz, o incelemelerde de çıkmış bir şeydi. Dedim ki: “Acaba bir sevdiği birisi vardı, duygularını yazdı, bunalıma girdi, böyle bir şey olabilir mi?” diye aileye sordum, aileye dediğim Şaban ile hanımına değil; işte, Muhammet, İlkü, Deniz, biz varız, Güler vardır, Güler’in kız kardeşi yakınlarımıza sordum. Dediler ki: “Hayır öyle birisi yok, bir arkadaşdır.” Öyle geçişti yani o olay orada kapandı, ben bir zaman sonra İlkü’ye sordum “Defteri ne yaptınız, verdiniz mi? Hani bir yere ulaştırdınız mı? Ya da...” Dedi ki: “Şaban’a defteri verdim.” Ondan sonra da ben sormadım, daha sonra, olay geçtikten sonra “Bu defter işi nereden çıktı?” diye ifadeye çağırdılar. İfade verdim 2 defa.

BAŞKAN – 2 kere ifade verdiniz, 1 karakola, 1 de savcılığa mı?

TÜRKAN BALCI – Bir Giresun’da karakolda vermiştim, bir de Görele’de Savcı Hanım’a verdim.

BAŞKAN – Savcı hanıma verdin. Peki.

Evet arkadaşlar...

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Teşekkür ederiz.

TÜRKAN BALCI – Ben teşekkür ederim.

BAŞKAN – Peki, çok teşekkür ediyoruz.

TÜRKAN BALCI – Ben teşekkür ediyorum, inşallah bir an önce aydınlığa kavuşur.

BAŞKAN – Defterde yırtık var mıydı, sizin sayfayı yırttırdığınızda?

TÜRKAN BALCI – Yoktu.

BAŞKAN – Yoktu.

Peki, teşekkür ediyoruz.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Bir tek soracağım yine de.

BAŞKAN – Tabii, buyurun.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Savcının ya da diğer kolluk güçlerinin nasıl haberi oldu sizce defterden?

TÜRKAN BALCI – Ben onu çok merak ettim. Yani defterin verildiğini biliyordum. Yani Şaban’a verildi, amcamın oğlu Şaban da olayı araştırıyor ya, hani üzerine gidiyor iki, üç ay sonra, artık daha şüpheli olunca, araştırmaya gittiğinde...

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Sadece siz okudunuz ama değil mi onları?

TÜRKAN BALCI – Hayır ama ben okumadım, Zeliha Hoca da okumuş, daha sonra onlar evde bakmışlar deftere.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Kimler okumuş, mesela kaç kişi okumuştur?

TÜRKAN BALCI – Zeliha Hoca okumuş, Gülender okumuştur.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Kim bu Zeliha Hoca?

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Rehberlik öğretmeni. Rehberlik öğretmeni değil mi Zeliha Hanım?

TÜRKAN BALCI – Evet.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Şaban Bey defteri vermemiş mi, geç mi vermiş?

BAŞKAN – Zeliha Hocanın da ifadesi var şeyde.

TÜRKAN BALCI – İşte vardır Zeliha Hanımın ifadesi.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Mesela Muhammet Bey, Güler Hanım, onlar okudular mı defteri?

TÜRKAN BALCI – Onlar okumuşlardır diye düşünüyorum çünkü onlar bütün bir aileydiler, bunlar bu olaydan sonra parçalandı, onlar yatarken ayrılan bir aileydi, böyle bir aileydi bunlar, o kadar bağılydılar birbirine. İşte bu süreç bunları bu hâle getirdi. Bütün aileyi...

BAŞKAN – Defteri peki savcılığa siz mi haber verdiniz?

TÜRKAN BALCI – Hayır efendim, ben bir sene sonra ifadeye geldim diyorum size.

BAŞKAN – Kim haber verdi?

TÜRKAN BALCI – Defter Şaban’a ulaştırılmış yani benimki...

BAŞKAN – Şaban kendisi mi götürmüş savcılığa?

TÜRKAN BALCI – Bakın Şaban şu anda benimle şurada bile selamlaşmadı beyefendi, ben bilemiyorum yani kimin? Ama ben Ülkü’nün söylediğini tahmin edecek yapıdayım, Ülkü demiştir, artık Şaban aileye iyice baskı yapmaya, bilmem neye başlayınca Şaban’a defteri de verdiye ya ülkü hani “O defterden belki bir şey çıkar.” umuduyla artık “Denize düşen yılana sarılır.” hesabı oldu, aile bitti yani, bir aile bitti gerçekten, olay inşallah aydınlanır ama o aile toparlanmaz daha, aile bitti gerçekten, böyle de bir olay oldu. Ülkü vermiştir.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Siz yine de sakın sakın gayret edin ailenin toparlanması için.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Ailenin bitmesini neye bağılyorsunuz yani neden ne?

TÜRKAN BALCI – Vallahi yani tabii olay çözülsün, hepimiz istiyoruz yani bu çocuk burada kendi başına bir şey olmamıştır. Eminim yani bir etken olmuştur yani bir rüzgârın bile bir döngüsü için bir etken lazım, buna bir etken olmuştur ama bu bütün Eynesil, bütün aile olamaz yani herkes suçlu olamaz bu davada. Yani bir ithamda bulunmak için elde çok önemli deliller olması lazım. Bir köyün yarısı suçlu şu anda, Eynesil’in yarısı suçlu, bu kanayan bir yara yani. İnşallah sizlerden soran olur, sizler de...

Çok teşekkür ediyoruz. Hayırlı akşamlar

BAŞKAN – Teşekkür ederiz.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Teşekkür ederiz. Hayırlı akşamlar size de.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – İnsanlar kendilerini ne kadar güzel ifade ediyor. Her gelen çok güzel ifade ediyor.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Çünkü bence kadınlar daha duygularıyla gerçek...

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Efendim, Karadeniz kadını böyledir.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Bence bütün kadınlar, ben Karadeniz kadınları diye ayırmıyorum çünkü kadınların bakış açıları...

AHMET ÖZDEMİR (Kahramanmaraş) – Ağabey biz Akdeniz kadınlarını biliyoruz, onlar da öyle.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Ben de Marmara-Ege’yi biliyorum, onlar da öyle.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Bütün kadınlar öyle.

BAŞKAN – Karadeniz erkeği öyle değil.

Ali Bey, hoş geldiniz.

ALİ ANIL – Hoş bulduk, sağ olun.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Buyurun.

ALİ ANIL – Teşekkürler.

BAŞKAN – Ali Bey, teşekkür ediyoruz geldiğiniz için. Zaman ayırdınız bize, Allah razı olsun.

ALİ ANIL – Biz teşekkür ediyoruz.

BAŞKAN – Siz o gün Mürsel’i evine bıraktınız.

ALİ ANIL – Evet, evine bıraktım.

BAŞKAN – Sonra herhangi bir şeye şahit oldunuz mu?

ALİ ANIL – Yok görmedim.

BAŞKAN – Mürsel’i kaçta bıraktınız?

ALİ ANIL – Valla geçmiş zaman fazla hatırlamıyorum ama üç buçuk civarları gibiydi ama fazla da hatırlayamıyorum, bayağı bir zaman geçti üzerinden. Şu anda o saatleri hatırlayamıyorum yani.

BAŞKAN – Başka bize bu olayla ilgili söyleyebileceğiniz herhangi bir şey var mı?

ALİ ANIL – Söyleyebileceğim herhangi bir şey yok. Yani benim gördüklerim raporlarda, ifadelerimde var.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Bunu bize kısaca anlatın, neydi?

ALİ ANIL – Ben o gün duraktaydım, tekrarlıyorum ama saatleri hatırlayamıyorum şu anda, size saat vermeyeceğim şu anda. O gün Mürsel geldi, ben sıradaydım, arabama bindi. Benim de evim yakını Mürsellerin evine, gittim oraya.

BAŞKAN – “Eve bırak.” dedi, öyle mi, yoksa “Ben gidiyorum beni de al.” mı dedi, öyle mi?

ALİ ANIL – Yok, “Eve bırak.” dedi. Ben taksiciyim.

BAŞKAN – Anladım. Size para verdiler de mi, bindi?

ALİ ANIL – Taksiciyim, taksime bindi.

BAŞKAN – Para verdi.

ALİ ANIL – Para verdi, evine bıraktım. Ben de eve çıkacaktım, orada iki üç saniyelik... İki üç saniye bekledim, ondan sonra eve gittim. Yukarıdan aşağıya da iki tane Naciye dediğimiz –öğretmen şu anda- annesi vardı yanında, el salladılar bana, ben o virajdan döndüm içeri. Oradan gittim, eve gittim, herhangi bir şey görmedim.

BAŞKAN – Sonra duydunuz olayı.

ALİ ANIL – Sonra hemen duymadım, orada duydum, evde çalıştım, ben bir yarım saat, kırk beş dakika falan çalıştım. Ondan sonra Mürsel suya geldi oradan. Ben bıraktım Mürsel’i, alt taraftan doğru suya geldi.

BAŞKAN – Sizin eve yakındı.

ALİ ANIL – Eve yakındı. Orada suya geldi, bizim annemler, hanım falan da bahçede çalışıyordu, bahçede başkaları da vardı, oradan geçecek herhangi bir şey olursa görürdüm yani görmedim, hiçbir şey görmedim yani.

BAŞKAN – Peki, oradan su alıp dönerken Mürsel’den bir fevkaladelik hissettin mi?

ALİ ANIL – Karşılaştık Mürsel’le zaten -zaten o arada bir 50 metrelik mesafemiz var, fazla bir mesafemiz yoktu yani- orada ben çarşıya indim, sonra “Şaban’ın kızı düşmüş.” dediler. Başka bir şey bildiğim yok yani.

BAŞKAN – Peki, Ali Bey, teşekkür ediyoruz.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – “Karşılaştım.” derken elinde sular...

ALİ ANIL – Evet, tabii, sular, ben arabayım, ben arabayla gidiyorum.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) –O sularla gidiyordu değil mi?

ALİ ANIL – O sularla yukarı doğru geldi bu sefer, aşağıdan yukarı geldi.

BAŞKAN – “Orada çeşmedeyken gürültü duydum, öbür tarafa yön değiştirdim.” dedi.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Siz sadece el mi salladınız, ne yaptınız? Arabayla mı, yayan mı gittiniz?

ALİ ANIL – El sallamadık, şey yaptık geçtim.

BAŞKAN – El sallayamazlar, zaten sular var ellerinde.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Sular var da siz taksiyle miydiniz?

ALİ ANIL –Ben taksideydim.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) –Taksideydiniz. Nasıl bir hâldeydi yani Mürsel Bey, hızlı hızlı mı gidiyordu sularla?

ALİ ANIL – Yo, gayet normal gidiyordu, hızlı falan gitmiyordu. Ben ses falan duymadım.

BAŞKAN – Belki öbür tarafta duyuldu.

Neyse evet Ali Bey teşekkür ediyoruz.

ALİ ANIL – Ben teşekkür ettim.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – İyi akşamlar.

ALİ ANIL – İyi akşamlar, sağ olun.

BAŞKAN – Buyurun.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Hoş geldiniz, buyurun.

EYNEİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL – Sağ olun, sizler de hoş geldiniz efendim.

BAŞKAN – Buyurun oturun.

Kendinizi tanıtarak başlayın.

EYNEİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL – Ben araştırmakta olduğunuz konu olduğu takdirde Eynesil’in ilçe emniyet müdür vekiliydim, şu anda burada şube müdürüyüm.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – O dönemde mi vekil müdürdünüz?

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) –O dönemde evet.

EYNEİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL – O dönem yani bu olay tarihinde bendim orada.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Cafer Bey, soyadınız ne?

EYNEİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL – Köksal.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Nerelisin?

EYNEİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL – Ben Trabzon Tonya ilçesindeyim Sayın Vekilim.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Konuşman söylüyor onu da teyit edelim dedik.

BAŞKAN – Cafer Bey, o zaman vekaleten bakıyordunuz, rütbeniz emniyet amiri mi?

EYNESİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL – Başkomiser gitti, şimdi bu darbe döneminden sonra malumunuz rütbelilerde bir eksilme oldu, ben buradaydım, emeklim de yakındı, ev aldım, çoluk çoğum burada.

BAŞKAN – “Hadi buyurun göreve.” dediler.

EYNESİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL – 3 tane çocuğum da üniversitede, hanımım burada yalnızdı. Tabii, görev başa gelmiş, ben “Tabii ki giderim.” dedim ama ne kadar sürer?

BAŞKAN – Şu anda neredesin?

EYNESİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL – Şu anda buraya döndüm geldim. 13 Temmuz 2018 tarihinde o olay olduktan üç ay sonra buraya döndüm geldim.

BAŞKAN – Şu anki göreviniz ne?

EYNESİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL – Şu an Deniz Limanları Şube Müdürü, Sosyal Hizmetler Şube Müdürü ve Hudut Kapıları Şube Müdürlüğüne 3 şubeye bakıyorum.

BAŞKAN – O şubelere asayiş olarak bakıyorsunuz.

EYNESİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL – O şubeler bendedir yani şube müdürü benim o şubelerin.

BAŞKAN – O şubelerin emniyet kısmı sizde.

EYNESİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL – Tabii, tabii.

BAŞKAN – Yani Emniyetin o şubelerine bakıyorsun. Yanlış anlamayalım.

Cafer Bey, o zaman o gün neler yaşadınız, bir anlatın hatırladığınız kadarıyla.

EYNESİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL – Şimdi efendim o gün 12 Nisan 2018 tarihi hatırladığım kadarıyla mesai bitmişti, orada karakol amirimiz beni telefonda aradı “Bir ihbar geldi.” amirim dedi, “Hayırdır?” dedim, o malum yerin adresini verdi, orada yol üstünde bir çocuk yaralı vaziyette yattığı ihbarını bana söyledi, ben de yaralı deyince ilk önce ambulansa bilgi verelim, ambulansı sevk edelim dedim, ambulandan sonra cumhuriyet savcımıza, nöbetçi cumhuriyet savcısına bilgi verelim ve gerekli ekipleri de anında oraya sevk edip olay yerini muhafaza altına alıp varsa görgü tanıklarını toparlayalım, kamera kayıtlarını hemen alelacele almaya başlayalım, bir de olası bir araç çarpmasına karşı –yol üzerinde ya- herhangi bir araç çarpmasına karşı da ivedi tüm otoparklar ve park edilecek alanlardaki araçlar üzerinde, ticari ve özel arabalar üzerinde de uygulama yapalım yani olası bir araba çarpar, kaçabilir şüphesi de vardı. Zaten ilk anda biz o şeyle olaya baktık yani belki bir araba çarptı kaçtı diye. Daha sonra oradan yaralımızı aldı 112 ambulans Görele Devlet Hastanesine getirdi ve olay yerine baktık, her şey güvenlik altına alınmış, ceset oraya gidince yani yaralımız biz de orada bakalım “Durumu nedir?” diye, devlet hastanesine gittik, yoldayken ben “Öldü.” diye haber geldi. Ekibimizin biri de oraya gitmişti.

BAŞKAN – Telsizden geçtiler.

EYNESİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL – “Yaralımız ex oldu.” diye. Gittik tabii, orada tabii ölü muayenesi, cumhuriyet savcısına bilgi verildi.

BAŞKAN – Cumhuriyet savcısı vefattan kaç saat sonra geldi, hatırlıyor musun?

EYNESİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL – Efendim, ben gittiğimde cumhuriyet savcımız oraydılar.

BAŞKAN – Yani on, on beş dakika sonra geldi.

EYNESİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL – Tabii, tabii. Zaten onlar orada ikamet ediyor ya, Eynesil adliye yönünden Görele’ye bağlı olduğu için oradaki savcımız ben gittiğimde oraydı. Orada tabii istişare yaparken bu ölüm nedeninin yani çocuk kilolu, kırık var, batmalar, yüksekten düşünce bu kemikler de iyice batma yapabilir ya ağırlıktan dolayı öyle bir ibareler duyunca işin o yönünden de yani araba çarpması...

BAŞKAN – Orada kimden duydu onu?

EYNESİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL – Orada onu doktorlar istişare yapıyordu. Yani dışarı çıkmışlar ex olmuş ya, işleri bitti, orada müdahale esnasında yani.

BAŞKAN – Kim vardı istişarenin yanında hatırlıyor musun?

EYNESİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL – Hatırlamıyorum da böyle kulağıma...

BAŞKAN – Yani sivil var var mıydı doktor dışında?

EYNESİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL –Yok öyle bir şey görmedim ben.

BAŞKAN – Savcı var mıydı?

EYNESİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL –Onlar henüz içerideydi.

BAŞKAN – “İçeride” derken...

EYNESİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL – Yani ölü muayenesinin orada. O ara doktorun bir tanesi dışarı hava almaya mı çıktı, bozuldu mu neyse o ortamdan neyse “Ölüm nedeni yüksekten düşme de olabilir.” dedi. Bu sefer tabii ki biz polis olarak şüpheyile -odur diye demiyorum yani- öyle de olabilir hesabıyla o yönde de araştırmalarımızı başlattık, cumhuriyet savcımıza da bilgi vererek o yönde de çalışma yaptık. Yani 2 türlü çalışma yaptık.

BAŞKAN – Olay yerini siz mi incelettiniz ilk.

EYNESİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL – Ben emir verdim. Biz olayı yeri olarak orada Görele’ye bağlıyız Sayın Vekilim, yani bizim orada Eynesil’de olay yeri inceleme ekibimiz yok. Çanakçı ve Eynesil oraya bağlıdır olay yeri inceleme yönünden. Oranın ekibi geldi, çalışmalarına başladı.

BAŞKAN – Olay yeri anında film çekmemişler.

EYNESİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL – Sayın Vekilim, onlar işinin uzmanı yani ben o yönde...

BAŞKAN – Oraya karışmadınız siz.

EYNESİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL – Zaten onların çalışmasına benim müdahale şansım yoktur yani.

BAŞKAN – Daha sonra sen olay yeri zabıtlarını, tutanağını vesairesini gördün mü?

EYNESİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL – Tabii, onların hem polis merkezi amiri, adli polislerimiz, hepsi yazışmasını çizişmesini, hepsini yaptı.

Bir de orada MOBESE kameraları o an yoktu Sayın Vekilim, MOBESE kameraları henüz ilçede faaliyete geçmemişti. Yani oradan faydalanabileceğimiz tüm kameralar... En son çocuk orada bir markete girmiş, dondurma almış, 16.49 sıralarında kameradan çıkmış, muhtemelen 17.15 sıraları gibi... Tabii Emniyete ihbarın gelmesi, o çocuk orada ne kadar yattı, ne yaptı, bir görgü şahidinin biri sesine gelerek onu orada buldu yani maksimum yarım saati geçmez kamera kaydından kaybolup ihbarın gelmesi. Yani öyle bir şey, biz üstümüze düşeni polis olarak, benim verdiğim emir “Okuldaki arkadaşından, öğretmeninden, okul idaresinden, bu çocuğun sosyolojik, psikolojik her hangi bir sıkıntısı

var mı yok mu? Arkadaşlarıyla durumu neydi? Derslerine karşı bir kıskançlığı var mı? Kimi çocuk çok azimli oluyor, dersinde başarısız olur, onu da düşünebilir yani o yaş gruplarında.” tüm ihtimalleri göz önüne alarak biz çalışmaların başlatılması, kamera kayıtları da dâhil...

BAŞKAN – Olay yerini inceleme ne kadar sürdü? Sen gittin mi olay yeri incelemeye?

EYNESİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL – Ben de gittim. Hatta yüksekte şey yapılır, çatıya da çıktım, oradan da baktım yani.

BAŞKAN – Çatıya çıktın.

EYNESİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL – Tabii.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Ne zaman çıktın çatıya?

EYNESİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL – O hastaneden döndükten sonra.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Gece yani.

EYNESİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL – Gece.

BAŞKAN – Olay yeri tutanağı vardır sizde, saat kaç tutanak tespiti?

EYNESİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL – Şu an elimde tutanak yok da yani...

BAŞKAN – Hatırladığın var mı?

EYNESİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL – Yani hatırladığım, 22.00’den önceydi yani.

EYNESİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL – 22.00’den önce.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Önce.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Erken yani.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – 20.00’de bildiğim kadarıyla, 20.00 falan, iki saat sonra. Orada tutmuyorlar zaten, şeyde tutuyorlar kaza diye. Ben bulayım mı o tutanağı, var bende o.

BAŞKAN – Şimdi orada şunu merak ettim: Çantanın bulunuşunu hatırlıyor musun?

EYNESİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL – O arada ben oradan aşağıya geldim. Merkezden cinayet ekibini de talep ettik tabii cinayet ekibi falan da geldi. Onlar dediler ki...

BAŞKAN – Yani 2 ihtimalin de üzerinde durdunuz.

EYNESİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL – Tabii tabii.

Biz tanıklardan ifade, kamera kaydı araştırması, şu bu, istihbarata ağırlık verip tanıkları çözme çalışmalarını yaparken haber geldi ki çanta da bulunmuş. Nerede bulundu? “Çatıda.” dediler. Hemen savcımıza bilgi verilip çantanın içindeki malzemeler tek tek tutanağa geçirilmiş, incelemeye başlanmış yani Sayın Vekilim.

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) – Peki “Çok yönlü inceledik, incelemeye aldık düşmeyi de göz önüne alarak.” diyorsunuz. Siz çatıya çıkıp baktığınızda o sundurmayı aşır o çocuğun oraya düşebileceğine ihtimal verdiniz mi kendiniz? Vermediyseniz çatıdan düştüğü ihtimaliyle öbür bahçe tarafına da düşmüş olacağını hesap edip oranın yerinde incelemesini yaptınız mı?

EYNESİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL – Tabii. Şimdi, biz oraya gündüz de gittik mesela, gündüz de orada o otlarda ezikler mezikler vardı.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Ezikleri gördünüz.

EYNESİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL – Ezikler var ama nedir ne değildir yani...

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – İnsan sürünmesi gibi mi böyle?

EYNESİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL – Yani oralarda ezikler gördük ama bu çocuk o yarayla beraber... Tabii, mantık yürütüyoruz yani bu kadar yaralı bir çocuk, bacakları kırılmış, oradan buraya kadar sürünebilir mi sürünemez mi? Yani o uzman konusu ama o çatıdan aşağıya benim baktığımda efendim, o sundurmanın mesafesi 4 küsur metre ya yükseklik arttıkça o yükseklikten ora rahatlıkla aşılabılır. Yükseklik arttıkça o 4 metre 6'ya da çıkar, 7'ye de çıkar yani. Orada o yüksekliği ben gördüm yani kendi kanaatimce.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Ön tarafı mı kastediyorsunuz?

EYNESİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL – Ön tarafta evet, olabilir yani “Olmaz.” demiyorum.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Peki, siz daha önce hayatınızda hiç yukarıdan atlayan birini aşağıda -yani görmüşsünüzdür meslek hayatınız boyunca- gördünüz mü?

EYNESİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL – Efendim, ben adli polis değilim işin doğrusu, en, Özel Harekâta yirmi yedi sene çalıştım. Benim branşımda böyle olay yeri, şudur budur, o konularda fazla bilgim yok. Ben Özel Harekâtçıyım, operasyonel bir birimde mesleğe girdim, yirmi yedi senemi ben orada geçirdim. Daha önce öyle bir vaka... Mesela ben orada İlçe Emniyet Müdürlüğüne yeni baktım, daha önce öyle bir olay gördüm desem yalan olur ama mantıken, o çatıya çıktığınız zaman, göz kararı baktığınız zaman nereyi katedebileceğini tahmin edebilirsiniz.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Sizce ön tarafa mı düşmüştür, yan tarafa mı?

EYNESİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL – Ben onu tam emin bilemem ama...

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Sizin kanaatiniz...

EYNESİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL – Şimdi, orada o çimenlik tarafta da ezik vardı. Bu tarafa da atlanabilir yani hiçbir yere değmeden oraya inmek mümkün.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Peki, ertesi gün gittiğinizde ezik var da böyle sürünen bir insan iz bırakır, yol bırakır...

EYNESİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL – İşte, hafif bir ezik var, ondan sonra küçük patıkaya geliyor, birleşiyordu. Orada öyle bir şey vardı ama o muydu değil miydi onu şimdi...

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Peki, bütün bunların kaydı var mı?

EYNESİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL – Tabii tabii, onların hepsi...

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – “Video kaydı yok.” deniyor.

EYNESİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL – Yok, tutanaklarda hepsi vardır efendim.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Video kaydı yani o çimenlerin...

EYNESİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL – Olay yeri inceleme, onları kayda alıp almamak onların şeyi yani öyle bir...

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Bir de mesela saat beş civarında olay oluyor, ondan sonra...

EYNESİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL – 5.35'te Emniyete bilgi geliyor.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Ölüm, altı buçuk falan, en fazla bir saat oluyor. Yani o inceleme, hemen böyle çevirip o ortamın etrafını kimsenin girmemesini sağlayarak falan yapılıyor mu?

EYNESİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL – Yapılıyor tabii ki.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Yani “Gece 22.00’de.” dediniz de o yüzden yani o vakte kadar giren girdi, çıkan çıktı mı oraya, o olay yerine? Yani onun denetimi sadece oradan, Görele’den gelenlerde miydi?

EYNESİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL – Yok, hayır, orada da ekip vardı. Mesela olay yerinde o anda, ilk etapta araç çarpması gibi belirlendi ya efendim, yol buradan şeride alındı, buradan, o ara muhafaza altına alındı ama sonradan düşmeye döndüğü zaman tabii etraf da muhafaza altına alındı.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Peki, size şöyle bir şey intikal etmedi mi: Yani trafik kazası, o yattığı yerde değil de başka yerde oldu, taşınarak oraya getirildi?

EYNESİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL – Yok, öyle bir şeyin intikali yok. Zaten yaralı bir şahıs... Zaten 155’e gelen kayıta da mevcut onlar efendim. “Yaralı bir şahıs, şu anda falan apartmanın önünde yatıyor.” Bilgi bu yani.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Peki, bu Ruhi Kalkan sizde memur değil miydi?

EYNESİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL – Polis memuru evet, orada.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – O mu ilgilendi bu işlerle?

EYNESİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL – O da adli polis, o konularda deneyimliydi, biraz yazı çizisini, sekreteryasını o yaptı yani.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Yardımcı oldu yani yetkili değildi o esnada.

BAŞKAN – Ruhi Kalkan şimdi nerede?

EYNESİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL – Ben bıraktığımda oradaydı ama şu an nerededir ben bilmiyorum yani.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Gece on bire kadar hem Eynesil’deki sosyal medyada, basında hem de polislerin konuşmasında trafik kazası diye geçmiş, gece on birden sonra değişmiş, düştü oldu.

EYNESİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL – Hayır efendim, o hastanedeki doktorların o beyanından sonra iş oraya döndü, gece on ikiye kadar sürmedi, on bire kadar sürmedi.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Sabah altıdan sonra tekrar şüpheli ölümüne döndü.

EYNESİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL – Şimdi, vatandaşa ne şekilde tezahür etti onu bilemiyoruz ama biz polis olarak o hastanedeki beyanı da dikkate alarak çalışmalarımıza o yönde de ağırlık verdik ama kamuoyuna ne zaman yayıldı, onlar neye inandı, ne yaptı, onu biz bilemeyiz.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Sadece doktordan duymayla siz düşmeye yöneldiniz.

EYNESİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL – Yani evet ve olay yerinde şöyle: O ayakların patlaması, kemiklerin batması falan yani kesin olamamakla beraber o şüpheleri güçlendirdi yani.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Biraz da mesleki tecrübe filan.

EYNESİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL – Yani.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – “O işlerle ilgilenmiyorum.” diyor.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Özel Harekatçıymış.

EYNESİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL – Ben yirmi yedi yıl Özel Harekat branşında çalıştım efendim. Az önce sayın vekilim “Daha önceki işlerdeki tecrübeniz...” dedi de ben daha önce öyle bir olay yaşamamıştım.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Çantayı kim bulmuş?

EYNESİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL – Çantayı orada vatandaşlar herhâlde görmüş, polise “Bak burada çanta var.” demiş, onlar da artık kayıt altına almış, getirmişler.

BAŞKAN – Cafer Bey’e soracağımız son soruları soralım.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Bir şey soracağım: Bir ihbar geldiği söyleniyor Emniyete “Bir trafik kazası var.” diye akşamüstü.

BAŞKAN – “Eynesil’de bir çocuğa araba çarptı.” diye bir ihbar geliyor.

EYNESİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL – “Araba çarptı.” diye değil “Yaralı bir çocuk falan apartmanın önünde yerde yatıyor.” diye yani.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – O ayrı.

EYNESİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL – Ha, o ihbarda vatandaş trafikte sıkışma yönünde bir yardım isteyecek, oradaki arkadaş da “Şu anda bir trafik kazamız olmuş, onunla ilgileneceğiz, o park işine sonra bakarız.” demiş ona yani. O telefonda yani çakışma var.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Karışıklık var yani.

EYNESİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL – Ha, karışıklık var, aynı anda başka bir vatandaş da yardım istiyor.

BAŞKAN – Siz bütün gelen ihbarların kaydını tutuyorsunuz değil mi?

EYNESİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL – Orada dijital tutuluyor.

BAŞKAN – 155’te?

EYNESİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL – Tabii, orada hepsi kayıt altında. Hepsi kayıt altında, şimdi her şey kayıt altında. Orada bir tek eksigimiz MOBESE kameralarının o anda faaliyette olmamasıydı yani.

BAŞKAN – Cafer Köksal Bey’e çok teşekkür ediyoruz.

EYNESİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL – Ben de sizlere teşekkür ederim.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Siz bir dosyayla geldiniz, özel bir şey söyleyecek misiniz?

EYNESİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL – Yok efendim, üzerinden bir buçuk yıl geçti ya tarih, saat bir şey sorarsanız bana, size karşı mahcup olmayayım diye faydalanmak için aldım bazı kayıtları.

BAŞKAN – Evet, çok teşekkür ediyoruz.

EYNESİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL – Ben de teşekkür ediyorum.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Hemşehrim, bir Trabzonlu olarak beni rahatlattın, sağ ol.

EYNESİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL – Siz de sağ olun efendim. Bir emriniz var mı?

BAŞKAN – Estağfurullah. Çok teşekkür ediyoruz.

EYNESİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL – Yani şunu da diyeyim Sayın Vekilim: O çocuk ha benim çocuğum ha vatandaşın. Tövbeler olsun, onda en ufak bir tereddüdünüz olmasın.

BAŞKAN – Biz de onun için buradayız zaten.

EYNESİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL – Ben şimdi bugün orada olayım, o zaman ne yapmışsam şimdi de aynen onu yapacağımdan emin olun yani. Benim yapabileceğim durum...

OSMAN MESTEN (Bursa) – Size telkin bir şey oldu mu yani “Bunu bu yönde araştırın, bu yönünü kapatın.” vesaire gibi.

EYNESİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL – Hepsini, hepsini yaptık yani istihbarata bile ağırlık verdik yani.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Yani böyle siyasi bir güç, bir şey, öyle birisi bir şey söyledi mi size?

EYNESİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL – Yok, o konuda bana Allah’ın kulu bir şey diyebilir mi? Bir çocuk gitmiş efendim, öyle şey olur mu yani Allah muhafaza. Ben o çocuğu kendi çocuğum, hepimizin çocuğu yerine koyuyorum.

BAŞKAN – Evet, teşekkür ediyoruz Cafer Bey, sağ olun.

EYNESİL İLÇE EMNİYET MÜDÜRÜ CAFER KÖKSAL – Sağ olun efendim. İyi akşamlar.

BAŞKAN – Hüseyin Bey, buyurun.

Hüseyin Bey, onlar ne öyle?

KIDEMLİ BAŞPOLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Efendim, ben bu olayı araştıran özel ekipte görevliydim.

BAŞKAN – Kendinizi, görevinizi tanıttın, sonra başlayın.

KIDEMLİ BAŞPOLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Sayın Başkanım, öncelikle saygılarımı sunuyorum. Hepiniz hoş geldiniz.

Yirmi yedi yıllık polis memuruyum, kıdemli başpolisim şu anda. Burası 4’üncü görev yerim. Bir sene önce tekrardan burada göreve başladım. Göreve geldikten sonra, bu olay olduğunda ben Mardin’de görevliydim.

BAŞKAN – Sen Ruhi Kalkan’ın yerine mi geldin?

KIDEMLİ BAŞPOLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Hayır efendim, ben şehir merkezindeki asayiş şube cinayet büroda ve teknik takip büro amirliğini yapmaktayım.

2019’un 3’üncü ayında Eynesil’de yürütülen soruşturma o zamanki dosya savcımızın talebi üzerine özel bir ekip kurulması ve olayın Giresun merkezden araştırılması talebi üzerine bizde bir ekip oluşturuldu. 4’üncü ayda bir rapor tanzim ettik biz. O zamana kadar yapılan tüm işlemler, ne tür evrak yapıldı, olay hangi boyutta incelendi, eksiklikler var mı, olay nasıl olmuş olabilir. Biz de o yönde inceledik.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Nisan 2019.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Evet efendim.

4’üncü ayda da bir ilk rapor hazırladık. Orada görmüş olduğumuz çelişkiler, şüpheli durumlar, ailenin iddiaları, ne bakılmış ne bakılmamış. Bizim de görmüş olduğumuz eksiklikleri içeren, bir de şüphelerimizi derlediğimiz bir rapor hazırladık. Başsavcılığa sunduk. Orada da şüpheli gördüğümüz konular üzerinde daha şüpheli şahıslardan gidip dinleme yapılmasının uygun olacağı görüşümüzü bildirdik. Savcılığın da uygun görmesi doğrultusunda karar alınarak sulh ceza hâkimliğinden 3 şahıs hakkında dinleme tedbiri uyguladık. Bir ay uzatma aldık. Üç ay süreyle dinleme tedbirimizi uyguladık.

Dinleme esnasında da bazı hususlar tespitlerimiz oldu. Dosyaya gizlilik kararının koyulması da zaten...

BAŞKAN – Bu sebepten oldu.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Evet efendim. Çünkü ilk soruşturmamızda yaptığımız her işlem bir şekilde duyuluyor, farklı yönlere çekiliyordu. Soruşturmanın salahiyeti açısından da daha gizli yapılmasının, tanıkların etkilenmemesinin, çalışanların etkilenmemesi için gizli olması uygun görüldü, gizlilik kararı dosyaya konuldu. Ondan sonra, biz de bütün yönleriyle, olay ne olmuş olabilir, ailenin iddia ettiği gibi trafik kazası mıdır, başka etkenler var mıdır, üçüncü şahısların etkisi var mıdır, dosyada ne tür eksiklikler var bunların giderilmesi adına, kriminal incelemelerde eksik yapılan hususlar var mı, onlara baktık. Birçok tespitlerimiz oldu. Trabzon Adli Tıp Grup Başkanlığına gönderildi bazı materyaller, kimisi Ankara Polis Kriminal Laboratuvarına gönderildi, Samsun’a gönderildi.

Çocuğun bütün kıyafetleri dâhil metruk diye iddia edilen yerdeki bulunan bayan genotip DNA örnekleri vardı onlar. Çocuğun tırnak arasında Trabzon Adli Tiptan gelen bir rapor vardı. En az biri erkek olmak üzere birden çok şahsa ait olabilecek DNA örneği vardı. Bunu biraz bekledik. Hani o çocuğa ilk başta kimler temas etmiş olabilir, bu süreçte kimlerin etkisi olabilir, kimler hakkında ne iddialar var; bunları iyice belirledikten sonra baba ve erkek kardeşin de... Çünkü onlar da ilk olay anında temas ediyorlar. Hatta baba, ambulansa bindiriliştan hastaneye kadar elini sıkarak gidiyor.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Hayır, baba önde oturuyor. Hastanede elini tutuyor.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Babanın ifadesinde var efendim.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Ambulansta önde oturuyor.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Ara camı kapatmışlar.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Yuvarlanmış hatta, “Kemerini tak.” demiş ya şoför.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Baba ve erkek kardeşin de çünkü onların da ilk bulunduğu anda oraya geldikleri bilgisini edindiğimiz için bu tespitleri de tanık beyanlarında ve ilk alınan ifadelerden. Yani olay yerine ilk önce kim gitti, kim müdahale etti, kim dokunmuş olabilir; bunu biraz sürece yaydık tüm şahısların tespit edilmesi amacıyla. Çünkü takdir edersiniz ki vücuttan DNA, kan örneği almak veya telefon dinlemeleri ağır yaptırımlardandır. Her önüne geleni bunun içine katmamız yasal bir mevzuat olmayacağı için tamamen belirlemeye çalıştık. 15 kişilik bir liste belirledik. Bu 15 kişinin DNA örneklerinin alınıp mukayese edilmesi amacıyla hem çocuğun tırnağından çıkan erkek genotipten hem metruk diye hitap edilen yerdeki bayan genotipinin tespiti amacıyla.

13 şahsını Trabzon Adli Tıp Grup Başkanlığına gönderdik, mukayese cevapları geldi; uyumsuz, uyumlu olmadı. Ancak gelen raporda şöyle bir ibare var, tıbbi terimleri yanlış söyleyebilirim, isterseniz net okuyayım zaman kaybetmeyelim. Edinilen bilgi eğer mutasyona uğramamışlarsa bozulma özellikle de ve erkek soydan gelebilecek DNA olması gerekiyor yani baba, erkek kardeş, amca ve erkek kuzenlerden birisi olması gerekiyor.

Biz o tarihte olabilecek Buğra Sezgin Vatan, amca çocuğu, Trabzon’da olduğunu tespit ediyoruz. Binada olan amcası dokunuyor, diğer kuzeni Berkay var, bunun da incelendi, bunları çıkmadı. Geriye sadece eğer adli tıbbın tespiti doğruysa erkek akrabalarından gelen sadece baba ve erkek kardeş var. Onların da kan örneklerini almak için gittiğimizde kabul etmedi, kan örneğini vermek istemedi, bununla ilgili tutanak tanzim edildi, savcılığa gönderildi.

BAŞKAN – Şaban mı kabul etmedi?

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Kendisi kabul etmedi efendim.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Çocuğu adına da kabul etmemiş.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Kesinlikle efendim.

BAŞKAN – Çocuğunu da almadınız.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Yok. Müsaade etmediği için zorlamada da bulunmadık.

OSMAN MESTEN (Bursa) – 15’ten iki eksik. 13 tamam 2 eksik, onlar.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Efendim, gelen raporda da biraz şey. Erkek soydan gelebileceği şeklinde ibare net. Kuzenler ve amca gittiğine göre diğer kuzenin de Trabzon’da olduğunu biliyoruz. Beyanlarında geçiyor. Fakat biz soruşturma aşamasında birçok şahsın, dün itibarıyla 130 kişinin ifadesini aldık. Hemen hemen her şahıs farklı beyanlarda bulunuyor. Ya saati yanlış söylüyor, çelişkili beyanları çok oluyor.

Bu sefer, biz de beyanlarını dikkate alıyoruz ama çok üstüne şey durmadık hem kamera kayıtlarından hem de o dönemki şahısların, 33 kişinin HTS kayıtlarını istedik. Mesela diyoruz ki: “Bu yoldan geçtiğinde ben telefonla konuşuyordum ya da şu saatte şu olay olduğunda şu kişiyle telefonda görüştüm ya da polislerin çatıya çıktığında ben şu kişiyle görüşüyorum.” Bu beyanlarını dikkate alarak 33 kişinin HTS’lerini inceledik. Kimin hangi saatte nerede olduğunu ya da iddia ettiği olayın hangi saatte gerçekleştiğini net bir şekilde ortaya koymuş olduk.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Verici tek olmasına rağmen bunu başardınız.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Ondan şey değil efendim. Şöyle arz edeyim: HTS kayıtlarının bir kısmı da yanımda. Verici tek değil. Vodafone’un, Avea’nın ve Turkcell’in bir tane var. Turkcell’in bir tane verici istasyonu var, Vatan Apartmanın üst kısmında kalıyor. Haritası var. İsterseniz arz edebilirim.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Gördük biz onu çatıda. Vericiyi gördük.

Vericiyi gördük de bugün bir bilgi aldık da... Şu an nerede olursanız olun mesela tek verici olduğu için çarşıda da olsanız ya da markette de olsanız aynı.

BAŞKAN – Bütün Eynesil’de olabilirsiniz.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Evet efendim. O tarihteki kişilerin hangi noktadan telefon görüşmesi yaptığı ve hangi bazdan sinyal aldığını da...

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Tespit edebiliyorsunuz yani.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Tabii efendim.

BAŞKAN – Nokta tespiti yapılıyor mu?

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Nokta tespiti, efendim şöyle arz edeyim: Büyük illerde...

BAŞKAN – Onları çıkarmadan arz et.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Niye? Tabii çıkarsın.

BAŞKAN – Yılların tecrübesi Jale Hanım, biliyorum onları. Savcı Bey’de gördüğümüzün aynısı.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Aynısıysa görmeyelim. Ben başka bir şey çıkaracak zannettim.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Teknik takip görev amirliği de yaptığım için diğer illerde de bu tür takipleri çok yaptık. İstanbul gibi, Ankara gibi...

BAŞKAN – Şimdi, şunu merak ediyoruz Hüseyin Bey...

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Burada yapılıyor mu? Burada tespit edilebiliyor mu?

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Tam noktayı vermiyorum efendim.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Biz onu istiyoruz.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Onu da örnekledim efendim raporda.

BAŞKAN – Savcı Beyden sabah bir şey talep ettik biz. Bu metruk bina ve çevresinde mesela 50 metre çevresi, 100 metresine o yarım saatte sıra dışı gelen var mı? “Onu tespit edemeyiz.” diyorsunuz.

KIDİMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Yok efendim, kesinlikle. Onu da şöyle bir örnek arz edeyim efendim: Önder Dede ören yolunda odun taşıyan vatandaşımız, onu da o yolda saat kaçta olduğunu tespit etmek için HTS raporlarını kullandık. Burada HTS raporlarından şeyi de öğreniyoruz: Telefonda kiminle ne zaman görüştüğü, ne kadar süreyle görüştüğü, hepsi var.

BAŞKAN – Ne görüştüğü de görülüyor.

KIDİMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Detaya giremiyoruz efendim. Dinlemede sadece.

BAŞKAN – Onu mahkeme kararıyla...

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – 3 kişiyi takip ettik dediniz ya. O 3 kişi kimdir?

KIDİMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Efendim, o konuda 135 kararları, belki size savcımız arz etse daha uygun olur, benim için sıkıntı olabilir.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Girmeyecek mi dosyaya?

KIDİMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Raporu teslim ettik efendim. Raporda var. 135 konusunda bilgi vermemiz, takdir edersiniz, bize sorun yaşıyorlar daha sonra. O konuda affınıza sığınacağım.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Gizlilik kararı kalktı ama.

KIDİMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Dinlemeler haricinde. O kişi suçsuz çıkar ama dinlendi, çok ağır tedbirlerdir dinlemeler. Sadece o.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Ben tam anlayamadım. Şunun cevabı Eynesil için hayır mı? O ev, işte Rabia Naz’ın evinin etrafı olay öncesi yarım saat ve sonrası yarım saat, bir saat içerisinde o bölgede kimlerin telefonlarla konuştuğunu tespit edemiyoruz.

KIDİMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Edemiyoruz efendim. Örneğini de net bir örnek arz etmek isterim. Önder Dede, saati de var efendim raporunda, aynı saatte ya bir görüşme yapıyor, Vatan Apartmanında da aynı saatte görüşme yapıyor aynı bazda. Eynesil 31 numaralı bazdan sinyal alıyor. Biri Eynesil’in merkezinde, biri Vatan Apartmanında.

BAŞKAN – Hüseyin Bey, ne kadar mesafe? 2 kilometre, 5 kilometre...

KIDİMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Ören yolu kavşaktan aşağı 350...

BAŞKAN – Yani oradaki baz istasyonunun Turkcell için, Avea için veya Telsim için yarı çapı kaç kilometre?

KIDİMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Normalde 500 metre olarak gözüktür ama vericinin gücünü artırıp daha uzun oluyor. Mesela İstanbul’da takip yaparken ya da Ankara gibi yerlerde arkadaşları yönlendirmek için şöyle, eczanenin karşısında veya şu marketin köşesinde, noktaya kadar gidebiliyoruz ama küçük illerde bu sorununuz var. Bunu da tam net olsun diye, bizimki dinleme ekranından aldığımız görüntülerimiz.

BAŞKAN – Bu engeli büyük devletler de aşamıyor arkadaşlar. O kayıplar falan bu yüzden bulunamıyor.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – O yüzden sadece siz şüpheli kişileri dinleyebiliyorsunuz ancak kararla kişinin ismi belli olursa dinliyorsunuz yoksa bölge dinleyemiyorsunuz.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Şimdi, HTS raporlarından şunları net olarak alabiliyorum: Dinlediğiniz kişilerden ya da incelediğiniz kişiler “Ben o saatte Eynesil’de değildim, Görele’deydim.” diyor ya da “Ben o saatte Vatan Apartmanına gittim.” Ama HTS raporuna bakıyoruz o saatte başka yerde.

BAŞKAN – Onu tespit edebiliyoruz ama o sınırlarda.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Evet efendim.

BAŞKAN – Diyelim o 1 kilometre içindeyse tespit edemiyoruz.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Mesela Trabzon’dan geliyor şahıs baz ala ala geliyor. Orada baz isimleri yazıyor. Tirebolu’da kaçta olduğunu, Görele’de kaçta olduğunu, onları net net, hatta onlarla ilgili HTS çalışmam var. Raporun ekine koydum. Kimin hangi saatte nerede olduğunu o raporun içine koyduk efendim, orada var.

BAŞKAN – Orada şüpheli bir şeye rastlamadınız.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Olaya müdahaleden polisler dâhil, onlarınkini de inceledik. Aşağı yukarı 10 tanesi polis, onlarınki de var. Mesela bir tanesi diyor ki: “Ben şu telefonla görüşürken çatıdaydım.” Bu sefer onun çatıya gerçekte saat kaçta çıktığını bulmamız lazım ya da çatıya çıkmadığını iddia ediyor. Ama başka bir tanık diyor ki: “Ben şu kişiyi çatıda gördüm.” Ama o kişinin çatıda olmadığını iddia ediyor ve saatini bulmak için o bayanın yapmış olduğu görüşme saatini bulduğumuzda çatıya kaçta çıkıldığı, kimin olay yerine, binaya kaçta geldiği, kimin hastaneye kaçta gittiğini net bir şekilde ortaya koyabiliyoruz.

Mesela nokta, nokta... Diyorlar ki: “Ben şu saatte Eynesil’e gelmedim.” Ama HTS raporlarına baktığımızda bunu çok net bir şekilde koyuluyor. Kimin hangi saatte Trabzon’a gidip döndüğü... Buğra Sezgin’in dosya kapsamının dışında kalmasında en büyük etken HTS raporları. Kendi beyanında “Trabzon’daydım.” dedi ama biz o beyanı... Kendimize sağlam delillerle gitmek istiyorduk. Kayıtlarına baktık, hangi saatte Eynesil’den ayrıldığı hangi saatte hangi ilçede olduğu ve dönüşünü nereye yaptığı...

BAŞKAN – Olayın özüne gelelim Hüseyin.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Burada da böyle şeyler var mıydı yani genel olarak yoksa hiçbir çelişki yok ve herkes söylediği yerdeymiş?

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Bazılarında çelişkiler de var.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Çelişki tabii mi, karartma amaçlı mı? Şüpheli bir şey var mı yani? Tabii olarak da çelişki olabilir, yanlış hatırlar falan. Bunlar mümkündür yani.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Biraz da kasıt veya değil, o konuda yoruma girmeyeceğim, haddim değil, bağışlayın efendim.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Ama şüphelenizi çeken bir şey var mı?

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Mesela kişi şartlanmış geliyor. Emine Cebeci isimli bir vatandaşımız var. Bulunduğu konum itibarıyla hem Vatan Apartmanının çatısının hem Rabia kızımızın bulunduğu noktayı ve dosya kapsamında bilgisini aldığımız kişilerin olduğu yerleri görebilecek pozisyonda. İlk geldiğinde bize, “Ben o gün balkondaydım sürekli Vatan Apartmanının çatısına bakıyordum. Çatıda kimseyi görmedim. Şu saatte polisleri gördüm.” diye beyanı var.

BAŞKAN – Bunu baba da söyledi bize.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR –Bunun beyanında biz de diyoruz hani direkt çatıya baktığı için görmüş olması gerekiyor bir sıkıntı varsa. Ama görüşmenin devamında diyor ki: “Ben eşimle beraber içeriye yemek yemeye girdim. O saatte şu kişiyle telefon görüşmesi yaptım...”

Ondan sonra, orada olayın devamını anlatıyor. Görüşme saatine baktığımızda, Rabia Naz kızımızın o yere temas ettiği sürede evin içinde. Dolayısıyla, çatıyı görme ihtimali yok. Ama bize geliştiki beyanı o kadar şey ki tam, aynen bu şekilde anlatıyor: “Elimi koydum, direkt oraya bakıyordum...”

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Emine Cebeci mi dediniz?

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Evet efendim ama ifadesine bakıp HTS’sini incelediğimizde o saatte evin içinde.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Yani “Olsa görürdüm.” ifadesi aslında kasti değil, o farkında değil yani.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Evet efendim. Bizi yöneltmek için değil -çünkü süreyi kaçırabiliyorlar- art niyet olmayabilir ama sadece ifadesi baz alınırsa biz yanlış yöne gideceğiz.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Şaban Vatan’ın en önemli delillerinden biri de Emine Cebeci’nin söylediği idi.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Emine Cebeci bize dosyada çok önemli katkılar sağladı. Şimdi detayına girip arz etmek isterim. Biz bu HTS kayıtlarından, kamera kayıtlarından Rabia Naz kızımızın ilk bulunma saatinin yani Mürsel tarafından ilk fark edilme saatinin 17.15 olduğunu, yere temas ettiği -artık ne suretle olduğunu şey yapayım- sürenin 17.13 olduğunu, özellikle çevrede tespit ettiğimiz tanıkların da bu güzergâhta saat kaç aralığında olduğunu madde madde belirledik.

Emine Cebeci’nin beyanlarında bize katkı sağladığı konu: Şermin Dede’nin evi Vatan Apartmanı’nın hemen altında. Rabia Naz kızımızın bulunduğu alan, Şermin’in evinin girişi, kuş uçuşu aşağı yukarı 15 metre mesafe. Yalnız, 5 metrelik bir duvar var, altta kalıyor, mahkûmda. Yol üzerinden gidersek 20-30 metre civarında bir yol. Şermin Dede’nin tam 17.12’ye kadar evinin ön kapısında yani Rabia Naz kızımızın yaralı bulunduğu yere kuş uçuşu 15 metre mesafede olduğu, dolayısıyla bu bayanın da bize anlattığından daha fazla bir şey görmüş, alçak olmasından dolayı da en azından duymuş olması gerekiyor. O da bizden biraz bir şeyler esirgiyor diye bir kanaatimiz var.

BAŞKAN – Bir şeyler gizliyor diye mi?

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Öyle bir şeyimiz var, içimizdeki bir hissiyatımız ama bu mahkûm kaldığı için veya yaşı olduğu için yaşından dolayı da duymamış da olabilir.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Kim?

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Şermin Dede.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Şermin Dede çok altında kalıyor, 5 metre altta.

BAŞKAN – Öyle bir şey gizliyor gibi filan değildi.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Şey tarafı, bahçe tarafında olduysa eğer, o düşme sesi o yana değil, batı tarafına...

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Tam da o tarafa gidiyor efendim çünkü Mürsel’in geliş yolunun...

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – “O sırada namazdaydım.” dedi Şermin Dede bize.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Değil. O saati net bir şekilde biz takip ediyoruz.

BAŞKAN – Biz de aynısını yaptık Filiz Hanım, kusura bakmayın.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Evet, aynısını yaptınız. O yüzden cevabını alamıyorsunuz. Hâlbuki beyefendiye sordum, dedim: Şermin Hanım böyle diyor: “Ev alçakta kalıyor. Bahçeye düştüyse eğer ses batıya doğru gitmiştir, bana gelmemiştir.” “Aynen öyle olmuştur.” diyor.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Biz olayı her yönüyle değerlendirmek istedik. Hatta Şermin’in evinin önüne gittim, dinleme yaptım; Mürsel’in gösterdiği yere gittim, dinleme yaptım hangi ses, nereden duyulabilir diye. Yani o, yaşanabilecek bir konu. Mürsel’in geliş yolu düz bir hat ve o istikamete doğru ses daha etkin gidebilir ama Şermin, mahkûmda kaldığı için duymamış olabilir. Ama hani, biz...

BAŞKAN – Tam dalga boyunda Mürsel’in yolu.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Ama gene de şey diyorsunuz...

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – 15 metre civarında bir yol. Belki yaşından dolayı... Tam ikna olmadık orada. Şermin’e tam ikna olmadık.

Efendim, biz olayı her yönüyle araştırmak istedik. Yani gerçekten iddia edildiği gibi trafik kazası mıdır, çatıdan mı düşmüştür ya da başka, 3’üncü bir etken varlığı mı vardır; hepsini kendi başına senaryolar hâlinde inceledik, en kötü düşüncelere varana kadar.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Bunu incelemeye ne zaman başladınız, siz onu anlatın.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Özel ekip olarak görevlendirildiğimizde.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Ne zaman?

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – 2019’un 3’üncü ayında.

BAŞKAN – Tam bir yıl sonra.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Bu şey, hani, şu, hâkim savcılar geldikten sonra...

BAŞKAN – Şöyle: Görele’nin bu işi yapamayacağı görüldü. Ondan başsavcı bey özel ekip görevlendirdi. Eynesil’in Emniyetinin idari ve adli yetkileri alındı ve siz başladınız.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Evet efendim. Hatta şey dendi: “İfadelerin de Eynesil ilçesinin imkânlarının yetersiz kalabileceği değerlendirildiğinden il merkezinden bu dosyanın araştırılması için özel bir ekip kurularak onlar tarafından yapılması...”

BAŞKAN – O yüzden, tanıkların hepsi bıkmış. Gelenlerin hepsi “Bu kaçınıcı ifade!” diyorlar.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Maalesef.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Peki, ilk ne yaparak başladınız?

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Biz öncelikle...

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Dinleyeceğiz, biraz uzun dinleyeceğiz herhâlde beyefendiyi, gayet güzel anlatacak.

AHMET ÖZDEMİR (Kahramanmaraş) – Anlattı zaten. Başsavcının da anlattığıyla aşağı yukarı aynı.

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) – Peki, sizce Mürsel Bey’de bir çelişki var mı? Çünkü o ifade değiştirmiş.

BAŞKAN – Mürsel’i nasıl değerlendiriyorsun veya?

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Mürsel’i de -efendim- kendi başına... Hani, her noktayı -inanınız, samimiyetimle arz edeyim- kendi başına ciddi manada araştırdık. Mürsel’i de dedik ya, çok heyecanlı bir insan.

BAŞKAN – Burada da öyleydi.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Çok heyecanlı bir insan. Şimdi, bu sefer, Mürsel’e baktık yani evli midir, nasıl bir karakterdir, sözü güvenilir midir bunlara baktık. Polis okulu sınavlarına müracaat eden, belediyede işçilik yapan, ÇAYKUR fabrikasında çalışan, evli, çevresinde “dürüst” olarak, yalan söylemeyen bir insan olarak bize lanse edildi. Olumsuz hiçbir yönüne denk gelmedik ya da olumsuz...

BAŞKAN – Mürsel’in bizim kafamızı karıştıran yeri, ifade değiştirmesi.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Onu da efendim, bize şöyle şey yaptı: Mürsel’in biz 2 defa ifadesini aldık. İlk ifadesini aldığımızda sadece ayakkabısını çıkardığını gördüğünü anlattı ama o ifade verirken de hissiyat veriyor yani “Bir şeyler gizliyorum.” hissini veriyor.

BAŞKAN – Bizde yalan makinesi uygulaması yok değil mi?

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Yok efendim. Tecrübe olarak yani genelde hep aynı kişiler sorguya girip sorgu tekniklerini kullanır ya.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – 2’ncisinde ne oldu?

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Soruşturmamız devam ederken, bu Doblo’yla ilgili iddialar vardı, aynı zamanda onları da araştırıyorduk. Yakın bölgede, o çeşmenin orada, bahçede çalışan bayanlar vardı 7 tane. Bu bayanların ifadesini aldığımızda “Mürsel bizim yanımızdan geçip Vatan Apartmanı’na çok yakın bir yere geldiğinde o civardan bir inilti gibi, bağırtı gibi, çocuk sesleri gibi bir ses duyduk. Biz Mürsel’in başına bir şey geldi diye düşündük.” söylemleri üzerine biz de dedik ki: “Mürsel’in o zaman daha fazla bir şey görmüş olma ihtimali var.” Çünkü söyledikleri süre, tam binaya çok yakın olduğu bir alan. “Acaba daha fazla gördüğü bir şey var mıdır?” dedik.

BAŞKAN – Mürsel’i siz konuşturdunuz yani.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – İfade için tekrar oraya geçtik, bölgeyi inceledik nerede ne var, “Çeşmenin başında ‘Güm!’ sesi duydum.” diyordu ilk ifadesinde de. “Düzlüğe geldiğimde bir ‘Ah!’ sesi duydum.” dedi. Gittik orada dinlemeler yaptık, ölçümler yaptık kaç metredir, duyulabilir mi, mesafe farkı var mı, kot farkı var mı. Aynı tespitleri Ören yolu için de yaptık yani eğimi ne kadardır, bir araba ne kadar hızlı gidebilir, ne kadar yavaş gidebilir, ne kadar zamanda durabilir; detaylı incelemelerini yaptık. Mürsel’in o anlattıklarında eksiklikler olduğunu yani daha fazla bir şeyler görmüş olmasının muhtemel olduğunu -Şermin’de olduğu gibi- değerlendirdik. Tekrar ifade için davet etik savcımıza konuyu arz ettikten sonra. Bu sefer dedi ki: “Bana o gün polislerin söylediği bir söylem vardı, ‘Bildğin bir şey varsa net konuş, bilmiyorsan sıkıntı alabilirsin, senin başına da kalır, uğraşıp durursun.’ söylemi üzerine ben korktum, bu olayı sakladım. Ancak, bu benim içimde sıkıntı yarattı, huzursuzluk yarattı, şimdi başıma bir iş gelmeyeceği kanaati bende oluştu, anlatıp bu sıkıntıdan kurtulmak istiyorum.” diye de kamera karşısında almış olduğumuz bir ifadesi var.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Size o mu başvurdu?

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Evet.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Sırtüstü süründüğünü söylüyor. Bu mantıklı geliyor mu size? O yarada bir çocuk...

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Efendim, biz hiç şey yapmadık, hani, dosyada bu bize sorulur diye biz hiç yoruma dayalı bir şey yapmamaya özen gösterdik. Her şeyi Adli Tıp Kurumuyla, kriminal laboratuvarından delile dayandırarak yorum yapılacaksa da onlar yorumu yapsın, biz Emniyet olarak yorum yapma peşine gitmedik hiç. Bunu da Yüksek İhtisas Üst Kuruluna yazılı olarak sordu savcımız. “Mevcut bu yaralanmalarla beraber bu çocuk şu kadar, 6 metrelik bir mesafe var, orayı sürünebilir mi?” Gelen, net bir cevap olarak, sürünebileceği şeklinde. Çünkü ilk yaralanmalarda -ifadelerde belki arz etmişlerdir- çocuk kendinde, kollarını net bir şekilde hareket ettirebiliyor;

ayaklarını, gözlerini, dilini, başını rahatlıkla hareket ettirebiliyor yani o güç hâlâ kendisinde var. Hastaneye gittikten sonra bilinç kaybına yavaş yavaş uğramaya başlıyor. Yani ilk anda o kadar gücü var ve sadece ayaklarında... O fotoğrafı gösterdi mi efendim size başsavcımız çocukların?

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Ayak fotoğrafları.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Evet. Ayak, kol, şey, bir de burunda bir kanaması vardı. Şu göğüs kısmında, daha sonradan kriminalden gelen raporda ortaya çıktı, formasının göğüs kısmında kanlar var. O da mukayese ettirdiğimizde Rabia Naz’a ait çıktı, başkasına ait çıkmadı; burnundaki kanamadan dolayı. Oradaki mevzu o efendim.

Yalnız, bizim en çok şey yaptığımız “Kaza olmuşsa hangi bölgede olmuştur?” diye. Çocuğumuzun kameraya en son görüldüğü nokta 16.49.25’te bir kameranın görüntüsünde, annesinin iş yerinden ayrıldıktan sonra. Daha sonra Ören kavşağında Mehmet Ali Somuncuoğlu tarafından görülüyor dondurma yerken. Orada da bir sıkıntı var bizce. Bir önceki, okuldan çıktıktan sonra dondurma alıyor ama parasını arkadaşları veriyor.

BAŞKAN – 50 kuruş kalmış, 25 25 tamamlamışlar.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Bir daha dondurma alması için ya parasının olması gerekiyor ya çok ucuz buz dondurmalar var, ya ona yetecek kadar, öyle bir şey...

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Niye? Dondurmayı yemiş olması şart değil ki bir daha.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Parası olmadığından...

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Somuncuoğlu’nun görüp görmediği de belli değil ki. Görmemiştir belki.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Arz edeyim efendim...

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – O da onu diyor zaten, onu sorguluyor.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Biz onu şey yapmak istedik efendim. Hani, dondurma yiyorsa parası olması lazım, parası olmasa bu dondurmayı alamaz.

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) – Parası yoksa ikinci bir dondurmayı nasıl aldı?

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Nasıl aldı, biri mi aldı ona?

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Evet yani onu biz araştırdık. Yani gerçekten böyle bir şey var mı?

OSMAN MESTEN (Bursa) – İlk aldığı dondurma oraya kadar bitmemiş olamaz mı?

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Yok efendim, onu çöpe attığını görüyoruz kameradan, annesinin eczanesine gitmeden önce çöpe attığını görüyoruz. Ancak, bir ifade daha var. İkametinin olduğu Vatan Apartmanı’na yaklaşık 15 metre mesafede Beyza Okur ve Meryem isimli 2 öğrenci tarafından görülüyor. Bu öğrencilerden bir tanesi de dondurma yediğini söylüyor. Bu öğrenciler...

BAŞKAN – Ama siz kamerada da attığını görüyorsunuz yani.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – İlk dondurmayı aldığını, attığını görüyoruz.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Bir yerden dondurma aldığı kesin.

BAŞKAN – O zaman Mehmet Ali’nin ifadesini bu şüpheli hâle getiriyor.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Ama bir yukarıdaki Meryem Erol da dondurma yediğini söylüyor.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Yok, dondurmayı görüyorlar, 2’nci kişi de görüyor.

BAŞKAN – Kamera göstermiyor mu dondurmayı?

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – İkinci bölümünde bu.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Kamera şeyi yok ki orada, kamera kaydı yok orada.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – O bölgede kamera kaydı yok.

BAŞKAN – Mehmet Ali’yle karşılaştığı yerde de mi kamera yok?

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Yok efendim. En son, eczaneden ayrıldığında 16.49’da, kamerada daha ondan sonra görünmüyor.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Peki, bu 2’nci dondurmayı yemesini niye araştırıyorsunuz? Size ne söyleyecek?

BAŞKAN – Mehmet Ali doğru mu söylüyor, yalan mı söylüyor...

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Her tanığı, her beyanı araştırmaya çalıştık efendim.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Mehmet Ali almış olabilir mi o dondurmayı?

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Yok. Mehmet Ali diyor ki: “Araçtan aşağı inmeden onunla şakalaştım, açık camdan şakalaştım.”

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – O, arabada mı?

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Mehmet Ali araçta, Ören kavşağında karşılaşıyorlar...

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Görüyor musunuz aracı kayıta?

-Hemen bir arkasında itfaiye binası var, itfaiye binasının orayı Erenkaya Marketi hem de diğer kameralar görmüyor efendim. Oralara da gittik.

BAŞKAN – Mehmet Ali’nin aracını başka bir şekilde görüyor musunuz orada?

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Daha önceki saatlerde var.

BAŞKAN – Hayır, hayır. Mesela oraya gelen yolda işleyen bir kamerada, çalışan bir kamerada...

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – İşte arzum oydu efendim. Çünkü kameranın görüş açısında itfaiye binası var, belediyeye ait. O bölgeyi kamera görmüyor. Yani dolayısıyla itfaiye yolu zaten oraya girip çıkıyor...

BAŞKAN – Hayır, Mehmet Ali hiç kamera gören yerden geçmiyor mu araçla?

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Daha önceki saatlerde var.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Sonra?

BAŞKAN – Daha önceki dakikalarda diyorum, saatlerde değil.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Dakikalarda Ören yolundan ayrılan bir yol var, şantiye yani köy yolu diye bir yer var, orada işçilere gidiyor; o bölümde kamera yok.

BAŞKAN – Ha, orada yok.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Bu Mehmet Ali suçlanan birisi mi, suçlananların yakını mı?

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Yakını efendim.

BAŞKAN – Suçlananların yakını.

- KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Evet.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Yeğeni işte değil mi?

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Oğlu.

BAŞKAN – O oğlu. Suçlanan İbrahim miydi?

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Onda da efendim, ilk başta şey dendi, bu siyah Doblo’yla ilgili...

BAŞKAN – Önce Coşkun suçlandı, sonra İbrahim mi?

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Coşkun’a sonradan gelindi efendim, önce denildi ki: “Siyah Doblo bu çocuğumuza çarptı.”

Siyah Doblo konusunu arz etmek isterim, başsavcımız arz etti mi efendim?

BAŞKAN – Arz etti. Bir de sizden dinleyelim.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Ben öncelikle şeyi arz etmek isterim, bazı saatleri tespit ettik, onları arz etmek isterim. Şimdi, 16.49.25’te Rabia kızımız son kez kamerada görünüyor tek olarak. Daha sonra Mehmet Ali Somuncuoğlu Ören kavşağında gördüğünü iddia ediyor. Ancak, gördüğünü iddia ettiği saat “17.00 ile 17.10 arasında gördüm.” diye yorum yapıyor. Fakat ifadesini anlattığında “Eşimle görüştüm, eve gittim geldim, Berkay’ı eve bıraktım, eşim bana mesaj attı, siparişler verdi...” bunların hepsini değerlendirdiğimizde hangi dakikada Ören yolunda ya da eve gittiği saati, görüşme yaptığı saati belirlediğimizde Rabia Naz kızımızı gördüğünü iddia ettiği saatin 16.55 sıraları olduğu ortaya çıkıyor.

BAŞKAN – Bu da mümkün değil.

Ha, pardon, 16.55’te...

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Yok, tam mümkün değil efendim çünkü 16.49’da bulunduğu nokta ile o söylediği yer arasında 320 metrelik bir mesafe var. Yürümesi, adımı dört beş dakika kadar sürüyor, baktığımızda da süre aşağı yukarı tam olarak oturuyor. 16.55’te Ören kavşağında olduğunu Mehmet Ali Somuncuoğlu’nun beyanları ve telefon görüşmelerinden sabitlediğimizde, Meryem ve Beyza’nın da Vatan apartmanı önünde gördüğünü söylediği süreye baktığımızda, Ören yolunu detaylı bir şekilde incelemek zorunda kaldık. Ören yolu 350 metrelik bir yol, girişte yüzde 9;12; 15 dereceyle artan eğimli bir yol.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Çıktık bugün; çıktığımız yol, evet.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – O, aşağı yukarı 4 metre, 5 metre genişliğinde bir yol, her noktasında dönüş yapılamayacak bir yol; üç dört tane nokta var, arabanın gelip dönüp geri gidebileceği yollar. Buradaki amacımız da yukarıdan gelen hızlı bir arabanın herhangi bir olaya karışmasında geri dönmek için manevra yapması için belli bir zaman harcaması gerektiği.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Başka bir yere de çarpması lazım aynı zamanda, duramaz.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Yolu tamamıyla, her harfiyle incelemek zorunda kaldık ve bu 350 metrelik yolda görgü tanığı aradık kim olabilir diye, 20 kişi bulduk efendim. Yol üzerinde olan ya da yoldan arabayla geçen ya da yoldan yaya geçenlerin hangi dakikalarda, hangi saatlerde geçtiklerini tek tek tespit ettik. Saniye Demirci ve Naciye Demirci isimli 2 bayan vardı -öğretmen ve annesi- onların beyanı bizim için önemliydi. Telefonla konuşarak aşağı doğru geliyor Vatan Apartmanının yukarisından, seksen saniyelik bir görüşme -görüşmenin başlama saatini biliyoruz, sürdüğü şeyi biliyoruz- sonrasında gelip tam Vatan Apartmanının önünde Ali Anıl’la karşılaşıyorlar; 17.04.

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) – Taksi şoförü.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Evet. Bu sefer, Ali Anıl’ın eve geliş saatini buluyoruz, Mürsel’i eve bırakma saatini buluyoruz, Naciye ve Saniye’yle karşılaştığı saati buluyoruz; 17.04’te bunlar yol üzerinde, yaya. “Bir on dakika kadar -beyanları bu şekilde- Şermin’le yol üzerinde, Ören yolu üzerinde konuşma yaptık.” diyor. Aynı zamanda, Emine Cebeci de balkondan bunları görüyor, o da kendi ifadesini veriyor, diyor ki: “Şermin ile diğer 2 bayan yol üzerinde konuştular.” 17.10’a kadar konuşuyorlar, yaya olarak Ören yolundan aşağı doğru iniyorlar. 17.12 sıralarında, Önder Dede’nin çalıştığı, dut ağacının orada odun taşıdığı bir alan var, oradan içeriye dönüp çocuk parkının olduğu alana gidiyorlar. Bir nevi, yol üzerinde -bizim tabirimizi, özür dilerim- yaya devriyemiz olmuş oluyorlar. Yani o yol üzerinde...

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Kaza olsa görecekler.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Olsa, bunların onu görme ihtimali yok çünkü yol üzerinde yürüyorlar.

Bu sefer şeye gittik. Hani bu kadar insanı, 20 insanı bu yol üzerine koyduk. Peki, hiçbirisi mi Rabia Naz’ı görmedi?

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) – Bu kadar kısa mesafe...

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Fakat onda da şöyle hesaba gittik: 16.55’te Mehmet Ali Somuncuoğlu’nun gördüğünü varsaydığımızda, yoldan da yukarı doğru en yavaş yürüme hâlimizde altı dakikada yürünebildiğini, çocuğumuzun çantası da iddia edildiği gibi öyle 30 kiloluk bir çanta olmadığını -içinde kitapları ve fotoğrafları var, ağır ama taşınamayacak bir ağırlıkta değil- altı dakikada yürüyebileceğini baz aldığımızda 17.01-17.02 sıralarında evinin önünde diğer 2 öğrenci tarafından bunların görülmüş olmasının muhtemel olduğunu... En geç gelmişse 17.02 sıralarında binasının önünde 2 öğrenci görüyor. Bu 2 öğrenciyi de biz irdeledik, çocuk hayal edebilmiş midir diye. Selime Ötkün isimli bir rehberlik öğretmenini var, onun yanında aynı beyanı söylüyor; ayrı ayrı ortamlarda kendi ailelerine de konu açıldığında “Anne, ben bu Rabia ablayı görmüştüm, anne ben onu görmüştüm.” diye anlatıyor.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Selam verememiş, utanmış.

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) – Bir yerde ayrı, bir yerde ayrı söylüyorsa...

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Çok samimi değilmiş.

Efendim, gösterdikleri nokta da tam şurası. Öğrencilerimizin olduğu yer, Vatan Apartmanı, Şermin Dede’nin evi; Vatan apartmanı tam bu noktada. Çocuklara da rehber öğretmenlerinin yanında -ifadelerde kullandığım bir boş tahta vardı, orada kendilerine çiziyorum, gösteriyorum, Mürsel’e de aynısını yaptım, hareket tarzını kendisi çizdi- kroki olarak çizdim “Yavrum, siz kendi olduğunuz noktayı ve Rabia Naz’ı gördüğünüz noktayı işaretleyin.” diye. Onlar kendileri nokta olarak koydular, o da kroki ve fotoğraf olarak dosyada mevcut.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Bunu bir yıl sonra yaptı çocuklar.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Evet ama annelerine de anlatıyorlar ve evleri de tam...

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Teyidi alınmadan hiçbir şey yapılmıyor yalnız, dikkat edin.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Kaç yaşında bu çocuklar?

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Rabia’yla yaşıtlar, aynı okulda öğrenciler; evleri de hemen şu üst taraf.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Teyit alınmadan hiçbir şey yapılmıyor; ailelere sorulmuş, rehberlik öğretmenine sorulmuş.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Yo, yo, o anlamda söylemedim ben; çocuklar, maşallah, çok güzel yapmış.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Rabia’ya “abla” demişler.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Bir sınıf altında efendim.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Rabia’dan bir sınıf alttalar, bir sınıf küçükler.

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) – Çocukların hafızası bizden çok çok daha iyi.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Bir de şöyle arz edeyim efendim: Nokta olarak değil de şöyle söylüyor: “Şermin teyzenin evinin yukarısında.” Şermin teyzesinin evi sabit, kendi evi sabit, ondan dolayı...

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – O arada da “Dondurma var elinde.” diyorlar.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Biri söylüyor yalnız efendim, diğeri “Ben görmedim, emin değilim.” diyor; birisi “Elinde dondurma var.” diye söyler.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Bu arada, Şermin teyze sokaktaydı, evine gitti, değil mi?

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Şermin’e onu da sordum...

BAŞKAN – Şermin Dede çocuğun başına ilk gelen...

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Evet.

İkinci gelen...

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) - Sokakta noktalardan birinde o vardı, bir şekilde eve gelmiş olması lazım.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Şimdi onu arz edeceğim: Şermin, ifadesinde der ki: “Gündüz saatlerinde, ben, evimin alt tarafına, Ören yoluna bitişik yolun alt tarafında bahçemde çalışıyorum, zaman zaman sırtım yola dönük ama son günlerde Rabia Naz bana selam vermeden geçiyordu, sırtım yola dönük olduğu için görmemiş olabilirim.” Bu her kişiyi tek tek de inceledik hani neden görünmüyor bu çocuk. 20 kişiyi, tamam, bu yola koyduk ama hiç mi biri görmedi? Zaman aralığına baktığımızda, bazıları 17.04’ten sonra yol üzerinde yani Rabia’nın geldiğini değerlendirdiğimiz saatten sonra, onların görmesi zaten muhtemel değil ancak 17.04’ten önce o yolu kullanan kişilere baktığımızda, kimisi araçla geçiyor, kimisi Cihangir’in eşi var hemen Vatan Apartmanının hemen üst tarafında oturan onun da bir akrabası hasta olduğu için “Yola dikkat etmedim yani kimin gelip geçtiğine bakmadım, o yolu ben kullandım ama herhangi bir kaza olsaydı ben göremesem bile içinde olduğum aracın şoförü görürdü.” şeklinde beyanı var. Biz, 16.55’ten olay sonrasına kadar, o yol üzerindeki -20 kişiyle beraber- herhangi bir kaza olması durumunda, o 350 metrelik yolda görülmemesi ihtimalinin olmadığını... Çünkü hiç bir dakika bile boşluk kalmayacak şekilde bu yola...

CENGİZ DEMİRKAYA (Mardin) – Çalışmanızda çocuğun ana yoldan gittiği sabit, değil mi?

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Şöyle arz edeyim efendim: Biz, bütün alternatif yolları ayrı ayrı... Ören yolunu bu şekilde irdeledik, 20 kişiyi koyduk ama kâfi gelmedi; kullanabilecek alternatif yollar varsa bunları da araştırdık, tek tek o alanlarda da aynı çalışmayı yaptık.

BAŞKAN – İfadelerini HTS’yle de desteklediniz.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Hatta “Odun taşıdığım alana geldim.” dediği zamanı hem güvenlik kamerasındaki kaydından -geldiği arabanın kameradan kaydını bulduk, fotoğrafını çektik- hem “Olay yerinde bir elektrik firmasıyla yaptığım bir görüşme var.” demişti, onu sabitleyerek herkesi bu şekilde herkesi sabitledik harita üzerinde ve hepsi için de tek tek kroki yapıp raporun içine koydum efendim.

O siyah Doblo’yu arz etmek isterim: Şaban Vatan, baba Vatan, kızına bir siyah Doblo aracın çarptığını, bu aracın Gürsel Salimoğlu’na ait olduğunu, aracı kullananın İbrahim Somuncuoğlu olduğunu, Alper Nalbant’a ait iş yerinde de yıkandığını ifade eder. Bu iddia üzerine biz araştırdık, aracı kimin gördüğüne baktık. Çeşme, Vatan Apartmanının altındaki tali yoldan 150 metre ileride; bugün önünde bulunduğunuz yolun devamında, 150 metre kadar ileride. Çeşmenin hemen karşısında 7 bayan bahçede çalışıyor. Ali Anıl, evinin önünde yol kenarında çalışıyor -ki evine gelişi saatini sabitlemiştik, biraz önce arz etmiştim “17.04” diye- Vatan Apartmanına yakın yerde inşaat var, orada çalışan 3 işçi var, yolun altında çalışan 1 bayan daha var; toplam aşağı yukarı bir 10 kişiyi de o yola koyuyoruz.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Sadece Hanife Dede görüyor, değil mi?

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Evet, bunların arasından sadece Hanife Dede görüyor. Bayanın ifadesini alırken de “Yönün nasıldı?” dedim, “Sırtım yola dönüktü.” diyor. Yol ve tarla bitişik. “Aracı nasıl gördün?” diye sorduğumda “Sol omzumdan baktım, aracın arkasını gördüm.” dedi. O zaman “Sol omzundan bakıp arkasını görmüşsen arabanın aşağı değil, yukarıya gidiyor olması lazım.” dedim. Bu sefer değiştirdi; “Yok, aşağı gidiyordu.” şeklinde...

BAŞKAN – Öyle de olabilir...

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Terse giderse bu sefer Ali Anıl’ın görmesi gerekiyor, Mürsel’in önüne denk gelmesi...

BAŞKAN – O da “Görmedim.” diyor.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Onlarda da yok.

“Gördüğün saati söyler misin?” diye sorduk. Kendince saatler söylüyor, biz saatleri teyit edemedik. Dedim ki insanlardan gelelim. “Mürsel, neredeydin sen bu aracı gördüğünde? Mürsel “Yanımdan geçmişti...” Yani 17.10’dan sonra. “Peki, Ali Anıl ayrılmış mıydı?” “Ali Anıl arabasıyla ayrılmıştı.” Ali Anıl 17.20’ye kadar, 17.25’e kadar evinin bahçesinde çalışmıştı. Yani bu, saati de geçiyor. “Peki, Kıymet Dede olay yerine gidip gelmiş miydi?” “Kıymet Dede de olay yerine gidip geldikten sonra ‘Ben bu arabayı gördüm.’ dediğinde, ‘Kıymet Dede olay yerine ambulansı gördükten sonra gitti.’” diyor. Dolayısıyla...

BAŞKAN –Çocuk kaçta düşmüştü?

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR –Ambulansa 17.20’de bindiriliyor, 17.13’te yere temas ettiği, 17.15’te...

BAŞKAN – Ama Ali Anıl “17.20” dedi.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Evinin önünde bahçede çalışıyor, çeşme tarafından ayrılıyor efendim.

BAŞKAN – O ara görmüyor.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR –Yok, çünkü onun mesafesi var.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Hiç görmüyor... Taksi şoförü.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Bu sefer, Hanife Dede’nin ifadesini incelediğimizde, gördüğünü iddia ettiği aracın, geçmiş olsa bile, olaydan yirmi otuz dakika sonrasına tekabül ediyor. Onunla da yetinmedik, hakkında iddialar bulunan aracı tespit ettik, incelemeye gönderdik bağımsız bir firmaya; aracın tamamıyla orijinal olduğunu, herhangi bir boya, işlem yapılmadığını, bunun da kamerayla...

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Doblo?

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Doblo, evet.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Ama “Doblo değil.” dedi bugün zaten.

OSMAN MESTEN (Bursa) – “Beyaz bir araç” dedi sonra.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Onu da arz edeyim efendim...

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Ama o, şüphe işte yani. Sonra beyaza çevirdi...

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Bizim tespitimizi yaptığımızı öğrendikten sonra... Daha sonra şöyle bir iddiası da oldu: “Bu araba gözcüydü, bu araba gözetlemeye gitti.” diye bir iddiada da bulundu.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – O tespiti nereden öğrendi dosyada gizlilik kararı varsa?

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Şöyle arz edeyim efendim: Biz, kimin ifadesini alırsak bulunuyordu, kime sorsak o öğreniliyordu

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – O gidip söylüyordu.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Hatta 60 kişinin ifadesi alındı ya da şuralara bakıldı. Bu dışarıda ifade veren kişiler kendi aralarında birleşiyorlar, her konuyu birbirlerine anlatıyorlar; bu bilinme olayı oradan yani dosyadan kaynaklanan herhangi bir şeyden dolayı değil. Daha sonra onunla da yetinmedik, aracın HTS kayıtlarına baktık yani ilimize girişi var mı? Aracın plakası belli. Aracın Arsin’de olduğunu, Trabzon’dan ve Giresun istikametine o aracın hiç geçmediğini öğrendik ama önceki tarihlere baktığımızda bu aracın giriş çıkış kayıtları var -bu siyah Doblo’nun giriş çıkışları- o hafta giriş çıkışı yok. Gürsel Salimoğlu’nun kullandığı beyaz bir tane Transporter aracı var, onun 7 tane giriş çıkış kaydı var ve şöyle bir iddiası vardı Gürsel’in: “Ben, olay tarihinde, o hafta beyaz Transporter’la geldim, hatta olay günü bir kalorifer tesisatı işi için ilçe dışında bir yerde iş yerinde çalışıyordum. Onun çıkışında da bir arkadaşım benim, araç içinde şaka amaçlı giyinip soyunurken kıyafetimi çekmişti.” O görüntüyü tespit ettik, aldık, inceledik, çözümünü yaptık. Gerçekten, dediği gibi, Transporter aracın içinde... İş yeri sahibine, evinde iş yaptıran kişinin ifadesini aldık, o gün akşama kadar orada olduğunu söyledi. Gürsel’in telefon kayıtlarını inceledik, merkezde değil. Doblo’yla ilgili iddiaları o şekil...

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Dolayısıyla “O gün bir trafik kazası yok.” diyorsunuz.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Trafik kazasıyla ilgili ihbar var mı diye baktık, sadece 1 ihbar var İbrahim Kurtal isimli bir şahıs tarafından, o da hatalı parklardan doyalı ihbarda bulunduğunu söyledi. İlçenin merkezinde o tarihte şey yok. Biz hatta yeri de aldık.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Sayın Başkanım, ben de bir şey sorabilir miyim: Şimdi bizim kafamızda, bugün, yaklaşık olarak otuz dakika bir karanlık nokta vardı, şu anda sizin anlattığınızın tamamını doğru kabul edersek ortada şu anda altı yedi dakikalık bir karanlık nokta var, şu anda bu gözüküyor.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Arz edeyim efendim: Bizim raporda ben bunu on dakika; on iki dakikaya kadar kaydım, daha geniş olsun dedim.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Öyle mi? Tamam, on dakika olsun. O on dakika içerisinde bu çocuk yani 15.02’de veya 15.04’te evinin önündeydi. Evden yukarıya çıkarken bunun yengesi orada, babaannesi orada, ağabeyi orada; hiç gören yok, öyle anlaşıyor. Direkt terasa çıksa, vakit de hakikaten çok kısa bir vakit yani bu çocuk ne düşünmüş olabilir? Diyelim ki atlamak istedi oradan, böyle bir atlama düşüncesi beş altı dakika içerisinde gerçekleştirilebilir mi? Bu hiç bana mantıklı gelmiyor yani.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Yani dondurma yiye yiye çıkıyor; pat, atlıyor. Nasıl?

OSMAN MESTEN (Bursa) – Yani şimdi, kafaya bunu koymuş olan bir insan bile atlar, geri çekilir çünkü ben de hukukçuyum, Adli Tıp da okuduk yani bir pişmanlık devresi var, bir sürü devreler var.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Hazırlık devresi var, şu, bu, evet.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Öyle kolay olabilen bir şey değil. Bunu hele o çocuk hiç yapamaz gibi geliyor bana. Bunu nasıl açıklayabiliriz? Yani şu anda anlattığınızda yüksekten düşmeden başka bir şey yok ve yüksekten düşmede sadece orası var yani orada aydınlatılabileceğiniz bir şey var mı?

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Şimdi, öncelikle bir şeyi arz edeyim efendim. Biz soruşturma sürecinde öncelikle Trabzon otopsinin raporu, genel beden travmasından kaynaklı, onun sonrasında aile bir Acıbademden kendisi bir rapor alıyor.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Hacettepeden...

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Acıbademden efendim.

Otopsiyi gönderiyor, Nur Birgen isimli bir Profesör hocaya yorumlattırıyor, oradan yüksekten düşme olduğu ancak “Buna intihar diyemeyiz.” diye bir şey çıkıyor. Bunun da mailleri bize teslim edildi, aldık, tutanakla dosyamıza koyduk. Arkasından Hacettepeden bir rapor alınıyor. Hacettepedeki yorumu yapan hocamız da kaynak bölümünde Nur Birgen hocaya atıfta bulunuyor yani trafik kazalarını inceleme konusunda Acıbademdeki raporu veren profesörümüze atıfta bulunarak, onu kaynakça göstererek “trafik kazası” diye şey veriyor. Bu sefer, raporlar arasında çelişki olunca...

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – İstanbul’a...

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Onun öncesinde Giresun Adli Tıpı, Grup Başkanlığına yazılıyor, “yüksekten düşme” diye rapor geliyor, yetinilmiyor, 1’inci Adli Tıp Kurumuna rapor yazılıyor tekrar, oradan da “yüksekten düşme” geliyor. Bu sefer sorularımız oluyor bizim de hani her şeyi yorumluyoruz. Mesela, önden atlama konusunda, hadi verandayı geçse elektrik telini nasıl geçti? Bizim aklımıza yatmadı, ta oradan başladık. Tersten fotoğraf çektiğimizde düşüş açısına baktığımızda tellere çarpması gerekiyor, hadi verandaya çarpmadı diyelim ama tellere çarpması gerekiyor. Daha önce yüksekten düşme olaylarına müdahale ettim, beton zemine çakıldığında vücutta oluşan hasarlar bire bir uyuşmuyor ama toprak zemin için aynı şeyi söyleyemeyeceğim. Bunları yorum olarak, bağışlayın yoruma girmek istemedim. Üst kurulun raporunda da yüksekten düşme olduğu söyleniyor, hatta ailenin bir iddiası vardı, damar kopması olduğu hâlde... Yüksek ihtisas raporundan gelen şeyde ana damar kopması olmadığı.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Evet, bugün ortopedist de şaşırdı, ben de öyle tahmin etmiştim aslında diye.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Hatta bir ayağın kopma seviyesinde olduğu söyleniyordu, fotoğrafta kendiniz gördünüz, kopma seviyesi oluşmadı. Bu veriler ve özellikle de Mürsel’in tanık olarak verdiği ifadesindeki anlattığı hususlar göz önüne alındığında, raporlar da koyulduğunda yüksekten düşme kanaati hasıl oluyor. Peki, bu çocuk hangi gerekçeyle... İntihar mı etti, kazayla mı düştü, ne olmuş olabilir, bu bölümü de araştırdık. Bu sefer biz intihar ya da diğer konuda yorumda bulunmadık raporda. Yani biz yoruma dayalı değil sadece net veriler üzerine bir rapor sunduk. Çünkü hassas bir konu, neticede vefat eden bir çocuk var, biz taraf olmayalım ve doğru neyse onu

bulalım şeklinde hiçbir yorum da katmadan şeylere gittik ama yine de çocuğun durumunu araştırdık. Çocuk okulunda başarılı, kitap okumayı seven, not ortalaması yüksek, böyle bir çocuk. Ama karşı tarafta “Bir önceki seneki Rabia değil.” şeklindeki öğretmenlerin söylemleri ya da tuvalette bayılıp “Beni kim seviyor, kim sevmiyor, onu kontrol etmek istedim.” şeklinde ifadelerde geçen hususlar ya da Türkan Balcı’nın ifadesinde geçer, cenaze günü mezarının başında arkadaşlarıyla görüştüğümde “Son günlerde bize ölümle ilgili çok sorular soruyordu, rahatsız edici sorular soruyordu. Ben şehit olmak istiyorum, ölürsem üzülür müsünüz, kim üzülür? Bu tür yorumlardan dolayı üzül düğümüz...” yönündeki beyanları. Babaannesi Fikriye’nin “Odasına kapanıyor, benimle hiç ilgilenmiyor, dışarı çıkmıyor.” türündeki söylemleri. İşçileri Bekir Emeksiz’in “Bu çocuk daha önceden yanımdan geçerken bize selam verirdi, artık vermiyor, acaba ergenliğe mi girdi, değişme var.” gibi beyanları yani birçok bu şekilde beyan var. Çocuğun biraz kendi içine kapandığı hissini verecek bir konuşma ama bu intiharı mı gerekir, intiharı mı yorumlatır, o konuda herhangi bir yorumumuz yok.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Siz bu yorumları vatandaşa hep sorarak mı öğrendiniz?

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Hayır, efendim, kendileri. Biz onu yaptığımız zaman hatta şöyle bir iddia oldu Selime Ötkün öğretmenin şeyinde: Baba Şaban Vatan okula gidiyor, rehberlik öğretmenini müdürün odasına çağırıyor ve polislerin onu intihara yönlendirecek sorular sorup sormadığını teyit etmeye ve bunu telefon kaydına çekmeye çalıştığını ifadesinde söyler.

BAŞKAN – Rabia’nın psikolojik durumuyla ilgili yorumlarınızı anlayabiliyoruz, kabul edebiliyoruz.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Hiç yorum yapmadık efendim.

BAŞKAN – Fakat Osman Bey’in söylediği husus çok önemli. Çocuk arkadaşlarıyla dondurma alıyor, yolda başka bir dondurma alıyor, geliyor, içine kapanık filan da olsa üç beş dakika içinde intihara karar vermiş olamaz.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Şahsen söyleyelim efendim, intiharla ilgili benim hiçbir düşüncem olmadı.

BAŞKAN – Ama ayağı kaydı düştü veya...

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Hareket yapması...

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Şöyle bir şey var efendim: Annesinin yanına 2 arkadaşıyla okulun bahçesinde oyun oynamak için gidiyor, izin istemeye, annesi izin vermiyor. 2 tane dondurma yediğini varsayarsak bu çocuk enerjisini de atamadı. Eve geldiğinde babasının da ilk iki ay boyunca “Bütün öğretmenlerini çatıya çıkarıp kızın burada karate hareketi yaparken buradan düştü.” şeklinde yönlendirilmesi de var, kendi babasının. 10 öğretmenin hep aynı şekilde beyanları “Bizi çatıya çıkardı, kızın burada şu hareketi yapıyordu, bana da karate hareketleri yapıyordu, buradan kızın düşmüş olabilir.” diye kendi beyanları var.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Hiç karate lafı yok, hep tekvando vardı.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Özür dilerim efendim.

BAŞKAN – Aynı şey ya.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Şahsi hatam oldu, raporumda da tekvando, benim şahsi hatam oldu efendim, özür dilerim.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) - Ben bir şey sormak istiyorum. Hiç fizikçi yani Adli Tıp tamam yani işin psikolojik yanı tamam ama bir binadan nasıl düşülür, fizik kuralları nedir ya da mimari açıdan da bazı yeni yüksek teknolojide bunları da anlayabilecek, hatta simülasyon yapan şeyler var yani birtakım cinayetlerde. Hiç böyle bir inceleme oldu mu? Yani mesela hiçbir fizikçi binadan nasıl atlanır, düşülür, ne olur, hangi açıyla gider, bunları tespit eden bir şey oldu mu?

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Ön taraftaki iddialarla ilgili yapıldı ama onda da çuval atıldı, insan vücudu, o şekilde, kol bacak şeklinde olacak şekilde değil, çuval sallanıp atıldı, verandaya çarptı ve düştü.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Bunlar sizin uygulamalarınız mı?

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Değil.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Hayır, fiziki siz yaptınız mı?

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) - Oradan zaten bunun düşmeyeceği anlaşıldı, onu ben de gördüm.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – O raporda da şey diyor ama fizik uzmanımız “Daha geri gidip atladığında atlayabilir.” yorumunu yapıyor, o raporda o da var.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Siz araştırmadınız, ona mı dayandınız?

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) – Tellere çarpar zaten.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Biz zaten yaptığımız tespitler sonrasında düşmüş olduğunu değerlendirdiğimiz ya da olay tanık beyanında da diğer tarafa yöneldiği için ön tarafla ilgili biz daha herhangi bir araştırma yapmadık.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Siz şahsen “İntihar kaynaklı oluşmadı.” dediniz değil mi?

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Ben o konuda hiç yorum yapmadım efendim. İntiharla ilgili yorum yapmadım, tespitleriniz varsa onları arz etmek istedim sadece.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Yani gerçekten oradan mı düştü bu çocuk sizce?

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) - Devam edecek misiniz peki? Pardon, ben sorunun cevabını alamadım daha. Yani herhangi bir inceleme yapılmadı sonuçta.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Şimdi, o boyutu savcılık...

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) - Bir çuval atmanın dışında bir şey yapılmadı.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Bitti mi çalışmanız?

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Biz raporu teslim ettik. Savcılık bunda eksiklik görürse, Adli Tıp raporları yüksekte düşmeyi...

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) – Dün bir çalışma yapılmış orada.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Değil efendim, onu şey olarak da sosyal medyada paylaşmış, geçen sabah...

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Polisler gitti diye, bize de anlattı ya.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Arz edeyim efendim. Geçen sabah amca, yenge ve kuzen ifade için şubeye götürüldü sabah erken saatlerde, araçlar oraya park edildi, onlar alınırken diğer vatandaşlar binada arama yapıldı iddiası...

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) – Onların ifadesine nereye başvurdunuz bu aşamada?

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Şimdi, olayın ilk oluş anında bulundukları yer, bazı hareketleri, örneğin Muhammet Vatan’ın arabasıyla gelip tali yola girmektense doğruca binaya gidip çıkması, acaba binaya gidip çantayı mı sakladı ya da çantanın yerini mi değiştirdi şüphesini bizde oluşturmuştu. O yönde onlar hakkında bir şüpheli işlem bakıldı, alınma sebebi onlar efendim.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Çantayla ilgili çok spekülasyon yapıldı, onu net tespit edebildiniz mi, çanta burada mı konuldu, bulunduğu yerde şüphe var mıydı? Çocuk yukarı çıkarken sırtında çantası var mıydı, çantayı aydınlatabildiniz mi?

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) – Çantayı kim bulmuş?

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Çantayı arz edeyim efendim. Neşet Usta, Serhat Balcı, Ahmet Yetim isimli 3 kişi buluyor.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Dayı biri, değil mi?

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Dayı efendim.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Öbürleri polis mi?

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Yok efendim, 3 vatandaş.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – 3 vatandaş, evet. Şu anda yalnız bir şeyi yanlış anlamayın, soruşturma devam ediyor savcılıkta.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) - Yok, yok, ben onu anladım da rapor... Yani buna mesela bir savcı hiç duymadınız mı, böyle bir şey gerekmez miydi?

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Savcılık yapabilir, mahkeme yapabilir.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) - Tabii, tabii, bence de yapar.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Savcılıktaki iddianame hazırlanana kadar süreç devam eder.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) - En azından bu teknik takip işini teknik şeylere

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – O kararlar mahkeme kararı gerektirdiği için savcılık üzerinden gitmesi gerekiyor.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) - Onu anladım ama en azından öneride bulunabilirsiniz.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Birçok şeylerimiz, çevremiz var.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) - Hiçbir şey zaten düşünmüyorlar, yapmayın.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Bu dosya artık çok ciddi dosya yani.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Çantayla ilgili arz etmek isterim efendim, çantanın bulunmasıyla ilgili.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) - Bir sene boyunca değildi ama o yüzden yani.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Tamam, işte geldiğimiz noktaya bakar mısınız, muhteşem yani muhteşem bir inceleme var.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Çantayla ilgili çantanın bulunma şeyini bir bütün olarak değerlendirdik, çatıya kim hangi saatte çıktı, önce bunları tespit ettik. Çünkü bir polis arkadaşımız der ki: “Ben o saatte çatıya çıkmadım.” ama o arkadaşımızın o saatte çatıda olduğunu gören başka tanıklar var. O tanıkların gördüğündeki saati tespit etmek için yine HTS kayıtlarından faydalandık. Atıyorum, Mehmet Ali Somuncuoğlu’nun “Şu görüşmeyi yaptıktan sonra Vatan apartmanına gittim ve çatıda şu kişileri gördüm.” diye beyanları var. Telefon görüşmesini yaptığı saati öğrendiğimizde çatıda polis gördüğünü iddia ettiği saati net görebiliyoruz ya da Emine Cebeci aynı şekilde ambulans gelip gitmesinden sonra “Baktığımda çatıda 4 kişi gördüm.” der, onun da telefon görüşmesine baktığımızda hangi saatte çatıda kimlerin olduğunu, onları da net bir şekilde koyabiliyoruz.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Dosyada artık Muhammet Vatan ve eşi Güler Vatan ve oğlu şüpheli konumunda mı?

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – O savcılık safahatı efendim, Biz olayı araştırma konumunda, ne nedir...

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Onların şüpheli olarak alındı ama ifadeleri.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Tabii, o şekilde alındı.

Ayrıca, saat yedi itibarıyla binanın giriş kapısına bir bekçi görevlendiriliyor, Mehmet Bodur isimli bekçi görevlendiriliyor. Aile hastanedeyken merdivenleri 2 yıkayan bayan var, bina çevresinde sabit polis var, şeritle kapatılan alan var yani bina içi ve önünde tedbir var, dışarıdan bir çanta getirilmesi durumunda, orada sabit kapıda bekleyen bekçi tarafından veya çevresindeki polis tarafından ya da binayı temizleyen aile bireyleri ya da komşular tarafından görülmesini...

OSMAN MESTEN (Bursa) – Bu gizli değil, değil mi, Şaban biliyor?

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Şaban’ın bilip bilmediğini bilmiyorum efendim.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Çünkü hiç bunlardan bahsetmedi.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Hatta şöyle bir iddia var: Çatı kilitliydi, çocuk çatıya çıkamadı. Özur dilerim, daha öncesinde “Dış kapı kilitliydi, dış kapıdan içeri giremezdi.” diye bir iddia oldu. Bunu araştırdık, binaya sık gelip sık giden vatandaşlar var, orada kalan öğrenciler var 1’inci katta, onlarla görüştük, söyledikleri şey şu: Binanın demir kapısı...

BAŞKAN – Öğrencileri Allah korumuş.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Allah’tan 2’si evin dışında, 2’si okulda ve sabit yani onlarda biletlerine varana kadar hepsi tespitli efendim yani gerçekten il dışında ve okulda oldukları, onları da ayrıca araştırdık. Dış demir kapının genellikle açık olduğu, kapalı olsa bile -o da raporda fotoğraflarıyla var- hemen bitişiğinde bir demir kapı daha var, o demir kapıya hafif dokunduğunuzda -bu bize tarif edildiği için gittim uyguladım ve açıldı- kapı açılıyor, atölyeye giriyorsunuz, kapıdan, diğer yandaki kapıdan binanın içine girebiliyorsunuz. Yani bu demir kapalı olması durumunda binada oturan herkes yandaki kapıyı kullanarak binanın içine girebiliyor, aynı zamanda atölye kısmından da binanın içine giriş var yani içeriye girememek gibi, anahtarın olmazsa binaya giremezsin, evde kimse yoktu kapıyı açmadı, dışarıda kalması gerekirdi söylemi bu şekil.

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) – Şu şey yarım kaldı, yukarıda dediniz ya, o saatte çatıda olduğunu söyleyen, çanta muhabbeti, o sorunun cevabı yarım kaldı.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Yok, geleceğim efendim, kapılardan başlayıp çatıya çıkmak istedim. Sorunuz tekrar gelsin.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Atölye ne atölyesi diye sordum da şunun için: Çocuğun bacaklarında talaş vardı 2 tane dedi. Pimapen ya da ahşap var mıdır diye onun için sordum.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Orada şeye baktık, talaşa benzer ama beyaz...

OSMAN MESTEN (Bursa) – Plastik talaşı...

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Plastik, yani bildiğiniz odun talaşının plastik hâli var orada ama biz kıyafetleri defaten kriminale gönderdik hem Adli Tıp hem polis kriminale gönderdik.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Çok tozlu bir görüntüsü yoktu değil mi?

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Yoktu. Defaten gönderdik. En son olay yerinde bir inceleme yaptık Mürsel’in ifadesinden sonra. Hatta orada bir çorap bulduk, onu henüz daha teşhis ettirmedik için aileye...

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Öbür ayakkabı ne oldu? Ayakkabı kayıptı.

AHMET ÖZDEMİR (Kahramanmaraş) – Ayakkabılar, ikisinin de bulunduğu dönemlerin olduğuna dair adli tıp raporunun altında ekler kısmında var. İki ayakkabı da var.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Şermin bir tanesini hatta buluyor.

AHMET ÖZDEMİR (Kahramanmaraş) – O öyle hatırlıyor da tutanakta var.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Şaban buna diyor ki: “Elbiseler emniyette bir hafta kadar kaldı, sonra onları yıkayıp falan...” Yıkansa herhâlde bilinirdi değil mi bu şey?

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Arz edeyim efendim. Şimdi, ambulans ayrıldıktan sonraki fotoğraf bu. Rabia kızımızın yattığı yerde su dökülen, Şermin tarafından su dökülen yer, su dökmeye kullanılan bidon ve duvarın üstünde olay yerinde unutulmuş ayakkabısı.

BAŞKAN – Sululuk oradan dolayı mı?

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Tam şurada efendim.

BAŞKAN – Araba nerede?

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Araba önde efendim, şurada.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Kaç araba var?

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Bir önünde işçilerin arabası var, biraz daha ileride kalıyor. Şimdi, şu sabit araba, yalnız bu biraz kaydırılmış olay tarihinde, müdahale edebilmek için biraz kaydırılmış. Fotoğraf tam olay anını yansıtmıyor, sadece şu bölüm. Ambulansın müdahale etmesi için, sedyenin indirilmesi için biraz aşağı kaydırıldığı bize söylendi.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Öbür araba nerede?

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Öbür araba buradan daha ileride, işçilerin arabası.

BAŞKAN – O arabayla bu arabanın arası açık mı?

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Açık efendim.

BAŞKAN – O fotoğraf var mı burada?

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Şu an yanımda yok efendim. Bu atölyede çalışan işçilerin arabası.

BAŞKAN – Şermin’in ifadesi bizi tereddüde sevk etti de onun için. “Arabaların arasından ben zor geçtim.” dedi.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Şöyle onun kastı, onu ben de çok irdeledim: Bu arabanın diğer tarafında elektrik direği var, oradan sürünüp de arabanın direk arasından gelmiş olabilir miyi biz de çok irdeledik, ben oradan kendim geçemedim, çok dar bir alandı.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Hayır, “2 araba arası dardı. 2 araba arasından yan yan geçtim.” dedi.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Fotoğrafta biraz aralık var.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Orada bir duvar var.

BAŞKAN – Hüseyin Bey, bu vicdani bir soru sana, meslekten bir kriminalci olarak: Mürsel’in ifadesini nasıl değerlendiriyorsun değişikliği falan da göz önüne alarak?

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Mürsel’i ciddi manada sorguladım, yazacağımız raporun vebali bizde var. Siz de Allah razı olsun, kalktınız buralara kadar geldiniz, ne kadar işin üstüne düştünüz, saygılarımı sunuyorum size bu konuda. Vebal olarak yaptığımız her işte şey var, hatta bizim şöyle bir prensibimiz var: Ölenin hakkını savunacak imkân yok, kendisini koruyamaz. Biz cinayet büroda çalışanlar genellikle ölenin neyi varsa onun peşine düşüp hakkı neyse onu aramak için... Ki buradaki çocuk, en ufak bir nokta bırakmamak için elimizden geldiği kadar çalışmaya uğraştık. Mürsel’in iddialarını... Mesela ilk “dim” sesi duydum diyor çeşmede, diğer bayanlar da benzer ses

duyduğunu söylüyor, inilti şeklinde sesler, gök gürültüsüne benzer ses duyduk söylemleri var, onlara da bakıyoruz. Sadece ifadesini değiştirdiği bölümde polisten korkmuş mudur, “Benim üstüme kalır mı? Sıkıntı yaşar mıyım?” Bu sefer Mürsel’i biraz irdelediğimizde ürkek bir insan, korkabilecek bir insan, fakir bir insan.

BAŞKAN – Burada da gördük onu.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – “Bir şeye bulaşırsam sorun yaşarım, hiçbir şeye karışmayayım.” şeklinde bir hissiyatı oluşmuş.

BAŞKAN – Evli ama çocuğu olmamış.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Hatta şu anda öğrendiğim kadarıyla işsiz de kendisi.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Ama çok özür dilerim de yani bu saikle hareket etmiş olsa kaçır yani sizin söylediğiniz şu andaki tablo olmuş olsa...

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Kaçıyor efendim.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Yok, orada gidiyor, birilerine haber veriyor yani o saikle hareket etmiş olsa, “Ben süründüğünü anlatırsam böyle olur.” diyecek, korkacak adam o gün oradan kaçır.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Ama vicdanlı bir adam olduğu için de...

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Ya, vicdanlı da oradan sürünen birini görüyor, seyrediyor, 6 metre gelip buraya yatıp ayağını böyle koyuncaya kadar. Nasıl bir vicdan bu ya? Korkmuş, şu olmuş, bu olmuş. Nedir ya? Şurada bir şey olsa hepimiz...

BAŞKAN – Şimdi, Jale Hanım, bizim insanımız şöyle olur: Bir kazaya şahit olur mesela, alır onu, getirir arabasıyla, hastanenin kapısına koyup kaçır yani.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Ama 6 metre sürünen insana, çocuğa ellemez misin sen, dokunulmaz mı yani?

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – O arkadaşın sürünmesini seyrettiğine inanmıyorum ben.

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) – Ben de inanmıyorum.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Ben de inanmıyorum ona. Süründüğüne inanmıyorum ben.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Hayrettin Bey, şöyle: Yani şimdi tamam da biz her gün birilerini sorgulamıyoruz. Onun için o beyefendiye soruyoruz.

BAŞKAN – Üzerinde iyi çalışmış, onun için soruyoruz.

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) – Bir şey sormak istiyorum: Bir polis memuru Kutlay Sevinç var, onun olaydaki yeri ne, etkisi ne?

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Kutlay Sevinç ilçede çalışan, polis merkezinde çalışan bir arkadaşımız yani adli sorumluluğu olan bir büro amiri türünde biri değil, grupta çalışan personelden biri, olay yerine giden arkadaşlarımızdan biri. Kutlay Sevinç’in şöyle bir ifadesi var: “Ben çatıya çanta bulunmadan önce çıktım, sandalyeyi de gördüm ancak çanta falan görmedim.” En net beyanı söyleyen o çanta konusunda.

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) – Ama sonradan çanta orada bulunuyor.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Evet ama şöyle arz edeyim efendim: Diğer çıkan polisler “Biz çanta aramak için çıkmadık.” diyorlar. Çantanın bulunduğu ilk bulan bu 3 kişi, ilk çıkan Neşet Usta. Kapıdan geçiyor, iddia edildiği yerde çantayı görmüyor, kapının tam ağzında, kendisi geçip gidiyor, arkasından gelen Serhat çantayı buluyor. Neşet’in ifadelerinde “Ben çantaya hiç

dokunmadım, hiç ellemedim.” Beyanı var ancak bu binada kalan ve ifade için getirilen çocuklardan bir tanesi “Bir şahsı çatıdan çantayı sallarken gördüm.” der. Hayri Eren “Çatıya ilk çıktığımda ben çantayı Neşet Ustanın elinde gördüm.” der. Bir polis arkadaşımızın “Çatıya çıktığımda çanta kapıdan 3 adım ileride, etrafında insanlar vardı, aralarında konuşuyorlardı, Neşet ellemişti, dokunmuştu.” şeklinde beyanı var ama tüm bu beyanların karşısında Neşet “Ben çantaya hiç dokunmadım.” diyor. Bu da bizi şeye itiyor: Acaba bunlar çantayı ilk buldukları yeri mi değiştirdi? Çünkü şahıs diyor ki: “Ben çantaya hiç dokunmadım.” Kendi arkadaşlarının dahi “Neşet Abi çantaya dokundu, aldı. Biz dokunmayalım, parmak izimiz çıkar, yakalanırız, biz de sorun yaşarız. Karışmayalım, bırakalım.” şeklinde beyanları var. Çanta konusunda yüzde 100 ikna oldum mu? Olmadım. Ama bunda ilk bulanların beyanlarına da... Çünkü onlar da yanlış beyan veriyor. Biri “Dokunmadım, ellemedim.” diyor, tam karşısında 3 tanık var çantayı elleyip dokunduğuna, kaldırıp salladığına dair. Çantanın yerinin ilk bulanlar tarafından da değiştirilmiş olabileceği kanaati var.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Hüseyin Bey, bu kurulan özel ekibin başı mısınız siz?

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Değilim efendim, bir üyesiyim.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Başı kim?

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Şube müdürümüzdür kendisi. Ekibin içinde rütbe olarak en yüksek ben varım. Bir komiser arkadaşımız daha vardı, kendi özel konusundan dolayı başka bir ilçemize gitmişti.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Yasin Garip kimdir?

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Yasin Garip bizim yazışma işlerimizi yapan bir arkadaşımızdı yani araştırma, sahaya çıkan arkadaşımız değildi. Bu personelimiz... Daha sonra Valilik kadrosunda bir personel talep edildi.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Vali Bey’i tanır mı bu?

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Hayır.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Son on dakikayı aydınatabileceğini düşünüyor musunuz?

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Son on dakikayı aydınlatamıyorum çünkü o konuyla ilgili tamamıyla yoruma gireriz. Biz de yorum yapmak istemiyoruz yani gerçekten delillerle, raporlarla açıklamak istiyoruz. Son on dakikayı açıklayamıyoruz ama bu on dakika içerisinde Ören yolu üzerinde bir kaza olacak, 350 metrelik yol üzerinde, 20 kişi aralıksız yol üzerinde, o dar yolda kaza olacak, kaza yapan kişi araçtan incek, çocuğumuzu arabaya alacak, başka bir yere götürecekt, temizleyecek, tedavisini yapacak, arabaya koyup tekrardan binasının önüne bırakacak, süre yetecek bir süre değil efendim.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Üçüncü bir şey, biraz bir fikir ortaya çıktı ama başka bir ihtimal yok mu diye, çocuğun boğuştuğu falan gibi, arkadaşların bazıları söyledi bunu.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – O turnaktaki erkek DNA’sından bir neticeye varabilir miyiz diye onun üzerine gittik, en son gelen raporda aile bireylerinden birisinin olabileceği, Şaban’ın da DNA örneği vermemesi üzerine...

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – O verse zaten ne olacak? Yani sonuçta onun şeyde olduğunu tespit ediyorsunuz herhâlde.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Şaban, tabii, olay yerine sonradan geliyor.

BAŞKAN – O verirse şu olacak: Babasıyla eşleşirse...

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – O biraz protesto olarak vermiyor.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Başkasının bir dahli olmadığı... Yani çocuğun başkasıyla boğuşup da tırnağının arasındaki DNA’nın o esnada kalmış olmadığını anlayacağız.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Peki, baba tarafından başka bir akraba olabileceği... Mutlaka baba tarafından akraba şeyi konulmadı.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Yüzde 100 onu demiyor.

BAŞKAN – Ağabey üzerinde durdunuz mu?

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Yaşar Mert üzerinde mi? İkisini de istedik.

BAŞKAN – Tamam, vermedi ama siz o ihtimalin olabileceğini hiç değerlendirdiniz mi?

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Binada olan herkese tek tek baktım. Binada Fikriye Vatan var, babaanne, Yaşar Mert var, erkek kardeş, Berkay var...

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Bina dışında başka birinden DNA eşleşmesi almadınız?

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR –Aldık efendim, hakkında iddialar vardı.

BAŞKAN – “Herkesten aldık.” diyor.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Alper Nalbant’tan aldık, İbrahim Somuncuoğlu’ndan aldık.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Anladım, sonuçta siz bu intihar ya da düşme ama oradan, ölüm nedeni orada düşmeye bağlı.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Binanın çatısından, evet.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Mürsel’e bir kez daha dönmek durumundayım çünkü tam şeyi söylüyordunuz: “Kendi ilk bendeki ifadesinde izlediğini söylemedi, görmüş, hemen 1’inci kata koşmuş.” dediniz, onu bir şey yapar mısınız?

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Arz edeyim: “Belki yaklaşık 120-130 metre mesafede ilk güm sesini duydum, 100 metrede ah sesini duydum. Geldiğimde ayakları çimenli kısımda, baş kısmı yol üzerinde olduğunu gördüm. Dirseklerinden güç alarak sürünüyordu.” Hatta yere yatıp hareketini gösterdi. Açık bir kanama yok. Şermin’e “Şurada bir çocuk yatıyor, sara mı geçirmiş ne, bir bak.” diye söylemiş.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – “Onu izledim 6 metre boyunca.” dedi bize.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Sürünmeye başladığını görünce neden Vatan apartmanına gittin de başka bir yere gitmedin dedim çünkü karşısında 2 tane daha yapı var, niye oralara gitmedin ve Vatan Apartmanına gittin dedim. “Oradan düşmüş olabileceğini düşündüğüm için Vatan apartmanına çıktım, 1’inci katların kapılarını çaldım, açan olmayınca Şermin’in evine gittim.” diyor.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Ama düşmeden söz edilmiyor, polislin tutanakları, trafik kazası...

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Çocuğun şu sürece kadar ölüm muayenesi yapılan kadar trafik kazası olarak araştırılıyor, hatta merkezden de cinayet ekibimiz ilk anda trafik kazası olarak bildirilmesi üzerine olayı araştırmak üzere gidiyor. Hastanede ölü muayenesi yapılırken savcı ve doktor polis arkadaşlara hitaben “Arkadaşlar, siz trafik kazası diyorsunuz ancak bulgular yüksekte düşmeyi işaret ediyor.” demesi üzerine trafik kazası haricinde araştırmalar başlatılıyor. O zamana kadar hep trafik kazası üzerinde duruluyor.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Bir şeyi soracağım: Siz bütün bu çalışmalarınızda... Siz aslında bir sene sonra başladınız çalışmaya ama baştan olan incelemelerin yeterli olduğunu düşünüyor musunuz? Yani olay yeri inceleme, sonuçta siz bu teknik analizleri yapıyorsunuz ve niye siz görevlendirdiniz? Çünkü herhâlde başka eksikler olduğu için görevlendirildiniz. Mesela benim hep

merak ettiğim şey o. O tarafa düşmüşse de bu tarafa düşmüşse de araç kazasıysa da gerçekten doğru dürüst bir inceleme yapılmış mı? Yani o çocuğun orada süründüyse tespit edilebilmiş olması lazım mutlaka.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Onu şöyle arz edeyim efendim: Mesela biz 130 tanık ifadesi aldık. Bu 130 tanığı sayı çok olsun da çok çalışıyormuş izlenimi vermek için yapmadık. Olayı bölge bölge böldük yani ne kadar küçük alanı incelersek o kadar çok geriye ulaşabiliriz ve o küçük alanları böldüğümüzde ciddi manada katkı sağlayacak bilgi sahiplerine ulaşmaya çalıştık. Bu şekilde bizim dönem, bize geldikten sonra çalıştık. Belki o zamanki imkânlar ya da... Bazı tanıklar der ki: “Ben bugüne kadar hiç ifade vermedim, ilk defa ifadem alınıyor.” bunlarla da karşılaştık. Ama bu o dönemde olayın sonucuna etki edecek hatayı yaptılar, eksiklik yapıldı, takdir edersiniz ki bu konuda yorum yapmak haddimi aşmak olur.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) - Herhangi bir siyasi baskı...

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – O konuda çok şükür... Bu konuda şey de olabilir diye bu HTS’lerini incelediklerimizin arasında o ilçenin emniyet amiri dâhil, orada görev alan tüm polislerin de HTS’leri var. Yani kimle hangi saatte görüşmüş, kimler aramış, eğer herhangi bir siyasetçi aramış görüşülmüşse onlar da raporda var.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Tüm bunları söyledikten sonra ben şu kanaate vardım: Tersine siyasi baskı burada biraz daha fazla gibi.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Tersine siyasi baskı var. En azından güç gösterisi olmadığını anladı, ilk bir seneyi araştırıyor şimdi, orada bir eksiklik var mı diye değil mi? Güç baskısının olmadığını anladınız, ilk bir sene üzerinde duruyorsunuz.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Bir sene sonra bu çalışmalar... Ben bir ailenin yarasının bir sene sürmesini araştırıyorum. Yani keşke en başından bütün bunlar yapılsaydı, o zaman düşme düşme olduğu ortaya çıkardı ve aile de bu acıyı çekmezdi.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Ben de aynı fikirdeyim, yalnız başka bir şey söylüyorum ben.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Bunun siyasi hesabının peşinde değilim.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Ben başka bir şey söylüyorum Filiz Hanım, başka bir şey söylüyorum.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Efendim, ailenin iddialarından biri de çatı katının kilitli olduğu, çocuğun çatıya çıkamayacağı hususundaydı.

OSMAN MESTEN (Bursa) – İlk başta onu söylüyorlardı, sonra vazgeçtiler.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Bir hafta sonra olduğu açıklandı.

BAŞKAN – Şu anda çatıyı kilitli tutuyorlar, bugün şahit oldum.

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Evet.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Siz daha önce böyle bir düşme olayı gördünüz mü?

KIDEMLİ POLİS MEMURU HÜSEYİN EMİR – Gördüm evet.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Yani böyle düzenli bir yataş olabilir mi?

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Süründü diyor ya.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Süründü, gitti ve o kadar düzenli yattı.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Niye sürünüyor, onu hiç düşündünüz mü? Niye sürünsün?

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Her olayda başka bir şeyle karşılaşılabirsiniz.

BAŞKAN – Hüseyin Bey, teşekkür ediyoruz.

Kapanma Saati: 00.18

DÖRDÜNCÜ OTURUM

Açılma Saati: 00.20

BAŞKAN : Cengiz AYDOĞDU (Aksaray)

BAŞKAN VEKİLİ : Osman MESTEN (Bursa)

SÖZCÜ : Zeynep GÜL YILMAZ (Mersin)

KÂTİP : Ahmet ÖZDEMİR (Kahramanmaraş)

BAŞKAN – Selim Bey, hoş geldiniz, buyurun.

Selim Bey, ilk olay yeri incelemesini yapan şahıssınız, değil mi?

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Doğrudur efendim.

BAŞKAN – Sizi dinliyoruz, yani olayı nasıl duydunuz, nasıl gittiniz, ne yaptınız?

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ –Tamam, peki, ben arz edeyim.

Ben öncelikle, Giresun’un Görele ilçesinde hem Çanakçı hem Eynesil artı Görele grup amirliğinde çalışan olay yeri inceleme polis memuruyum. Yirmi yedi yıllık bir polis memuruyum, yaklaşık yirmi iki yıllık olay yeri incelemeciyim. Biz ihbara göre, ilçelerin telefonlarına göre, savcının talimatına göre hareket ederiz. O gün de bize Eynesil’de bir trafik kazası olduğunu, ekip talep ettiklerini söylediler. Ben de o gün nöbetçiydim -2 kişiyiz orada- o gün nöbetçi bendim. Dolayısıyla oraya gittim. Orada trafik kazası olduğunu söylediler bir arka üst sokakta. Zaten gezdiniz efendim, görmüşsünüzdür. Şimdi, oradaki trafikçi arkadaşlar, Eynesil’deki arkadaşlar oraları gözlemledik. Gözlemledikten sonra “Trafik kazası diyorlar ama burada biz bir şey göremedik. Bir de sen bir bak.” falan dediler. Ben de tabii ki -o sokak ara bir sokak, ayrı bir sokak- gördüğüm kadarıyla oradan maktulü sordum, vefat eden rahmetliyi. Dedi ki bir ihbarcı: “Burada yatıyordu.” Telefonla polisi arıyor, hem de 112’yi arıyorlar. Arayan kişi ne kendisine dokunabiliyor ne de “Nasılsın?” diyebiliyor korkudan. Ona “Peki, bu, yatış pozisyonu nasıldı?” dedim. Orada yakında bir iki ev vardı. Onlar gelmiş. Tabii, bizim toplumumuzda yaralı olan “Kızım, ne haber, ne oldu; bir şey mi var, düştün mü, araba mı vurdu, nedir?” filan, yüzüne su tutmuşlar. Kendini ayıltmaya çalışmışlar. Dolayısıyla kendisine getirememişler. Çünkü çocuk çok ağır yaralı olduğu için sadece inleme seslerinin olduğunu söylediler bana. Tabii, trafik kazası söylediği için ilk etapta benim ilk işim, trafik kazasına benzer neler vardır, araç kırıntıları, lamba kırıntıları, aşırı derecede sürtünmeler...

OSMAN MESTEN (Bursa) – Otomobil parçaları yani.

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ - Doğrudur efendim. Mesela tampon parçaları, parçacıklar. Çünkü ben bir sürü olaya gittim, hatırlamadığım bir sürü olay var. Şimdi, bakıyorum, burada sürtünme izi yok, lastik izi yok, bulunduğu ortamda değil.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Bir dakika, sürtünme izi yok deyince çocuğun mu sürtünme izi yok?

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Aracın. Çocuğun bulunduğu yerde de su vardı çünkü suyu kendisine vurmuşlar uyandırmak için “Çocuğun ne oldu?” filan...

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Sen Eynesilli misin?

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Ben Görele polisiyim.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Nerelisin?

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Ben Trabzonluyum.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Neresinden Trabzon’un?

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Trabzon’un Tonya ilçesinden efendim.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Öbürü de Tonyalıydı, müdür.

BAŞKAN – Tonyalılar burada mı çalışıyor?

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Genelde öyle efendim. Ailemiz, yakınlar bizim, maalesef öyleyiz, doğrudur yani.

BAŞKAN – Yani oradan mesleğin sonuna doğru geliyorsunuz buraya, buradan emekli oluyorsunuz.

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Doğrudur efendim, bu bir gerçek yani bu belli bir şey.

BAŞKAN – Neyse anlat sen.

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Daha sonra, yılların verdiği şeyle dedim ki: “Bu kaza falan... Nasıl oldu? Görgü şahidi var mı?” “Yok.” “Gören var mı?” “Yok.”

BAŞKAN – Ortam aydınlık mıydı geldiğinizde?

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Kararıyordu efendim, kararmak üzereydi.

Ya, bu çocuk okuldan geliyor, şimdi, öyle bir izlenim aldım. Önce sordum tabii ki: “Nasıl oldu? Okuldan geliyordu. Arkadaşlarıyla geliyordu? Kamera var mıydı?” diye soruyordum.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Çocuk ölmüş müydü sen geldiğinde?

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Hayır efendim, ben geldiğimde çocuğu hastaneye götürdüler, ölüm haberi daha gelmedi. Neden? Çünkü o anda ben Görele’de çalışıyorum yani. Hatta bize anons geldi, dendi ki: “Bir trafik kazası vakası var Eynesil’den, yardımcı olun.” Bizim müdür tarafından anons edildi, bizim bazı ekipler oraya gitti yardıma. Sonra beni aradılar, dedi: “Böyle, böyle bir ekip talepleri var.” Ben oraya gittim, henüz müdahale ediyorlar, bu şekilde bilgim var. Ben gittiğimde kaldırılmıştı, sadece olay şey yapıyorum. Daha sonra sağa sola bir bakalım dedik çünkü ara bir yer var. Orada hız yapılacak bir yer yok yani. Sonra evin etrafını gezdik, diğer tarafları gezdik. Şimdi, yukarıda -siz görmüşsünüzdür- bir sundurma var. Bu sefer soru işareti, dedik acaba atlar mı, atlamaz mı, atlarsa nasıl atlar, bir şey mi oldu, biri mi kovaladı onu? Kafamızda bir soru işareti. Biz polisiz, her şeyi düşünmek zorundayız. Sonra bir aşağı yer var, sağ tarafta bir fındık bahçesi var, solda yol, önde 2 katlı bir ev müstakil bir ev var; gören eden yok, kamera kaydı yok. “Ya, arkadaş, ses duymadınız mı?” “Yok.”

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Ses duyan yok muymuş?

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Yok.

Daha sonra arkadaşlar dedi ki: “Biz yukarı çıktık, acaba atlar mı Selim Ağabey?” dediler bana, isimle hitap ettiler. Karanlıkta orada sağı solu, etrafı incelerken “Bir yukarı çıkalım, bakalım.” dedik. Şimdi, vatandaş da zaten herkes geldi. Ben oraya bir buçuk iki saat sonra gittim çünkü onlar beni çağırana kadar zaman geçmişti zaten. Daha sonra yukarı çıktım. Arkadaşlarla oradayız zaten. Vatandaşlarda geliyor geliyor taziye. “Geçmiş olsun. Ne oldu? Atladı mı atlamadı mı?” Vatandaşları biliyorsunuz, bizim toplumumuzda herkes önyargılıdır. “Atladı mı acaba?” diye yorumlar çok yapılır bu konularda. Gittim. Diyoruz şimdi sundurma var. Böyle bir olayla karşılaştığımda sorarsanız bana böyle bir sundurmadan atlamaya karşılaşmadım ama ben 9 yaşında bir çocuğun 8 katlı okuldan atladığını gördüm. Hâlâ yaşıyor, bacakları kırıldı, buz kalıbı gibi kaldı, 9 yaşında çocuk, 2011’de. Yani hâlen yaşıyor.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Ayakları üzerine mi düştü?

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Ayakları üstüne. Onun düşürülmesini arz edeyim size.

BAŞKAN – 8’inci kattan mı düştü?

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Hayır efendim, yaklaşık 8 metre yükseklikten. Okulun 3’üncü katında öğretmenler odasında çocuk. Nöbetçi öğretmen gezerken kapı açık, çocuk oradan geçerken -bu da Görele merkezde oldu- artık çocuk nasıl düşündüyse camı açıyor, camdan mermere tutunuyor, gücü tutmuyor -karşıda bir kamera var Allah’tan- eller taşıyamadığı için aşağıya düşüyor. O kameradan da bir siyahlık düştüğünü görüyoruz yani şahsın düştüğünü görüyoruz net olmasa da. Buz kalıbı gibi bacakları kırılıyor, on beş dakika sonra bir veli bir bakıyor, “Ne oldu kızım? Kalksana.” Ayaklar kırılmış. Bir şey yaşad efendim o. 9 yaşına giriyor 2011’de. Buna benzer bir olay bir önbilgi olarak ben size arz etmek istedim yani.

Sonra ya, arkadaş, hepimizi şüphelendiren sundurma. Burası 4,2 metre falan. Dedik arkadaş, bu atlar mı? Atlayabilse bunu aşar mı? Aşarsa nasıl aşar? Jimnastik yapıyoruz, ben jimnastiği yani... Şüpheliyiz. Sonra aşağı tekrar indim ben. Evin etrafına bakıyorum. Sol tarafa atlasa, yürüyemez yani düşerse -yorumlarda bulunuyorum, çimene- hayır, oradan oraya gidemez, ağır yaralı gidemez oraya. Acaba düşer de oradan oraya gider mi? Gidemez diyorum ben. Daha sonra aşağı indik tekrar, aşağıya bakalım, bu tarafa dedik. İnsanlar bayağı yoğunlar. Sonra ölüm haberi geldi şeyden, “Öldü, kurtaramadılar.” dediler. Sonra bizim oradan da savcı beyle görüşüyorlardı filan. “Ben bunun elbiselerini görmek istiyorum, bir de doktorla görüşmek istiyorum.” dedim. Eynesil’den beraber oradaki baş polis arkadaşlarla, o zamanlı arkadaşlar beraber acile gittik.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) –

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Rıfat’la beraber mi gittin?

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Yok, Ruhi’yle beraber gittik efendim.

Orada da zaten ilk nazarda Eynesil’in polisleri vardı orada. Otopsi bitmiş. Otopsi bittikten sonra ben savcı beyin yanına gittim. “Hocam, ne düşünüyorsunuz? Nedir?” dedim. Dedi ki: “Bu yüksekten düşmeye benziyor.” Çünkü ayaklar kırılmış, ayak iç topukları kırılmış. Görevliyim, baktım gördüm. Ben kağıda her ne kadar yazmasam da raporda öyle bir şey oluştu bende. Neden? Çünkü anlattıklarına göre bacaklar kırılıyor üzerine kalçadan baskıdan dolayı. Bu şekilde meydana gelmişti ama Adli Tıp a gitsin dediler. Vücudunda öyle bir darp, herhangi bir şey göremedik yani.

Ben sonra elbiselerinin fotoğraflarını çektim, kameraya çektim, elbisesinde, formasında yırtık, sürtünme, hiçbir şey yok efendim. Sadece ıslaklık, biraz yeşillik vardı.

BAŞKAN – “Yerde süründü.” diyorlar, o olabilir mi?

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Sürünme değil efendim, o ağrıyla sadece inleme, sağa sola dönmüş. Zaten nisan ayı, toz, orada bağ bahçe olduğu için tozlardan sağa dönmüş, sola dönmüş.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Yani bulunduğu yere mi düştü yukarıdan?

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Ben şöyle düşünüyorum efendim, arz edeyim size. Ben bilirkişilik de yapıyorum mahkemelerde. Bu, buradan aşağı böyle kendini bırakmadı, ya koşarak ya hızlı adımlarla attığını düşünüyorum.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Yani oradan bulunduğu yere atlayarak düşecek.

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Ben öyle değerlendiriyorum. Bana sorsanız, bu dosyaya keşif, bilirkişilik istesenz ben bunu söylerim çünkü ben daha uç şeylere gittim.

BAŞKAN – Peki, o sundurmadan kendini nasıl kurtarır?

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Atlarken mi diyorsunuz? Efendim, bakın, ben bundan sonra araştırma da yaptım kendimce. Neden? Bir çocuk, 11 yaşında bir çocuk üç buçuk ile beş buçuk arasında zeminde atlıyor, düz zeminde. Üç buçukla beş buçuk arasında. Yani çocuğun kalıbına, kilosunu, sporcu yapısına göre. Ama yukarıdan atlarsa bu... Şöyle düşünelim efendim: Biz havuzdan atlarken

havuzun en son geldiğimiz yere kendimizi iteriz istemsiz olarak. Bunun da oraya basıp kendini ittiğini düşünüyoruz. Bu benim kendim fikrim. Yani ben bunun raporunu da yazmadım. Çünkü ben bilirkişi değilim, şey değilim ama bana gelse dosya ben bu şekilde söyleyebilirdim.

CENGİZ DEMİRKAYA (Mardin) – Niye dibe düştü o zaman, ileri düşmesi lazım.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Bir de yükselti var.

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Arz edeyim onu ben. Yükselti derken o sundurmayı diyorsunuz değil mi?

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Hayır, terasın da bir hafif yükseltisi var.

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Efendim, onu söylüyorum ben de. O yükselti eğer üç tuğla olsa olmaz çünkü üç tuğla olacak, çıkacak. Olmaz. Bir tuğla var, 10 santim. Koşarak bir tuğlaya basabilir efendim.

AHMET ÖZDEMİR (Kahramanmaraş) – O zaman hızlı atmamasına da sebep olur.

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Tabii. Mesela arz edeyim ben. Havuza bastığı zaman daha hızlanırız biz, oraya bastığı zaman ayak fazla gider çünkü bilmiyorum, ben çok araştırdım, benim merakım da bu. Mesela belgesellerde sporcular vardı, 17 metre atlayan vardı ama bu sporcu.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Peki, bu çocuk niye atlasın yani?

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Sorun orada efendim. Ben, bu tür intihar olaylarına, bu tür şeylere gittim, genelde ayaklar kalırlar, kalçalar kırılır, sakat kalırlar omuriliklerden. Bu tür olaylara da ben çok gittim. Yani sakat kalan oldu, ölen oldu, felç geçiren oldu. Vücut yapısı, sporcu yapısı, şeyi değiştiriyor. Burada kendisine bu tür çocuklardaki şeyin kaldığı... Tabii çocuğun fiziki durumu, aile durumu, bunlar çok oluyor efendim. Az önce ben size 2011'deki olayı anlattım. Bu çocuğun da maddi durumu kötüymüş. Ne düşündü? Soruyorlar yani düşünebiliyor musun, orada o çocuk eli tutmadı, düştü yere. Çünkü trafik kazası diye söyleniyor. s

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – “Maddi durumu kötüymüş.” derken ne kastediyorsunuz.

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Öbür çocuğu diyorum ben. 2011'deki olayı anlatmıştım bir bilgi olarak.

Şimdi “Trafik kazası” diyorlar. Efendim, trafik kazası olaylarında iki şey meydana gelir. Bir, vurur, kaçır, gider; iki, alır hastaneye gider. Yıllardan beri bunu ben gördüm. Olay yerinde bir şahsı alıp hastaneye gideni gördüm, bırakıp kaçanı gördüm. Çünkü toplum psikolojisi bana bir şey yaparlar diye. Ana yolda olsun, iç yolda olsun bunu gördüm.

BAŞKAN – Siz o gün olay yeri tutanağı tespit ettiniz mi?

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Evet.

BAŞKAN – Sen mi tespit ettin?

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Evet efendim.

BAŞKAN – Sen tuttun?

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Evet.

Devam edebilir miyim efendim.

BAŞKAN – Evet, devam edin.

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Şeyi çektikten sonra efendim, Savcı Bey...

BAŞKAN –Görel'e gittin. Savcı Bey dedi ki “Şey ihtimali üzerinde durun.” dedi, öyle mi?

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Hem uzman doktor vardı, yanılmıyorsam- bir de o zamanki nöbetçi doktor vardı. O söyledi ki bu böyle benziyor. O zaman Selim dedi bana ismimle, “Evine bir bak bakalım, not, filan, herhangi bir şey var mı?”

BAŞKAN – O ana kadar evine bakmadınız.

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Yok, evine girmedik.

BAŞKAN – Savcı mı dedi bunu?

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Evet, acile gittiğimizde, ölmüş.

BAŞKAN – Acilde dedi. Oradan telefon ettiniz arkadaşlara “Eve bakın.” diye.

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Yok. Bekleyin, benimle beraber girecekler. Girmeyin, olay yerine bakın. Ben de gittim, oradaki ilçe emniyette görevli arkadaşlarla beraber hem kamera hem fotoğrafla bir yakını alarak, eniştesi olabilir...

BAŞKAN – Kamera kaydı yaptınız mı?

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Yaptım hem kamera hem fotoğraf.

BAŞKAN – “Kamera kaydı yok.” dediler.

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Hayır efendim, dosyada var, mevcut.

BAŞKAN – Dosyada var mı?

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Tabii ki efendim, kamera var. Ta ki şimdi balkonun bir şeyi çıktı onun...

BAŞKAN – Ahmet Bey, dosyada kamera kaydı var mı?

AHMET ÖZDEMİR (Kahramanmaraş) – İlk incelemede yok kamera kaydı. Fotoğraf çekimi var.

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – İlk incelemede şöyle yok efendim, eve hiç girilmedi.

AHMET ÖZDEMİR (Kahramanmaraş) – Tamam, işte biz onu diyoruz. Fotoğraf çekimi.

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Fotoğraf çekme var.

BAŞKAN – Kamera kaydı yok.

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Evin etrafında, dışında var kamera kaydı.

BAŞKAN – Evin içinde mi yok?

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Evin içinde yok. Evin içinde hastaneye gittikten sonra bu ihtimal olunca...

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – İlk gittiğinizde evin dışında kamera kaydı var mı?

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Dışında var, ben gece çektim.

AHMET ÖZDEMİR (Kahramanmaraş) – Evin dışında da kamera kaydı yok, fotoğraf var.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Ama sen çektin yani kameraya aldınız siz.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Nereyi aldınız, nasıl aldınız?

BAŞKAN – Bir dakika... İlk olay yerine geldiniz, fotoğraf makinası mı vardı, kamera kaydı mı vardı?

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Ben fotoğraf çektiğimi çok iyi hatırlıyorum.

BAŞKAN – Fotoğraf çektiniz.

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Evet.

BAŞKAN – Kameraya aldınız mı?

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Evin etrafını mı?

BAŞKAN – Evet.

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Aldım herhâlde, hatırladığım kadarıyla almışımdır. Bir buçuk sene geçti, aldım herhâlde çünkü evin etrafını çektim ben. Tekrar geldim ben...

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Hem de kendin çektin yani?

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Evet.

BAŞKAN – Kamerayı sen kullandın?

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Yok, küçük kameram var zaten. Çektim, tekrar geldim. Savcı Bey böyle deyince bana, bu sefer evine girdik. Evinde babaannesi...

BAŞKAN – Peki, onlar dosyanda var mı?

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Var.

Sonra ben evin içindeki kamerayla beraber evin cam balkonu açtı, oradan atlar mı düşünce hasıl oldu, oradan atlayamaz çünkü önünde üç tane çamaşır teli var, atlarsa çamaşır teline çarpar. Bildiğimiz, astığımız çamaşır teli var ya balkonda. Yani oradan atlaması mümkün değil. Çünkü oradan hız alamaz, kesinlikle sundurmaya düşer. Düşmemesi diye bir şey yok. Daha sonra evin odalarını, çeşitli, hatta bir bilgisayar vardı...

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) – Çocuğun odasına bakarken kapıyı kilitlediniz mi?

BAŞKAN – Çocuğun odasını gezerken yanınızda aileden kimse var mıydı?

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Tabii, eniştesi vardı yanımda. 2 polis arkadaş vardı.

BAŞKAN – Çocuğun ağabeyi yoktu değil mi o anda evde.

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Yok, ağabeyi yoktu.

BAŞKAN – Eniştesi size eşlik etti mi?

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Etti.

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) – Odaya girdiğinizde de vardı, öyle mi?

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Var tabii. Videoda sesi bile çıkıyor yani videoda var.

Daha sonra odasını çektim. Yani herhangi not benzeri...

BAŞKAN – Günlüğü görmediniz orada.

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Günlüğü görmedim efendim.

BAŞKAN – O zaman tam incelemediniz. Tam inceleseniz görecektiniz.

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Efendim, şöyle: Görünür yerde not filan var mı? Bazen insanlar yatak odasına koyarlar, bazen mutfaka koyarlar, bazen saksının üstüne koyarlar, bazen buzdolabına yapıştırırlar. Gördüğüm için biliyorum. Bazen de giriş kapısına koyarlar, bazen de mutfak ve telefonların olduğu yerlere koyarlar. Yani bu gibi yerlerde... Ben işte “Görünür yerlerde” deyince... Sadece çöpte bir şey vardı, ona bir baktığım kâğıdın içinde herhangi bir şey var mı? kitaplarının üstünde, ona baktım.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Hangi enişteyle gezdiniz, ismi ne?

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – İsmi hatırlayamıyorum efendim. Bir buçuk sene oldu.

BAŞKAN – İsmi sizin tutanağınızda yok mu?

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Yok. “Yakını” diye geçti.

OSMAN MESTEN (Bursa) – İsmi yazmıyor. İmza almıyor musunuz, alıyorsunuz.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Ülkü Hanım’ın eşi olması lazım.

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Ben sadece fotoğraf çekiyorum, yakının ifadesini karakol, ilçe emniyet müdürlüğü alıyor.

BAŞKAN – Neyse bakacağız, ona da bakarız.

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – İsmi de geçiyor, hatta ona telefon geliyor bu arada.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Yani Ruhi yanınızda mıydı o arada?

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Evet yanımdaydı. Hem dışarıda duruyordu, hem yanımda. Bir de orada görevli bir arkadaş vardı, gene asayişe bakan, Kutluay Sevinç diye arkadaş da vardı. O da bilgisayarına bakıyordu, bilgisayarın önünde herhangi bir not var mı, masa üstünde bir şey var mı diye. Odayı çektik, herhangi bir bulgu filan görmedikten sonra Ruhi, Savcı Bey’i aradı “Herhangi bir şey yoktur.” diye. Aşağı tekrar indik, bu sefer evin etraflarına bakıyoruz. Bu sefer dedi ki “Yan tarafa düşer de sürünür gelir mi, gelmez mi?” Tabii bizim asayiş cinayet ekibi de orada, hastaneye de gelmişlerdi, onlar da doktorlarla görüşmüştü. Doktorların da beyanı şekildediydi. Daha sonra bunları toparladık, orada kamera kayıtları var mı diye araştırıyordu arkadaşlar. Henüz öyle belirli bir net görebilecek kamera kaydı yok, sadece çocuğun bakkaldan çarşı içinden merkeze girerken arkadaşlarıyla bir görüntüsü olduğunu söylediler. Onu ben de gördüm. Sonra ev araştırılmaya başlandı, evde 2 öğrenci vardı, onlar araştırıldı. Ben de orada tesadüf karakola gittim. Karakolda onlardan belki bilgi edinebilirim diye olayla ilgili. Baktım, meğer onlar da çocuğun geliş gidiş saatleri arasında da onlar oradaki yurda yemeğe gitmişler. O saatlerde orada olduğu için baktım o tez çürüdü. Ondan sonra çantasının bulunduğu söylendi yukarıda.

BAŞKAN – Çantayı kim buldu?

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Çantayı, asayişten cinayet ekipleri vardı, oralarda tekrar araştırma yapıyordu. Sonra biz yukarı hep beraber çıktık asayişle. Oradaki kalabalık yoğundu zaten. Çantayı yukarıda bizim asayişten... Yakınları vardı onların, orada taziyeye gelenler, eve gelen gidenler. Çantanın çeşitli açılardan ben fotoğrafını çektim. Sonra orası kalabalık olduğu için, uygun olmadığı için karakola getirdik, karakolda tekrar Savcı Bey’i aradı böyle böyle diye.

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) – Çanta neredeydi siz bulduğunuzda?

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Çanta da girişe göre sağda, kapının yanındaydı, orada yerdeydi.

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) – Sandalye gördünüz mü?

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Sandalye hatırlamıyorum ama belki de olmuş olabilir. Orada iki üç tane kırık bir şey vardı, sanki öyle geliyor aklıma benim. Ama çantayı orada ilk çektiğimde şey vardı.

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) – Siz mi buldunuz çantayı, Kutluay Bey mi buldu?

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Ben bulmadım, yakınları buldu. Bizim il asayiş cinayet ekibi de oradaydı, zaten araştırıyordu.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – İkinci gidişinizde mi buldunuz? İlk gidişinizde değildi.

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Tabii, ikinci gidişimde.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Niye ilkinde bulmadınız?

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Çanta aramıyorduk ki efendim. Karanlıktı. Sadece ben şeye baktım yani...

OSMAN MESTEN (Bursa) – Düşme ihtimaline karşı çıktınız.

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Evet, yüksekte düşme ihtimaline karşı bizim durum değerlendirme... Bu çanta piyasada yok. Acaba bu atlar mı? Hatta biz atlamaz...

BAŞKAN – Çocuk ölmediği için tam bakmıyordunuz.

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Evet. Karanlıktı. Bir de tezimiz acaba atlar mı? O sundurma sürekli bizi yanıltmıştır. Yani böyle bir olayla karşılaşınca acaba filan. Atlarsa koşarak atlar. Hatta olaydan sonra biz çantayı alıp içindekilerin fotoğraflarını çektim. Savcı beye bilgi verdik. İçinden kitap çıktı, roman. O romanın o bölümünü WhatsApp'tan Ruhi arkadaş Savcı Bey'e gönderdi. İşte bu bölüm bu şekilde, 53'üncü sayfaydı. Alişan Kapaklıkaya'nın mı, birinin kitabıydı herhâlde. O ataçlanmış. Zaten fotoğrafını çektim. Ders kitapları vardı, kalemler vardı. Onların şeyini aldık.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Çanta sağlamdı değil mi, çanta bir tahribat yok.

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Kesinlikle. Ne kollu ne kopma var, sanki yeni efendim. Yani kolunda sürtünme... Çanta arkasında düşse sürtünse sürtünme izleri olur, üzerinde olur, formasında olur, pantolonunda olur. Öyle bir şey, hiç ibare yok. Daha sonra, bir gün sonra, gece olduğu için... Sonra kız çocuğu, hepimizin çocuğu var, benim de var, sizlerin de vardır. Bir gün sonra ben geldim buraya tekrar, Ruhi'yle beraber ilçe emniyet müdürlüğüne söyledim. Ben bizzat itfaiyenin sepetine bindim. Çıktım o teras katını, hani deriz ki teras katında vurup tepebilir mi acaba? Bunu değerlendiririz, polisiz neticede. Baktım, bire bir baktım, kendim bizzat bindim. Bire bir, sıfıra sıfır, şuraya kadar geldim, çektim, hiç ne batma, ne çökme, ne şey izleri gördüm. Çünkü gece göremiyorsunuz efendim, ne kadar ışık tuttuysak, fener tuttuysak göremedik. Bire bir oldu, itfaiyenin sepetine binerek çeşitli açılardan çökme, kırılma, onu da değerlendirdik. Hatta orada birisi dedi ki: "Acaba buradan yürür de atlar mı?" düşüncesi de hasıl oldu. Çünkü oralar kilitliydi, evin kapıları, o katın kapıları. Sonra aşağı tekrar indik, bu sefer gündüz, daha net, evin her tarafının fotoğrafını çektim, daha geniş açılardan, dosyaya bu şekilde tanzim ettim, bir gün sonra da raporumu tanzim ettim.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Bahçede herhangi bir iz, bir şeye rastladınız mı?

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Bahçeye baktım, bizzat. O otluk, sol taraftaki bahçe var ya efendim. Onu arz edeyim. Oraya bizzat baktım, hani çökme izi, şey...

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Yok mu hiçbir şey?

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Yok.

BAŞKAN – Hiçbir düşme izi filan yok muydu?

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Yok orada efendim. Düşse ayakkabılarında yeşilimsi izler olur. Düşse ölmezdi efendim çünkü toprak hafif eğimli. Benim kanaatim o. Neden? Çünkü eğimli yerlerde tek bacak düşer.

BAŞKAN – O zaman senin kanaatin yola atladı.

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Ben öyle değerlendiriyorum. Yani şöyle arz edeyim...

BAŞKAN – Bahçeye baktınız ama değil mi?

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Tabii efendim, ben gündüz de baktım.

ZEYNEP GÜL YILMAZ (Mersin) – Otta sürünme izi, çökme hiçbir şey yok değil mi?

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Yok efendim.

CENGİZ DEMİRKAYA (Mardin) – Şöyle bir şey ama: Tek ayak üzerine düşecek diyor ya ama bir ayağında da açılma var...

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Ben bir şey arz edebilir miyim size: Şimdi, iki ayak üzerine... Şunu tartışıyoruz: Bu, atlarken neden öne gitmedi veya neden sağa veya sola düşmedi? Düşebilir. Bir ayağı topuktan çok fazla kırık efendim, diğer ayağı da az kırık. Bu neden? Bir ayağa çok fazla bastı,

bi ayağa az bastı. Mesela paraşütçüler der ki: “Yere düştüğünüz zaman takla atın.” Niye? Düştüğü zaman buradaki enerjiyi vücuda dağıtın diye. Şimdi, bu düştü mü kaldı böyle, düştü, indi. Bu benim görüşüm efendim çünkü bu görüntü hiçbir zaman trafik kazasında meydana gelmez. Doblo diyorlar, Doblo arabası bu çocuğun şurasına geliyor, boğazına, karnın arkasına. Buradan vursa ona ayaklarına bir şey olmaz, bu tarafa süründürür; yandan vursa bu tarafa süründürür, buradan darbe alır. Yani topuktaki o kırılmalar kesinlikle arabayla olmaz.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (İstanbul) – Yandan darbe almış ama.

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Çünkü ödem hep farklı yerlerde olur efendim ama topuklarda olması...

BAŞKAN – Selim Bey’e soracağımız var mı arkadaşlar?

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Yok, yeter.

BAŞKAN – Selim Bey, çok teşekkür ederiz.

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Arz ediyorum efendim.

Bu arada kandiliniz mübarek olsun.

BAŞKAN – Sağ olun, sizin de.

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Bilmiyorum, faydalı olduysam ne mutlu.

BAŞKAN – Estağfurullah, teşekkür ederiz.

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Saygılar sunarım efendim.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Selim Bey, çantada bulunan romanın ya da yazarın ismi ne?

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Alişan Kapaklıkaya.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – 53’üncü sayfa. O ataçlanmıştı demiştiniz öyle mi?

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Doğrudur efendim, hatta sarı bir ataçla ataçlanmış Alişan Kapaklıkaya çünkü orada yazıyordu “Ayşe ölmüştü, babası acaba vicdan azabı duyuyor muydu, ne de olsa hükmün geri bırakılması diye bir şey vardı...” Böyle bir paragraf vardı orada efendim. Alişan Kapaklıkaya, 53’üncü sayfa, o aklımda kaldı yani.

BAŞKAN – Kitabın adını hatırlamıyor musunuz?

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – “Bunları Kimseye Anlatamamıştım” kitabın adı, böyle pembesi bir kâğıt. Ayşe’nin ölümüyle ilgili, intiharla ilgili bir bölüm var.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Bugün babası bahsetti, sonradan ataçlı bulduk, demek ki orada bir sayfa...

BAŞKAN – Arkadaşlar, Alişan nasıl bir yazarsa ben bilmiyorum, ben bilmiyorsa bir adam yazar falan değildir ama yazar; 105’inci baskıyı yapmış.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Selim Bey, çocuğun kıyafetlerini hastaneden siz mi teslim aldınız?

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Çocuğun kıyafetlerini şöyle arz edeyim: Savcı Bey “Yakınlarına teslim et.” demişti, çocuğun kıyafetlerini Eynesil İlçe Emniyet Müdürlüğü aldı, ondan o şekilde aldık, ben fotoğraflarını ve kameraya çektim efendim.

Arz ederim efendim.

BAŞKAN – Selim Bey, teşekkür ediyoruz efendim, saygılar.

Buyurun Yasin Bey.

POLİS MEMURU YASİN GARİP – Aslen Çorumluyum, beş senedir Giresun’da görev yapıyorum, daha önceki görev yerim Siirt. On yıllık polis memuruyum efendim.

BAŞKAN – Bu olayla iltisakın ne?

POLİS MEMURU YASİN GARİP – Cinayet Büro Amirliğinde görevliyken Görele Savcısının talimatı üzerine özel ekip kuruldu, ben de özel ekipte mukayyit yani tabiri caizse yazıcıydım, ifade alınırken kaydeden kişiydim; o şekilde görevlendirildim. Aynı zamanda teknik olarak da raporlama kısmında haritalandırma, ölçeklendirme ve resimleme kısımlarıyla da ben ilgilendim efendim.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – O alanda özel bir şeyiniz mi var?

POLİS MEMURU YASİN GARİP – Bilgisayar becerimden dolayı bana o sorumluluğu verdiler.

BAŞKAN – Olayla ilgili ne anlatabileceksin bize?

POLİS MEMURU YASİN GARİP – Efendim, olay bize devredildikten sonra biz ilk önce ilk yapılan işlemleri değerlendirdik, bize savcılıktan...

BAŞKAN – Size ne zaman devredildi?

POLİS MEMURU YASİN GARİP -Tarih olarak tam hatırlayamayacağım efendim?

BAŞKAN – Olaydan ne kadar sonra mesela?

POLİS MEMURU YASİN GARİP – Yaklaşık bir sene kadar sonra yanlış hatırlamıyorsam.

BAŞKAN – Giresun Cumhuriyet Başsavcılığımızın talimatıyla kurulan özel ekipten misin?

POLİS MEMURU SELİM AKTAŞ – Doğrudur efendim.

BAŞKAN – Ondan önce bu olayla bir ilgin var mı?

POLİS MEMURU YASİN GARİP – Herhangi bir ilgim yok.

BAŞKAN – Şaban Vatan’la herhangi bir tartışman vesairen oldu mu?

POLİS MEMURU YASİN GARİP – Tartışma denilemez ama şöyle anlatabilirim efendim: Ben bir gün büromda beklerken Şaban Bey bizim büroya geldi, konuyla ilgili birkaç şey sordu, ben de bildiğim kadarıyla, anlatabileceğim kadarıyla -çünkü kısıtlama kararı vardı, tabii her şeyi söyleyemiyorduk-kendisine anlattım. Karşılıklı bir tartışma değil ama ufak bir şeyimiz olmuştu, ses tonu kendisinin biraz yükseldi, muhtemelen beni anlamadığını düşündüm. Öyle bir şey yaşandı, başka da herhangi bir sıkıntımız... İlk ve tek yüz yüze görüşmem oydu.

BAŞKAN – Şu anda nerede görev yapıyorsunuz?

POLİS MEMURU YASİN GARİP – Şu an Valilik Özel Kalem İdari Büroda efendim.

BAŞKAN – Oraya nasıl geldin?

POLİS MEMURU YASİN GARİP – İl Emniyet Müdürümüzün Kaleminden bana söylediler, dediler ki...

BAŞKAN – Ne için söylediler, niye tercih edildiğini düşünüyorsun?

POLİS MEMURU YASİN GARİP – Bana şu şekilde aktarıldı efendim: Valilik Özel Kalem İdari Büroya personel alınacak, mukayyit... Mukayyit Emniyette önemli bir seviyededir çünkü bilgisayarı iyidir, klavyesi iyidir, resmî yazışması iyidir, adli olayları az çok bilir; o yüzden her birimde tercih edilen... Ben daha öncesinde polis merkezinde yine mukayyitlik yapıyordum, o yüzden tercihen Asayiş Şubeye, daha sonra da tercihen Özel Kaleme.

BAŞKAN – Şu anda Vali Bey’in yanında hangi görevi yürütüyorsunuz?

POLİS MEMURU YASİN GARİP – İdari Bürodayım efendim, yazışma işlerine bakıyorum.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Peki, Keşap’ta ne yapıyordun bugün?

POLİS MEMURU YASİN GARİP – Ben Özel Kalemdeyim, Özel Kalem Müdürümüzün işlerinin yoğunluğundan dolayı ortam düzenlemesi, sadece masaların düzenlenmesinden falan ilgilendim efendim.

BAŞKAN – Yasin’e sormak istediğiniz bir şey var mı arkadaşlar?

Peki, teşekkür ediyoruz.

POLİS MEMURU YASİN GARİP – Sağ olun efendim.

BAŞKAN – Dışarıda Şaban ve avukatlar var, hepsini birden mi alalım?

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Dinleyeceksek bir arada olmaz ama onlara “Bugünkü çalışmadan sonra biz aramızda değerlendirme yapıp gerekirse sizi Ankara’ya çağıracağız.” diyecekseniz çağırın.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (İstanbul) – Avukatları dinleyelim.

BAŞKAN – Ama Şaban da bekliyor.

PAKİZE MUTLU AYDEMİR (Balıkesir) – Üç saat dinledik Şaban’ı.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (İstanbul) – Dinlemeyeceksek onu söyleyelim ona ya da otursun sadece dinlesin.

BAŞKAN – Şöyle yapalım: Şaban ile avukatı alalım, avukatı bir dinleyelim, sonra Şaban da konuşur zaten, durmaz, bir saatimizi alır.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Alsın.

Kapanma Saati: 00.55

BEŞİNCİ OTURUM

Açılma Saati: 01.00

BAŞKAN : Cengiz AYDOĞDU (Aksaray)

BAŞKAN VEKİLİ : Osman MESTEN (Bursa)

SÖZCÜ : Zeynep GÜL YILMAZ (Mersin)

KÂTİP : Ahmet ÖZDEMİR (Kahramanmaraş)

BAŞKAN – Arkadaşlar, hoş geldiniz.

AV. AV. UFUK KILIÇ – Sayın Başkanım, önce soruşturma aşamasında birtakım eksiklikler gördüm.

BAŞKAN – Şöyle yapalım tutanaklar için: Şaban Bey’i tanıyoruz, sizler de sırasıyla kendinizi tanıttın, tutanaklara geçsin.

(Toplantıdakiler kendilerini tanıttı)

BAŞKAN - Buyurun, davayı aldığınız andan itibaren seyrini, toparlayarak anlatırsınız.

AV. UFUK KILIÇ – Tabii ki Başkanım.

Biz Temmuz 2018 tarihinden itibaren vekaleti aldık ve göreve başladık.

BAŞKAN – Temmuz 2018 yani olaydan dört ay sonra, öyle mi?

AV. UFUK KILIÇ – Şöyle anlatalım: 12 Nisan 2018’de olay vuku buluyor, babanın beyanı üzerine zaten 22 gün sonra “Ben kendime gelip artık olayı araştırmaya başladım.” dedikten sonra birtakım eksiklikler görmeye başlıyor. O durumda işte bize ulaşıyor, temmuz ayı itibarıyla da bir vekalet çıkarıp biz dosyadan suret istiyoruz.

BAŞKAN – Sizden önce herhangi bir avukatı var mıydı?

AV. UFUK KILIÇ – Yok. Babayla ilk görüşmemizde Şaban Bey’in anlatımlarından biz olayın aslında bir fizik problemi olduğunu düşündük yani burada bilimin konuşması gerektiğini, intihar olarak, şüpheli ölüm olarak geçen bir dosya söz konusu. Atladı mı, düştü mü, düşürüldü mü yoksa düşmesi veya atlaması mümkün mü? Bu hususta rapor almayı düşündük. CMK 67 gereği, Hacettepe Üniversitesinden –ulaşabildiğimiz o an orası oldu- bir mütalaa aldık. Talep hâlinde sayın heyete de bunu dosya suretiyle beraber sunmayı düşünüyoruz. Mütalaa da...

BAŞKAN – O dosyayı alalım. Verebileceğiniz bütün belgeleri alalım, burada dursun.

AV. UFUK KILIÇ – Biz hazırlığımızı yapalım o zaman Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Ya da hazırlığınızı yapıp verin, tamam.

AV. UFUK KILIÇ – Mütalaanın gelişle beraber biz Giresun Adli Tıp şubesindeki doktor raporuyla otopsi raporunu ve Hacettepeden gelen raporu kıyaslama yoluna gittik ve Trabzon’dan gelen ve Giresun’dan gelen raporda sonuç kısmına kadar düşme veya trafik kazası olma ihtimalini beraber değerlendiriyor. Hacettepe Üniversitesinden gelen mütalaadaysa trafik kazası olma ihtimalini daha yüksek gören bir mütalaa söz konusu. Hukukta da tek karar söz konusu yani 1, 3, 5 şeklinde giden. 2 rapor arasında çelişki gördüğümüz için biz Cumhuriyet savcılığından dosyanın adli tıpa gitmesini istedik. Adli tıpa giderken de sayın cumhuriyet başsavcımızla görüştük, “Taleplerinizi yazın, ben savcı hanımdan rica edeceğim, nereye gitmesini istiyorsanız araştırın, bana söyleyin.” dedi.

BAŞKAN – Kim dedi bunu?

AV. UFUK KILIÇ – Giresun Cumhuriyet Başsavcılığı.

Çünkü biz o aşamada yeni tayindi, göreve yeni başlamıştı, duruma çok vâkıf değildi. Birtakım bilgiler konusunda da eksik olduğunu düşünüyorduk savcımızın.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Bugün bizim dinlediğimiz Başsavcıdan söz ediyoruz değil mi?

AV. UFUK KILIÇ – Evet. Görele Savcısının eksikliklerini gördüğümüz için, yeni başladığı için Başsavcımızdan rica ettik. O da durumun hassasiyetinin farkındaydı, “Ben de kız çocuğu babasıyım, durumda benim de kafama yatmayan birtakım unsurlar var. Nereyi düşünüyorsunuz?” dediğinde adli tıp ihtisas fizik iz izlenim dairesi. Tamamen olayın bir fizik problemi olduğunu düşünerek ben Sayın Başsavcımıza anlattım, kafasına yattı, “Talepte bulunun.” dedi. O süreçte babanın beyanlarına istinaden metruk bina durumu söz konusuydü ve yapı sahibi ile belediye arasındaki imar sorunu da çözülmüştü, yıkım durumu vardı. Yıkım kararının önüne geçmek için alelacele, çalakalem bir dilekçeyle başvurmak zorunda kaldık. Sayın Başsavcımızın orada da desteğini gördük, 27 Eylülde dilekçeyi yazar yazmaz akşam sekiz ile gece on bir arası olay yerinde inceleme yapıldı. Saat olarak pek iyi bir saat değil ama en azından olay yerinden delil toplanmış olduk, sarı fotoğrafları...

BAŞKAN – Niye öyle sıkışık bir zaman?

AV. UFUK KILIÇ – Binanın yıkılma durumu vardı.

BAŞKAN – Bir gün bekleyebildiniz.

AV. UFUK KILIÇ – Karar yoktu.

AV. EMEL BODUR KILIÇ – Beklenmeme ihtimali vardı, binanın yıkım kararı olduğunu öğrenince derhâl savcılığa müracaat ettik, Başsavcı Bey’le birlikte hemen olay yeri inceleme yapıldı. Zaten verilen kararda, savcılığın verdiği kararda onlar da var, soruşturma tamamlanıncaya kadar ev yıkılmayacak, yıkımın durdurulması yönünde bir karar vardı ama maalesef ev yıkıldı, ona ilişkin de karar var zaten, bu binayı...

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Bu resmî bir karar mı? Dosyada olan bir karar diyorsunuz?

AV. EMEL BODUR KILIÇ – Evet, evet, ben bugün baba konuşurken evrakı gönderdim Necati Bey’e, ulaştı, hatta ben sizin vekil olduğunuzu bilmiyorum...

AHMET ÖZDEMİR (Kahramanmaraş) – Arkada yazınca kâtip zannettiniz.

AV. EMEL BODUR KILIÇ – Özür dilerim ama evet yani size ulaşabileceğimi düşündüm, doğru adrese gitmişim, göstermişim Sayın Vekilime de ona ilişkin evrakı.

AV. UFUK KILIÇ – Olay yeri inceleme talebimizden sonra bizim bu verilerle beraber bir keşif talebimiz oldu. Keşif yapılırken biz, alanında uzman, tıp alanında uzman ve fizik alanında uzman bilirkişiler talep ettik. Bölgenin maddi imkânsızlığından diyelim ya da savcımızın o konuda öngörmemesinden ya da düşünememesinden, KATÜ’den düz bir öğretim görevlisi geldi. En azından bir profesör, doçent veya bir heyet gelebilirdi; basit bir trafik kazası dosyasında bile üçlü bilirkişi gelirken dosyalarda...

OSMAN MESTEN (Bursa) – Düz öğretim görevlisi nasıl oluyor? Öğretim görevlilerinin hepsinin bir alanı oluyor.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Öğretim üyesi değildir.

AV. UFUK KILIÇ – Yani öğretim üyesi, doçent, yardımcı doçent ya da profesör değil.

AV. EMEL BODUR KILIÇ – Bize göre alanında yeterli olmayan bir beyefendi geldi.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Alanı neydi yani?

AV. EMEL BODUR KILIÇ – Fizikçi diyorlardı, fizik öğretmeni de olabilir, fizik bölümünde biri de olabilir.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Üniversitede bu adamın unvanı ne yani?

AV. EMEL BODUR KILIÇ – Onu da söyleyeyim, avukat bey devam etsin, ben o evrakı da alayım, hemen söyleyeyim.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – Benim anladığım kadarıyla sadece fizik de yetmiyor, hareketi bilen biri herhâlde.

AV. EMEL BODUR KILIÇ – Evet, bizim demek istediğimiz o aslında, teşekkür ederim.

AV. UFUK KILIÇ – Branşlaşmasını veya uzmanlık alanını, disiplinini bilmiyoruz.

BAŞKAN – Yani neyse, bilirkişi sizi tatmin etmedi.

AV. UFUK KILIÇ – Biz Samsun adli yargı bölgesine bağlıydık, o bölgeden talep ederken “Fizik alanında uzman bilirkişiler var mı?” diye talepte bulunduk. Onlar da “Bundan birkaç hafta önce bir fizikçi gelmişti, ancak onu bulabiliriz.” dediler. O geldi ve Giresun Adli Tıp Şube Doktoru geldi. O alanda da yeterliliği var mıdır, yok mudur onu da bilmiyoruz. “Trafik kazalarının uzmanlık alanı farklıdır, düşmenin ya da çarpmanın uzmanlık alanı farklıdır.” görüşündeyiz. Bu düşüncemizi belirtmemize rağmen alanında uzman olmayan kişilerin geldiğini düşünüyoruz. Keşif neticesinde bilirkişi raporunun yetersiz olduğunu düşünüyoruz. Bilirkişi raporu geldikten sonra birtakım eksiklikleri gördük, dosyanın tekrar ATK’ye gitmesini istedik ama fizik dairesine gitmesini istedik. Dosya fizik dairesi yerine başka bir daireye gitti ve on günde rapor geldi.

AV. EMEL BODUR KILIÇ – On bir günde.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Raporda ne eksik vardı?

AV. UFUK KILIÇ – Rapor, alanında uzman disipline gitmedi, biz fiziğe isterken onlar tıpa gönderdiler.

OSMAN MESTEN (Bursa) – İlk raporda.

AV. UFUK KILIÇ – İlk rapor.

AV. EMEL BODUR KILIÇ – İlk rapor, Giresun Adli Tıp uzmanının, Giresun Cumhuriyet Başsavcılığı bünyesinde çalışan adli tıp uzmanının, doktor beyin hazırladığı raporun aynısıydı. Bir kere şunu söyleyeyim: On beş yıla yakın avukatlık yapıyorum, aktif avukatım; tarihte ben görmedim on günde –posta süresi dâhil on günde- adli tıptan rapor geldiğini. Bu arada fizikçi gelen bilirkişi sadece doktor fizikçi yazmış. Bilmiyorum ama şunu da söylemek istiyorum, Ufuk Bey’e de müdahil olmuş oldum, fizikçi raporunda şunu demişti: “Rabia Naz, 11,3 kilometre hızla koşarsa oradan düşebilir.” şeklinde bir rapor vermişti. Ben sade bir vatandaş olarak, hukukçu olarak değil araştırdım at saatte 60 kilometre hızla koşabiliyormuş. O kiloda, o boyda bir çocuğun o ivmeyi alarak koşabileceğine ben insan olarak inanmadım.

AV. UFUK KILIÇ – Temel olarak çözülmesi gereken problemin bu olduğunu düşünüyorum. Bilimin konuşmasını istedik yani çözüm yapılacaksa gerçekten teknik uzmanlık gerektiren ve hem Ceza Muhakemesi Kanunu’nda hem Hukuk Muhakemesi Kanunu’nda savcının teknik uzmanlık alanlarında görüş alabilmesini içerir bir bilirkişi raporu istedik. Ne yazık ki bu gerçekleşmedi. Gerçekleşmemesi üzerinden dosya ATK’ye gönderildi, avukat hanımın anlattığı gibi, on bir günde –posta süresi dâhil- rapor geldi.

AHMET ÖZDEMİR (Kahramanmaraş) – Hangi daireye gitti? “Biz ihtisasa gitsin istedik, oraya gitmedi.” diyordunuz, nereden geldi rapor?

ŞABAN VATAN – İstanbul Birinci Adli Tıp Kurumundan, istediğimiz birim değil; tekrar talep ettik.

AV. UFUK KILIÇ – Raporun on günde gelmesi üzerine biz bunun on günlük süre içinde gelemeyecek bir rapor olduğunu, en basit bir imza incelemesi dosyasında bile altı aydan önce bilirkişi raporu gelmediğini beyan ettik, o süreçte dosyada gizlilik kararı alındı. Bu dediğimiz süreç Nisan 2019’a denk geliyor. O günden bu yana dosyada bize karşı herhangi bir bilgi alışverişi yok. Yani daha önceki belgeler bizde mevcut, onun haricinde yeni bilgi, belge söz konusu değil.

BAŞKAN – Bilmediğim için soruyorum: Gizlilik kararı durumunda avukata bilgi veriyorlar mı?

AV. UFUK KILIÇ – Evrak alamıyoruz.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Vekaleti olan avukat da alamıyor mu?

AV. UFUK KILIÇ – Alamıyor.

AV. EMEL BODUR KILIÇ – Şöyle: Kanun gereğince ancak müvekkilimizi ilgilendiren, mesela tutuklunun avukatıysam tutukluyu ilgilendiren evrakları alabilirim, ifade örneği gibi. Ama burada dikkat edilmesi gereken nokta şu: Biz bundan sonra bizimle Profesör Adem Sözüer, İlhan Cihaner iletişime geçti, dosyalardan fotokopiler gönderdik. O süreçte bizim için çocuğun olaydan sonra, işte önünde çimen izi vardı, diken izine benzer ellerinde raporda yazan şeyler vardı. Görüntüler çok önemliydi, dilekçe verdik bu otopsi görüntülerinin... Bu gizlilik kararından önceki bir belge ama o talebimiz de reddedildi bizim. Ama bugün gizlilik kararı kalkmış, umuyoruz pazartesi alacağız.

BAŞKAN – Hayır merakım şu: Gizlilik kararında savunmadan hangi hususları gizleyebiliyorlar? Savunma neticede.

AV. UFUK KILIÇ – Şimdi maalesef efendim şöyle bir durum söz konusu...

AHMET ÖZDEMİR (Kahramanmaraş) – Gizlilik kararı aldığımda sadece ifade verme, alma ve onunla ilgili belgeleri görebilir ve alabilir; dosyanın içeriğiyle ilgili işlemleri göremez ve alamaz.

BAŞKAN – Ha iddia makamının hazırladığı işlemleri göremez ve alamaz, kanıtlara ulaşamaz.

AV. UFUK KILIÇ – Daha açık konuşayım isterseniz Sayın Başkanım, HTS kaydı talep ettik, göremiyoruz, müzekkere yazıldı mı yazılmadı mı?

AHMET ÖZDEMİR (Kahramanmaraş) – Ha onlar gizlilik kararı içerisinde, çünkü onlarda da öyle bir şey var, başkasının özgürlüğüne katılıyorsunuz orada. Alınan kişilerin mahremiyetini korumak zorunda.

BAŞKAN – Ama onları savunmayla paylaşmadan da iddianame hâline getiremez, değil mi?

AHMET ÖZDEMİR (Kahramanmaraş) – Getiremez, şöyle: Deliller toplandıktan sonra gizlilik kararını kaldırır iddianameyi yazar.

AV. EMEL BODUR KILIÇ – Zaten iddianamenin hazırlanmasıyla birlikte gizlilik kararı ortadan kalkar kanun gereği.

BAŞKAN – Şimdi iddianame hazırlandı mı?

AV. EMEL BODUR KILIÇ – Hayır ama şunu tekrar söylüyorum, bize otopsi CD’si verilmesi gerekirken verilmedi. Gizlilik kararından önceki evrakları edinme hakkım var benim. Otopsi CD’si verilmedi, çünkü biz Adem Hoca’ya gönderecektik, İlhan Cihaner’e gönderecektik, Oğuz Polat’a gönderecektik; maalesef bu kapılar kapandı. Zaten Adem Sözüer ve İlhan Cihaner de daha sonra maalesef dosyamızdan ellerini çektiler, daha fazla yardımcı olamayacaklarını söylediler, ekip göndereceklerdi, engellendiklerini söylediler.

AV. UFUK KILIÇ – Efendim biz dosyayı, bir de uzman görüşü almak için Tahir Elçi’nin dosyasının da gönderildiği İngiltere’de bir kriminal laboratuvara göndermek istedik, üç boyutlu alan çalışmasıyla beraber canlandırma yapılarak, mümkünatı var mı, olasılıklar nedir, düşme mi atlama mı, yoksa hani o

açıdan düşerse veya atarsa veya atılırsa nereye düşer? Bu ihtimal var mı? Eğer çarptıysa veya düştüyse hangi uzuvlar zarar görür? Bunlara ilişkin bir talebimiz oldu. Başvurumuz kabul edildi ama daha sonra reddedildi.

Efendim, bu süreçte biz savcılık makamına defaten dilekçe yazdık. Bu dilekçelerimizde dinlenmesini istediğimiz, bilgisi alınması gereken ve kendimizce -basit dahi olsa- şüpheli kişilerin isimlerini verdik. İsterseniz bu isimleri beyan etmek isterim: 17.30 civarı, olayın olduğu saatte olay yerinde bulunan Perihan Karataş. Yine, olay yeri polisleri çalışırken orada bulunan Cevher Küçükkahve, Çiğdem Cebeci ile Zeliha Yılıkıılmaz. Çantayı bulanlar, maktulün dayısı Neşet Usta, Ahmet Yetim ve Serhat Balcı'nın dinlenmesini talep ettik. Siyah Doblo'ya dair beyanlara istinaden...

BAŞKAN – Pazartesi günü siz dosyayı alacaksınız değil mi?

AV. UFUK KILIÇ – Evet efendim.

BAŞKAN – Bunların pek çoğu dinlenmiş sanki.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Hepsi dinlenmiş onların.

AV. EMEL BODUR KILIÇ – Bu güzel haber o zaman, dilekçeler dikkate alındıysa.

AHMET ÖZDEMİR (Kahramanmaraş) – HTS kayıtları alınmış.

AV. EMEL BODUR KILIÇ – Harika o zaman.

AV. EMEL BODUR KILIÇ – Şüphelendiğiniz polislerin HTS kayıtları alınmış, onlar şüpheli olarak araştırılmış.

AV. EMEL BODUR KILIÇ – İnşallah.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Parihan Karataş kim?

BAŞKAN – Perihan ismini ilk defa duyduk değil mi?

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Evet, ben de onun için sordum.

ŞABAN VATAN – Perihan Karataş bizim yakinen tanıdığımız ve olay zamanının hemen ardından gelininin ona telefon açıp da: “Fikriye Teyzenin yanına geç anne. Rabia Naz vefat etti.” haberi yok, durumu sunup, eve gelip, polislerden önce evde olan, apartmanda oturan, gelen üniversite öğrencileriyle beraber geldikleri için kapıyı beraber açıyorlar -demir kapı kapalıymış- daha sonra polislere kapıyı açan ve polisler ikinci bir defa geldiği zaman da kapıyı açan ve orada polislerin nasıl ve ne şekilde bir inceleme yaptığı, evin içindeki durumlara şahit olan kişidir.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Sizin evinizde mi?

ŞABAN VATAN – Bizim evimizde.

AV. EMEL BODUR KILIÇ – Pehrihan Karataş'ın önemi şurada Sayın Başkanım: Twitter'da da –zaten bu sesimizi duyuran Twitter oldu- Perihan Karataş'ın videosunu paylaşmıştı Şaban Vatan. Rabia Naz'ın o çatıya çıktığı iddia ediliyor ama burada ayrıntı şu: Rabia Naz'a annesi evin anahtarını vermiyor, Rabia Naz'ın eve girebilmesi için alt kapıdan, o demir kapı kapalı oluyor -Perihan Demirtaş o gün kapıların kapalı olduğunu söyleyen kadının- zile basması gerekiyor.

BAŞKAN – Yan kapıdan giriliyormuş zaten ama.

AV. EMEL BODUR KILIÇ – Yan kapıdan girse bile -onu da söyleyeceğim izniniz olursa Sayın Başkanım- Güler Vatan -Muhammet Vatan'ın eşi, Rabia Naz'ın yengesi, ifadelerinde yer alıyor- diyor ki: “Saat 17.00 civarında bir sesle cama çıktım.” O araya anlatmak istiyorum. 16.30'dan sonra Rabia'nın abisi bize geldi, ben yemek verdim, çöpü verdim, akabinde oğlum geldi.

ŞABAN VATAN – Pardon, burada bir yanlış var. “17.00 civarında bir sesle dışarı çıktım.” değil.

AV. EMEL BODUR KILIÇ – Hayır, hayır, başka bir şey söyleyeceğim, müsaade et lütfen.

“Bir sigara içtim balkonda, içeri girdim, koltukta beş dakika dinlendim dinlenmedim, Şermin Dede ‘Rabia’ya bir şey olmuş diyordu.”” diyor. Hepimiz gittik, bugün gördük. Yenge merdiven temizlediğin söylüyor; çocuk yukarı çıksa, yandan girse, merdivende çocuğu görür. Haydi, yenge balkondayken -balkona gidiyor çünkü- çocuk merdivenden çıkmış olsa, yenge balkondan da o çocuğun yoldan geldiğini görür. Yani benim beyanım, iddiam, inandığım, umarım haklılık varsa aksi ispat edilir, o çocuğun o çatıya hiç çıkmadığı yönünde. Yani kapının kilitli olması, Perihan Karataş’ın, yengenin ifadesindeki “Balkon gittim, merdiven temizliyordum.” beyanlarına yönelik olarak söylemek istedim.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Bunlar belki de araştırıldı şimdi.

AV. UFUK KILIÇ – Bir diğer husus da: İntihar konusu var efendim. Burada hep bir kitaptan bahsedilip атаç anlatılmıştı. Biz o konuyu değil, başka bir mevzuyu anlatacağız.

Maktul son görüldüğü yerlerden biri olan, annesinin çalıştığı eczaneden sonra kırtasiyeye deneme sınavı kitabı almaya gidiyor. İntihar düşünen bir çocuk geleceğe dair plan yapmaz efendim. Deneme sınavı demek, bir iki sene sonra gireceği sınava hazırlık demek. Yani gelecek düşüncesi, planlaması içinde olan bir çocuğun, hele ki Türkiye’de çocuk intihar olayı...

BAŞKAN – O deneme sınavı kitabını ne zaman alıyor?

AV. UFUK KILIÇ – O gün, saat 16.30 civarı.

BAŞKAN – Şimdi o gün dondurma parası olmadığı için arkadaşlarıyla...

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Hayır, şöyle: Sipariş veriyor, vefatından on gün sonra geliyor eve.

AV. EMEL BODUR KILIÇ – O sonradan, vefattan sonra geldi.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Doğru değil mi?

AV. EMEL BODUR KILIÇ – Evet efendim.

AV. UFUK KILIÇ – Kontrol etmek için...

BAŞKAN – Siparişi teslim alıyor.

AV. EMEL BODUR KILIÇ – Ayrıca şunu da söylemek istiyorum...

ŞABAN VATAN – Teslim almıyor, kontrol etmek için bakmaya gidiyor geldi mi diye, soruyor.

BAŞKAN – Sorduğunda “Geldi.” diyorlar.

ŞABAN VATAN – Yok, “Henüz gelmedi...” Kitabı sonra ben aldım, geldiği zaman. O gün tohumlu kalem hediyesi kazandığını da öğreniyor, hatta diğer arkadaşları da “Bize de...” O diyor ki “Şu anda olmaz, ancak üç ay sonra.” O da çok daha bir sevinçli bir şekilde annesinin yanına gidiyor.

AV. EMEL BODUR KILIÇ – Ayrıca şunu söylemek istiyorum: Alişan Kapaklıkaya’nın kitabını okumuş, çantada o kitap bulunmuş. Şimdi bu yazarımız Türkiye çapında ve bu kitaplar incelenerek basılıyor bildiğim kadarıyla. Buna bunun müsaade edilmediğini herkes bilir.

Ayrıca, ben savcılığa, o keşiften sonra Servet Bey’in incelemesi açısından Rabia Naz’ın günlüğünü, bir sürü kitabını -dilekçelerimde yazmışım- ondan kalan özel eşyalarını, ruh hâlinin anlaşılması için biz detaylı bir araştırma yapıldığı inancıyla hareket ettiğimiz için, hepsini sunmuştum. Bu kitapların içeriğinde hiç böyle bir şey yoktu, bunu ben insan olarak okuduğumda da anlayabiliyordum ama önemli ayrıntı: Rabia Naz’ın hiçbir zaman атаç kullanmadığı yönünde bir beyanı vardı ailenin. Evet, çocuğun bütün özel eşyalarında -ben de bir anneyim- post-itler vardı, sınavda çıkacak olan sorular işaretlenmiş. Avukat bey çok güzel söyledi, test kitabı alıyor, intihar edecek çocuk sınavda çıkacak soruyu işaretlemeyi zaten.

Aklımdayken şunu da söyleyeceğim: Bugün Cemal Bey, Vekilimiz, anneye “İnternet oyunu oynuyor muydu?” dedi.

BAŞKAN – Ne zaman?

AV. EMEL BODUR KILIÇ – Bugün dedi. Biraz dersine çalışmamıştı Sayın Vekilim. Aylardan beri -bütün basına da verdik- 1 milyon 100 bin veri incelendi çocuğun bilgisayarında; cinsel içerikli, intihara teşvik, intihara yönlendirici hiçbir şey bulunamadı, evraklar var bende, bunu da söyleyeyim.

AV. UFUK KILIÇ – O süreçte Türkiye genelinde “Mavi Balina” diye bir oyundan bahsediliyor. İlk şüphelerden biri, çocuk acaba...

OSMAN MESTEN (Bursa) – Şimdi, şunu belirlemek lazım: Yani dosya üzerinde kesin kanaat olarak intihar üzerinde kesinleşmiş bir yöntem yok yani.

AV. EMEL BODUR KILIÇ – Olsaydı, gizlilik kararı alınamazdı.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Diyorlar ki: “Bakin, her iddiayı biz araştırdık. Eğer trafik kazası olsa şunlar şunlar bununla çelişiyor. Yüksekten düşme biraz ağırlık kazanıyor ama yüksekten düşme konusunda şu şu hususlar çelişiyor.” diye her söyleneni araştıran bir durum var. Yani sizin dediğiniz, bu anlamda çok doğru değil. Yani dosya sadece iddia üzerine...

AV. EMEL BODUR KILIÇ – Yok, ben Vekilimin sorusuna cevap veriyorum şu anda.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Sizin anlatımınız biraz ona gidiyor yani.

AV. EMEL BODUR KILIÇ – Hayır, hayır.

AHMET ÖZDEMİR (Kahramanmaraş) – Arkadaşlar, kıymetli meslektaşlarım, biz sizden şunu istiyoruz: Sizin bu konuyla ilgili nihai kanaatinizin ne olduğunu ve neyi eksik yaptıklarını iddia ettiğinizi istiyoruz sizden. Liste yoğun diye söylüyorum. Biz de kendi aramızda konuşurken elinde dondurmaya evine giden bir çocuğun intihar eğiliminde olamayacağını düşünüyoruz.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Dolayısıyla intihar olmadığını ispat etmeye çalışmayın.

HAYRETTİN NUHOĞLU (İstanbul) – İntihar kısmı en zayıf halka burada yani.

AHMET ÖZDEMİR (Kahramanmaraş) – Sizin için eksik gördüğünüz, yapılmasını istediğiniz ama yapılmadığını düşündüğünüz ve olayın gerçekleşme sebebiyle nihai kanaatinizi bizimle paylaşırsanız sevinirim.

AV. UFUK KILIÇ – O zaman üzerimizdeki kamuoyu baskısıyla beraber anlatmak istiyorum çünkü biz burada saat on iki buçuğa kadar beklerken dışarıda Emniyet müdür yardımcıları...

AV. EMEL BODUR KILIÇ – İsmi de söyleyeyim, Mehmet Özgür Nevruz Müdür...

AV. UFUK KILIÇ – Ben bu konuda çok öfkeleniyorum çünkü bizi bu olayın intihar olduğuna işte “Biz araştırdık, işte yandaki bahçeye düştü, sürünerek yola geldi. Bu olay intihar. Çapraz atladı. İşte g kuvveti. ‘f=G-Force’ olursa böyle olur. Bizdeki raporlar böyle.” İşte gizlilik kararı olduğu için bize hep üst perdeden konuşuyorlar. İletişim kurmamız da zor. Savcıyla görüşemiyoruz çünkü malum durumlardan dolayı artık bir tavır almış hâli var, iletişimimiz kapalı. Yetkisi olmamasına rağmen Giresun Cumhuriyet Başsavcısıyla biz artık dosyayı konuşur duruma geldik, taleplerimizi ona iletir duruma geldik. Ama şu aşamaya gelene kadar, huzuruza gelene kadar bize hâlâ bu olayın intihar olduğu... Bunu söyleyen Emniyet müdür yardımcıları.

AHMET ÖZDEMİR (Kahramanmaraş) – Tamam, biz ama size buradaki kanaatimizi söyledik.

AV. EMEL BODUR KILIÇ – Teşekkür ederiz.

AV. UFUK KILIÇ – O konuda hani açıklama gereğini o yüzden hissettim.

BAŞKAN – Buraya gelenlerden de hiçbirisi “Şöyle olmuştur.” demedi.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Hiçbirimiz hiçbir şeye koşullanmadık, onu anlatmaya çalıştım.

AV. UFUK KILIÇ – Yok, biz dışarıdan bir baskı gördüğümüz için, yeni hani, o konuda açıklamak istedim.

Bizim buradaki görüşümüz, bunun düşme olmadığı. Bir kişinin o yükseklikten... 19 metreye tekabül ediyor efendim, dik ölçüsü 17 küsur ama hipotenüs olarak düşürürsek 19 küsura denk geliyor yükseklik. 68 kilo bir çocuk 19 metreden düşecek ve herhangi bir kan veya başkaca bir lezyon olmayacak. Sol bacaktaki kesikten babası bahsetti sabah, atardamarının 3'e ayrılıp çorabından... Onlara vakıfız efendim.

BAŞKAN – Sizce ne veya bizi nereye... “Şunlar şunlar yapılsın. Şu eksik kaldı.” diyebileceğiniz neler var?

AV. UFUK KILIÇ – Bizim taleplerimiz, eğer dediğiniz gibi yapıldıysa, şüpheli olarak bildirdiğimiz kişilerin HTS kayıtlarının araştırılması...

BAŞKAN – Yapılmış.

OSMAN MESTEN (Bursa) – O talebinizin belki de 10 katı yapılmış.

AV. EMEL BODUR KILIÇ – Mesela ben şunu çok merak ediyorum...

BAŞKAN – Yani 100 kişinin üzerinde, 130'a yakın bir rakam söylediler yani HTS kayıtlarında.

AV. UFUK KILIÇ – Efendim, biz tam o aşamada dosyadan eksik kaldığımız için...

BAŞKAN – Şöyle yapalım mı? Bir teklifim olsun o zaman: Siz pazartesi günü dosyaya ulaşacaksınız. Dosyaya ulaştıktan sonra talep etmeniz hâlinde sizi Ankara'da çağırsak...

AHMET ÖZDEMİR (Kahramanmaraş) – Yani kafanızda tereddütlerden ne kaldıysa onu konuşalım.

AV. UFUK KILIÇ – Şeref duyarız efendim. Çünkü biz şu an bilmiyoruz.

BAŞKAN – Şu aydınlandı ki siz dosyayı görmeden bu görüşmenin bir faydası olmayacak.

AV. EMEL BODUR KILIÇ – Ben bir şey söylemek istiyorum izniniz olursa, af buyurursanız, makamlarınıza saygım sonsuz.

Ben Giresun'da uzun yıllardır avukatlık yapıyorum. Benim tek dosyam Rabia Naz Vatan'ın ailesinin yani maktulün dosyası değil. Ben başka bir müvekkilimin -çok basit bir balıkçı barınağıyla ilgili- meramını anlatmak için Valilik makamından randevu aldım, kayıtlarda vardır istenirse. Vali Bey bize randevu vermedi. Müvekkilim yetkili biri Giresun'da. Kendisi Belediye Başkanını arıyor Aytekin Şenlikoğlu'nu. Aytekin Ağabey bize der ki hani samimiyeti vardır: “Çocuklar Rabia Naz'ın avukatı olduğu için Vali Bey çekiniyor.” Yani biz ötekileştirilmek istenmiyoruz artık. Biz dosyamızın açıklığa kavuşturulmasını istiyoruz. Bizi bunlar maalesef şüpheyne sürükledi. Belki böyle sert bir giriş de yapmış olabiliriz çünkü bizim derdimiz dosyamız, bizim derdimiz başka hiçbir şey değil.

Bir de ben şunu da paylaşmak istiyorum, hazır söz hakkı verilmişken bana: Dışarıda otururken saatlerce beklerim, günlerce beklerim, biz bir buçuk senedir çalışıyoruz “Baba ne yapsın?” “Avukat da bir şey bilmiyor, Şaban Anayasa'yı yanlış söylüyor.” denilip bir kahkaha atıldı. Bu beni çok incitti. Ben CV'mle gelmem gerektiğini bilmiyordum ya da Şaban Vatan'a müdahale etmem gerektiğini bilmiyordum zaten ben evde odaya alınmadım. Hani yanında biz gayet oturup 4'ümüz şey yapabildik.

YASAMA UZMANI RIFAT AYDIN – Kendinizi tanıttınız mı?

AV. EMEL BODUR KILIÇ – Yok, tanıttık, ben avukatım dedim beyefendiye.

BAŞKAN – Ben sizin avukat olduğunuzu sonradan öğrendim.

AV. EMEL BODUR KILIÇ – Yok Başkanım, size değil.

AV. EMEL BODUR KILIÇ – Hani üzüldük. Allah rızası için söylüyorum, bizim dosyamızı çözelim lütfen.

AHMET ÖZDEMİR (Kahramanmaraş) – Bunlar olabilir, canınızı sıkmayın.

AV. EMEL BODUR KILIÇ – Hiçbir şüpheye yer bırakmayacak kesin delille kamu vicdanını rahatlatın, bu en çok size gerek bence. Çünkü sizler zaten bizleri temsil ediyorsunuz, size inanıyorum.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Onun için buradayız zaten.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Şöyle bir şeyi de ben tavsiye edeyim, arkadaşlardan bağımsız olarak: Hiçbir şüpheye yer bırakmayacak bir açıklık olmadan da birilerini net bir şekilde suçlamak da...

AV. EMEL BODUR KILIÇ – Hiç kimseyi suçlamıyorum.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Bak, Rabia Naz'ın babası bunu yapabilir, bunu saygıyla karşılarız ama sizin yapmamanız lazım.

AV. EMEL BODUR KILIÇ – Ben yapmıyorum, iddia eden ispat etsin, ben yapmıyorum.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Ortada bir şey yokken... Ama kamuoyunda şöyle bir baskı var yani: “Nurettin Canikli'den, bilmem kimden, her gün dosyaya o kadar müdahale ediliyor ki aşırı bir şey var...”

AV. EMEL BODUR KILIÇ – Bu benim dışımda, hiçbir demecim de yok.

Siz AK PARTİ Milletvekiliydiniz galiba. Benim öyle bir iddiam yok. İddiayı eden, bütün röportajlarımı getirsinler; belgeselleri, görselleri her şeyi getirsinler, ispat etsin. Ben avukatım, benim siyasete bulaşma gibi bir niyetim de yok zaten.

OSMAN MESTEN (Bursa) – Bunun siyasetle alakası yok.

AV. EMEL BODUR KILIÇ – Benim her yerden müvekkilim var.

AV. UFUK KILIÇ – Nurettin Canikli ismini...

OSMAN MESTEN (Bursa) – Dosyanın kamuoyunda algısı bakımından...

AV. EMEL BODUR KILIÇ – O benim dışımda.

ŞABAN VATAN – Sayın Başkanım pardon, ben bir söz hakkı almak istiyorum müsaadenizle.

Benim olduğum yerde Nurettin Canikli'yle ilgili...

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Avukat Hanımın ben videolarını falan izledim, yani gerçekten işin hukuki...

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Ben de izledim.

AV. EMEL BODUR KILIÇ – Siz izlememişsiniz, tavsiye ederim izlemenizi.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Sen bence biraz sakın ol.

BAŞKAN – Öyle yaptınız demedim zaten, bir tavsiye.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Siz de biraz bence gergin olmayın ki belli bir uyumu sağlamak için aynı zamanda uyum gerekiyor.

AV. EMEL BODUR KILIÇ –Yapmadığım bir şey için tavsiye... Bizim tutumumuz belli çünkü.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Hayır, o başka bir şey. Sadece onunla ilgili değil.

AHMET ÖZDEMİR (Kahramanmaraş) – Siyasete bulaşmış bir alan değil ya, “Siyasete bulaşmak istemiyorum” diyorsun ya, bulaşılacak bir alan değil.

Bugün yine Coşkun Somuncuoğlu bir şey atmış, bunlar çok yıpratıcı. Biz dosyamızı istiyoruz.

Şaban Vatan akıl hastanesine yatırılacağı gün çektiğim çileyi ben biliyorum, adamcağıza dört saatte, beş saatte akıl hastanesine yatırma kararı veriyorlar. Benim Giresun'dan Eynesil'e gitme ihtimalim yok, Ufuk Bey gidiyor, öyle bir dosyadan hiç haberimiz yok, vekaletnamem olmamasına rağmen ben CMK gereği dosyaya müdahil olabilirim savcılık aşamasında. Arıyorum mahkeme kalemini, "Avukatı geliyor, sakın işlem yapmayın, ifade almayın." "Hâkime Hanım'ın gitmesi gerekiyor, biz işlem yaparız." "Siz işlem yapın, gereğini de ben yaparım" dedikten sonra zor hâl faksla vekâlet gönderiyorum. 150'yle mi gittin? Çok kötü şeylerle karşılaştık.

AV. UFUK KILIÇ – Karar hazırlanmıştı, araç hazırlanmıştı efendim.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Burada hani kötü bir niyet yok.

AV. EMEL BODUR KILIÇ –Biliyorum ama biz çok üzüldük sonuçta.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) –Sadece biraz daha ortamı şey tutmakta fayda var.

BAŞKAN – Burada hepimiz Şaban Bey'in acısını, eşi hanım efendinin acısını çok... Yani bunu hiçbir siyasi... Rahat olabilirsiniz yani burada.

Siz burada profesyonel olarak mesleğinizi icra ediyorsunuz, size saygımız sonsuz. Hepimiz en az sizin kadar bu acının dinmesini, bu olayın aydınlanmasını istiyoruz, ondan emin olun.

AV. UFUK KILIÇ – Sağ olun Başkanım.

AV. EMEL BODUR KILIÇ –Zamanımız kısıtlı olunca...

ŞABAN VATAN – Müsaadeniz olursa ben bir söz hakkı almak istiyorum Sayın Başkanım.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – O zaman siz de şey diye bağladık yani siz dosyayı inceliyorsunuz ve orada hâlâ araştırılması gereken.

AV. UFUK KILIÇ – Evet, heyet daha vakıf dosyala.

Siz bizden daha öndesiniz.

AV. EMEL BODUR KILIÇ – Bizim kiminle iletişime geçmemiz gerekiyorsa bizi arasınlar.

BAŞKAN – Dosyayı inceleyin, ondan sonra Ankara'da sizi dinleyelim.

Şaban'ı dinliyoruz.

ŞABAN VATAN – Önemli olarak gördüğüm durum...

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) –Bir dakika, pardon, bir şey söylüyordunuz.

BAŞKAN – Çok özür diliyorum.

FİLİZ KERESTECİOĞLU DEMİR (Ankara) – Sadece şey söyleyeceğim, toparlayalım da orada bir uzlaşalım diye ondan sonra bir şey çıkarın, kendinize bir strateji "Şunlar olsaydı daha iyi olurdu, bunu aslında yaptık, bunlar hâlâ karşılığını bulmamış bu dosyada." dediğiniz şeyler varsa, dediği gibi Başkanın, iletin bize. Yani gerekirse tekrar dinlenirsiniz.

AV. UFUK KILIÇ – Üçüncü Adli Tıp Raporu gelmiş mi efendim?

BAŞKAN – Gelmiş.

AV. EMEL BODUR KILIÇ – Biz iletişime kinimle geçeceksek, sizinle mi geçeceğiz?

BAŞKAN – Rıfat Bey Komisyonumuzun uzmanı.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – "Hazırız" dediğiniz an Rıfat Bey'le iletişime geçin, biz toplantımıza...

BAŞKAN – Biz zaten bunu görüşeceğiz önümüzdeki haftalarda, sizi çağırırız, sizi de dinleriz.

Şaban Bey'i dinliyoruz.

ŞABAN VATAN – Ben Rabia Naz’ın babası olarak, acımızı bir tarafa bırakarak yöneldiğim, araştırmak zorunda kaldığım durumlara yöneldim ve tabii ki kendim bir hukukçu değilim, kendim bir emniyetçi de değilim, ben bir baba, bir esnaf ve vatandaşım. Bu süreçlerin, on dokuz aylık süreçte, birincisi, az önce ilk başında bahsettiğimiz fizikçi bilirkişi olarak gelen kişinin yapmış olduğu hesaplama doğrultusundaki durumdan... Belirtmiş olduğu hesaplamaların içinde sizin hepinizin de bugün şahit olmuş olduğunuz 20 santim yüksekliğinde ve üzerinde 30 santim yatayındaki kiremitli bir engel durumunu belirtmemesi. Bir hesaplama yapılıyor, koşarak hız durumu belirtiliyor...

BAŞKAN – Onlar hep belirtilmiş, dosyayı görüncə bunları göreceksiniz ve o ihtimaller değerlendirilmiş.

ŞABAN VATAN – İkincisi, orada zaten benim çocuğum her türlü koşuya, istediği kadar hızla gelse dahi o engel mutlaka bir hız kesicidir.

BAŞKAN – Doğru söylüyorsun, evet.

ŞABAN VATAN – En fazla gidecek olduğu 1,5 metre dâhil değildir. ve yapılan inceleme sonucunda verandanın üzeri saçlı veranda üzerinde herhangi bir doku, bir temas, herhangi bir durum yok. Ve aynı zamanda Giresun Adli Tıp Kurumunun uzman doktoru Servet Yanal Bey hep durumunda araç çarpma durumlarında aynı durumdan olduğun beyan etmiş, en son durumlarında düşme durumu sunmuş. İstanbul Birinci Adli Tıp Kurumunda sunulan durum gibi ve İstanbul Birinci Adli Tıp Kurumunda yapılan otopsi raporu sonucunda bazı yerlerde cımbızlama yapılmış, ben bunu harfiyen inceledim. Ve aynı zamanda Servet Yanal Muhammet Vatan’ın kayınbiraderi olan Özer Yıldırım’ın Kocaeli’deki iş yeri ZD Kırtasiyeyle Facebook’ta arkadaştır. Bu nasıl bilirkişi durumudur? Ve bu, Servet Yanal’la görüşme durumu talep ettim, görüşme durumu sunulmuyor ve aynı zamanda İstanbul Adli Tıp Kurumu, Sayın vekil avukatlarımın da sunduğu gibi...

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Servet Yanal kim?

ŞABAN VATAN – Keşifte bilirkişi olarak adli tıpcı olarak gelen kişi.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Buraya mı gelen?

ŞABAN VATAN – Eynesil’e, keşifle, bilirkişi olarak...

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Eynesil’e bilirkişi olarak, o hani sizin “Fizikçi istemiştik ama tıpa sevk edildi.” dediğiniz kişi mi?

ŞABAN VATAN – Adli Tıp bilirkişisi getirildi, keşif mahkemesine, keşif mahkemesi...

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – “Fizikçi değil.” diye yakındığınız bölümde mi?

ŞABAN VATAN – Yok, o değil, bu ayrı bir durum yani bu keşif mahkemesinde adli tıp bilirkişisi olarak sunulan 2 bilirkişi vardı, birisi fizikçi KTV’den gelen Doktor Mehmet Bey’di herhâlde, diğeri de Giresun Adli Tıp bilirkişisi uzman Doktor Servet Yanal Beyefendi olarak sunulan kişi. Bu kişi kardeşim olan Muhammet Vatan’ın ve hakkında şikâyetçi olduğum ve eşinin ifade değiştirdiği Güler Vatan’ın... Muhammet Vatan’ın kayınbiraderi, Güler Vatan’ın kardeşi Özel Yıldırım, ZD Kırtasiye, Facebook’ta arkadaşı.

AV. EMEL BODUR KILIÇ – Yani tarafsız olmadığımı düşünüyor...

ŞABAN VATAN – Aynı zamanda da şöyle bir durum var: Benim araştırdığım süreçlerde bir olay yeri inceleme yapılıyor, 4 ayrı yerde yapılıyor ve burada kesinlikle video kaydı kullanılmıyor, olay günü. 4 ayrı yerde inceleniyor, kesinlikle video kaydı yapılmamış.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Şimdi, dosyada onlara bakılacak yani belki hani o kadar şey yapmayın.

ŞABAN VATAN – Bu bir.

İkincisi, çantayı belirttiğim durumla ilgili, evde belirttiğimiz durumla ilgili söz konusu olan Selim Aktaş'ın "Ben buldum." durumu sunması ve tutmuş olduğu raporda, çantayı bulan 3 kişiyi sunmaması.

BAŞKAN – Şaban'cığım, biz bunların hepsini burada dörtte başladık, dinledik. Siz bir görün dosyayı, ondan sonra biz senin emrindeyiz.

ŞABAN VATAN – Estağfurullah.

Biz milletin emrindeyiz, hepimiz milletin emrindeyiz, benim verdiğim mücadeleyi anlamış olmanız lazım, tüm durumlarla ilgili.

BAŞKAN – Şu anda önemli olan sensin.

ŞABAN VATAN – Ben 1 Ağustosta Görele İlçe Emniyet Müdürlüğü tarafından emniyette darp edilecek boyutta kolumdan sürüklenerek dışarı atıldım. Bununla ilgili şikâyetimi de direkt savcılığa da sundum, il emniyet müdürlüğünün de kapsamında olan bir durum, aynı zamanda emniyete de sundum. Hiçbir şey yapılmadı, gerekçe, sebep.

BAŞKAN – Şimdi, senin avukatların burada yanında, bundan sonra o tip girişimlerini hanımefendi, beyefendi, onlar yapacak.

AV. EMEL BODUR KILIÇ – Artık öyle yapıyor zaten.

BAŞKAN – Sen hiç o işlerle kendini yormayacaksın, üzölmeyeceksin, tamam mı?

ŞABAN VATAN – Benim talep ettiğim durum, o gün 1 Ağustostaki Görele İlçe Emniyet Müdürlüğünün karakol kısmındaki kamera görüntüleri ve 28 Haziran akşamı saat sekizden itibaren gece on ikiye kadar olan süreçteki yine Göreli İlçe Emniyet Müdürlüğündeki karakol kısmı, 2018 yılı 28 Haziran akşamı orada kamera görüntülerini talep ediyoruz çünkü...

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Onları talep ettiniz mi dosyada?

ŞABAN VATAN – Edilmiştir.

AV. EMEL BODUR KILIÇ – Zannediyorum bütün taleplerimiz yerine getirildi. Muhtemelen bütün hepsi yerine getirildi, biz şu anda bilmiyoruz ne olduğunu.

AV. UFUK KILIÇ – Biz şimdi elimiz kolumuz bağlı kalmıştı, taleplerimizin hep yerine geldiğini görüyoruz ama sonucu görmek istiyoruz.

BAŞKAN –Sonucu görün ondan sonra...

ŞABAN VATAN – Şunu söylemek istiyorum: Yüce milletimizi temsil eden, yüce Meclisimizin önünde sunmak istiyorum.

Adalet arayan bir babaya akıl yargılaması yapıldı, bunun ardından tüm hayatı perişan edildi, bunun ardından -benim size getirmeye fırsatım olmadı- kamunun da şu kadar kalınlıkta icra dosyaları anne Atika Vatan adına, sebebiyeti benim o akıl yargılama yapıma... 21 Marttan itibaren karşılaştığımız durumlar.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Tamam, biz bunların çoğunu dinledik, biliyoruz.

Bir şey sorabilir miyim Sayın Başkan?

BAŞKAN – Buyurun.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Burada şunu merak ediyorum: Muhammet Vatan'la ortak mıydınız daha önce?

ŞABAN VATAN – Daha önce Muhammet Vatan'la şöyle: Biz baba sermayesiyle beraber çalışma durumunda yaptığımız... Hatta Muhammet Vatanı önümde bir baba olarak gördüğüm kişi ve bu olay sürecinde her şeyimi paylaştığım kişi ama sonra benim paylaştıklarımı diğer tarafa aktardığını öğrendim.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Diğer taraf?

ŞABAN VATAN – Coşkun Somuncuoğlu tarafına aktardığını, ayrı hukukları olduklarını ve hatta belirttiğim işte Bahri Vatan ismini sundum, benim amcaoğlum o da ve daha sonraki süreçte onunla irtibata geçerek durumları onunla paylaşmak zorunda kaldım.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Sizin abinizle aranızın bozulmasının nedeni ne?

ŞABAN VATAN – Kızımın olayı.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Kızınızın olayı, tamam da yani siz ne yönde... Kızınızın olayındaki ne sizi etkiledi?

ŞABAN VATAN – Olay zamanından itibaren bana sunduğu durum şu olmuştur: “Biz o akşam hastanede doktorla görüştük, kemikler üst üste kırılmış, kalça V şeklinde kırılmış. Bizzat ben de doktorla görüştüm.” demişti, yalan çıktı ve hatta bununla ilgili kesin sonuçlarım var hatta annemin bile ses kaydı var, annem bile belirtiyor.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Morga o giriyor zaten?

ŞABAN VATAN – Morga o giriyor.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Peki, sizi çıkarttıklarını söylemişsiniz müdahale odasından.

ŞABAN VATAN – Morg, müdahale odası, evet.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – O arada başka kimler vardı içeride?

ŞABAN VATAN – İçeride, benim bildiğim, o anda ben sedyeyle beraber içeri girdim. Orada sağlık görevlileri vardı, hemşireler vardı. İşte biraz fizikçe iri yapılı bayan doktor vardır ve aynı zamanda güvenlikçiler vardı. Güvenlikçiler beni dışarı çıkardı.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Belediye Başkanı içeride miydi?

ŞABAN VATAN – Yok, belediye başkanı sonra geldi oraya.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Hayır, müşahede değil de müdahale odasına.

ŞABAN VATAN – Belediye Başkanı daha sonra geldi, morg kısmına girdi, onu demek istedim ben.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Müdahale odasına girmedi.

Peki, Muhammet Bey’in siz destek mi olmadığını düşündünüz kendisinin? Trafik kazasına inanmadı mı?

ŞABAN VATAN – Hayır, destek olayı değil, eşi dâhi, destekten ziyade bilgi aktarımı yapıyormuş ve aynı zamanda da... Annem de şahit hatta ses kaydı da var.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – “...muş” derken?

ŞABAN VATAN – “...muş” değil, net olarak annem dâhil diyor çünkü adli tıp raporu geldikten bir ay sonra annemi muayeneye getiriyor aynı doktora, Mustafa Bey’e, orada annem kendisi anlatıyor daha sonradan bana ve doktor bey de bunu söyledi aynı zamanda, ben kardeşiniz olan kişiye anlatmıştım, çarpma boyutundaki kırıklar durumlarını, otopsi raporunu ben de okudum ve dediğim gibi durumlar çıktı.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Yengenizle de mi aranız böyle?

ŞABAN VATAN – Tabii ki ifade değiştirdikten sonra.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Sizi çok sevdiği söyleniyor.

ŞABAN VATAN – Benim yengem anne gibi görecektim kişiydi ve kızım ona “cici anne” derdi ama ifade değıştirdi ve bu mülki başmüfettiş beyler geldikten sonra böyle. Öncesinde hep belirttim.

JALE NUR SÜLLÜ (Eskişehir) – Dosyada var mı farklı bir ifadesi?

ŞABAN VATAN – Her ikisi de var, bende de var, burada da var.

AV. EMEL BODUR KILIÇ – Savcılıkta ilk olay sonrası bir ifade vermişti. Daha sonra onu ben savcılığa da çelişkileri böyle dilekçemde yazdım zaten hep. Daha sonra keşifte de farklı bir ifade verdi.

ŞABAN VATAN – İfade değıştirdim diye bana bizzat itiraf etti o keşiften hemen hemen bir hafta sonra, evin kapısında itiraf etti bunu.

AV. UFUK KILIÇ – Sayın Başkanım çok teşekkür ederiz dinlediğiniz için, sabrınız için.

AV. EMEL BODUR KILIÇ – Çok sağ olun, ayağınıza sağlık.

BAŞKAN – Biz teşekkür ediyoruz. İyi akşamlar diliyoruz.

Kapanma Saati: 01.43

